

- 7) **RGE núm. 6991/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a creixement de la xenofòbia a Balears..... 4529
- 8) **RGE núm. 6992/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a Pla d'infraestructures d'atenció primària..... 4530
- 9) **RGE núm. 6985/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació d'alarma ecològica..... 4531
- 10) **RGE núm. 7079/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a renúncies de metges del servei d'urgències de Can Misses..... 4532
- 11) **RGE núm. 7077/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a contractació temporal fraudulenta..... 4533
- 12) **RGE núm. 6979/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a transparència en les llistes d'espera..... 4535
- 13) **RGE núm. 7070/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a dissolució del Consorci de la Platja de Palma..... 4536
- 14) **RGE núm. 6746/17**, ajornada a la sessió anterior, presentada per Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a Consell Econòmic i Social..... 4537
- 15) **RGE núm. 6755/17**, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a "toros a la balear"..... 4538
- 16) **RGE núm. 7069/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a control del transport de passatger als aeroports..... 4540
- 17) **RGE núm. 6989/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a l'aparcament de Na Tirapel..... 4541
- 18) **RGE núm. 7080/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manteniment de la bonificació del 25% en el transport marítim entre illes..... 4543
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1894/17**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb les clàusules socials..... 4544
- III. MOCIÓ RGE núm. 6912/17**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb les clàusules socials..... 4549
- IV. Debat i votació de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 5311/17**, de modificació de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, relativa a la comercialització d'estades turístiques a habitatges: **RGE núm. 5769/17**, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS; **RGE núm. 6590/17**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, i **RGE núm. 6708/17**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt..... 4559
- V. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 4582/17**, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Mixt, de la memòria democràtica de les Illes Balears..... 4589

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia a tothom, senyores diputades, senyors diputats. Començam la sessió. Bé, doncs el primer punt de l'ordre del dia d'avui correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 6981/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajornament fins al 2018 del Pla per al lloguer turístic.

Primera pregunta, RGE núm. 6981/17, relativa a ajornament fins al 2018 del Pla per al lloguer turístic, que formula el diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sr. Presidente, buenos días, señores y señoras diputados. Sr. Vicepresidente, hoy me he propuesto un reto, no sé si lo conseguiré, y es que cuando me conteste no le eche la culpa al Partido Popular, yo voy a ver si lo consigo, yo creo que sí.

Hace un par de semanas su compañero de partido, y por lo que todo apunta el futuro candidato a presidente de esta comunidad por parte de su partido, el presidente del consell insular hacía unas declaraciones que nos dejaron a todos un poco preocupados, decía el presidente que la decisión de aprobar el Plan para el alquiler vacacional se aplazaba hasta el 2018, de hecho difícilmente estaría para la próxima temporada turística.

Y nos gustaría saber ¿qué piensa el Govern de estos planes que vuelven a retrasar la aplicación de una norma tan importante como la que estamos a punto de aprobar en los próximos días en este parlamento?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gijón. Té la paraula el Sr. Vicepresident, Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Gijón, vostè sap que qui té les competències urbanístiques i territorials són els consells insulars i els ajuntaments, i qui coneix millor la realitat de cada territori, lògicament, és l'administració més propera, la realitat, per tant, del lloguer turístic que, com sap vostè també molt bé, és molt diferent a zones urbanes, a zones d'interior, a zones de litoral, molt diferent a Eivissa de Mallorca, de Menorca, de Formentera les realitats. Per tant, la llei el que fa és donar la zonificació a ajuntaments i consells.

També vostè sap, si s'ha mirat la llei que estic segur que l'ha llegida, que la proposta, el projecte de llei que debatrem

precisament després, du una sèrie de mesos, en concret a la llei es diu vuit mesos, tot i que hi ha esmenes que poden modificar aquest termini, per tal que els ajuntaments i consells insulars facin la seva zonificació. Per tant, si comptam que la llei es podria aprovar a finals de juny, principis de juliol, i vostè compta aquest termini que tendran ajuntaments i consells per fer la zonificació, òbviament ens anam a l'any 2018.

Esperem que, això sí, abans de l'estiu de 2018 pugui estar feta ja aquesta feina. Això no vol dir que hi hagi altres termes de la pròpia llei que ja entrarien en vigor immediatament sense esperar la zonificació de consells i ajuntaments.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Té la paraula el Sr. Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Barceló, yo entiendo que lidiar en un pacto como el suyo no ha de ser nada fácil. Entiendo que ponerse de acuerdo entre distintos partidos debe ser una tarea compleja, sobre todo cuando nadie tiene claro exactamente qué es lo que quiere. Entiendo que aprobar leyes que afectan a tantos sectores, como ésta, conlleva también dificultades importantes, lo que no puedo entender de ninguna manera es la despreocupación tan grande que existe con este tema por parte de su conselleria y lo que no entiendo es que incluso con sus propios compañeros de partido tengan criterios absolutamente diferentes, basta oír al que va ser el futuro alcalde de Palma para darse cuenta que existe una diferencia importante.

Lo que no entiendo es que una ley, que va a ser aprobada por este parlamento, pero que no va a ser eficaz hasta que el consell insular o los consells insulares lo aprueben, no haya dedicado usted ni cinco minutos a llamar a su presidente, en el caso de Mallorca, y ponerse de acuerdo con el procedimiento mínimo a seguir y cuadrar los plazos. Porque eso mismo que acaba de argumentar, si se hubiera hecho de manera coordinada a lo mejor lo que pasaba es que, paralelamente a la tramitación de la ley, ya el consell insular podría haber avanzado bastante el caso de la zonificación.

Me quiere decir, por favor, Sr. Barceló, ¿qué estará aprobando este parlamento dentro de un mes, como usted acaba de decir, que no va a servir para nada hasta dentro de un año, como mínimo, si es que llega a poder aplicarse la norma? A mí me sabe mal, pero no hay que ser un gran observador político para darse cuenta que lo del alquiler vacacional se les está yendo de las manos. No saben cómo resolverlo, no saben cómo afrontarlo y tampoco cómo explicarlo. Sr. Barceló, en este tema no hay nada que justifique la desidia tan grande como la que usted nos viene demostrando desde el primer día, salvo que esa desidia sea simplemente incompetencia.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gijón. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Gràcies. Sr. Gijón, com sempre parla per parlar de coses que no té ni idea. Hi ha hagut un contacte continuat entre el Govern i tots els consells insulars durant la tramitació de la llei, tots els consells insulars han participat i amb tots els consells insulars s'ha consensuat la normativa. Per tant, vostè pot dir que no s'ha parlat, que no s'ha mirat, que cadascú... no és així.

Vostè no té ni el mínim... els mínims de comptar els terminis que la llei marca i quan el consell insular diu: estarà per al 2018, posa el crit en el cel, però és que ni ha mirat la llei, és que és la llei que li diu que el 2018. Des del juliol en què s'aprovarà la llei, vuit mesos que li donam, ens anam al 2018, no sap ni comptar, Sr. Gijón, no sap ni comptar.

Bé, i la llei quan entri en vigor, a finals de juny principis de juliol, tindrà una sèrie de qüestions que ja estaran en vigor des del primer dia: una definició clara i concisa dels canals d'oferta turística, que la seva llei actual no té; unes sancions mínimes per lloguer il·legal d'habitatge; obligacions a les comercialitzadores turístiques perquè posin el número de registre, cosa que vostès no varen fer i no varen posar; responsabilitat també per als anunciants, per als comercialitzadors i per als propietaris, cosa que tampoc la seva llei no feia; o la presumpció de lloguer turístic per menys de trenta dies que ja que el Govern de l'Estat a través de la LAU no ens ho clarifica, nosaltres ho clarificarem amb la nova normativa.

Miri si hi ha de diferències entre el que vostès ens han deixat i el que entrarà en vigor d'aquí a un mes. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident.

I.2) Pregunta RGE núm. 6986/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margaret Mercadal i Camps, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Decret de posidònia.

Passam a la segona pregunta, RGE núm. 6986/17, relativa a Decret de posidònia, que formula la diputada Sra. Margaret Mercadal i Camps, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Mercadal.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Moltes gràcies, president, bon dia a tothom. Sr. Conseller, creu aquest govern que el Decret de la posidònia respon a les necessitats dels ciutadans?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mercadal. Té la paraula el Sr. Conseller Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Bon dia a tothom. Sí, Sra. Diputada, aquest govern creu que aquest decret respon fermament a les necessitats d'aquests ciutadans.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, conseller. Silenci, per favor. Té la paraula la Sra. Mercadal.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Moltes gràcies, president. Ja m'ho imaginava que respondria així. Tothom està d'acord a protegir la posidònia, però hi ha moltes maneres, Sr. Conseller, de tractar aquest tema. Aquest govern que presumeix tant de dialogant i ni vostè ni la presidenta heu estat capaços de reunir-vos amb el sector nàutic, que va des de clubs nàutics, associacions de navegants i de xàrters.

Des del 2015 li demanen tenir una reunió tant amb vostè com amb la presidenta i no hi ha manera, per tres vegades, i quan el sector s'assabenta per tercers que hi ha una presentació d'aquest decret oficial, vostè li prohibeix l'entrada. Això és democràcia.

Com pot ser que faci un decret sense abans tenir un estudi tècnic? Açò sí, que no sigui del seu gurú Garau, que ja sabem com acaba, si no un estudi per fer, un estudi fet per un organisme oficial dels principals impactes que provoca la mortaldat de la posidònia, m'ho pot dir?

És una vergonya que vostè prohibeixi el fondejat amb boies a zones d'alt valor, però a la vegada, açò sí, fixi una moratòria de cinc anys per a l'administració per adequar els emissaris, que no vol dir realitzar obres. Està clar que la gran majoria de la mortaldat es provocada pels emissaris.

Sr. Conseller, el seu objectiu principal és acabar amb tot el sector perquè, ho reconegui, li molesten les barques quan vostè és a la platja estirat, li molesten les vistes, sí, senyor. Aquest decret l'únic objectiu és crear un impost, un impost a la mar, Sr. Conseller, només es podrà fondejar en aquells llocs on hi hagi boies, açò sí...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

... previ pagament de l'administració. A açò sap què li dic? Privatitzar la mar.

(Remor de veus)

No m'explic per què considera, idò, es Trenc com una àrea d'alt valor quan no hi ha ni una taca de posidònia, m'ho pot

explicar? I com a menorquina, òbviament, em preocupa el tema de Sanitja perquè també hi prohibirà el fondeig. Tota la vida s'ha fondejat allà, tant allà ha coexistit la posidònia i la gent que ha fondejat allà des del temps dels romans, eh?, des del temps de romans.

(Remor de veus)

Diuen que rectificar és de savis...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

..., Sr. Conseller, ara hi és a temps...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

... però també li record una cosa, que el sol surt per a tothom, no només per als seus.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mercadal. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

La veritat, Sra. Diputada, que m'ha posat difícil la contestació. Entendrem, respondré la pregunta, per tres motius hem de protegir la posidònia bàsicament: un, perquè és un dels hàbitats més importants a la Mediterrània, perquè té un hàbitat on tenim la màxima biodiversitat; dos, perquè és clau per al nostre litoral, per entendre la qualitat de l'aigua, per entendre la nostra arena, per entendre les nostres platges; tres, perquè és clau per a la captació de CO₂ que eviti el canvi climàtic.

Aquesta és la resposta que tenia preparada, una resposta tècnica, formal, però podríem explicar més. Vostè ara ha parlat de participació, a la meua agenda pública vostè veurà les reunions que he fet amb el sector nàutic, veurà vostè també que un decret, mai no s'havia fet treure un esborrany i tota una ronda de contactes amb tots els representants dels consells, amb representants del sector nàutic, els representants del món científic, els representants ecologistes i durant un mes i busques estarem fent reunions amb tothom...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci...

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

...amb un esborrany, perquè la gent vol un esborrany per debatre. Vostès no estan acostumats a fer processos de participació on el Govern diu una cosa, se li fan aportacions, els admet, pugui o no canviar les coses. Vostès passaven el *rodillo* i redactaven el que vostès deien i anava a missa; nosaltres no, fem processos participatius perquè hi creiem, creiem en les aportacions que es puguin fer. Ni tan desencaminats...

(Remor de veus)

...no, no, la presentació va ser una roda de premsa, la gent (...), quantes reunions varen fer vostès per a l'esborrany de decret posidònia que mai va veure la llum...

(Se sent una veu de fons que diu: "Cap")

Cap...

(Rialles i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Tur, per favor, silenci.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Quantes reunions varen fer vostès...? No, si jo crec que no estan acostumats que un decret pugui tenir un procés participatiu, i el coneixement científic sobre la posidònia, li diré: tenim un institut oceanogràfic, tenim una universitat, tenim l'IMEDEA, a les Illes Balears gràcies a Déu tenim un munt de món científic que ens genera coneixement sobre la posidònia i els nostres ciutadans volen que la protegim i aquest govern la protegirà.

Es va fer ja fa molts d'anys el decret d'alzinars que va protegir els nostres boscos, ara toca a la mar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 6980/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a millores a la convocatòria d'ajuts a PIME.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 6980/17, relativa a millores a la convocatòria d'ajuts a PIME, que formula el diputat Sr. Josep Castells i Baró del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Sr. Vicepresident, com sap, el passat 24 de desembre del 2016 es va publicar al butlletí oficial la convocatòria d'ajuts adreçats a PIME que facin recerca, per dur a terme accions en matèria de transferència de coneixement i activitats innovadores.

En aquesta convocatòria es preveia un mes perquè les PIME presentessin les seves propostes, per tant, tenien temps fins al 25 de gener del 2017, i s'estableix també que l'administració té sis mesos per resoldre, per tant la resolució pot arribar fins al 25 de juliol. Que jo tenguí notícia, han passat ja quatre mesos des que es va acabar el termini, i encara no ha sortit la resolució d'aquests ajuts. I, a més a més, també preveu la convocatòria que el 15 de setembre s'han d'haver acabat les accions per poder-les justificar.

Per tant, això vol dir que des del termini màxim en què l'administració podria resoldre, és a dir, el 25 de juliol, i la finalització de les accions el 15 de setembre, hi ha encara dos mesos, entre els quals evidentment hi ha el període de vacances pel mig, la qual cosa lògicament redueix molt el temps perquè les empreses puguin dur a terme els projectes, sabent si disposen o no del finançament.

Evidentment, vostè em podrà dir, i amb raó, que les accions es poden haver posat en marxa amb antelació, amb anterioritat ja que es poden posar en marxa a partir de la sol·licitud, però precisament la convocatòria fa èmfasi en el criteri de l'efecte incentivador de l'ajuda que, com tots sabem, és un criteri de la Unió Europea per finançar la convocatòria, és a dir, es considera que es produeix un efecte incentivador quan les ajudes canvien el comportament de l'empresa de tal manera que aquesta emprèn una activitat que, si no, no realitzaria. Per tant, les ajudes no han de subvencionar els costos d'una activitat en les quals l'empresa incorreria de totes maneres. Això és aquest efecte incentivador.

Per tant, perquè es verifiqui aquest efecte incentivador és fonamental una planificació temporal que permeti, en primer lloc, que les empreses preparin, tinguin temps suficient per preparar la proposta i, en segon lloc, que tinguin temps suficient per executar-la sabent si es disposa o no de l'ajut.

És per aquest motiu que li deman quines millores es pensen introduir en properes convocatòries perquè les empreses tinguin temps suficient per dur a terme aquestes actuacions.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula el Sr. Vicepresident, Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Gràcies, Sr. Castells. Té tota la raó quant al fet que efectivament els terminis són massa ajustats, la convocatòria de

2016 va sortir al desembre. També vull recordar que, després de set anys, sense cap tipus de convocatòria per a ajudes innovadores, per tant, crec que l'important també és recalcar que vàrem recuperar unes ajudes que, en el seu moment, un govern que va apostar per la innovació i la recerca, va posar en marxa, però que per enmig va venir el desert Bauzá.

Li he de dir que demà mateix, dia 31 de maig, es proposarà la concessió dels projectes avaluats positivament, s'ha fet feina el més aviat possible de tal manera que s'han presentat 82 sol·licituds: 14 corresponen a Menorca, 1 a Eivissa i 67 a Mallorca. Els números de Menorca, tan bons, creiem que es deuen primordialment, entre altres coses, a l'obertura del Centre BIT a Menorca. I llavors, a totes les illes s'han fet presentacions d'aquestes línies d'ajuts. Per tant, en aquest sentit, totes les illes han tengut la mateixa oportunitat.

L'avaluació externa d'aquestes 82 sol·licituds ha fet que passassin de manera satisfactòria 33 projectes. També s'ha de dir que amb l'anterior estratègia d'especialització intel·ligent, que només tenia en compte el turisme i no la diversificació econòmica, només haguessin passat 18 projectes. I per evitar aquest problema que hem tengut amb aquesta convocatòria del 2016, la de 2017 millorarà els terminis i esperam publicar-les ja dins el juliol del 2017, perquè els terminis siguin millors, i esperam que la del 2018 encara sigui més prematura i ja no sigui dins el juliol, sinó que sigui dins el primer trimestre de l'any que seria l'ideal.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Gràcies per la seva resposta, Sr. Vicepresident, bé, congratular-me que, tal com vostè anuncia, al mes de juliol es pugui disposar ja d'aquesta convocatòria. Crec que l'ideal seria que les empreses poguessin presentar immediatament les seves propostes de manera que abans que acabés l'any hi hagués una resolució i, per tant, el 2018 sabessin ja si disposen d'aquest ajut.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, en aquesta línia, Sr. Castells, el que farem per a aquesta convocatòria d'enguany és incrementar el període d'execució de les accions d'R+D+I i obrim bàsicament en aquesta nova convocatòria a empreses del sector agroalimentari que apostin per solucions innovadores, de l'economia circular, del sector nàutic, indústries culturals i creatives i TIC en general, no

només d'empreses turístiques, sinó de totes aquelles que apostin per la innovació i la tecnologia.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, vicepresident.

I.4) Pregunta RGE núm. 6983/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a noves tecnologies com a eina útil per al sistema educatiu.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 6983/17, relativa a noves tecnologies com a eina útil per al sistema educatiu, que formula la diputada Sra. Sara Ramón i Roselló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Ramón.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Gràcies, president. Sr. Conseller, a l'hora d'elaborar les noves bases per a les convocatòries de professors entenem que era una oportunitat per adaptar la conselleria als nous temps en educació, però pel contrari ens trobam que a la part d'exposició d'una unitat didàctica, part que consideram important ja que és on el professor demostra la seva capacitat de donar classe, a les bases publicades a la resolució de la directora general de Personal Docent, del 17 de març del 2017, se'ns diu que no es permet emprar recursos didàctics electrònics ni susceptibles de reproducció electrònica.

Això entra en contradicció -entenem- amb els objectius de la seva conselleria de formació al professorat que, en les mateixes dates que sortien oferien cursos (...), eines Google, disseny d'APP educatives, etc., tenint en compte que és desitjable -i crec que així ho veiem tots- que els professors es formin al màxim en noves tecnologies i pedagogies innovadores, com s'entén que en unes oposicions que hi són perquè puguin assolir una estabilitat se'ls prohibeixi que demostrin el que saben fer, Sr. Conseller? Com quedam?

Considera Educació que les noves tecnologies són una eina útil que ha de potenciar el sistema educatiu per a la millora dels resultats acadèmics?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ramón. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sr. President, diputats, diputades. Sra. Sara Ramón, bon dia i moltes gràcies per la seva pregunta, però crec que no cal mesclar ous amb caragols, una cosa és la resolució

de la directora general i l'altra el que vostè planteja sobre l'ús de les noves tecnologies a l'escola.

Miri, és evident que les noves tecnologies a l'escola és quelcom que no cal plantejar-se de forma distinta a les oposicions, crec que cada cosa té el seu moment i la seva explicació.

Nosaltres, des del punt de vista escolar, és evident que fem una aposta per les noves tecnologies, però l'aposta s'ha de fer sabent el que es vol i cap on es va.

Miri, el govern Zapatero des de l'any 2007-2011 va invertir més de gairebé 30 milions de cara a equipar els centres escolars de les Illes Balears d'equipaments tecnològics. Ens sembla bé, però aquest plantejament, que va ser en aquell moment posar visibilitat a aquesta qüestió, crec que no és sostenible.

Què estam fent nosaltres respecte d'això? Miri, nosaltres el que fem és el següent: primer de tot, començar a incrementar progressivament els pressupostos de cara a invertir en noves tecnologies a l'escola, i ho hem fet des del primer moment en què vàrem fer pressupostos. En segon lloc, què hem fet nosaltres?, hem fet una formació dels docents; és evident que una cosa no es tracta de posar ni una pissarra electrònica i uns dispositius tecnològics a les escoles sense que hi hagi una preparació específica del professorat. Per tant nosaltres el que estam fent és més de 12 cursos de formació del professorat perquè la utilització d'aquest equipament tecnològic es faci de forma adequada. I en tercer lloc el que feim de qualque manera és potenciar el que podríem dir les bones pràctiques tecnològiques, i aquesta és una mica la nostra política.

Per tant és evident que les noves tecnologies formen part evidentment de la renovació que ha de tenir l'escola en molts d'aspectes, però s'ha de fer sabent el que es fa, el que es gasta, com es gasta i el que volem aconseguir. Aquesta és una mica la nostra proposta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Ramon.

LA SRA. RAMÓN I ROSSELLÓ:

Gràcies. Bé, la feina que es faci en aquest terreny està molt bé, Sr. Conseller, però creim que era una mesura útil, factible, econòmica, si realment és cert que volen caminar cap a actualitzacions pedagògiques. De fet vostè ha dit reiteradament en aquest plenari que un dels factors de fracàs escolar era la tardana incorporació dels processos de modernització educativa. Creim que no cal millorar la formació dels nous professors. Tenim un 30% d'interins; per tant la selecció, l'avaluació, la motivació d'aquest professorat per mostrar les seves propostes educatives també són importants. De fet si la seva conselleria està oferint cursos destinats a noves tecnologies, quina coherència té que llavors els prohibeixi demostrar-ho davant un tribunal? Què fa un professor que ha elaborat una App educativa o ensenya amb una foto? Això ja ho permetia el 2010-2011, anam enrere.

O bé tenen molta pressa, o bé per formar nous professors no val..., tenir bons professors en aquesta comunitat no val presentar plans, disminuir places de magisteri, s'ha de treballar també per motivar aquest 30% d'interins ara que vostès anuncien oposicions massives. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ramón. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Sara Ramon, la veritat és que no sé exactament què em demana. No sé si em demana per les noves tecnologies, no sé si per les oposicions..., exactament a la seva pregunta hi ha tot un *totum revolutum*. Torn repetir: nosaltres, com a Govern, com a Conselleria d'Educació, apostam, però ho hem de fer bé, i ho hem de fer de forma progressiva, i ho farem de forma progressiva formant millor professorat, fent unes bones pràctiques. Ara treurem una convocatòria de pla pilot per a aquells centres que introdueixen noves tecnologies però dins un projecte pedagògic coherent. Aquesta és la qüestió; no es tracta de posar dispositius tecnològics, pissarres electròniques, sinó saber quin és el paper que juguen aquestes noves tecnologies dins el projecte pedagògic. Aquesta és la nostra proposta i ara treurem aquesta convocatòria per a plans pilot perquè pensam que és per aquí que hem d'anar per intentar modernitzar l'escola en tots els sentits.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 6984/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ràtios a primària a les Illes Balears.

Passam a la cinquena pregunta, RGE núm. 6984/17, relativa a ràtios a primària a les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. March. Avui li demanam també per les ràtios d'infantil i primària, és a dir, pel nombre de nins que hi ha dins les aules a les Balears. Segons les darreres dades el curs passat 2015-2016 la nostra comunitat tenia la quarta pitjor posició en ràtios, és a dir, 22,4 nins de mitja per aula, quan la mitjana nacional era de 20 alumnes per aula. Aquest curs 2016-2017 continuam amb ràtios elevades; fins i tot vostè ha tengut denúncies de membres de la comunitat educativa perquè el nombre de nins de molts de centres continua elevat i frega els límits legals de la LOMQE, superant els 25 nins per aula en alguns casos.

Com valora, Sr. Conseller, aquest incompliment de les seves promeses? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sr. President. Diputats, diputades. Sra. Riera, gràcies per aquesta magnífica pregunta.

Miri, li diré dues coses: crec que vostè fa una pregunta i la hi contestaré. Primer de tot, la LOMCE, sap què fa la LOMCE?, incrementar les ràtios. La seva llei, la llei aquesta que varen aprovar vostès, el Partit Popular, sense el consens ni polític, ni social, ni educatiu de ningú, incrementa un 20% les ràtios, molt més del que diu la LOE. En segon lloc, què varen fer vostès?, llevar professorat, gairebé 1.000 professors manco. Per tant aquesta és una altra forma de fer política educativa.

Què ha fet vostè més? Idò fer una retallada important de pressupostos, i a més varen fer una política en contra de l'escola pública, que és allà on es varen notar de forma clara realment aquestes retallades des del punt de vista d'increment de ràtios. Què estam fent nosaltres?, revertir la situació, revertir la situació de forma progressiva, de forma seriosa, rigorosa, que és l'única forma de fer política; i què hem fet?, per una part hem tornat més de 700 professors a les escoles de les Illes Balears, 700 professors que vostès varen llevar i que han possibilitat començar a donar respostes a l'única de les comunitats autònomes que està incrementant demogràficament el seu nombre d'estudiants. Moltes de les comunitats autònomes estan baixant les ràtios no tant per política sinó per la baixada demogràfica, i això s'ha de dir. Per tant a les Illes Balears tenim una demografia escolar en positiu que ens obliga a fer una gran inversió en educació, fent un pla d'infraestructures que vostès no varen tenir, incrementant nous centres i ampliant nous centres. Aquesta és la política.

Per tant, Sra. Riera, jo li deman que quan faci preguntes les faci de forma seriosa. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, a vegades em provoca. Jo no sé si vostè no entén les preguntes o a vegades ho fa a posta i no fa les respostes de manera seriosa. A vegades no s'aclareix i a vegades està massa clar.

Jo no li deman per la LOMQE, Sr. Conseller -no importa rigui-, li deman per les seves promeses, perquè vostè està enganant la gent i ho sap. El Sr. Director general Morente va dir en roda de premsa fa un any que baixaria les ràtios d'infantil i primària a 22 nins per aula, i que fins i tot a 3 anys les

baixaria a 18 nins. Quina és la realitat?, aules de 25 alumnes, no de 18 ni de 22, de 25. La LOMQE marca uns límits màxims; vostè pot davallar i complir les seves promeses. Un 20% dels centres educatius tenen grups de més de 25 alumnes en infantil i primària. Que no era un acord marc de 2015, que va fer vostè?, baixar les ràtios a 20 alumnes?; no varen dir que farien desdoblaments de grups?, no va dir que posaria professors de suport? Idò què ha passat?

No és cert. Ni a la pública. Li deman per la pública, evidentment, ja no parlem de la concertada, perquè a la concertada les mancances són pitjors.

I ara què fa vostè? Torna a prometre per a l'any que ve que baixará a 20 nins per aula. Sap què li dic, Sr. Conseller? Li dic que és el tercer curs escolar de vostès, del pacte, i estan dient mentides i incomplint els acords i les promeses. Mentrestant retalla l'oferta de docents, que poden fer... Sí!, no me miri amb aquesta cara. Retalla l'oferta dels cursos que poden fer a la UIB en un 25%, anuncia oposicions a costa dels acords i dels pressuposts que es fan a Madrid, però mentrestant ofereix una qualitat que no és certa. Sap què li dic, Sr. Conseller?, que si aquesta és la seva qualitat nosaltres ens estimam més les miquetes que ens dona l'Estat, que almenys són reals, no com les seves.

Gràcies, Sr. President.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Riera, el govern de vostè, del Sr. Bauzá, del Sr. Company, callat, amb principis marxistes que aquest són els meus principis, sinó en tenc uns altres, demostra que vostès la política educativa no l'entenen ni l'entendran mai.

Li diré una cosa: l'altre dia, dimarts passat, el Consell Escolar va entregar un document de pacte educatiu. Sap què va fer vostè?, doncs simplement fer un tuit...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

...un tuit en què marginava... donava realment cap tipus de resposta a aquest pacte, el menyspreava, un document de tres anys de treball vostè el va menysprear...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riera, per favor...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Riera, sigui demòcrata, escolti'm, escolti'm, que realment potser aprendrà qualque cosa. Per tant nosaltres estam baixant ràtios...

(Cridòria)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor! Espera un moment, Sr. Conseller, fins que no...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Riera, estam baixant ràtios, ho estam fent. Estam desdoblant i estam posant un professor nou quan realment això és no possible. Això són realitats, i això ho estam fent dia a dia i les dades ens demostren la realitat. Una altra cosa és que vostè estigui en una altra realitat totalment distinta. Aquesta és la realitat.

Moltes gràcies i li puc assegurar que aquest govern està millorant l'educació, no el que vostès varen fer, que va ser un desastre per al món educatiu.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 7078, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a manca de metges d'urgències a Can Misses.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la sisena pregunta, RGE núm. 7078/17, presentada en substitució de la RGE núm. 6990/17, relativa a manca de metges d'urgències a Can Misses, que formula el diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. "Situació preocupant a urgències per la marxa de sis metges de Can Misses". Aquesta notícia saltava a la premsa la setmana passada. El director mèdic ha assegurat que s'adoptaran mesures per intentar pal·liar la marxa d'aquests professionals, com demanar als especialistes de Can Misses que col·laborin fent guàrdies a urgències i limitant les vacances que poguessin agafar a l'estiu.

Jo no sé si és conscient, Sra. Consellera, tant el director com la cap d'urgències, que entre les causes d'aquesta fugida de professionals, són les condicions laborals i la pressió a la que ja estan sotmesos els nostres professionals. Així que la pregunta hauria de ser, pretenen amb aquestes mesures promoure més fugides entre el personal sanitari fins que es faci

insuportable el treball en l'àrea, Sra. Consellera? Tan insuportable que fins i tot els cap de servei han hagut de rotar fins a sis vegades en aquests quatre últims anys.

Però, com que suposo que això ja ho han contemplat, li formulo aquesta pregunta: quines mesures pensa posar en marxa la Conselleria de Salut atès el problema que pateix Can Misses per cobrir la manca de metges d'urgències?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president, bon dia a tothom. Està clar que el servei d'urgències és un servei essencial de l'hospital, dona sortida a moltíssimes situacions i imprescindible per a una correcta atenció als ciutadans.

Des del Govern ens hem preocupat i ocupat des de juliol del 2015 de la manca de professionals i de la pèrdua de drets a l'anterior legislatura. Per poder garantir una plantilla estable són necessàries moltíssimes mesures i són necessàries mesures a mitjà i a llarg termini. Estam treballant en aquests moments per incorporar més professionals i per millorar les condicions laborals, que, com vostè molt bé deia, és imprescindible per atreure els professionals i millorar l'atenció sanitària.

Això sí, vull deixar clar que l'atenció a urgències de Can Misses està totalment garantida, igual que qualsevol servei d'aquesta comunitat autònoma.

És cert el que vostè deia, varen partir 3 professionals i 3 varen anunciar la seva voluntat de partir. També és cert que es varen contractar, s'havien contractat ja 4 professionals, més 1 més que es va contractar divendres passat. Per tant, estam a menys un aquesta setmana en relació amb la setmana passada. És la situació ideal? No, Sr. Aguilera, jo li ho reconec, no és la situació ideal. Però, com sap, venim d'una situació molt complicada que ens va deixar l'anterior legislatura, amb un acomiadament de 1.400 professionals, que com vostè sap estam recuperant.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Gràcies, president, gràcies consellera. Però sabem que li han fet una proposta al gerent de Can Misses -i li donam la benvinguda, que avui és troba amb nosaltres-, però ha elevat vostè Sra. Consellera aquesta proposta que han fet els professionals? Ha sortit alguna proposta de la seva part? Doncs, si no és el cas, li diré que davant la situació que viu Can

Misses i també la resta de centres de la nostra illa, més val començar a atendre les peticions de millora dels especialistes, perquè en el tracte i en bona gestió dels recursos hi ha l'èxit.

Durant aquesta setmana hem vist a nivell estatal com érem protagonistes per veure la falta d'habitatge a la nostra illa i com professionals de tot tipus falten a la nostra illa. Són moltes les propostes organitzatives i de bon judici les que es requereixen ara mateix a l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera. Balanzat, sent bon metge, té la formació de gerència per ostentar el càrrec, Sra. Consellera? Suposo que no li faria aquesta pregunta si la seva gestió fos l'adequada. Pensa mantenir-lo en el càrrec durant molt de temps? I si fos així, quina formació té aquesta persona per gestionar la direcció de l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera? Veient el seu currículum, no veig cap formació de gestió.

Si us plau, demanem...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera, s'ha acabat el temps...

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

...des de Podem responsabilitat i sentit comú per a...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Miri, actualment els serveis d'urgències de Can Misses compten amb 7 metges més, 7 més que a l'any 2014, ho dic ja per a la següent pregunta. I per suposat que escoltam els professionals, per suposat que els escoltam per prendre les millors decisions, Sr. Aguilera. I per això prenem mesures per fidelitzar els professionals i per això fem una cerca activa i s'estan incorporant nous professionals. Vostè també ho veu i també ho diuen els diaris.

També s'han convertit contractes eventuais en interins, quasi 1.000 s'han convertit d'eventuals a interins. Això sí que fidelitza. Hem anunciat un concurs oposició ahir mateix, ahir mateix la presidenta ho va anunciar. Mesures relacionades amb l'acolliment i la fidelització. Aquest estiu per primera vegada tendrem una residència a disposició també dels professionals que s'hagin d'incorporar.

Per tant, nosaltres estam satisfets amb la situació tal com està, és suficient el nombre de professionals? Doncs, li diré que no, que necessitam més professionals, tenim ràtios de les més baixes d'Espanya en la majoria de serveis. Però el que està clar és que la voluntat d'aquest Govern és millorar les condicions i augmentar el nombre de professionals.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

(*Alguns aplaudiments*)

I.7) Pregunta RGE núm. 6991/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a creixement de la xenofòbia a Balears.

Bé, passam a la setena pregunta RGE núm. 6991/17, relativa a creixement de la xenofòbia a Balears, que formula el diputat Sr. David Martínez i Pablo del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats i diputades, treballadores i treballadors de la cambra i resta de públic present, bon dia.

Des de Podem Illes Balears ens preocupen i molt els resultats publicats per la Fundació Gadeso en el seu estudi *Com veiem els immigrants*, on es pot veure de manera alarmant un creixement de la xenofòbia a les Illes Balears. De les 900 persones enquestades, un 82% tenen opinions negatives sobre els immigrants i és un 4% més que el que hi va haver el 2014. Entre les raons d'aquesta visió negativa es troba o destaca, que els immigrants ocupen llocs de feina autòctons. També ens ha cridat l'atenció d'aquest estudi el creixement del percentatge del 13%, del 70% que hi havia el 2014, a un 83% el 2015, en persones que afirmen "si un immigrant no s'integra en costums i en maneres, hauria de ser expulsat del país".

Com hem dit, són molt preocupants aquests resultats i aquest augment de la xenofòbia que hi ha a les Illes Balears i ens demanem si des del Govern balear s'està fent o es podrien desenvolupar accions per intentar revertir aquesta situació. Per això li demanem Sra. Consellera, quines accions està fent el Govern per tal de lluitar contra l'augment de la xenofòbia a les Balears?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez. Té la paraula la Sra. Consellera Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president, bon dia a totes les persones presents a la sala. Sr. Diputat, jo crec que l'acció més clara a favor de o contra la xenofòbia són les polítiques concretes, polítiques d'integració i polítiques d'equitat.

Quan el Govern de les Illes Balears torna la targeta sanitària, en contra de l'*apartheid* sanitari que va mantenir el PP fa una política contra la xenofòbia. Quan el Govern de les Illes, una de les seves primeres accions és recuperar l'alberg

que estava a la venda per posar-lo per a les persones refugiades està fent un missatge clar contra la xenofòbia. Quan des de la Conselleria d'Educació es redistribueixen els infants nouvinguts, els escolars nouvinguts, està fent un missatge contra la xenofòbia i a favor de l'equitat. Quan des de totes les prestacions socials, econòmiques, culturals, educatives que fa el Govern de les Illes Balears no es té en compte la situació administrativa dels ciutadans que compartim un espai i un temps, s'està lluitant contra la xenofòbia. Quan el Govern de les Illes Balears fa una campanya dirigida a la ciutadania, explicant que ningú no està condemnat a ser xenòfob i a ser racista, sinó que és una actitud personal i concreta i li diu: "tu tries i tu pots ser integrador o pot ser exclouent", estam fent una campanya i estam fent unes accions contra la xenofòbia.

De fet, li regalaré un objecte d'aquesta campanya perquè vostè ens ajudi a promocionar aquesta campanya i conviure o discriminar. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Té la paraula el Sr. Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sra. Consellera. Gràcies, pel regal i clar que sí que impulsarem aquesta iniciativa. Però ens preocupa que encara hi hagi gent, o que vagi augmentant aquesta sensació. I està bé fer una reflexió en aquest sentit, ja que quan hi ha crisi es té aquesta sensació i aquesta situació, o aquesta sensació de la ciutadania que els immigrants ens lleven la feina, i és una de les causes, o de les situacions que ens trobem quan encara no hem superat la crisi. I aquí els immigrants tenen..., bé, són el cap de turc que ens trobem que la gent està en contra quan no hauria de ser ací. Creiem que s'està fent el bon camí, es va pel bon camí, però sí que estaria bé donar un impuls més enllà de les polítiques que s'estan fent i fent accions més concretes en aquest sentit per informar a la gent i a la ciutadania de què els immigrants els necessitem i que és necessari un canvi.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president. Des de Cooperació es fan més de deu actuacions a favor també dels més joves i dels infants per donar aquest habitatge. Però miri, internacionalment, què ens passa? Que guanya en Trump; a França s'ha votat un 30% de xenofòbia, de feixisme; a països que eren referents nostres d'integració, com Dinamarca i altres països del nord, hi ha un 25 i un 20% de parlamentaris que defensen la xenofòbia; quan Anglaterra és capaç d'anar-se'n d'Europa perquè molesten els immigrants i molesten els refugiats tenim un missatge hegemònicament molt dolent per aquests temes.

Aquest govern, cregui'm, des del principi, des del moment zero, en totes les seves actuacions té com a present els drets humans i la integració, i així serà. És un acte de resistència en aquest moment en el conjunt de l'Estat espanyol i en el conjunt d'Europa. No baixarem i seguirem lluitant per la integració i pels drets humans.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera.

I.8) Pregunta RGE núm. 6992/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a Pla d'infraestructures d'atenció primària.

Passam a la vuitena pregunta, RGE núm. 6992/17, relativa a Pla d'infraestructures d'atenció primària, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats, bon dia. Sra. Consellera, durant el debat dels pressuposts de 2017, des del nostre grup parlamentari vàrem presentar una sèrie d'esmenes parcials a la Conselleria de Salut, entre d'altres coses demanàvem el condicionament dels centres de salut de Cas Concos i Portocolom. Aquestes esmenes es varen aprovar amb uns modificats per un valor de 150.000 euros, i entenguérem que la Conselleria de Salut agafava aquest compromís de fer les obres corresponents a aquests dos centres que ho necessiten de bon de veres durant el 2017.

Per això, volia demanar-li, per quin motiu dins el Pla d'infraestructures d'atenció primària no es preveuen les actuacions a Cas Concos i Portocolom?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula la consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Miri, Sra. Diputada, des de la Gerència d'Atenció Primària, des del Servei de Salut es fan les obres de manteniment. En el Pla d'infraestructures consten aquells edificis grans, és a dir, reformes molt grans, reformes que suposen o una substitució del centre o un centre nou i reformes costoses que ens suposen a nosaltres també un increment de pressupost, no el pressupost habitual que tenim per a manteniment.

La Unitat Bàsica de Portocolom està situada en la planta baixa d'un edifici de la Casa del Mar i està compartida amb altres institucions, ajuntament, confraria de pescadors, Conselleria d'Agricultura. Els tres metges de família, dues infermeres i pediatre tenen consulta pròpia. Pensam que quant a espai l'espai és adient, no obstant això, és cert que té deficiències a l'exterior de manteniment tancat de l'espai i persianes, bàsicament. L'edifici no és titularitat de l'ib-salut i estam en converses amb l'Ajuntament de Felanitx per tal de signar un conveni entre totes les administracions i poder fer aquestes obres de millora i manteniment amb voluntat de totes les parts.

Pel que fa a la Unitat Bàsica de Cas Concos està situada en una planta baixa d'un edifici de titularitat municipal que es va construir amb ajuda de la Conselleria de Salut. L'espai que tenen és adient i és probable que faci falta qualche millora, però que també desenvolupa la Gerència d'Atenció Primària des de les obres de manteniment i necessàries.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Sra. Consellera, gràcies per les seves explicacions. Em sembla molt bé que no estigui dins el Pla d'infraestructures i es facin des d'Atenció Primària, però també és cert que hi va haver el compromís, i crec que l'ha de tenir per enguany. Per tant, m'agradaria saber, quan es faran les obres de condicionament en aquests dos centres que es varen prometre per a enguany. I, m'agradaria que es duguessin a terme perquè almanco veuríem que alguns dels compromisos adquirits es fan en temps i forma.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Com li deia, no depèn només del Govern ni de la Conselleria de Salut, i estam sempre a disposició de fer feina amb els ajuntaments quan així ens ho demanen. Necessitam primer firmar el conveni i, ja li dic, per la nostra banda estam totalment d'acord i amb voluntat de fer-ho també. La situació de partida era complicada i no és que no estigui en el Pla d'infraestructures sinó que es va renovant aquest pla, vull dir, es va adaptant a les necessitats, perquè poden sorgir altres necessitats.

A la mateixa zona de Felanitx just arribar vàrem haver de fer una actuació a Porto Cristo, canviar tota la coberta de dalt, per exemple, i per exemple a la zona de na Camel·la fa set anys o deu anys que està constituïda i estam a l'espera d'un solar per part de l'Ajuntament de Manacor.

Per a aquest govern, que sí prioritza la salut, ja li dic que tenim i tendrem el pressupost necessari per fer aquest manteniment d'aquestes infraestructures tant a Portocolom, com a Cas Concos com les que siguin necessàries. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera.

I.9) Pregunta RGE núm. 6985/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació d'alarma ecològica.

Passam a la novena pregunta, RGE núm. 6985/17, relativa a situació d'alarma ecològica, que formula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. La semana pasada el GOB lanzó una campaña que denunciaba la ausencia de políticas valientes que pongan límites al crecimiento y al turismo, la ofensiva era concienciar a la ciudadanía de la situación de alarma ecológica que provoca la saturación turística y que lleva a Baleares a una situación de riesgos sin precedentes. La saturación degrada todos los rincones de la isla y los recursos que tenemos y nos conduce a una situación de colapso ecológico y también social.

¿Cree el Sr. Vicepresidente, responsable de Turismo, que estamos en una situación de alarma ecológica?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula el Sr. Vicepresident, Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, gràcies, Sr. President. El que creu aquest govern és que som a un territori limitat, amb uns recursos limitats i que no podem créixer de manera il·limitada i, per tant, hem d'actuar de manera sostenible. Hem d'equilibrar l'impacte que pot tenir la principal activitat econòmica que tenim, que és el turisme, que hem de procurar que sigui efectiva i que pugui durar durant molts d'anys, d'aquí cinc, deu, quinze, vint, trenta anys, però per això s'han de prendre mesures perquè l'activitat econòmica i turística es basi en la qualitat i no en la quantitat. Això és el que creu aquest govern.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Conseller. Mire, la postura del GOB es una evidente enmienda a la totalidad a la

política turística, urbanística y medioambiental del Govern. Si llega a ser contra un govern del Partido Popular esto se habría traducido en una gran manifestación en la que usted estaría a la cabeza, junto con los dirigentes de izquierda que le acompañan.

Se le echa en cara a este govern, se le echa en cara que tengamos una buena temporada turística. Yo creo que es una crítica injusta porque ustedes poco o nada han hecho para que tengamos una buena temporada turística. Y es cierto que tendremos una buena temporada turística, a pesar del Gobierno, y será gracias a determinadas coyunturas externas, pero después de temporadas turísticas buenas pueden venir temporadas turísticas no tan buenas, y así nos lo dice la historia. Eso afecta negativamente a los ciudadanos, afecta a la calidad de vida, al trabajo y también a las prestaciones sociales que reciben los ciudadanos.

Por eso, un govern responsable, un govern responsable aprovecharía una temporada turística buena y la aprovecharía, por un lado, para hacer infraestructuras que evitasen saturaciones, para hacer mejoras en carreteras, para hacer mejoras en aparcamientos, para hacer mejoras en transporte, para hacer mejoras en la red de agua, en la red de saneamiento en los núcleos turísticos. Hemos visto lo que han hecho ustedes, ustedes han cobrado y han impuesto un impuesto, el impuesto turístico, y se han peleado por ello, pero pocas cosas en infraestructuras han hecho.

Y por otro lado, ayudarían al sector a modernizarse, al sector en general, al pequeño comercio, a la restauración, a todas las empresas pequeñas y PIME relacionadas con el turismo dando incentivos para que se modernicen. Y ustedes se cargan el REB fiscal que había, que era una buena herramienta para la modernización del sistema de las empresas turísticas.

Por tanto, desgraciadamente, tampoco en esto aciertan, modifican la Ley turística y quitan los incentivos a los hoteleros también para su mejora. Y desgraciadamente, ni hacen ni dejan hacer y continuamos en una situación de parálisis total...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

... y por suerte el turismo va bien, a...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Res, un clàssic del PP, quan ells governen i les coses van bé és gràcies al seu mèrit, però quan governen els altres és la

conjuntura econòmica, els governs d'esquerres no fan mai res bé. Un clàssic del PP, res que no sigui nou.

(Alguns aplaudiments)

Miri, aquest govern ha començat la transició cap a un model econòmic molt més diversificat, molt més productiu i en aquesta legislatura ja tenim pactes socials per la competitivitat i la sostenibilitat, li vull recordar els pactes socials pels quals vostès no s'asseien ni a la taula per intentar-los fer, idò aquest govern ja els té signats amb tots els agents socials i econòmics...

(Alguns aplaudiments)

Estam desenvolupant estratègies per a turisme sostenible juntament amb els consells insulars als quals vostès no només innovaven, sinó que fins i tot anaven en contra seva, idò ara les polítiques de turisme sostenible es consensuen amb els consells insulars.

I quant a infraestructures, callin, per favor, que totes les infraestructures d'aigua en referència a depuradores o d'aigua potable que s'estan fent en aquesta legislatura eren les que vostès havien de fer la passada legislatura, ni vostès ni l'Estat no varen ser capaços de dur-les a terme. Aquest govern s'ha preocupat de les infraestructures per tal que estiguin adequadament.

I moltes altres mesures concretes que s'estan posant en marxa per mitigar els mesos d'estiu, per mitigar els efectes de la pressió i per dur, en definitiva, una activitat econòmica turística sostenible. Ja vaig parlar del pla d'equilibri ambiental i turístic que entre diverses conselleries s'ha elaborat, amb projectes, amb mesures aplicades al 2016, al 2017, al 2018, al 2019.

En definitiva, un govern valent, un govern que no s'amaga, no com el seu president que en aquest parlament encara segueix mut. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, vicepresident.

I.10) Pregunta RGE núm. 7079/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a renúncies de metges del servei d'urgències de Can Misses.

Passam a la desena pregunta RGE núm. 7079/17, presentada en substitució de la RGE núm. 6982/17, relativa a renúncies de metges del servei d'urgències de Can Misses, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, la setmana passada es va denunciar la baixa de sis facultatius del servei d'urgències

de l'Hospital Can Misses el que va deixar aquest servei en una situació preocupant en paraules de la mateixa direcció i més quan estam entrant en temporada d'estiu plena.

Vostè no ha reaccionat a pesar que fa temps que tots l'estàvem avisant de les dificultats d'incorporar metges, sobretot a l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera i a determinats serveis entre els quals hi ha el servei d'urgències hospitalàries que ara mateix i gràcies a la seva passivitat només té 20 efectius en plena disponibilitat de les 35 places que hi figuren.

Per això, ens pot explicar quines mesures ha pres per evitar aquestes renúncies dels metges al servei d'urgències?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Miri, entenc la seva pregunta i també la seva preocupació per les urgències de Can Misses, però ho he comentat abans, són set professionals més en aquests moments que quan vostès governaven. Si vostè pensa ara que no són suficients, què pensava a l'anterior legislatura? Idò, miri, també la premsa ho manifestava, i al 2014 qualificava la situació de molt greu i caòtica.

El maig del 2015, 130 treballadors varen demanar la dimissió del gerent per la pèssima gestió del servei d'urgències, tot això en la seva legislatura també, Sr. Serra i, per cert, aquest govern, Sr. Company, elegit democràticament defensa els interessos dels ciutadans i dels professionals.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Està clar, no ha fet res i només mira cap enrere per justificar-ho, no ha fet absolutament res i li diré què ha fet, alguna cosa ha fet: vostè només ha apedaçat un problema greu, sobretot per a Eivissa i Formentera, i l'ha tapat únicament oferint fer guàrdies voluntàries a urgències de moment als especialistes i parlant durant dos anys de reformar el vell Can Misses per fer sis habitacions per a professionals sanitaris que encara no estan fetes i que no són la solució, però que ja ha anunciat vostè cinc vegades.

Aquestes han estat les seves pobres solucions en dos anys d'un passat que vostè ja hi és, en aquest passat, té dos anys al passat que vostè també crítica, li ho he dit diverses vegades ja

i a part tampoc no ha fet cas dels avisos que des d'urgències de Can Misses ja l'advertien a l'abril que se n'anaven metges.

Ara l'oferta d'ocupació pública anunciada és positiva, jo li ho dic, és positiva, però és positiva parcialment i a llarg termini i li torna tapar la seva gestió perquè vostè no ha complert, per exemple, la proposició no de llei que va presentar el Partit Popular i aprovada per unanimitat el passat febrer per afrontar aquest problema de forma integral juntament amb sindicats.

Ha mantingut la borsa única, ha mantingut una normativa de recursos humans que permet als metges anar-se'n a altres serveis encara que hi hagi situacions extremes com aquesta i li ho dic així, així de clar li ho dic, sense amarga de res.

No ha augmentat el plus d'insularitat a Eivissa, congelat també per vostè durant els darrers dos anys a pesar de la bonança econòmica de la qual gaudeixen i a més s'ha posicionat d'una forma incoherent a favor del lloguer turístic com a govern quan hauria de defensar el contrari per als treballadors sanitaris.

Sra. Consellera, mentre anuncia grans plans d'inversió els problemes del dia a dia no els sap solucionar, Eivissa està infradotada de personal, però ni es cobreixen les places que existeixen amb oposicions o sense oposicions, i això requereix una actitud molt diferent de la que té vostè.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Miri, els pactes que fem són pactes amb els representants dels sindicats com per exemple la borsa única a la qual vostè feia referència. Estam treballant en mesures d'estabilitat laboral, ho he comentat abans, aquestes mesures són a mitjà i a llarg termini, no podem pretendre que la destrossa que varen fer durant quatre anys es recuperi en dos anys, Sr. Serra, és impossible, però mentrestant, mentrestant, hem fet mil contractes... eventuais d'aquells que vostès feien els hem convertit en interins.

Per això, també hem anunciat aquesta oposició, 4.500 places a Salut i li record que vostès no varen ser capaços d'aprovar les places de 2011 ni 12 ni 13 ni 14...

(Alguns aplaudiments)

...és vergonyós, és vergonyós que no les aprovassin, tendríem un poc més d'estabilitat i no tendríem aquesta precarietat laboral dins l'àmbit de la salut i a tota la resta del Govern.

Hem recuperat 600 d'aquells treballadors que vostès varen acomiadar, només 600, però ho anam fent i hem recuperat molts dels drets que vostès també varen anar suprimint.

I ara em podria dir, Sr. Serra, si maltractar la sanitat pública i acomiadar 1.400 professionals era una millor mesura de fidelització.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera.

I.11) Pregunta RGE núm. 7077/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a contractació temporal fraudulenta.

Passam a l'onzena pregunta RGE núm. 7077/17, presentada en substitució de la RGE núm. 6924/17, relativa a contractació temporal fraudulenta, que formula el diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom, Sra. Presidenta, vull començar aquesta intervenció en resposta també a unes paraules que ha dit el Sr. Lafuente abans, quan comentava que aquest... que el turisme va bé en aquesta comunitat malgrat aquest govern, i hem de dir que el turisme va bé en aquesta comunitat gràcies a l'esforç de molts de treballadors i treballadores d'aquesta comunitat al sector turístic que en unes condicions penoses i precàries encara continuen donant un servei als nostres turistes també perquè vostè, tots nosaltres i tota aquesta comunitat pugui tenir unes condicions...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... òptimes per obtenir riquesa per a tots, d'aquí que volíem parlar de la contractació fraudulenta de molts d'aquests treballadors que sabem que és un mal endèmic, històric, d'aquesta comunitat que, a més, es va agreujar a partir de la crisi on molts dels treballadors evidentment van haver d'acceptar unes condicions de treball... amb molta resignació per tal de tirar endavant les seves famílies.

Això forma part d'aquesta cultura nostra, inherent al monocultiu turístic. Sabem que des del Govern s'ha mostrat ja la preocupació, per exemple, que un de cada quatre contractes temporals sigui menor, inferior a cinc dies.

Després de la campanya de l'any passat d'inspeccions de treball, ens agradaria saber com afrontarà aquest estiu el Govern aquesta situació tan greu que pateixen molts de treballadors a les nostres illes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Jarabo, perquè efectivament aquesta és una de les problemàtiques més greus que té la nostra comunitat autònoma.

Vostè sap perfectament que les xifres de creixement econòmic són positives a les nostres illes, que estam millorant moltíssim tant el nombre de persones que troben una feina, les polítiques actives d'ocupació per tant tenen el seu resultat, però aquest govern sempre ha dit el mateix, a més compartit amb vostès perquè és una de les prioritats dels acords pel canvi que vàrem signar, nosaltres tenim... ens és important quants de llocs de treball es creen, però ens és igual d'important com es creen aquests llocs de treball.

Per tant, la nostra obsessió sempre ha estat en la qualitat i la dignificació dels llocs del treballadors i treballadores de la nostra comunitat autònoma.

Ho hem fet dins l'administració pública, per això les clàusules socials, per això ahir anunciàvem aquesta macrooposició de 7.550 places a la comunitat autònoma de les Illes Balears, per lluitar contra la precarietat laboral també dels treballadors públics i ho hem fet també dins els treballadors del món privat.

I com ho hem fet? Aquest govern, gràcies també al seu suport, va posar una iniciativa contra la precarietat laboral i ho férem crec que d'una forma intel·ligent i valenta i compromesa, des de l'acord amb empresaris i sindicats, també des de l'acord amb el Govern d'Espanya, per tant, també és gràcies al Ministeri de Treball que hem pogut tirar endavant aquests plans contra la precarietat laboral, i en les dues temporades que ho hem fet, els dos estius passats, 9.500 persones milloraren el seu contracte laboral, passaren de temporal a indefinit, o de jornada parcial a jornada completa. Per tant, regularitzarem i millorarem la qualitat d'aquests treballadors i treballadores i això té missatges molt importants: qui incompleix paga i per tant, això és important i que darrera un treballador que té una situació de precarietat laboral, o darrera un bon empresari, que són la majoria i que compleixen la norma, té el seu Govern que els protegeix.

I per tant, aquesta és la línia de treball que seguirem fent i aquesta temporada els puc anunciar, que tornarem tirar endavant aquest Pla de lluita contra la precarietat laboral i que serà intens, com ho han estat les dues passades temporades.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. President. És evident que el missatge és clar i crec que és d'agrair aquesta campanya, que ha estat intensa i entenem que s'ha d'intensificar encara més perquè aquestes mesures que es prenen, no arriben a molts dels empresaris de les nostres illes, que des que arriben els turistes a l'aeroport, és a dir, les empreses de *handling*, hem vist com des d'allà es força els treballadores a fer hores extra, a treballar per a dues empreses al mateix temps, simultàniament, i aquí no s'hi actua suficientment.

A part, les cambres de pis, ens arriben encara informacions que hi ha hores extra que no es paguen en aquest sector. Però és que, a més, ens mostren contractes que... estan dient que (...) subvencionats per la Unió Europea. Això també suposa una indefensió d'aquestes treballadores, que entenen que d'alguna manera les administracions donen suport a contractacions irregulars.

Per tant, proposam incloure en aquests convenis col·lectius clàusules que puguin marcar sostres en aquesta temporalitat. Igual que... bé, si hi ha una bona relació amb l'Estat central, doncs que també hi hagués inspectors de treball de referència per a aquests treballadors. I per tant, convendria...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo si li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

EL SR. JARABO I VICENTE:

...(...) que el Sr. Company quan tingués el mateix...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Sí gràcies, Sr. President. Només afegir una qüestió que estic segura que compartim. És veritat que és molt important el Pla de lluita contra la precarietat laboral que fem a la temporada d'estiu, però jo també vull dir que durant tot l'any amb el Pla d'inspecció el Govern està planificant, juntament amb Inspecció de Treball, cosa que no passava la passada legislatura. I allò que és més important, hem d'aconseguir la derogació de la reforma laboral i un nou estatut dels treballadores per donar una altra vegada força a la negociació col·lectiva, que és el que equilibra i dona qualitat als treballadors i treballadores, als seus salaris i a les seves condicions laborals.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Presidenta.

I.12) Pregunta RGE núm. 6979/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a transparència en les llistes d'espera.

Passam a la dotzena pregunta RGE núm. 6979/17, relativa a transparència en les llistes d'espera, que formula la diputada Sra. Montserrat Seijas i Patiño del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. *Bon dia a tothom.* Sra. Presidenta del Govern, el pasado 19 de octubre de 2016 se aprobó, por unanimidad, una proposición no de ley sobre transparencia en las listas de espera. ¿Qué porcentaje cree usted que ha cumplido su Gobierno en la citada PNL de transparencia en las listas de espera? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula la Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra Seijas. Me permetrà que faci un recordatori d'una cosa que crec que és important. Hem dit moltes vegades que per a nosaltres la salut és un dret de la ciutadania i per tant, una de les qüestions bàsiques d'una comunitat autònoma, d'una societat. I gràcies a l'acord que poguérem signar i aquest Govern que ha pogut durant aquests dos anys tirar endavant una política sanitària de retorn de drets als usuaris, de retorn de drets als treballadors i treballadores, també evidentment com explicàvem abans, la macrooposició que hem de fer dins Salut i per tant, donar estabilitat i poder contractar amb més garanties, metges, treballadors del món sanitari, infermers, tots els treballadors del món sanitari, una de les prioritats era precisament per reduir les llistes d'espera.

Perquè aquest és el drama Sra. Seijas, que ens vàrem trobar una situació on les llistes d'espera eren absolutament disparades i negades perquè no es publicaven, eren poc transparents, no existia la seva informació. I en aquests dos anys i gràcies a les polítiques del Govern que hem apostat per la inversió i l'atenció als pacients, hem pogut reduir en un 69% la llista d'espera per als pacients que han d'esperar 6 mesos per ser operats, hem reduït en 32 dies la demora mitjana per ser intervinguts, hem reduït en gairebé un 80% la llista d'espera d'aquelles persones que havien d'esperar més de 2 mesos per a una consulta. I tot això és públic, perquè ara no només s'ha fet la feina de reducció, que era l'important, sinó que també s'ha fet feina de transparència, a la que vostè feia referència i que ara està absolutament publicat i la gent ho pot consultar. Abans no se sabia, ara se sap perfectament quina és la situació de les llistes d'espera del sistema sanitari públic de la nostra comunitat autònoma.

És suficient? Encara no, hem de seguir avançant en aquesta línia i esper tenir el seu suport per poder-ho fer. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Presidenta. Té la paraula la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Armengol, una vez más no me contesta a lo que le estoy preguntando, me parece muy bien el mitin de todo lo que están haciendo en sanidad y demás. Pero lo que quiero recordarle es que no sólo está pendiente de cumplimiento en esta PNL el acceso asequible a las listas de espera por parte de los ciudadanos, sino también su derecho a conocer los recursos públicos utilizados, los profesionales contratados, los criterios de ubicación en las listas, los criterios de derivación a centros concertados y qué empresas realizan estos servicios, tal como establece el artículo 90 de la Ley General de Sanidad.

Sra. Armengol, una vez más se constata que su Gobierno no cumple no sólo las promesas hechos a los ciudadanos, sino que tampoco cumple los acuerdos alcanzados por unanimidad en este Parlamento. El 29 de diciembre del 2016 ustedes anuncian a bombo y platillo, como es habitual, en esta ocasión en el diario *El Mundo*, que los ciudadanos ya pueden saber su lugar en las listas de espera del ib-salut. A día de hoy eso no es verdad. Sra. Armengol, lo publicado no es accesible por orden y lenguaje al ciudadano común, ni aún haciendo un máster en gestión es uno capaz de entender la información que ustedes cuelgan en la página web. De un gobierno como el nuestro se espera total transparencia y servicio a la ciudadanía. Sin embargo, lo que ha hecho hasta ahora este gobierno, repito, es puro marketing político.

Sra. Armengol, usted es la presidenta del Govern del cambio, yo la he votado creyendo esa premisa, pero al igual que muchos ciudadanos, me encuentro con que no hay cambio, y no se nota que están gobernando las fuerzas progresistas.

Gracias.

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. A veure Sra. Seijas, si reduir el 69% llistes d'espera en alguns casos no és cap canvi, que baixi Déu i ho vegi, Sra. Seijas.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

Vostè es veu que s'ha començat a fixar en com funcionaven els serveis públics d'aquesta comunitat autònoma ara, fa molts poques mesos. I abans? La legislatura passada on era Sra. Seijas? No s'adonava dels retalls que hi havia en el món sanitari de la nostra comunitat autònoma? No s'adonava que s'acomiadaven professionals sanitaris? No s'adonava d'això, Sra. Seijas?

Per tant, a partir d'ara les llistes es publiquen, gràcies a aquest Govern, és important. Les llistes d'espera estan disminuint, Sra. Seijas, no infravalori els ciutadans i ciutadanes, saben entrar a una pàgina web i saben mirar la llista d'espera. Per favor Sra. Seijas, una mica de respecte!

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci per favor!

I.13) Pregunta RGE núm. 7070/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a dissolució del Consorci de la Platja de Palma.

Passam a la tretzena pregunta RGE núm. 7070/17, presentada en substitució de la RGE núm. 6988/17, relativa a dissolució del Consorci de Platja de Palma que formula el diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, bon dia a tothom. Sra. Presidenta del Govern, dijous passat el seu Vicepresident va anunciar que s'iniciava la dissolució del Consorci de la Platja de Palma. M'agradaria saber què en pensa vostè, com ho veu, m'agradaria que em digués per què aquest Govern ha pres aquesta decisió.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pericay per la seva pregunta. Bé, com vostè feia referència la setmana passada el vicepresident va tenir una compareixença per explicar precisament la dissolució del Consorci de la Platja de Palma, que jo compartesc absolutament, crec que el vicepresident va explicar específicament tots els motius, hi va haver un debat al que vostè supòs que vostè no degué poder assistir i me fa fer un *remix* d'aquella intervenció en dos minuts i mig. Per tant, intentaré fer-la en dos minuts i mig.

A veure, el Consorci de la Platja de Palma per què hem pensat que s'ha de dissoldre? Primer de tot perquè el Govern d'Espanya ha decidit fugir del Consorci de la Platja de Palma, que era un dels fundadors i era important perquè evidentment havia posat les condicions de posar els doblers, de les inversions estatutàries, dels convenis signats, del tema de les competències urbanístiques. Per tant el Govern d'Espanya, de forma unilateral, ha decidit fugir del Consorci de la Platja de Palma, aquesta és la lleialtat institucional que manté el Govern d'Espanya amb aquesta terra, amb aquesta comunitat autònoma, i per la qual potser vostè podria fer alguna cosa, ja que són socis a nivell d'Espanya, per intentar ajudar.

Segona qüestió que és important: hi ha una situació econòmica complicada perquè la passada legislatura el Sr. Gijón, que ara és absent d'aquesta sala, no va gestionar res del Consorci de la Platja de Palma, el que ara tenim un problema econòmic.

Tercera qüestió: creiem que és important, ja que no té molt de sentit mantenir aquest consorci, que l'Ajuntament de Palma i l'Ajuntament de Lluçmajor recuperin les seves competències urbanístiques, cosa que em pareix el més lògic i el més normal, i a més pactat amb els dos ajuntaments.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Presidenta, si li preguntava això era perquè, digui'm ingenu, però per ventura m'esperava que vostè em donaria una resposta diferent. M'hauria agradat sentir-li dir que la decisió que han pres és l'evidència d'un fracàs, però no del fracàs del Partit Popular o de la fugida del Govern de l'Estat, del fracàs d'un model de gestió, el seu i el del Partit Popular, que en aquest sentit és el mateix model, un model de gestió que ha consistit bàsicament a usar el diner públic de forma irresponsable, sense retre comptes, confiant que el que vengui darrere ja ho resoldrà, i si no resant perquè nostre vengui l'Estat ens ho condoni.

M'hauria agradat sentir-li entonar un *mea culpa*, un *mea culpa* per la part que li toca; jo no dic que tota la culpa sigui evidentment seva ni dels seus colors. Els seus col·legues del Partit Popular són iguals de responsables que vostè i els seus socis nacionalistes, evidentment, d'aquest fracàs, com ho són, per cert, també del que ha passat amb les autopistes d'Eivissa, uns i altres, també, els d'aquesta bancada i els d'aquella, i això a pesar d'aquest informe que va aprovar fa un parell de setmanes aquest parlament. Com ho són també de la falta d'explicacions i d'assumpció de responsabilitats en tot el que ha passat amb Sa Nostra, uns i altres, també, aquesta bancada i la seva bancada.

Amb el Consorci de la Platja de Palma, a més, han deixat penjat un bon nombre d'empresaris privats que han arriscat -

supòs que vostès ho saben- els seus doblers per regenerar i per modernitzar aquesta zona, confiant que darrere això hi havia evidentment un pla, un projecte de gestió, i ara, gràcies a la seva gestió, aquesta reforma de l'espai públic, on de moment no han invertit ni un ral i per ventura n'hi invertiran qualcun, però en tot cas evidentment ben pocs, quedarà sense fer.

I per acabar-ho d'arreglar els contribuents de la comunitat haurem de tornar al Govern de l'Estat 17 milions d'euros. Aquest és el seu balanç de gestió, Sra. Presidenta, un balanç comú, un balanç que comparteix, però evidentment un balanç d'uns i d'altres que com a mínim determinats partits en aquesta cambra no volem de cap de les maneres.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sr. Pericay, que cada pal aguantant la seva vela; no és una gestió comuna entre aquest govern i l'anterior govern, no, no, nosaltres hem heretat el que venia de l'anterior govern, i li ho explicaré. Del conveni del senyor..., del conveni que hi havia de 9 milions d'euros, el Sr. Gijón no en va executar ni un; del conveni de 20 milions d'euros, el Sr. Gijón no en va justificar ni un. I sap què passa?, que no va demanar ni la pròrroga per ampliar l'execució d'aquest conveni. Quan nosaltres vàrem entrar aquest conveni havia caducat, d'inversions estatutàries, i el Govern d'Espanya, que a vostè li agrada tant, no ens va donar pròrroga per poder fer la inversió. Allà on ens va donar pròrroga la realitat és que aquest govern ha executat; miri, si no, com tenim el Centre Bit a Alaior. I qui l'ha fet?, aquest govern perquè ha executat les inversions estatutàries.

(Algunes aplaudiments)

Qui no va executar cap inversió estatutària?, el govern del Sr. Bauzá i del Sr. Company, que són els mateixos; aquest és el govern que no va executar inversions estatutàries, i nosaltres ens hem vist en l'obligació, efectivament, d'intentar posar ordre econòmic dins un consorci.

I li diré una altra cosa. La inversió privada està resguardada, el PRI segueix funcionant, i en aquest moment, amb les condicions urbanístiques, el consorci té 2 milions d'euros en inversions en projectes concrets que ha fet aquest govern. Del Sr. Gijón i del Sr. Bauzá i del Sr. Company no en trobarà cap, de projecte, perquè no en feren cap.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta.

I.14) Pregunta RGE núm. 6746/17, ajornada a la sessió anterior, presentada per Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a Consell Econòmic i Social.

Passam a la catorzena pregunta, RGE núm. 6746/17, ajornada de la sessió anterior, relativa a Consell Econòmic i Social, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta, una vegada més la insistència d'El Pi ha tengut efecte; és a dir, avui fa quinze dies, dimecres farà quinze dies que vàrem entrar una pregunta, a veure quan es constituiria el Consell Econòmic i Social, perquè després que el Sr. Negueruela contestàs al Sr. Melià, el novembre, i després per Pasqua, vàrem dir: "Aquest home ens pren el pèl, ens convé demanar-ho a la presidenta", i com altres vegades ha passat ha tengut efecte. Li ho demanam el dimecres i el divendres s'aprova la composició del Consell Econòmic i Social. Beníssim, beníssim.

Dit això, perquè està aprovat, no és vera?, la pregunta és: quan pensa vostè que ja estarà normalitzat i en ple rendiment? Gràcies.

(Algunes rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font, per la pregunta i pel to de la pregunta. Efectivament jo, com va fer el Sr. Negueruela, he de demanar disculpes perquè ens hagués agradat, evidentment, que fos molt més àgil la posada en marxa del Consell Econòmic i Social, que per a nosaltres és una entitat important, que remarca l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i que va ser eliminat, suspès, la passada legislatura per una retallada clarament ideològica, d'intentar que no hi hagués opinió diferent de la que marcaven el Sr. Bauzá, el Sr. Company i el govern absolutíssim que tenguérem la passada legislatura.

I destruir és molt més fàcil que construir i que reconstruir, que és el que ens ha tocat fer a aquest govern que tenc l'honor de presidir, i per tant des de principi de legislatura vostè sap que hem anat donant les passes per fer possible la posada en marxa del Consell Econòmic i Social, i com vostè recordava d'una forma irònica i molt bé fa dos consells de Govern o un consell de Govern que aprovàrem ja com i quan es podrà tirar endavant el Consell Econòmic i Social, i serà dia 26 de juny, ha d'estar tot en marxa; ja tenim les instal·lacions adequades, ja tenim tot l'aparell administratiu, ja tenim tota la normativa feta,

per tant començarà a funcionar de forma absolutament immediata.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, nosaltres el que pensam és que dos anys de legislatura per solucionar aquest tema és un poc llarguet, és un poc llarguet; el desbarat que va fer el govern anterior és molt més gros, que quedi clar, però dos anys és un poc llarguet.

De totes maneres crec que val la pena complir aquest article 78 de l'Estatut, i convé complir, quan nosaltres exigim a Madrid que compleixin amb els temes estatutaris, convé complir nosaltres també amb el nostre estatut, i en això a vegades ens costa, però El Pi continuarà empenyent, aquests tres diputats i diputades continuaran empenyent.

Això, com que era l'altra setmana, que vostè no va poder venir, coincidia que havien elegit el seu secretari general feia..., diumenge. El Pi volia aprofitar en aquell moment per donar-li l'enhorabona, ja que tenen un nou secretari general, i que vostè aconsegueixi il·luminar-lo, il·luminar-lo, perquè aquelles qüestions que són bàsiques per a aquesta terra i poder guanyar el futur, les hi faci entendre. I l'encoratjam des d'El Pi que si és capaç que aquest home, el Sr. Sánchez, entengui aquelles coses que són imprescindibles per a aqueixa terra i per tenir les eines per guanyar el futur, oblidí les paraules del Sr. Company de l'altre dia i intenti en tot moment guanyar la confiança també del Sr. Rajoy, que jo el respect com a president de tots els espanyols, perquè l'ajuda del Sr. Sánchez, l'ajuda del Sr. Rajoy, l'ajuda seva i fins i tot la del Sr. Company són les que ara Balears necessita per sortir de la situació en què estam.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font, per la pregunta i per l'enhorabona al Partit Socialista, que ja traslladaré el Sr. Pedro Sánchez i segur que estarà molt content de tenir-la.

Passam a allò del Govern...

(Remor de veus)

Passem a allò del Govern... Des del principi d'aquesta legislatura vostè sap que hem donat moltíssima importància a tornar a posar en valor la participació com a forma de fer

política i també el diàleg com a forma de fer política. Per això hem tornat posar en valor aquestes polítiques i hem fet els òrgans de participació ciutadana per prendre decisions. Així puc referir-me a totes les meses sectorials: la mesa sectorial de pobresa energètica, la de comerç, la de cultura..., totes, cada una de les conselleries les ha tirades endavant. El Consell de la Joventut torna a ser una realitat; aviat el Consell Econòmic i Social també ho tornarà a ser, perquè el diàleg és la forma que entenem aquest govern de fer política, i la volem fer, evidentment, amb els sectors afectats, amb la nostra societat, a la qual volem representar dignament; també amb les forces polítiques i també amb el Govern d'Espanya.

A mi sempre em veurà amb un tarannà dialogant amb el Govern d'Espanya perquè és important per als ciutadans d'aquestes illes. I la meua forma d'entendre com he de representar els ciutadans d'aquestes és no callar per defensar els drets de tothom dels que nosaltres representam, i tothom és tothom, els que ens votaren i els que no ens votaren. Per tant, aquest govern, pot veure que tindrà mà estesa per arribar a acords, però també capacitat de valentia i de denúncia en defensa de les reivindicacions justes per als ciutadans d'aquestes illes. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta.

I.15) Pregunta RGE núm. 6755/17, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a "toros a la balear".

Passam a la quinzena pregunta, RGE núm. 6755/17, ajornada a la sessió anterior, relativa a "toros a la balear", que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, des del Partit Popular la vam advertir que l'anterior Llei de benestar animal era inconstitucional, aquesta llei que tenen guardada dins un calaix, i teníem raó, un nyap que regulava allò que no podia regular, que prohibia el correbou de Fornalutx o que posava en perill les festes de cavalls a Menorca, que varen haver d'autoesmenar.

Un nyap que pretenen arreglar amb un altre nyap, quan, en el fons, el que pretenen és prohibir una disciplina protegida per una llei estatal, sense l'oposició del seu partit, precisament.

Controls antidòpings a toros i toreros; mesures antiestrès; espectacles de només deu minuts. Sra. Armengol, què és això!

Sra. Armengol, abans que em faci valoracions, a mi els toros em poden agradar tant o tan poc com a vostè, i tots estam d'acord que el benestar animal és un objectiu de tots. Ara, bé, li sembla seriosa aquesta llei de "toros a la balear", com l'han

batejada els mitjans de comunicació, i no precisament per felicitar-la.

De moment, crec que també li causa prou vergonya, i per això el seu govern ni tan sols ha manifestat el criteri, quan el termini acabava ahir. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President, gràcies, Sra. Prohens. Parlàvem amb el Sr. Font abans, de l'alçada necessària en aquest moment que vivim, econòmic, polític, social, en defensa dels interessos dels ciutadans d'aquestes illes, en defensa d'allò que és important per a la gent; és clar, i a mi m'agradaria no tenir aquest diàleg de veure on hem d'aprofundir, com fem possible millorar doncs el que és important per a la gent, la seva feina, la seva sanitat, la seva educació, el seu transport, els seus fills, el futur, l'esperança, com tenim cura dels seus majors, això estaria molt bé aprofundir-ho amb el Partit Popular; és clar, el partit majoritari de l'oposició em demana, no per una política de control al Govern, ni tan sols, em demana per la proposta dels grups parlamentaris.

O sigui, Sra. Prohens, què li he de dir jo? Ho fem molt bé, vostè està encantada amb aquest govern perquè té una pregunta setmanal i me la demana d'un control d'una iniciativa parlamentària. Bé, vostè troba que l'important és parlar de toros? Parlarem de toros, si això és el que preocupa al Partit Popular, allà ens situam, allà ens situam.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Situem-nos on vol el Partit Popular, molt bé! Les Illes Balears foren pioneres a l'any 1992 en política de benestar animal, foren pioneres el 1992, però del 1992 a ara ha plogut moltíssim, i ho hem dit en aquesta cambra algunes vegades, del 1992 a ara ho plogut moltíssim, i hauríem d'incrementar les mesures en pro del benestar animal a l'alçada del que ens exigeix la societat actual del 2017. Per això, en els acords pel canvi hi figura una millora d'aquesta política, i per això els grups parlamentaris actuen d'aquesta manera i, evidentment, amb problemes amb l'Estat, que, una vegada i una altra, ens posen vostès.

Però bé, és una mesura que tiren endavant i que jo esper que arribi a bon port, i si vostès hi poden fer propostes, segur que seran positives, no esper altra cosa del Partit Popular. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sra. Presidenta del Govern, a veure si m'entén: aquesta llei són els seus grups parlamentaris que l'han duta a aquest Parlament, no són els grups d'aquesta bancada, són vostès que volen que parlem de toros, jo què vol que li digui?

(Remor de veus)

Miri, els grups que donen suport a aquesta llei diuen que és una llei pionera a tota Espanya, en efecte, ningú no té el lllindar del ridícul tan baix com tenen vostès; si pretenen passar a la història, enhorabona, ho han aconseguit!

És una llei que pretén burlar la doctrina del Constitucional, ens alegrem, això sí que hagin entrat en raó i salvin el correbou de Fornalutx amb els mateixos termes que va entrar l'esmena del Partit Popular a l'anterior llei, quan ens varen posar les mans al cap i ens varen que això no evitava el patiment psicològic del bou.

I què passarà amb les modalitats de caça? Això importa a molts de ciutadans de Balears, i aquesta llei les deixa en l'aire. I què passarà amb les matances? I què passarà amb les fires amb animals o amb el Delfinariu, on és el límit?

Vostès no ho saben, i no hi ha res més perillós que legislar sense saber què legislen. Els caçadors, els amants dels bous, els animalistes, tothom està en contra d'aquesta llei, perquè vostè ja no governa per a uns pocs, com fins ara, vostè ja no governa per a ningú, vostè governa per saciar uns socis que són insaciables i que cada vegada li demanaran més, Sra. Armengol.

(Remor de veus)

I ja li avanço, el 2019 el Partit Popular desfarà aquest disbarat, no per anar en contra de les competències que pot regular aquesta comunitat, que ho fa; no per anar en contra de la llibertat individual...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

..., que ho fa, sinó pel ridícul...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Sra. Prohens, té un petit embull entre el legislatiu i l'executiu, el control al Govern és a l'executiu, el que decideix aquest govern en el seu Consell de Govern, la resta ho decideix

el legislatiu, comissions parlamentàries i plenari, és abecé, però li he de dir, però li he de dir.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Escolti, jo el que no entenc..., aquest donarà suport i dona suport a les polítiques en pro del benestar animal, no sé si el Partit Popular està a favor o en contra dels toros, no sé si està a favor o en contra de si hem de millorar el benestar dels animals d'aquestes illes, ara, el que sí sé és que amb el Partit Popular no tendriem una renda social garantida, no tendriem una millora dins l'educació pública, no tendriem una millora dins la sanitat pública, no hi hauria una macrooposició de quasi 8.000 places a la nostra comunitat autònoma, no tendriem impost de turisme sostenible, no tendriem ningú que reivindicàs davant Madrid.

Per tant, Sra. Prohens, està molt bé que quedin a l'oposició. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta.

I.16) Pregunta RGE núm. 7069/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a control del transport de passatger als aeroports.

Passam a la setzena pregunta, RGE núm. 7069/17, presentada en substitució de la RGE núm. 6993/17, relativa a control del transport de passatgers als aeroports, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputat. Sra. Presidenta, dijous passat es va viure una situació molt desagradable a l'aeroport de Palma, amb una brega important, amb una mala imatge per a tots, per a tots. Però realment el que hi va haver és un enfrontament per part dels taxistes, que paguen els seus impostos, que ja s'han vists perjudicats, sota el nostre punt de vista d'El Pi, per una sèrie de rutes a indrets turístics, i ara es veuen perjudicats per una competència il·legal, de pirates, que els lleven també els clients.

Davant aquest situació, en aquell moment no hi havia cap inspector, pel que s'ha dit del Govern, que controlàs aquella situació. És vera que s'ha aprovat un decret amb mesures urgents per regular el transport discrecional i han posat més inspectors, el suportam, no hi tenim res a dir, però el que nosaltres pensam és que hi ha molts temes que donen un bull a l'estiu que no hauria de tenir, a part dels graus de temperatura, que són situacions un poc incontrolades o il·legals, com és el lloguer de cotxes, com són els habitatges que no arribam a tenir legalitzat el lloguer plurifamiliar, com és la venda ambulat, i

ara ens trobam davant una situació de cotxes il·legals, cotxes pirates que fan una competència deslleial.

La nostra pregunta és: poc garantir vostè aquest estiu el control del transport a l'aeroport perquè no es torni repetir en cap moment la situació que vàrem viure dijous passat?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font, evidentment aquest és un dels temes que preocupa el Govern, el tema de l'intrusisme en diferents professions, i avui vostè fa referència al transport terrestre.

Li puc dir una qüestió que crec que és clara, és la primera vegada que un govern en aquesta comunitat autònoma fa mesures concretes en contra de l'intrusisme, en aquest cas, en el món del transport terrestre, per tant és la primera vegada que succeeix. I taxis pirata i intrusisme n'hi havia hagut molt abans que nosaltres arribàssim a governar en aquestes illes.

Però, és cert, nosaltres hem pres mesures i ho hem abordat des de diferents qüestions. Vostè ho recordava, divendres passat aprovàrem un decret llei que ens dona algunes armes per poder actuar d'una forma més àgil des de l'administració. Ens podran donar força per poder combatre aquestes il·legalitats, a més, amb un pla d'inspecció que tenim fet des del Govern per lluitar contra l'intrusisme, com ja es va fer a l'any 2016, vull recordar que ja l'aplicàrem el 2016 i l'aplicàrem a Mallorca i a l'illa d'Eivissa. I aquest pla que férem el 2016 ens ha servit moltíssim com a experiència per entendre bé el problema i per poder actuar dins el marc legal complet i adaptat a la situació real.

A Eivissa, l'any passat es va tancar amb expedients d'infraaccions, que sumen multes per valor de 255.000 euros, amb un total de 650 inspeccions de vehicles i l'obertura de 61 expedients sancionadors, i a l'illa de Mallorca amb 691 inspeccions a la xarxa viària i 29 expedients sancionadors.

Per tant, és la primera vegada que un govern actua, actuam amb força, actuam amb valentia, actuam també des de l'acord i des del diàleg amb els professionals i el decret llei que aprovàrem l'altre dia ens donarà aquestes armes per poder seguir endavant amb aquesta lluita.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, jo li he de reconèixer que, per primera vegada, s'aprova una qüestió com aquesta en el tema del transport. Però el que nosaltres volem és que el que diu el batle de Palma, el Sr. Hila, que diu clarament que aquesta competència és del Govern, que és de transports, que ells no ha de tenir cura de vigilar en cap moment si hi ha intrusos o il·legals, que això toca al Govern, que ell, en tot cas, és l'ordenació del trànsit i tot aquest tema.

Molt bé, presidenta, totes aquestes accions que vostè ens ha explicat.

Nosaltres passam pena d'una cosa: ens hem instal·lat davant una situació, que és el que li deia bans, una situació que sembla que hi ha moltes coses que són fora de la llei, molta gent que intenta viure fora de la llei, i ens preocupen situacions o actituds, com la que té Podem, que hem vist tant aquí com l'hem vista també a la televisió, quan parlem, per exemple, de venda ambulants il·legal, que sembla que ja va bé que hi sigui, perquè aquesta gent també ha de menjar.

Tothom ha de menjar, tothom ha de menjar, tothom ha de passar pena socialment de tothom, però també hem de passar pena socialment d'aquells taxistes, d'aquells petits i mitjans empresaris que paguen els seus impostos, i qualcu ha de vetllar perquè no els puguin fer competència deslleial.

No abaixi la guàrdia i, si pot, intensifiqui-la! Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Te la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font, a més avui és un dia que... ha triat bé la pregunta, perquè avui tenim la vaga de taxis a Barcelona i a Madrid, precisament amb aquests nous serveis de transport que s'instal·len i que, efectivament, hem de vigilar des de tots els punts de vista per les normatives adequades, però nosaltres, aquest govern sí que ha actuat i ha actuat en una qüestió que no fa referència al que jo li deia de Madrid i Barcelona, sinó que fa referència a l'intrusisme.

Aquest decret llei, crec que és important remarcar-ho, inclou com a infracció l'anunci de servei de transports il·legals a diferents mitjans i suports, com pàgines web o xarxes socials, amb multes entre 6.000 i 12.000 euros. A més, aclareix que les empreses de transport discrecional no poden fer captacions de clients al carrer o a punts de gran afluència com l'aeroport, i aquest era un dels problemes greus que teníem.

Ahir mateix va començar el pla especial de control a l'aeroport de Palma, on participen tres inspectors i quatre auxiliars. De moment, des de l'entrada en vigor del decret llei, que hi entrà el divendres passat, no s'han produït infraccions, per tant sembla que van bé les mesures que hem pres com a govern. I també el puc informar que demà, dimecres, es reuneix

la comissió d'intrusisme en el sector del transport, que també s'ha creat durant aquesta legislatura.

Per tant, junts crec que hem de fer front a aquestes situacions d'il·legalitats que mantenim.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta.

I.17) Pregunta RGE núm. 6989/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a l'aparcament de Na Tirapel.

Passam a la dessetena pregunta, RGE núm. 6989/17, relativa a l'aparcament de Na Tirapel, que formula la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president, bon dia a tothom. Bon dia, presidenta, esper trobar-me a l'alçada, perquè aquesta és una qüestió que ens preocupa a tothom i que és part dels acords pel canvi i està relacionada amb la sorpresa que vam viure la setmana passada amb la votació a favor de l'esmena sobre el pàrquing de Na Tirapel dins el parc natural d'Es Trenc, que sabem que és un espai d'alt valor ecològic que forma part de la Xarxa Natura 2000.

L'esmena presentada, una esmena que nosaltres vàrem qualificar, també com altres associacions ecologistes, de bessona de l'esmena presentada pel Partit Popular, presentada per tots els membres dels partits membres del Govern, es justificava per evitar pagar futures indemnitzacions, ja que els propietaris de l'aparcament disposaven d'una autorització municipal, la qual, nosaltres, via tramitació parlamentària, vàrem demanar.

Se'ns va contestar que això depenia clarament de l'Ajuntament de Campos i que era una llicència que estava concedida, era una autorització dels anys noranta i que això era previ a l'establiment de la Xarxa Natura 2000. Nosaltres vàrem considerar que això eren pilotes fora i, sobretot, el que vàrem considerar és el marc legal de la sentència ferma del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears sobre el camp de Son Bosc, que reafirmava que la llicència donada per l'ajuntament es va donar malament.

És clar, des del nostre grup parlamentari el que ens vàrem plantejar és per què en aquell cas, en el cas de Son Bosc, aquesta llicència podia estar mal concedida i no en el cas del pàrquing de Na Tirapel. I pensam claríssimament que és una decisió política i que és una decisió i una obligació dels firmants dels acords pel canvi defensar els interessos generals davant els interessos particulars, defensar el medi ambient, tal com consta en el nostre full de ruta.

Per això, fem la següent pregunta: quins informes favorables ha emès la Conselleria de Medi Ambient per permetre l'aparcament privat de Na Tirapel, situat dins l'espai natural protegit d'Es Trenc?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President, gràcies, Sra. Camargo. No hem de perdre de vista que l'important és la Llei del parc natural, per tant la creació d'un parc natural, amb tot el que això implica de protecció d'un hàbitat específic i meravellós i que, a més, hem de conservar amb dos mandats clars: un de la LEN, de l'any 1991 fins ara, que esperam per fer aquesta llei de parc natural, per tant, crec que és un avanç molt positiu. I segona, també un mandat dels nostres acords pel canvi, com vostè recordava, del full de ruta que tenim pactat durant aquesta legislatura.

I evidentment, quan fas la reordenació d'un espai com aquest per ser parc natural, hem de tenir en compte l'afluència de visitants que existeix a la zona d'Es Trenc, de Sa Ràpita i de Ses Covetes i, per tant, hem de tenir present que hi ha gent que hi va i que, per tant, necessitam controlar molt bé la mobilitat d'aquell espai.

Per això, aquest govern, a la passada legisla... l'any passat, el passat estiu va posar endavant una línia de transport públic, que crec que és important recordar-ho i refermar-ho, perquè pensam en arreglar els problemes de la gent, i sobretot que ho facin en transport públic, i es repetirà aquest any.

Quant al que fa referència a la llei, que és el que vostè em demana, el nombre d'aparcaments que preveu la llei, al que hi ha ara, es redueix moltíssim, aquesta és una realitat que també hem de posar en valor i hem de posar en la mesura que pertoca. S'ha fet una esmena, que vostè explicava bé, per part de tots els grups parlamentaris. El Govern no té per què fer informes quant a les esmenes que fan els grups parlamentaris, aquesta és la realitat, de fet no se'n fan mai. Però, perquè nosaltres som conscients de la necessitat de vigilar molt bé l'espai ambiental que suposa el parc d'Es Trenc, sí que s'ha fet per part dels tècnics de la Conselleria de Medi Ambient, els mateixos que varen fer els informes per a la llei, és un informe signat dia 13 de març, i és un informe positiu a aquesta esmena, perquè redueix l'impacte a la zona d'Es Trenc.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Té la paraula la Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, per la seva resposta. Però la qüestió és que no ens queda clar si aquesta autorització s'hagués pogut revisar, és a dir, si aquesta autorització per construir..., és cert, hi estam

d'acord, s'ha reduït, però nosaltres parlam de respectar aquest espai dins la Xarxa Natura 2000 sense aparcament, parlam d'una altra qüestió, parlam d'una qüestió que surt clarament expressada també en els acords pel canvi.

I pensam també que si aquesta autorització s'hagués revisat amb aquests antecedents, crec que ens haurien donat la raó, perquè en això es tracta de posar els interessos generals davant els interessos particulars, que és també un altre eix del nostre full de ruta polític.

Crec que s'hauria pogut revisar i crec que és una obligació ètica també, com vostè deia, dels partits signants dels acords pel canvi, dels grups parlamentaris, especialment dels que defensam i diuen defensar els valors ecologistes, fer tot el possible per obligar les institucions públiques, incloent els ajuntaments...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Camargo, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

..., a anul·lar les autoritzacions municip...

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Camargo, no hem de mesclar Son Bosc amb el parc d'Es Trenc perquè són dues realitats absolutament diferents.

Jo crec que és important ressaltar, la propietat de l'aparcament de Tirapel, que, efectivament, té llicència de l'Ajuntament de Campos, no així els altres pàrquings o alguns dels altres pàrquings que hi havia en aquella zona, eliminarà els aparcaments de la zona marítimoterrestre, això és important, s'eliminen, es baixa de 1.000 a 400, això és important, s'abaixen. I per tant, ens afecta la zona més important.

A més, la propietat es compromet a fer contraincendis, com disposar d'una entrada i d'una sortida (...) de caràcter unidireccional i es comprometen a fer un pla d'inversió anual. Crec que són bones mesures per equilibrar la protecció d'un espai magnífic i la gran afluència de gent que té aquest espai magnífic, que també és una realitat objectiva. Hi va gent al parc natural d'Es Trenc, hi continuarà anant gent, nosaltres intentarem millorar tota la qüestió del transport públic i també milloram la zona dels aparcaments.

Perquè, Sra. Camargo, passarem d'una situació, com ara, amb una situació complicadeta, a una situació molt ben regulada...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

... i amb una reducció important del pàrquing.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 7080/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manteniment de la bonificació del 25% en el transport marítim entre illes.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la divuitena pregunta, RGE núm. 7080/17, presentada en substitució de la RGE núm. 6987/17, relativa a manteniment de la bonificació del 25% en el transport marítim entre illes, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, em pensava que per una vegada s'alegraria que el Govern d'Espanya hagués escoltat les seves reivindicacions. Feia quinze dies que demanava el descompte del 75% del vols entre illes. Tan difícil és alegrar-se ara perquè als ciutadans els costarà manco desplaçar-se entre les nostres illes?, o que les empreses podran exportar amb un 65% de bonificació o importar amb un 60%?

És el final del camí, aquest? No. Hem de seguir fent feina i reivindicar el que ens pertoca? Sí. És bona per als ciutadans de les Illes Balears la mesura anunciada per Mariano Rajoy? Sens dubte sí, Sra. Presidenta. I amb 1.000 milions d'euros més que tenen disponibles per gastar no sap si podrà seguir mantenint el descompte del 25% en el transport marítim, Sra. Presidenta? El seu sectarisme polític és tan gran que consentirà perjudicar els ciutadans perquè no notin l'augment que ha anunciat Mariano Rajoy? Fins aquí arribarà, Sra. Presidenta?

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores diputades, senyors diputats, per favor guardin silenci. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Prohens, per aquesta pregunta, li ho agraesc moltíssim.

Miri, aquest govern des del minut u, en els acords pel canvi ja abans de néixer el Govern, tenia molt clar que havíem de millorar la política de mobilitat entre illes i d'illes amb la península, ha estat una obsessió d'aquest govern, i hem treballat intensament en propostes, en projectes, amb reunions amb el Ministeri de Foment, amb tots els que ha tengut el Sr. Rajoy, amb entrevistes amb el Sr. Rajoy, l'únic que m'ha donat durant aquests dos anys, en tot el hem pogut, i aquesta és una de les obsessions que es va aconseguint. Miri, i hem fet un front comú amb les Illes Canàries des del minut u, perquè sabíem el que podria passar, i per tant sempre hem dit, sempre hem dit: el que vagi a Canàries també ha de venir a les Illes Balears. I clar, he dit jo públicament "benvingut sia l'augment del 75% dels descomptes, benvingut sia". Ho entén bé, Sra. Prohens?

Ara, no és la proposta aprovada pel Parlament, per unanimitat, de les Illes Balears; no és la proposta que hem intentat explicar al president del Govern d'Espanya i al ministre de Foment; ara, és una proposta que millora les condicions de mobilitat dels nostres ciutadans i ciutadanes, que és pel que nosaltres volem vetllar i en el que treballam i treballarem. Per tant, benvingut sia.

I evidentment el Govern -no sé a qui ho ha sentit dir- el Govern mantindrà el 25% del transport marítim. Ara bé, no renunciarem, quan ens rebin, a demanar que el paguin ells, perquè toca compensar la insularitat al Govern d'Espanya, no als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma.

(Alguns aplaudiments)

El que m'agradaria saber és vostès on seran; ens donaran suport perquè ho pagui el Govern d'Espanya?, o seguiran simplement acotant el cap davant el Sr. Rajoy? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Hem estat aquí on hem estat aquest pic, fent feina callada i sense crits, com fa vostè, però duent resultats per als ciutadans de les Illes Balears.

(Remor de veus)

I som al seu costat en la tarifa plana, Sra. Presidenta, i seríem al seu costat en molts altres temes si la seva poca alçada de mires política no la fes tenir aquesta actitud envers el Partit Popular. Sens dubte l'anunci del Sr. Rajoy l'ha aplegada amb el peu canviat. Sempre ha reivindicat el 75%?, idò per què dia 3 de gener va dir que no al ministre de Foment quan li va oferir el descompte del 75% com a Canàries? Vostè estava encara llavors i continua ara amb el no és no. Què faran els diputats del Partit Socialista al Congrés dels Diputats?, votaran a favor d'aquesta esmena? Imagín que sí, sense cap dubte.

I em preocupa, Sra. Armengol, i molt, el que vostè va dir ahir, que això són les miques, perquè ja sabem què fa vostè

amb les miques. Va tornar un règim especial fiscal perquè 190 milions d'euros anuals d'estalvi per a les empreses i els autònoms d'aquesta terra eren miques. Tornarà també ara el 75% perquè només són miques, Sra. Armengol?

I com que ara em començarà a parlar de respecte institucional i d'elegància política jo li vull posar un parell d'exemples: obsessiu, malaltís, ha tornat boig, li farà una classes de lectura, vostè és un paranoic, està a l'alçada del betum... Té una pell molt fina, vostè, Sra. Armengol, per tenir aquesta llengua que tenia la passada legislatura. O per exemple avui...

(Remor de veus)

...la Sra. Tur, que ha dit, referint-se a la Sra. Mercadal, "aquesta està loca". Això és el respecte institucional i l'elegància política que prediquen vostès, Sra. Armengol.

Jo li dic, nosaltres seguim esperant per avançar, volem avançar, però fa només un any, Sra. Armengol -posi's tranquil·la-, només un any...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens...

LA SRA. PROHENS I RIGO:

...que esperam el nou REB que vostè ens ha de presentar.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sra. Prohens, mentides, no. Aquest govern mai no ha renunciat al 75%; a la reunió amb el ministre de Foment li diguérem que nosaltres volem la tarifa plana, que és el que ha aprovat per unanimitat aquest parlament, vostès també; i li diguérem, però, que si a Canàries els donava el 75, a nosaltres, el 75. Això és el que diguérem. I ell digué: "No la podem donar perquè no tenim doblers fins a final de legislatura, ni a Canàries ni a Balears"; això és el que deia el Sr. De la Serna fa poquets mesos al despatx del Consolat de la Mar, Sra. Prohens.

(Remor de veus)

Què faran els diputats del Partit Popular amb els 142 milions d'euros que hi ha d'esmenes del Grup Socialista per a les Illes Balears? A això em referesc jo quan dic que no ens conformarem amb poca cosa, Sra. Prohens.

El descompte del 75% benvingut sia, ho repetesc una vegada més, però allò important és un nou règim especial per a les Illes Balears perquè falta molt per compensar.

Miri, Sra. Prohens, acabarem així. Jo dissabte fa molt de mesos que dic al Sr. Company, o ja fa moltes setmanes que li dic que ha d'agafar el micròfon. Dissabte vaig entendre per què no l'agafa, però, Sr. Company, no ho milloram, amb la Sra. Prohens. Per tant la convid a seguir fent feina per defensar els interessos de les Illes Balears i no els interessos del Partit Popular.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta.

II. Interpel·lació RGE núm. 1894/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb les clàusules socials.

Doncs passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la Interpel·lació RGE núm. 1894/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb les clàusules socials.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. El día 29 de abril del año anterior, del año 2016, el Consejo de Gobierno aprobó el acuerdo por el que se establecían las directrices para la inclusión de cláusulas de carácter social en la contratación tanto de la Administración de la comunidad autónoma como de su sector público instrumental, es decir, ya hace más de un año que se aprobaron estos acuerdos, acuerdos que debo decirle que desde el Grupo Parlamentario Popular consideramos muy positivos, y como ya le decía entendemos que después de un año ya podrán tener determinados datos de cómo se está desarrollando este cumplimiento.

Sí que es cierto que los mismos acuerdos establecen dos plazos de efectividad, uno a partir prácticamente de la aprobación, que era a partir del 1 de mayo de 2016, y otro a partir del 1 de noviembre de 2016. En cualquier caso de estos dos plazos ya hace relativamente bastantes meses, con lo cual creemos que nos podrá explicar cómo se están desarrollando las cláusulas sociales, porque, le vuelvo a repetir, nosotros consideramos muy positivo que se hayan aprobado pero evidentemente no solamente que se puedan aprobar unos acuerdos sino que estos se puedan cumplir y puedan ser efectivos.

Y una de las principales causas, a nuestro entender, por las que fracasa la aplicación de cláusulas sociales en las diferentes administraciones es porque siempre se establece alguna excepción, excepción que evidentemente nosotros entendemos que debe estar recogida pero que en muchas ocasiones esta excepción se ha acabado convirtiendo, y se puede comprobar con las cláusulas sociales aplicadas en otras administraciones, no solamente de Baleares sino de otras comunidades autónomas y ayuntamientos, una excepción que, como digo, se convierte en generalidad. Por ejemplo en el punto tercero de..., en el acuerdo tercero del acuerdo que se aprobó por Consejo de Gobierno, en el punto 5 establece que con carácter excepcional los órganos de contratación podrán separarse motivadamente de las directrices contenidas en este acuerdo, dejando constancia en el expediente cuando se considere que por las características del contrato o el objeto de la oferta existente no resultan apropiadas para la incorporación.

Mi pregunta es si ustedes ya tienen algún tipo de datos o saben cuántos contratos han motivado la no inclusión o, en su caso, la rebaja de las cláusulas sociales. Nos parece que puede ser un dato importante para ver si realmente se pueden estar aplicando estas cláusulas sociales.

También dentro de estos acuerdos se establece la figura del contrato reservado, tanto para centros especiales de empleo como para empresas de inserción. Nos gustaría si nos puede explicar cuántos contratos se han adjudicado a través de esta fórmula o cuántos se están elaborando o están en vías de utilización de este procedimiento. Se establece también el porcentaje mínimo del 3% de reserva anual para los contratos reservados, y nos gustaría saber si tienen datos de qué porcentaje había antes de que estableciesen estas cláusulas, es decir, desde dónde venimos. Teníamos menos del 3%?, teníamos ya el 3%?, si nos puede contestar a esta pregunta.

Establecen también estos acuerdos digamos cinco criterios de carácter, que podíamos hablar de carácter social, y más genéricos, para incorporar dentro de los pliegos, como son el poder crear empleo para el colectivo vulnerable; la subcontratación de centros especiales de empleo y empresas de inserción; la utilización de materiales o determinados productos derivados del comercio justo; criterios también de igualdad entre hombres y mujeres, criterios que en algunos casos vienen establecidos por ley estatal y otros que han sido incorporados en la Ley de igualdad que aprobó este Parlament; también criterios de calidad social y de responsabilidad social que deben presentar en la propuesta. Nos gustaría saber si tienen datos de cuáles de estos criterios se están aplicando con mayor frecuencia. Lo digo porque es cierto que alguno de estos criterios ya están establecidos desde hace tiempo en leyes por ejemplo estatales y creo que puede ser un dato interesante para ver donde deberíamos reforzar precisamente la aplicación de estas cláusulas sociales.

También se establecen en estos acuerdos las condiciones especiales de ejecución de carácter social, que pasan a convertirse en obligaciones para el contratista en la fase de ejecución del contrato, tales como los derechos laborales y calidad en el empleo, los relativos a discapacidad, personas con discapacidad e igualdad, que también vienen establecidos ya en normativa estatal, inserción laboral del colectivo vulnerable,

criterios éticos y transparencia y justicia social. Nos gustaría que nos pueda informar si se está avanzando en la ejecución de todos los criterios a la hora de la aplicación de los contratos.

Además de estos acuerdos, el día 10 de enero, si su página web lo pone correctamente, se constituye la comisión de seguimiento de las cláusulas sociales, una comisión en la que se presentaron las guías para la inclusión de cláusulas de carácter social, dirigida, entendemos, a los órganos de contratación y es una guía que nosotros consideramos completa desde el punto de vista de vista contractual. No pretendo desmerecer esta guía, porque creo que es una guía bastante completa, pero, en mi opinión, no sé si realmente ayuda a incentivar la incorporación de cláusulas sociales a los órganos de contratación. Creo que esta guía debería servir más para convencer de la posibilidad, de lo necesario que es introducir estas cláusulas y que estas cláusulas son perfectamente compatibles con la legalidad vigente y con la normativa contractual. Pero tengo la sensación que sobre todo en algunos puntos esta guía resalta demasiado cuál es la normativa vigente en materia de contratación, que entiendo que los órganos de contratación se la conocen perfectamente y no resalta tanto y no da tantas facilidades, sobre todo en algunos puntos, para convencer a los órganos de contratación de que son perfectamente compatibles con la normativa vigente.

Y en este sentido, nos gustaría saber si se ha hecho algún tipo de formación con los diferentes órganos de contratación, o con los responsables de contratación, tanto de las diferentes consellerias, como de los diferentes organismos del sector público instrumental. No solamente haberle mandado esta guía, que evidentemente supongo que la tienen, sino también explicarle, darles esta formación. Nosotros muchas veces y aquí incluso hemos llegado a organizar jornadas desde el Parlament con técnicos de las diferentes administraciones, las entidades sociales porque precisamente muchas veces es muy difícil entender para determinados órganos de contratación, para por ejemplo pues a nivel de intervención, la posibilidad de incorporar estos criterios sociales, en algunos casos son muy reacios, no por una cuestión negativa, sino porque son muy estrictos en cuanto al cumplimiento de la normativa contractual y hay veces que hay algunos flecos, sobre todo en materia social, que pueden dar lugar a diferentes interpretaciones. Y esto nos parece importante, saber si se ha hecho una formación en este sentido.

También si existe algún órgano, entiendo que dentro de su conselleria, que sea el encargado de controlar y de recibir toda la información relativa a la aplicación de estas cláusulas sociales. Entendemos que la comisión de seguimiento, tal y como se establece en los acuerdos, es para la participación y el debate con los agentes sociales y diferentes entidades. También se establece la obligación por parte de los órganos de contratación de elaborar un informe anual, pero consideramos necesario que haya un organismo que pueda, un órgano dentro de su conselleria, o de cualquier otra, que se encargue no solamente de controlar y fiscalizar que se están aplicando estas cláusulas, sino también de dar apoyo y de poder dar un apoyo permanente a los diferentes órganos de contratación para la aplicación de estas cláusulas. Y no nos queda muy claro si este órgano está creado o no.

Por nuestra parte son las preguntas de nuestra primera intervención. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident Primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Fernández. Té la paraula el representant del Govern, el conseller de Treball Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Presidente. Gracias, Sra. Fernández. Efectivamente, las cláusulas sociales es uno de los compromisos principales de este Gobierno y responde creemos desde luego a una política de recuperación de derechos y sobre todo de incorporar determinados elementos sociales a la contratación para evitar que determinas prácticas, que queremos erradicar, puedan participar de contratación de la administración pública. Pero, como bien ha señalado y agradezco el tono de su intervención, tiene distintas dificultades, algunas las ha enumerado.

Yo quiero dejar claras dos, que viendo además el buen tono suyo, seguro que nos podríamos poner de acuerdo. Hay una fundamental, que es cuando usted hace referencia ahora al final, cómo los órganos de contratación destacan distintos apartados de la Ley de contratos y de administraciones públicas porque es la legislación vigente, destacan eso porque es la legislación vigente. Y nosotros hemos dicho en numerosas ocasiones que esa legislación vigente debe modificarse. Y sería mucho más práctico, yo creo que usted lo compartiría, que se modificase la Ley de contratación de administración pública para que las comunidades autónomas tengamos más margen a la hora de aplicar las cláusulas sociales. Y créame que es uno de los principales problemas. Por eso cuando usted, como bien ha definido, lee esa guía, es una guía que además debe cumplirse por todos los órganos de administración, pero tiene que recoger la normativa estatal. A nosotros nos gustaría que se modificase esta normativa estatal. Es más, que se aplicase y se hiciera la transposición plena de la Directiva 2014/24 europea, que como conoce, hay apartados que no se han transpuesto por el legislador estatal y créame que es una obligación del Partido Popular, del Gobierno del Sr. Rajoy que no ha avanzado todavía, porque no sé si le interesan tanto las cláusulas sociales.

Por tanto, la transposición de la Directiva 2014/14 es esencial para una aplicación plena de las cláusulas sociales en cualquier ámbito de la contratación. Y ahí yo creo que sí, con ese tono y además usted que comparte esa sensibilidad hacia el tercer sector, pero también hacia la incorporación de otras cláusulas que excede ese 3%, ese 3% lo recoge efectivamente la directiva, es la parte transpuesta de la directiva, se lo puedo adelantar. Lo que falta es qué pasa con el 97 restante, cómo podemos incorporar esas subcontrataciones que favorezcan también a empresas del tercer sector o que promuevan el trabajo de calidad. Eso que la directiva europea abre las puertas

a que se abra, necesita una transposición. Nosotros entendemos que pueda haber cierta trasposición directa, porque ya ha acabado el plazo legal de la transposición y por tanto, tiene eficacia directa. Pero desde luego eso jurídicamente tiene que argumentarse y fundamentarse de forma muy adecuada.

Por tanto, efectivamente, las guías tienen que tener ciertas cautelas porque es una ley que no ha transpuesto determinadas obligaciones y que el Gobierno del Estado todavía no ha querido transponer plenamente y aplicar e integrar directamente y de una forma más clara las cláusulas sociales. Yo creo que ahí podríamos intentar convencer al legislador estatal y trabajar conjuntamente en una modificación de la norma con el Partido Popular, para que lo abran en el tono que usted ha dicho, yo estaría plenamente de acuerdo en esa modificación, me imagino que el resto de los grupos de la cámara también, podemos trabajar en ese sentido, que se adecue la normativa estatal para que las comunidades autónomas tengamos más flexibilidad de la que ahora mismo tenemos, por eso tenemos que hacer guías técnicas y no tenemos esa capacidad legislativa desarrolladora de una Ley de contratos de la administración pública más eficaz.

En todo caso, efectivamente se ha hecho un esfuerzo muy importante, como bien ha señalado los plazos de efectividad eran dos, 1 de mayo de 2016 para los porcentajes de reserva, 1 de noviembre de 2016, para la incorporación de determinadas condiciones de las cláusulas sociales en los contratos de la administración pública, para poder efectivamente realizar esas guías que culmina en enero de este año con la guía de eficacia plena y por tanto, su incorporación. Es complejo, es una normativa muy compleja de ir incorporando, tiene que efectuarse una formación que ya se ha realizado, una formación a los distintos órganos de contratación, conjuntamente con la Conselleria de Hacienda, se ha hecho un trabajo de distintas secretarías generales, tanto la de Hacienda, como la de Afers Socials, como la de Trabajo, han trabajado con la propia directora general en el desarrollo, en el Plan de acción de estas cláusulas sociales, y nos gustaría destacar ese trabajo conjunto de distintas consellerías, del propio Govern para ir incorporándolo.

Ahora mismo, pues prácticamente ya está, una vez se han incorporado, como usted sabe hay distintos convenios... hay contratos marco que tienen que cuando se vayan rehaciendo irán incorporando todas las cláusulas sociales.

En todo caso, ahora mismo ya se han incorporado en numerosos contratos, se han hecho más de 13 contratos de reserva del 3% en la actualidad, la cantidad económica no la tengo aquí, pero desde luego se la facilitaremos, y ya en lo que no son porcentajes de reserva ya van más de 72 contratos que las han incorporado con un importe superior a los 10,7 millones de euros. Como bien ha destacado, donde hemos hecho más énfasis es en las condiciones especiales de ejecución, que es lo que nos dice la doctrina administrativa que es donde más podemos interferir.

En las condiciones de adjudicación es muy complicado, usted lo sabe, la Ley de contratación en la administración pública es clara y determina cuáles son las puntuaciones a seguir y por eso hay algunas administraciones cuyas cláusulas

sociales recurridas han sido tumbadas por ir a las condiciones de adjudicación. Y nosotros nos hemos centrado en lo que parte de la doctrina decía que era la única vía para incorporarlas, que eran las condiciones especiales de ejecución.

Hablo de intentar incorporar, de intentar trabajar y meterlas frente a lo que dice... para una medida de protección frente a la normativa estatal, fijese lo que estoy diciendo. Sí me gustaría que este discurso ustedes lo incorporasen, y lo mismo que nos dicen aquí, nos lo exigen, lo exijan al Partido Popular que es el que frena la incorporación plena de las cláusulas sociales, porque nosotros lo hemos incorporado a las condiciones especiales de ejecución porque no teníamos otra forma de incorporarlas con la legislación que tanto constriñe por parte del Estado.

Entonces, yo creo que ese discurso que tiene usted podemos trabajarlo conjuntamente con el resto de la cámara para hacerle una proposición no de ley, desde luego, o de ley al Gobierno del Estado que recoja todo lo que usted ha dicho, que suscribo punto por punto porque veo que iríamos en el mismo sentido.

En todo caso, las condiciones especiales de ejecución lo que obligan es a determinar esa... a marcar determinadas condiciones que tiene que cumplir la empresa, como es fundamentalmente la aplicación de los convenios colectivos sectoriales o provinciales de ámbito superior a la empresa, que es una medida de protección frente a la reforma laboral que prima la devaluación salarial por parte de las empresas. Es decir, lo que nosotros no queremos es que como el criterio de precio lo marca efectivamente la Ley de contratos de la administración pública, y deja muy pocos elementos correctores porque no ha aplicado... porque no se ha transpuesto la directiva que se tenía que transponer, nosotros decimos que por lo menos la empresa cumpla durante la ejecución de la contrata con los convenios sectoriales. ¿Por qué? Porque esos dos elementos de forma conjunta, la Ley de contratos, por precio, y la reforma laboral, porque permite que haya convenios de empresa que pongan salarios inferiores a los sectoriales y por tanto puedan devaluar, es lo que ha permitido durante todos estos años que las empresas que peores condiciones laborales tienen tengan unas mejores condiciones de ofertar precio. Esa es la realidad que nos hemos encontrado y que estamos intentando trabajar para desmontar.

De todas formas, es complicado cuando tienes un convenio de empresa que ha aplicado la reforma laboral que, como sabe, facilita esa devaluación salarial y, por tanto, permite que determinadas empresas, que no deberían entrar a contractar con la administración, lo hagan de forma plena con esas dos modificaciones legales que le comenté.

Por tanto, ahí tendríamos un trabajo que realizar por lo menos para garantizar que las empresas que concurren a la contratación pública lo hagan en igualdad de garantías respecto a sus salarios. Los salarios no deberían ser algo a valorar por parte de la administración pública, los salarios deberían estar marcados por un mínimo. No deberíamos permitir que se vaya por debajo de ese mínimo con una condición de precio. Eso es lo que intentamos trabajar, pero creo con... ya le digo, podríamos buscar soluciones que lo mejorasen desde luego si modificásemos la normativa.

Efectivamente, hay excepciones que marcan los órganos de contratación, hay distintas administraciones que tienen que tener unas salvaguardas para determinados tipos de contratos. Me imagino que hay contratos que por su volumen y su especificidad los tienen que tener incorporados.

La cláusula de reserva, ya le digo, desde mayo del año pasado está funcionando, nos gustaría que fuese más ágil porque al final tiene que trabajarse con todo el tercer sector para una mejor aplicación del mismo, pero creemos que lo importante era dar los pasos para entrase en vigor y se pudiesen realizar por los órganos de contratación de cada una de las distintas consellerías. Se están realizando, ya le digo que se han realizado 13, nos gustaría que haya muchos más. Esperamos que a final de año podamos hacer un resumen de cómo se ha venido aplicando a lo largo de este año cuando ya han sido efectivas las dos condiciones y se creó una comisión de seguimiento. Se creó una comisión de seguimiento para que antes que no había alertas de qué estaba sucediendo con determinados contratos, pues, hay un espacio donde tanto las empresas, los sindicatos y la administración podamos compartir los distintos problemas de ejecución de determinados contratos. Se reunió en enero, es semestral, por tanto, entre el próximo mes o mes y diez días, en el mes de junio o de julio, se reunirá para ver cómo ha sido ese seguimiento.

En todo caso, yo creo, y con esto finalizo, el Gobierno está convencido en el cumplimiento de las cláusulas sociales y también en una mayor implicación a la hora de desarrollarse los contratos por parte de las empresas que conciertan con el propio gobierno, un ejemplo son los rescates que se han realizado en las últimas semanas de una forma clara y rotunda cuando ha habido un incumplimiento tan grave como es en materia salarial. Los incumplimientos en materia salarial, que están claramente establecidos, que son incumplimientos por la Ley de infracciones y sanciones del orden social, no estaban recogidos en determinados contratos de la administración pública que hemos heredado. Por tanto, ahora cada vez que hacemos un contrato recogemos determinados incumplimientos que son causa de rescisión. Eso también es un elemento positivo que queremos destacar.

En todo caso, espero haberle, más o menos, respondido a todas sus preguntas, a todas las que no le pueda responder porque no tengo los datos se los facilitaremos lo antes posible y estoy de acuerdo en ponernos a trabajar conjuntamente, para que tenga una mayor eficacia y desde luego que los porcentajes de reserva sean de una aplicación más plena, como usted bien ha señalado. Ahora le podré contestar luego en el turno de réplica.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Negueruela. Rèplica de l'autora de la interpel·lació, la Sra. Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. Gracias, Sr. Negueruela, por sus explicaciones. Creo que estamos hablando de dos cosas

diferentes, primero entraré un poco en lo que yo le quería explicar respecto a las guías que ustedes han presentado. Es cierto que la normativa estatal tiene muchos impedimentos y en algunos casos... no es que tenga impedimentos, sino que la interpretación muchas veces de esta normativa estatal ha llevado que precisamente pues las cláusulas sociales o determinada interpretación de carácter más social pues no se haya hecho.

Lo que yo le decía es que esta guía remarca mucho esta parte de la normativa y de la legislación vigente en materia contractual, y lo que yo le decía es: creo que los organismos de contratación conocen perfectamente esta normativa y tal vez no sea necesario hacer tanto hincapié en el sentido de que puede desincentivar todavía más a que se puedan incorporar las cláusulas sociales. Yo le decía, con la normativa que tenemos hoy en día, con la legislación vigente creo que todavía hay muchas posibilidades para poder hacer interpretaciones de esta normativa, para poder dar más facilidades, dar más ejemplos a los órganos de contratación de que sí que se pueden incorporar las cláusulas sociales. Esto es lo que le decía.

Por otra parte, usted ha comentado respecto a la transposición de la directiva europea, nosotros, y desde el PP de Baleares hemos estado totalmente de acuerdo con que se haga, de hecho incluso nuestro eurodiputada Rosa Estarás a nivel europeo ya estuvo promoviendo en este sentido esta cuestión. También dentro de la ponencia que estamos elaborando todos los grupos parlamentarios del tercer sector ya incluso en algunos apartados pues estábamos estudiando la posibilidad de poder incorporar esta cuestión a la propia ley del tercer sector, pero también es cierto que, por ejemplo, la Ley de contratos en la fase de tramitación ya se han hecho determinados avances. Por ejemplo, se ha conseguido gracias al impulso de las entidades a nivel nacional, pero especialmente de las entidades de Baleares un gran avance también a nivel de la concertación social, que, hablando con todos los grupos parlamentarios del Congreso, han conseguido que nos pongamos de acuerdo y que se pueda avanzar hacia la concertación social, y en ese sentido nosotros no tendríamos ningún problema en también poder reclamar al Gobierno, y en este sentido pues también a nivel parlamentario, el que de verdad se haga una transposición totalmente adecuada y efectiva de la directiva europea, que nosotros consideramos muy positiva, teniendo en cuenta también que se debe garantizar, pues, la legalidad vigente y también a entidades y empresas de inserción, centros especiales de empleo, con todas las garantías, por ejemplo cuando estamos hablando de los contratos reservados.

Usted me hablaba que se han hecho trece contratos reservados. Nos gustaría saber si tiene los datos, ¿qué tipos de contratos? Es decir, si han sido contratos de carácter social, que son los más proclives a que se pueda hacer esta reserva de contratos, o ya, como establecen los acuerdos que ustedes aprobaron, que lo abrieron a cualquier tipo de contratos, si también se han hecho contratos reservados a aquellos contratos que, digamos, no tengan una finalidad social. Nos parece importante este matiz porque, volvemos a lo mismo, ya entendemos que aquellos contratos de finalidad social, pues hechos por ejemplo desde la Conselleria de Servicios Sociales, son más proclives a poder hacer un contrato reservado y nos

gustaría saber si algún otro tipo de contratos se ha hecho a través de esta fórmula.

He entendido que en 72 contratos se han incluido ya las cláusulas sociales.

Creo que no me ha quedado claro si se había hecho una formación respecto a la guía y... bueno, respecto a la guía y a los acuerdos aprobados a los diferentes órganos de contratación.

Y respecto a lo que le preguntaba de la necesidad de este órgano centralizado que no solamente fiscalice y controle, sino que también dé apoyo a todos los órganos de contratación de las diferentes consellerías para poder aclararle las dudas, para poder también darle más facilidades, ponerles más ejemplos de lo que puedan ser algunos contratos. Por ejemplo, ustedes en las guías tienen creo que son dos anexos, tal vez estaría bien poder hacer todavía más anexos con ejemplos de contratos. Cuando hablamos por ejemplo... ahora estaba pensando cuando se habla muchas veces en los contratos de los criterios objetivos y subjetivos siempre se tiende a poner en criterios objetivos criterios económicos cuando la ley no establece que tenga que ser así, entonces den ejemplos a los diferentes órganos de contratación para ayudarles a hacer esto.

En cualquier caso ya le digo que el Grupo Parlamentario Popular de Baleares estará al lado del Gobierno y del Gobierno central para intentar incorporar las cláusulas sociales a la contratación pública en nuestro país.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Fernández. Té la paraula el conseller de Treball.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Fernández, creo que hay un tema que compartiré conmigo porque usted ha sido también gestora de lo público y usted sabe las distintas cautelas que tienen que tener los distintos órganos de la administración, y como lo sabe y lo comparte, por otra parte, también los ha sufrido a veces, sobre todo para poder intentar esta parte de incorporar determinadas condiciones.

Por tanto, creo que si de esta interpelación conseguimos una moción que vaya en ese sentido sería positivo, porque ahí me imagino que estaríamos de acuerdo en que una cosa son los órganos de contratación en las administraciones públicas, que eso efectivamente tiene un carácter más fiscalizador, como no puede ser de otra forma y de interpretación de una norma que es de por sí bastante encorsetada, en que de una vez se haga una transposición plena de una directiva y que por tanto se dé más margen fundamentalmente en todo lo que tiene que ver con las cláusulas sociales empezando porque el criterio del precio tiene también que poder modularse en función de otros

criterios, y eso nosotros aunque lo podamos intentar incorporar con estas cláusulas sociales, que me alegra, además, que comparta el Partido Popular, creo que sí que hace falta una regulación estatal más clara y más segura, más segura fundamentalmente para quien licita.

Y por tanto podemos nosotros hacer todo ese trabajo y se está haciendo por parte de la Conselleria de Hacienda a través de la Central de Contratación de cómo tenemos que incorporar y esa labor hay que hacer de formación a los distintos organismos. En todo caso se encarga una catedrática experta en derecho administrativo que colaborase tanto en la guía como en la propia formación, se han hecho distintas jornadas para formar pues en formación interna a los distintos órganos de la contratación pública y esperemos que tenga un... desde luego un mayor recorrido a lo largo de este 2017 una vez que ya son plenas las dos partes.

Cláusulas sociales de porcentajes de reserva ha habido bastantes en materia de..., pues desde... Salud ha hecho determinadas en materia de mantenimiento de jardines, suministros de agua, en Cultura también con centros especiales de empleo para poder hacer publicaciones de catálogos, Educación para restaurar mobiliario escolar, la propia Conselleria de Treball para determinados tipos de impresión de anuarios, de convenios colectivos, Servicios Sociales, servicios de digitalización y otros contratos como pueden ser otra vez en materia de fuentes de agua en materia de Hisenda y Territorio a través de determinados centros de integración social además de acudir a distintos centros especiales de empleo que determinadas empresas también poseen y por tanto también pueden concurrir a esos porcentajes de reserva.

Eso es lo que se está realizando y nos gustaría efectivamente que tenga un mayor desarrollo. Se coordina desde... hay una coordinación desde la central de contratación conjuntamente con la Dirección General de Trabajo que es la que coordina esa comisión de seguimiento.

En todo caso me parece positiva su postura que existiese un órgano de coordinación con ese carácter no fiscalizador y más pedagógico, creo que sí que es positivo que haya más reuniones en ese sentido y puedan coordinarse mejor desde ese punto, como usted ha apuntado, no tanto fiscalizador sino pedagógico y por tanto, me imagino que lo podremos discutir y ponernos de acuerdo para la moción, tomamos nota, creo que es una propuesta positiva.

Se está incorporando... toda la incorporación que han hecho las entidades del tercer sector de aquí a la normativa estatal, efectivamente la conocemos, igual... se reúnen con ellos, también nos lo han trasladado, la concertación social es un paso muy importante que creo que desde la Conselleria de Afers Socials se ha puesto en marcha y por tanto su aplicación y cómo después debe desarrollarse es un hecho muy positivo que se ha realizado.

Nosotros hemos empezado también con la aplicación modular a través de las distintas convocatorias, no estamos hablando de contratación, sino de distintas convocatorias que tiene la propia conselleria que creo que va en esa línea de dar mayor cobertura y protección al tercer sector.

En todo caso también nos queda la otra parte, la parte de los contratos no reservados que tiene que tener, desde luego nosotros creemos que una cobertura social mayor y una aplicación mayor de lo social a la hora de concertar, no cabe tanto la concertación, que únicamente mire el precio, porque ya le digo que hay muchas dificultades cuando sólo aplicas el precio, fundamentalmente porque hay elementos de devaluación salarial que lo que hacen es que determinadas empresas luego liciten y luego pase lo que puede pasar y lo que pueden haber visto en los últimos meses en muchas administraciones públicas, y que luego obliga a tomar medidas como el rescate, creo que es mucho peor que tener unos criterios claros más contundentes a la hora de decir qué criterios tiene que cumplir una empresa para concurrir a la contratación pública donde, ya le digo, con condiciones como las salariales creo que deberían excluirse totalmente y fijarse desde luego un mínimo que es el que fija la negociación colectiva sectorial. Pero en todo caso son temas que creo que podemos discutir a la hora de la realización de la moción.

Agradecemos, creo que... agradezco tanto el tono como las propuestas que ha hecho, las podemos recoger directamente, pero me imagino que las... a través de la moción será el elemento adecuado para todas las propuestas que ha realizado, poder incorporar desde luego algunas de ellas y seguir trabajando en una mayor implantación del tercer sector.

Creo que si usted también convence a sus parlamentarios en el Congreso de los Diputados y esta visión que tiene usted de lo social es capaz de convencer al Gobierno del Sr. Rajoy desde luego trabajaremos mucho mejor para que sea una realidad más pronto.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Negueruela.

III. Moció RGE núm. 6912/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb les clàusules socials.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 6912/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb la contractació pública, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4662/17.

Per intervenir pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Bien, derivado de la interpelación que presentó el Grupo Popular en este plenario respecto a la contratación y que ser realizó como consecuencia de la polémica política y la crisis de govern que incluso provocó el cese de la consellera de Cultura, Transparencia y Deporte y de todo su equipo, y la salida de uno de los grupos que daban apoyo al Govern, presentamos esta moción.

El objetivo de la moción es mejorar el cumplimiento, preveer por un lado que a través de la comisión de ética se adopten medidas de prevención y, por otro lado, poder evaluar a través de un órgano independiente, cuál es el alcance de los hechos denunciados a través de la Sindicatura de Comptes.

Por tanto, cuando presentamos la interpelación una de las cuestiones que desde nuestro punto de vista quedó perfectamente claro era el incumplimiento... y además ha quedado claro con el dictamen de la comisión de ética, el incumplimiento evidente, flagrante del código ético.

Desgraciadamente se ha incumplido el código ético cuando llevaba apenas un año de su aprobación, y nos daba la sensación, porque el cumplimiento del código ético hasta su incumplimiento por parte de la conselleria que debía velar por el cumplimiento del código ético, que el código ético era más una cuestión de marketing político que una cuestión de verdadera intención de su cumplimiento.

La respuesta del Govern a nuestra interpelación no podía ser más decepcionante, por un lado, básicamente, se centró en negar casi casi el derecho al principal grupo de la oposición a interpelar sobre esa cuestión, el PP no puede interpelar, porque bueno, tiene un montón de cosas y no sé qué y, por tanto, ustedes no pueden decir nada sobre esta cuestión, lo cual creo que poco democrático y poco serio es, y, por otro lado, el justificar la contratación. La respuesta del Govern a nuestra interpretación pues no nos dejó nada tranquilos, se nos reafirmó básicamente en la legalidad de los contratos, trató de justificar y proteger sobre todo la actuación de los consellers, en este caso del vicepresidente y del conseller de Medio Ambiente, cuyas consellerias participaron activamente en la repartidora de contratos de las empresas del Sr. Garau, y, por tanto, no nos dejó absolutamente tranquilos.

Preguntamos, entonces, a la consellera que defendía la legalidad de esos contratos sobre el informe de Intervención General, que aún no se nos había facilitado, en la habitual política de transparencia del Govern, y que hemos visto, pues, ahora, este fin de semana, publicados, por un lado, en la prensa, y hemos conseguido copia del informe definitivo de la Intervención General.

Del informe de la Intervención General lo que se deduce precisamente es que el Govern detecta, el Govern mismo detecta irregularidades en cinco de los seis contratos del propio Govern, la Intervención General solamente estudia los contratos que afectan al Govern. Por tanto, creemos que aún tiene mucho más motivo, mucha más causa, mucha más justificación la moción que presentamos hoy en plenario, porque queda demostrado, y la Intervención General única y exclusivamente entra en el aspecto formal de trámite, no entra en otros aspectos del tipo del incumplimiento del código ético, evidentemente, pero de otro tipo en cuanto a precio, coincidencia de contratos, oportunidad del mismo, que es una decisión, en todo caso, política, y, por tanto, queda demostrada la ilegalidad, como mínimo, formal de cinco de los seis contratos.

Por otro lado, la comisión de ética en sus conclusiones, aquí sí que afecta a seis de los seis, la comisión de ética pues sí que

dice que se vulnera el artículo 5.1 del propio código ético, y esto también queda perfectamente demostrado, y creo que por eso aún da más relevancia, más justificación a nuestra propuesta.

Por otro lado, también hemos visto, a través de los medios de comunicación, dos noticias nuevas, que agravaban el culebrón del caso Contratos; por otro lado, la contratación por parte del Ayuntamiento de Calvià del Sr. Garau y la noticia en la que se decía que esa contratación venía condicionada por el pacto de gobierno de ese ayuntamiento. Y por otro lado, la noticia publicada también que el Consell de Formentera contrató la empresa del Sr. Garau, incluso cuando éste era director general del Govern del pacto, desde el 2009, y se le ha encargado en 15 ocasiones trabajos por valor de 143.000 euros.

Estas noticias creo que aún hacen más necesario que sea la Sindicatura de Comptes, organismo independiente y, además, que puede englobar a todas las administraciones, quien pueda analizar el conjunto de todos los contratos, no solamente de los contratos del Govern, de entidades dependientes del Govern, sino también de los consells insulares y de los ayuntamientos.

Por tanto, nuestra propuesta, la primera, se refiere a que el Govern, a través del propio código ético, pueda establecer mecanismos previos, mecanismos que previamente sobre todo puedan determinar cuándo existen conflictos de intereses y se actúe previamente. Las funciones de la comisión de ética pues justifican perfectamente esta petición, la comisión de ética, además, tiene la función de poner en marcha de forma efectiva el código ético, según dice la normativa que lo regula; puede hacer recomendaciones; es decir, tiene la función de poner de forma efectiva en marcha el código ético, cosa que nosotros hemos puesto en cuestión. Lo que hemos dicho es que el código ético se hizo y se anunció como herramienta de marketing político que, a la hora de la verdad, no se ha aplicado de forma efectiva.

Por tanto, impulsar a través del Govern que el código ético se aplique de forma efectiva y que, además, se haga con carácter preventivo.

Y por otro lado, solicitar a la Sindicatura, en el punto 2, a la Sindicatura de Comptes, que evalúe todos los contratos, en este caso, que afecten a todas las administraciones. Entendemos que el Pleno del Parlament, de acuerdo con la normativa de la Sindicatura de Comptes, es quien puede solicitar su intervención, que afecte no solamente a los contratos del Govern balear, sino que afectan a contratos de ayuntamientos o consells insulares.

Si una de las enmiendas que he visto que se presentaban, a remitirse simplemente a la Intervención General de la comunidad autónoma, solamente se podría entrar en los contratos que afectan al Govern balear y no al conjunto de las administraciones públicas en el ámbito de las Islas Baleares.

También decir que, como ya manifestamos en la interpelación, seguramente este sería uno de los casos, otra de las normas de marketing de este govern y de los grupos que le dan apoyo, tirar adelante como es la Oficina Anticorrupción, dependiente de este Parlament, pues si esto estuviese, este

organismo estuviese en funcionamiento y no fuese simplemente la publicación de una ley en el boletín oficial, pues seguramente nos encontraríamos con una materia adecuada para su análisis por esta oficina, y seguramente pues con conclusiones para que no vuelvan a repetirse hechos similares y, por tanto, positivo para el conjunto de la administración pública y para el conjunto del interés general.

Les adelanto sobre las enmiendas presentadas, a la espera de su exposición por los diferentes grupos, las enmiendas que presentan MÉS y Podemos, en principio nos da la sensación que son enmiendas para no saber lo que ha pasado, para realmente desvirtuar nuestra propuesta, se remiten simplemente a la Intervención General, y salen fuera absolutamente todas las otras administraciones y, por tanto, no les podemos dar soporte. O piden que la comisión de ética analice contratos, hechos de hace tiempo, por personas que no se adherieron a la comisión de ética cuando la comisión de ética ni siquiera estaba creada ni el código ético estaba creado, lo cual es un absurdo.

Respecto a la enmienda que presenta el Partido Socialista, nos parece interesante y adecuada, creo que podría mejorar el texto, entendiendo que sea una enmienda de adición al texto que ya presentamos; nosotros pedimos una actuación, que la comisión de ética actúe previamente, pero también nos parece correcta la propuesta de que se tengan en cuenta las recomendaciones del único dictamen que la comisión de ética ha hecho y que son de interés para mejorar la contratación pública.

Y estos son nuestros argumentos que entendemos que pueden contribuir, con nuestra moción, a la mejora de la contratación pública y a que casos como el caso "Más contratos" no se vuelvan a producir en esta comunidad autónoma.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Lafuente. Intervenció per defensar les esmenes RGE núm. 7087 i 7088/17, pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Lafuente, les nostres esmenes no és, no són, no estan fetes perquè no se sàpiga què ha passat, sinó perquè volem saber què ha passat amb tothom, i amb vostès també. Jo crec que vostès al que tenen por és saber, que els altres puguem saber què van fer vostès.

El discurs és molt clar, quina és la lògica que vol utilitzar el Partit Popular? D'unes irregularitats formals, que ara veurem si són exclusives d'aquests fets, en vol muntar, per interès partidista, doncs un discurs relacionat amb una trama o amb un cas de corrupció, cosa que em sembla doncs un interès partidista, però una autèntica perversió intel·lectual i també ètica. Perquè el que em diu és que una de les irregularitats, que, per exemple, un dels contractes sigui de 18.000 euros i, per

tant, es pugui considerar una irregularitat, parlem d'un cèntim. D'acord? I vostè passa del cèntim a un cas de corrupció.

Bé, idò, seguirem aquesta lògica. Jo els dic: prou de criminalitzar els contractes menors, ja està bé de criminalitzar els contractes menors, qui ha gestionat sap perfectament la importància que tenen els contractes menors. La llei avui estableix diferents figures de contractació i una d'elles és aquesta, i aquesta estableix uns límits, uns límits en el cas de serveis i subministres de quantitat de 18.000 euros i també de durada, d'un any, no són prorrogables, però, en cap cas, com he sentit a dir a algú, no es mouen pel criteri d'excepcionalitat i d'urgència, sinó que és una figura totalment utilitzada i totalment legal.

Tant és així que les federacions de municipis, l'espanyola i la de les Illes Balears, la reclamen, insisteixen, i fins i tot demanen davallar les quanties perquè s'adaptin a la realitat d'alguns d'aquests municipis.

No és estrany, per tant, que el 70% dels contractes fets pel Govern siguin menors o que Bauzá utilitzés aquesta figura fins i tot un 87% en la contractació, no és res estrany.

La figura del contracte menor, insistesc, és reivindicada, és legal i, per tant, jo demanaria al Partit Popular que prou de criminalitzar els contractes menors, i no em diguin que no ho fan perquè, de forma quasi explícita, ho fan reiteradament.

En segon lloc, prou de criminalitzar també les feines que fan les empreses sigui pels partits polítics, sigui per les administracions, sigui pels partits polítics que després aquestes empreses han de continuar vivint, i també ofereixin els seus serveis a les administracions. I aquí, empreses que han fet feina per al Partit Popular, que han fet feina per a MÉS, que han fet feina per al Partit Socialista, que han fet feina per a tothom, i supòs que és aquí on no els agrada que rastregem massa, no sigui que surti Nimbus o surti Agència Balear de Notícies o surtin empreses que, efectivament, feien feina per al Partit Popular i després van acabar fent feina per al Govern del Partit Popular.

Per tant, sí, parlem del mal ús dels contractes menors, perquè també és cert, però una cosa és el mal ús relacionat amb la corrupció, i la corrupció açò té a veure amb contractes ficticis, amb contractes que no s'han dut a terme, que han donat com a resultat no-res, ni polítiques clares que s'hagin pogut executar, parlem d'açò, que eren per engreixar recursos i destinar-los a altres fins, açò és corrupció, açò és Nimbus, açò és Agència Balear de Notícies, açò és Cola-Cao, açò són les trameses que feia l'IDI per a les campanyes electorals, açò o parlar de contractes menors, que són necessaris, que es fan i que tenen traduccions en polítiques públiques clares, com la proposta, per exemple, de rehabilitació integral del litoral de ponent de Palma, que es va traduir per acord entre el 2016 i el 2022 de 12,7 milions d'euros, si açò no és una traducció clara i evident ja em diran què ho és.

Però, és clar, el Partit Popular el que vol és... aquesta és la intenció, intentar embrutar més. I que, com dir, vosaltres sou com nosaltres, no és ver?, vosaltres sou com nosaltres, nosaltres ja està clar, nosaltres som un partit condemnat per

corrupció, som un partit on els expresidents han estat condemnats per corrupció, som un partit que fa campanyes electorals finançades a través de la corrupció, i ara ens vol embrutar a tots els altres. Idò no, idò no, açò no és així.

I sí que li reconeixeré una cosa, jo també pens que hi ha una trama, però una trama d'interessos partidistes i mediàtics en contra de, i aquí el Partit Popular, lògicament, s'hi troba molt còmode. Parlava del mal ús dels contractes menors, ús corrupte, però també hi ha un ús indegut, de fraccionament, és cert, de contractes menors.

Però és açò una novetat en la qual ara ens haguem de trobar estranys? No, per desgràcia, perquè no és per reconèixer-la o per donar-li valor, és una realitat del funcionament de les administracions. Què és fraccionar? Doncs fer que un contracte, enmig hi ha un contracte, la seva quantitat i poder eludir els requisits de publicitat i el procediment previst. En aquest sentit, m'agrada molt un informe fet per la Junta Consultiva de Contractació de l'Administració, on deixa molt clar, encomanat pel Govern, què és un fraccionament. Aquest informe el demanava el Sr. Company i el demanava el Sr. Company arran d'un informe, un encàrrec que s'havia fet a una empresa per fiscalitzar tota la feina que havia fet la seva conselleria. I la conselleria, perdó, aquesta empresa posava de manifest que hi havia, en la gestió del Sr. Company, multitud de fraccionaments, i el Sr. Company diu: ep!, hauré de demanar a la Junta Consultora de Contractació Administrativa a veure si açò és cert, i la junta li confirma que, efectivament, així és. És a dir, el Sr. Company, perdonin que els ho digui, és campió de fraccionament de contractes, és el campió, per tant han de mirar cap aquí, cap al seu mateix costat. I el Sr. Company ho feia amb males intencions, amb intencions de corrupció? Vull pensar que no, però posava de manifest amb la seva petició i amb l'informe de la junta consultiva una dificultat que té l'administració.

I la té, i la té, per què? La té per molts motius: un d'aquests és perquè la llei no és prou clara amb la definició de les unitats funcionals, per una banda, però també ho és perquè, què és un fraccionament? Mirin, un fraccionament podria ser, per exemple, doncs la compra del diari, d'un diari mensualment, que pot costar 40, 50 euros, que no arriba al màxim previst per la norma, però el fet és que any rera any es va prorrogant i restituint la mateixa adquisició; bé, idò, estarem davant el tema... -no, no- mirin la llei, idò, si no es llegeixi l'informe que afecta el Sr. Company.

Però el fraccionament, com deia, està perfectament fiscalitzat, anem a mirar la Sindicatura de Comptes què diu; l'informe del 2012-2014, a través d'un mostreig, detecta 116 contractes fraccionats, del 2012 al 2014, i proposa les recomanacions que aquí volem ara aprovar. Però si ja ho ha proposat la Sindicatura de Comptes, el que passa és que l'administració ha de fer l'esforç per complir el que diu la Sindicatura.

També ho diu l'informe de la Sindicatura del 2012, de forma molt clara, 2012, i diu: existeixen 13 contractes menors de la Conselleria d'Educació; qui era, qui era la consellera d'Educació en aquell moment? De la Conselleria d'Educació de la Vicepresidència Econòmica de la Conselleria de Salut,

Família i Benestar Social on s'ha produït fraccionament en l'objecte del contracte. Qui eren els responsables? També n'hi havia d'administracions públiques, Sr. Lafuente, també n'hi havia d'administracions públiques.

Però anem a passar, no ja a la Sindicatura, sinó a Intervenció. Què diu Intervenció? L'únic informe que he trobat d'Intervenció de l'any sencer, perquè em diran per què agafa aquest?, perquè és l'únic que he trobat a l'any sencer, es refereix a 1 de gener, a 31 de desembre del 2014, el tenen a disposició. Anem a mirar què diu. Doncs, n'hi puc llegir uns quants: "contracte amb Biolínea, es pot constatar que s'ha produït un fraccionament de l'objecte del contracte; Proyectos Paisajísticos de Baleares, del Sr. Company, es pot constatar que s'ha produït un fraccionament de l'objecte del contracte; Sampol Comunicaciones, es pot constatar que s'ha produït un fraccionament del contracte; Ingenieros Asesores, es pot constatar que s'ha produït un fraccionament del contracte." Hem de seguir, hem de seguir?

Perquè si hi ha una vinculació directa, que és l'argument que vostès volen vestir, doncs jo ja puc començar a demanar dimissions. 2014, 2014, més recent no ho pot ser, Ajuntament d'Alaior: resolució del síndic major de la Sindicatura: "*Hay dos expedientes en los que se ha producido un fraccionamiento del objeto del contrato.*" Què fem? Deman la dimissió? Perquè darrera aquest fraccionament, jo puc pensar...

(Remor de veus)

..., i podem entrar a quina és l'empresa i quin és el motiu, que hi ha ganes de finançar alguna cosa.

(Remor de veus)

Conclusió: que si realment el seu objectiu fos el de millorar les coses, com vostès diuen que és, posar de manifest la fragilitat i les dificultats que té l'administració per complir allò que Intervenció o Sindicatura recomanen que faci l'administració, si açò fos la tasca, si aquesta tasca la volguéssim vincular amb allò que ara recomana, des del punt de vista ètic, la comissió d'ètica, doncs, segurament, els termes amb els quals parlarien serien uns altres. I és aquí on nosaltres ens situam i fem les nostres esmenes.

Per què hem de criminalitzar algú? No, vostès tenen dubtes que les empreses que han fet feina pels partits polítics, després, quan fan feina per a l'administració, ho fan de forma no ètica, ho fan per enriquir-se, per utilitzar aquests recursos per a fins no lícits? Doncs, si és així, anem a demanar-ho a tothom. Quin problema tenen vostès que demanen les empreses que van fer feina per al Partit Popular i ara fan feina per al Govern, o van fer feina per al Govern i mirem a veure si hi ha alguna cosa, quin problema hi ha? O volen amagar alguna cosa?

No, el que vostès volen és, simplement, estirar el fil i d'aquest fum, d'aquesta contaminació -que ja els va bé- d'una cosa que no es fonamenta.

Insistesc, és una qüestió realment de voler rigor?

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Martí, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, vaig acabant. Perquè ho he demanat moltes vegades, i si no insistiré una altra vegada a veure si ho aconseguixo aquesta, expliquin-me com és possible que el Sr. Company amb un contracte menor contracti una feina d'assessoria jurídica a una persona que és membre del Consell Consulti amb una llei agrària, amb un informe jurídic, amb una persona que després en el Consell Consultiu l'havia d'informar. Això és ètic? És ètic? Contracte menor. Sr. Company. Jurista extern. Contracte menor extern. D'una persona que després haurà d'informar la llei, la Llei agrària.

Si realment tenen voluntat de millorar l'administració, de fer que aquesta funcioni i evitar disfuncions, siguin del perfil de la corrupció, siguin del perfil de mal funcionament, d'irregularitats que s'han de resoldre i s'han d'evitar, doncs, segurament parlarem en altres termes.

Jo estic en el segon lloc, fem feina perquè l'administració funcioni com cal i respongui com cal a la gent, als ciutadans i faci les funcions que ha de tenir. Em sembla que legitimitat el Partit Popular per demanar explicacions aquí dels contractes menors té poca no, poquíssima. Si vol encara més contractes menors fraccionats no es preocupi, n'hi ha a milers, responsable el Partit Popular, i molts d'aquests contractes menors afecten persones que asseuen aquí avui. Per tant, si els hem de vincular amb irregularitat, amb mal funcionament, ho diguin, si els hem de vincular amb corrupció també. Jo els demanaré aleshores la dimissió.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sr. President. Senyors i senyores, debatem avui aquí una moció del Partit Popular referida al control de contractes de la comunitat autònoma. En primer lloc, es demanen nous mecanismes de control de la contractació pública, directament els ho diem, senyors del Partit Popular, estam d'acord i votarem a favor del primer punt. Ara bé, vull posar en context una sèrie de consideracions.

Aquesta comunitat autònoma en els darrers divuit anys ha viscut una alternança política al capdavant del Govern després d'una llarga tradició monocolor del Partit Popular. En aquest darrer pacte de l'esquerra, en aquests acords pel canvi, s'ha fet una passa molt endavant, per primera vegada s'ha signat aquest codi ètic i s'ha creat una comissió d'ètica, ho he dit bé, per primera vegada, i destaco la pluralitat ideològica d'aquesta

comissió d'ètica, que això no sé si el Partit Popular ho hagués fet d'aquesta manera.

MÉS ha actuat amb responsabilitat política i ha donat totes les explicacions possibles, jo diria que amb un excés de responsabilitat política, i s'ha posat en bona disposició a tots els controls d'intervenció que, de forma exclusiva, s'han proposat. Per aquest motiu, els dic que MÉS per Mallorca sempre estarà a favor de la transparència i els votarem a favor d'aquest primer punt, tant si accepten la nostra esmena que hem presentat o tant si no l'accepten, però vull fer que aquesta esmena, el que ja els ha dit el meu company de MÉS per Menorca, si realment volen vostès establir nous mecanismes de control de forma eficient hi haurien de votar a favor.

La forma més adequada de posar nous mecanismes és conèixer prèviament i amb profunditat quina és la problemàtica existent i el contra posterior que fa la Sindicatura és una bona eina. Per això, els proposam que votin a favor d'estudiar totes les dades que permetin determinar l'abast de la qüestió. Si vostès volen signar un codi ètic encara més estricte també ho podem debatre, el que no admitem de cap de les maneres serà la hipocresia de diferents vares de mesurar segons la ideologia d'aquesta cambra.

Passem a la segona part de la moció, aquí sí que vostès fan parts i quarts. Demanen l'anàlisi a la Sindicatura de la contractació només d'un professional concret i només d'unes determinades empreses. Respecte d'aquest punt cal dir que vostès demanen el que ja fa en part la Sindicatura d'ofici, però en el marc de totes les contractacions, i no de forma discriminatòria com pretenen vostès.

Per aquest motiu, els votarem a favor, si accepten la nostra esmena, és clar que sí, perquè la nostra esmena sí que volem que realment es posi en coneixement quina és la situació real d'aquesta comunitat autònoma i quina pràctica s'ha dut fins ara. Els diré perquè tots els gestors s'han de sotmetre al mateix control sense discriminacions i en igualtat d'oportunitats. Si vostès també valoren el principi de no discriminació, hi estaran d'acord.

Parlem clar, s'ha sotmès a MÉS a una fiscalització extra mai no vista en aquesta comunitat, s'ha fet una revisió metge discriminada, polititzada i mediàtica. En dos anys s'han adjudicat 4.000 contractes menors d'adjudicació directa, jo afegiria que aquí aixequi la mà qui ha gestionat alguna institució i no hagi fet mai un contracte menor d'adjudicació directa. Que aixequi la mà si algú no ho ha fet.

Aquí hi ha molts de diputats i de diputades que han gestionat i que encara gestionen, els ho diré ben clar, la seva discriminatització ens sembla una mostra d'hipocresia política oportunista.

Els donarem suport si tots estan disposats a passar la revisió metge imposant els mateixos límits i paràmetres que ens permetin valorar de forma equilibrada els resultats. Si vostès són honorats en la seva proposat acceptaran l'esmena.

Pel que fa al fraccionament, per posar un exemple, és impossible conèixer el nombre de fraccionaments que han

passat per aquesta comunitat autònoma. Per exemple, la Sindicatura de Comptes, com ja s'ha anomenat abans, a l'informe de 2014 no només parla d'aquests 116 fraccionaments sinó que específicament diu que hi ha un nombre impossible de quantificar de fraccionaments a l'ib-salut i on diu expressament que "s'incompleix sistemàticament la normativa i manca qualsevol control intern". Això era el 2014.

El passat 9 de maig la Sindicatura de Comptes va presentar davant la Comissió d'Hisenda d'aquesta cambra l'informe 131/2017, sobre el compte general de l'Ajuntament de Sant Josep, per exemple, en el 2012, on també s'esmenten quatre fraccionaments. Aquests tipus d'informes són habituals i no són un fet aïllat. En una altra compareixença també surten quatre fraccionaments de vint del Consell d'Eivissa de 2014. Supòs que el Sr. Serra aquí, que era el president del Consell d'Eivissa es recordarà de per què va fer aquests fraccionaments, supòs que se'n recordarà.

Voldria, però destacar alguns resultats de l'auditoria del sector instrumental de l'exercici 2015, per exemple parla de fraccionament del contracte en tres contractes menors; a un altre, diverses contractacions sense complir els procediments exigits per la Llei de contractes, etc. Però voldria destacar també un cas que esmena que no consta acreditar l'execució de l'objecte del contracte per part dels adjudicataris. Per tant, això jo crec que sí ha fet esment el nostre company.

Amb relació a aquest darrer comentari que hi ha en aquesta auditoria i de contractes que es varen fer per part del Partit Popular vull destacar que tots els contractes que han estat objecte de control i de fiscalització que parlem en aquesta cambra s'han realitzat en temps i forma i els resultats estan penjats a la web del Govern, cosa que en el cas que us he comentat no era així.

Consider que aquests exemples posen de manifest que si es considera adient demanar un informe específic de fiscalització inclogui tots els contractes, no alguns per discriminar partits o ideologies, que seria una mesura anticonstitucional, una paraula que a vostès tant els agrada anomenar.

En conclusió, jo diria que si el nostre projecte polític de compromís amb la gent, amb aquest país, amb la seva cultura espanta, es vagin fent a la idea perquè no retrocedirem. MÉS per Mallorca continuarà defensant una Mallorca millor per als illencs. Estam acostumats i acostumades, malgrat les campanyes de poders fàctics i polítics, a reivindicacions que duren molts d'anys, la implicació i l'esforç de moltes persones en la nostra força.

Aquests dies celebrem la protecció definitiva de Son Bosc, un clam de protecció ambiental de fa més de quinze anys, malgrat les pressions polítiques legals i clientelars que ha arrossegat i que aquesta cambra hi ha estat present. El temps ni els atacs ens faran callar, no de bades duim plantant cara i darrera una història de 40 anys de lluita com a PSM i 25 anys d'Els Verds de Mallorca.

En resum, en aquesta comunitat MÉS és l'únic partit que s'ha despullat, jo ho diria així, i revisat de dalt a baix. No tenim res a amagar, però denunciarem qualsevol actitud

discriminatòria i/o persecutòria per motius ideològics. No permetrem que les opinions es continuïn disfressant d'objectivitat, les postveritats que justifiquen el desenfocament intencionat de la informació sinó més de la mateixa mentida van dirigides a bones... es disfressen molts de pics per bones causes, un exemple clar és el cas del Sr. Trump que aquestes postveritats li han fet guanyar unes eleccions.

L'afirmació que es donen contractes a dit de manera continuada i en espais privilegiats quan es refereixen a contractes menors o a contractes d'adjudicació directa utilitzada a totes les administracions de forma legal i habitual pretén donar a entendre de forma intencionada i deformada una pràctica irregular de tracte de favor i arbitrària, lluny, lluny de la realitat.

Ens hem posat a disposició del primer escorcoll a mida d'aquesta intervenció de la comunitat autònoma en la gestió d'un partit mentre governa, impulsat per nosaltres mateixos per aclarir qualsevol dubte. Ens han fet la primera revisió metge a mida, on ha quedat reduït el problema? A meres deficiències administratives? Només una deficiència ressenyable referida a un presumpte fraccionament i que no coincideix en la interpretació que fa en aquests casos la Junta Consultiva de l'Estat espanyol. Jo diria que només ens han trobat una mica de colesterol i la dieta ja està en marxa.

Per molts de plans que hi hagi per llevar-nos d'enmig no ens faran tremolar. La lluita ens enforteix, com hem demostrat moltes vegades. Reiter la nostra posició, ens posam a disposició de debatre, si el que es vol és posar un llistó més alt, sobre les empreses que han fet feina amb els partits polítics a un nivell o a un altre. Fins a quin punt es considera adequat que optin a procediments de contractació no oberts? En el cas d'autònoms, fins a quin grau de parentiu? A partir de quin nombre de contractes? Estam disposats a debatre això, però en tot coneixement de tots els casos que hi ha en aquesta comunitat autònoma i tots els precedents que facin falta. Ara bé, la pregunta important és també demanar-se si és possible posar un règim d'incompatibilitat legal a les empreses que treballen amb els partits per contractar a l'administració.

Senyors i senyores, si hem de posar un nou escàner més sensible a la política, hi estam disposats, MÉS per Mallorca hi està disposat, però l'hem de posar per a tots i totes sense excepcions.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats i diputades, treballadors i treballadores de la cambra. Resta del públic present. Bona tarda.

Bon dia, diputats i diputades del Partit Popular. Amb la moció que ens presenten avui, que ens presenten avui vostès, rebem classes de contractació pública dels amics i amigues de la Gürtel, de la Púnica, de la Lezo, de l'imputat pel Cas ORA i de la resta de casos de corrupció que no paren de sortir com a bolets.

Encara tenc davant meu un imputat per prendre una comissió il·legal d'un milió d'euros i un *pisito*. Li hem demanat que dimiteixi, hem demanat a totes i a tots vostès que el cesseu, que l'expulseu o que li apliqueu el codi ètic. Però el Sr. Gijón continua aquí, bé, ara mateix no hi és, però hi era, sense immutar-se, ben aferrat al seu aforament i a les seves imputacions de pertinença a organització criminal i tràfic d'influències. Quina llició podeu donar amb un presumpte delinqüent assegut entre els seus escons? Quina?

Jo sé que ja heu assumit, senyors i senyores diputats del Partit Popular, que la vostra feina és protegir els corruptes, però permeteu que la ciutadania i Podem ens escandalitzem de la vostra desvergonya. Sou uns cíncics sense remei.

Fa dos dies el Sr. Company va garantir la demolició controlada del codi ètic del Partit Popular balear, aquell codi ètic que servia més per embolicar els xoriços que per combatre la corrupció.

Però no hi ha pau per als corruptes. Fa poc més de dos anys vàreu sortir de totes les institucions illenques i en unes setmanes us intentarem treure fora de l'Administració de l'Estat, on la corrupció ja fa pudor i l'únic que feu és pervertir la justícia, desprestigiar-la i col·locar agents del Partit Popular per tot arreu, com el desgraciadament conegut fiscal Moix.

Sens dubte teniu molt per parlar de contractació pública i molt poc per ensenyar. Us demanaria que aprofiteu aquest faristol per demanar perdó per la Gürtel, perdó per la Púnica, perdó per Matas, perdó pel desgavell de l'Ajuntament de Palma i perdó per tot el que heu robat i lliurat als vostres corruptes a la justícia. Això, diputats i diputades del Partit Popular, són incomptables, vergonyosos i inexplicables casos de corrupció. Quan feu net el vostre partit és quan podreu parlar dels altres amb un mínim de rigor i credibilitat.

No només el Partit Popular és el campió en corrupció, també ho és en la dolenta gestió pública dels doblers públics. No ho diem nosaltres, ho diu Brussel·les, que per augmentar l'eficiència de la despesa recomana al Govern espanyol que actui per millorar la contractació pública. Segons Brussel·les en aquests moments Espanya no té un marc normatiu clar i coherent respecte d'això. A nivell estatal es troba a faltar competència, eficiència econòmica i mecanismes de control així com transparència.

El Govern espanyol té pendent fer, Europa li ha obert un expedient sancionador pel retard, la transposició de dues directives comunitàries que afecten els contractes públics. El projecte de llei es troba encara tramitant-se en el Congrés de Diputats, quan s'aprovi aquesta llei desapareixeran els procediments negociats sense publicitat i els contractes de col·laboració pública privada i es restringirà l'ús de les modificacions dels contractes que hauran de fer-se públics

sempre. Les encomanes de gestió dels mitjans propis de l'administració, com TRAGSA o (...), passaran a denominar-se encàrrecs, i també hauran de ser objecte de publicitat. Finalment, hi haurà dos nous tipus de concursos, l'obert amb tramitació simplificada i el d'associació per a la innovació.

Ara anem a un exemple per il·lustrar com funciona el Partit Popular i com gestiona els doblers públics. Contarem un cas que ha aparegut fa uns dies, es tracta del Ministeri de Defensa gestionat per Dolores de Cospedal, del Partit Popular; aquest ministeri va cobrir amb un centenar de contractes menors a l'empresa de seguretat Seguridad Integral Canaria durant tres mesos, el temps que va tardar a resoldre un recurs contra la concessió del seu macrocontracte de vigilància. En alguns dels casos el contracte a dit fraccionat va ser exactament de 17.999,99 euros, un cèntim per sota de l'establert legalment per fer un concurs públic. Perquè aquests contractes no superassin els 18.000 euros que marca la llei, Defensa els ha fraccionat per quinzenes i fins i tot per setmanes. Fins i tot els contractes per vigilar unes mateixes instal·lacions varen ser troscejats per serveis. Podeu anar i revisar els 21 contractes adjudicats a Seguridad Integral Canaria per la vigilància a l'Hospital Central de la Defensa de Madrid on tenim contractes per setmanes, contractes per serveis o un altre per urgències, un altre per maternitat, un altre per control d'accessos, un altre per l'aparcament, un altre per la vigilància nocturna o un altre pels dies festius.

Senyor diputats i diputades, tenim l'exemple clar de fraccionament de contractes per evitar concurs públics i donar-los a dit, 100 en total, per un total d'1,32 milions d'euros.

Senyors i senyores diputats del Partit Popular, lliçons cap ni una.

Per evitar aquestes mangarrufes és òbvia la importància de l'aplicació de mesures de control de la despesa i de la lluita contra la corrupció. Les administracions signen cada any 125.000 contractes per un import equivalent al 10% del PIB, segons les xifres facilitades al Congrés de Diputats pel ministre d'Hisenda, el Sr. Montoro. Parlem d'uns 120.000 milions d'euros, que són unes trenta vegades el pressupost de les Illes Balears.

Quant a les esmenes presentades conjuntament Podemos amb el PSIB, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Gent per Formentera, no m'estendré, ja s'han explicades pels meus companys amb anterioritat les raons que es puguin acceptar pel grup proposant, només explicar que quant al punt 1 consideram que és positiu i necessari aquest establiment de nous mecanismes de control en la contractació pública per evitar el fraccionament de contractes. No entenem les explicacions donades pel portaveu del Partit Popular dient que com no hi havia codi ètic en aquell moment no és d'aplicació. Parlem d'ètica i parlem de metodologia, no entenem per què no es pot acceptar aquesta esmena i ací podrien demostrar que no tenen res a amagar, cosa que sembla que no és així.

I quant al punt 2, veiem més completa la proposta feta, que es faci un informe de fiscalització més complet i que abasti els contractes signats durant aquesta legislatura i l'anterior amb empreses que van treballar per als partits polítics, amb tots i

tots els partits polítics que tenen representació parlamentària, durant la campanya electoral i analitzar la seva legalitat, i no només d'un cas, com s'exposa a la proposta.

Esperem que el Partit Popular accepti les esmenes i bé i ací demostrin que no tenen res a amagar.

Ja per acabar, ens hem de prendre açò seriosament, senyores i senyors diputats i diputades, hem de donar exemple i gestionar com toca els doblers públics i hem d'aplicar totes les eines que tenim al nostre abast, o inventar-les, si no les tenim. D'aquesta manera, que la transparència i la rendició de comptes no sigui un eslògan, sinó una realitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martínez. Intervenció del Grup Parlamentari Mixt, doncs no hi ha intervenció del Grup Parlamentari Mixt.

Passam a la intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar l'esmena [RGE núm. 7089/17](#), té la paraula la Sra. Maria José Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats, bon dia. Sr. Lafuente, avui ens du a debatre una moció que jo la qualificaria com a moció invertida; aquesta situació es produeix en aquells casos en què es fa la moció abans que la interpel·lació, perquè, clarament, a l'hora de redactar la moció no ha tengut en compte el que li va explicar la consellera Cladera durant la interpel·lació, fa dues setmanes.

Vostè demana, pretén que avui el Parlament aprovi d'instar el Govern que, dins el marc del codi ètic, estableixi uns nous mecanismes de control de la contractació pública, amb la finalitat d'evitar el fraccionament de contractes i la conculcació dels principis rectors que regeixen la contractació en el sector públic.

Inicialment estam d'acord amb aquesta sol·licitud, però està clar que, si hagués escoltat el que li va explicar la Sra. Cladera, sabria que un dels punts bàsics que s'ha impulsat en matèria de bon govern, transparència i rendició de comptes ha estat l'aprovació i posada en marxa del codi ètic del Govern de les Illes Balears, aprovat el 13 de maig del 2016, al qual vostè ha fet referència en la moció, i l'obligació d'ajustar les actuacions als valors, als principis i als comportament que s'hi preveuen.

Precisament, en aplicació d'aquest codi ètic, que hem signat i acatat tots els càrrecs públics i el personal de confiança del Govern, s'ha rebut el pronunciament de la comissió d'ètica pública en relació amb el comportament i les actuacions de determinades persones titulars de càrrecs públics del mateix govern, durant les contractacions a les quals s'ha referit vostès, es va referir la interpel·lació i s'ha referit avui també, durant aquest debat. Arran de les valoracions i acords de la comissió

d'ètica, el Govern, tal i com ja li va explicar la consellera fa dues setmanes, ja s'ha plantejat: 1.- L'elaboració d'una instrucció per tal que totes les conselleries emprin criteris comuns a l'hora de contractar estudis i treballs tècnics. 2.- Dotar de publicitat tots els procediments de contractació que fins ara s'han fet a través de negocis sense publicitat.

Seguint les instruccions del comitè d'ètica pública, que, no ho oblidí, Sr. Lafuente, l'ha posat en marxa aquest govern, no l'anterior, vostè hagués pogut tenir l'oportunitat de fer-ho també, així doncs no tendria sentit el seu primer punt de la moció, donat que la comissió d'ètica ja s'ha pronunciat i, en aquest sentit, el Grup Parlamentari Socialista li presentava o li presenta una esmena de substitució d'aquest punt. Ara bé, vostè ja ha manifestat que, com a substitució no l'acceptaria, sinó com a addició, i, entenent que el punt 1 de la seva moció ja es du a terme, no tendríem cap inconvenient en acceptar que l'esmena que nosaltres presentem de substitució, s'afegís com a addició i mantenir el seu punt 1 i afegir, com a punt 1 bis, l'esmena que presentem nosaltres, que seria aquest: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a seguir les recomanacions realitzades per la comissió d'ètica en matèria de contractació i incrementar la publicitat i la transparència per afavorir un ús més eficient dels fons públics i facilitar l'accés a la concurrència."

Tot recollint el que ja s'ha fet a partir d'aquestes recomanacions de la comissió d'ètica, però és que, a més, des del Govern s'han fet, dins el marc d'aquestes recomanacions, li he de recordar el que ja li va explicar també la Sra. Cladera, que ja fa el govern actualment, i està clar que el Govern de les Illes Balears, per a l'adjudicació de contractes, se sotmet i aplica la Llei de contractes del sector públic, que òbviament ha de ser així. Aquesta legislació, com vostè coneix, i vostè també l'ha esmentada, estableix que la contractació en el sector públic s'ha d'ajustar als principis de llibertat d'accés a les licitacions, publicitat i transparència dels procediments, de no discriminació i d'igualtat de tractament entre licitadors i candidats. També estableix una utilització eficient dels fons públics, la lliure competència i la selecció de l'oferta econòmica més avantatjosa.

Però és que l'executiu autonòmic no només aplica aquesta normativa, sinó que, a més, aposta per incrementar la publicitat i la transparència, més enllà del que estableix la Llei de contractes del sector públic, amb l'objectiu d'ampliar les garanties durant el procediment de contractació, amb la qual cosa, la Sra. Cladera, li va explicar, com vostè ha recordat que s'aplicava, com no pot ser d'altra manera, la normativa, però també que es feien unes mesures addicionals.

A més, no podem deixar d'esmentar els mateixos controls interns que apliquen cada una de les diferents conselleries, de manera automàtica en matèria de contractació. I evidentment, en aquest procés també juga un paper fonamental la tasca de la Intervenció General de la comunitat autònoma, que fiscalitza de manera prèvia la fase d'autorització i disposició de la despesa per als contractes superiors a 30.000 euros, a través de la seva anàlisi administrativa i econòmica i la fase de reconeixement de l'obligació de les factures superiors a 12.000 euros. A més, també, realitza controls posteriors sobre els contractes menors, sense límits de quantia, a través d'un mostreig per detectar,

entre d'altres, possibles casos de fraccionament. I en el marc dels controls posterior, hem d'afegir l'auditoria que anualment es realitza per assegurar el compliment de la legalitat de tots els ens del servei públic instrumental que inclou la revisió de normativa de contractació i que realitza una auditoria privada.

A tot el que ja he explicat hem d'afegir també que es realitzen els controls que du a terme la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears i que, sovint, es complementa amb la tasca portada ja a terme per la Intervenció de la comunitat. És important tenir en compte que la normativa estableix per al personal públic responsabilitats en el cas que es vulneressin els preceptes legals, no tan sols per als qui vulneren, sinó també per als que tenen coneixement de les infraccions i no les comuniquen.

Li he de dir també que, amb la voluntat de millorar i dotar de millors garanties els processos de contractació a l'administració, el Govern ha apostat clarament per incrementar la publicitat i la transparència més enllà del que estableix la normativa i, així, també afavorir un ús més eficient dels fons públics i l'increment de la concurrència.

I evidentment d'aquesta major transparència se'n desprendrà una competència més gran entre les empreses i conseqüentment permetrà que els òrgans de contractació obtenguin ofertes econòmicament més avantatjoses i, sobretot, que s'ampliïn les ofertes de contractació i, per tant, el marge per escollir més enllà d'un o d'uns pocs oferents. En qualsevol cas, el Govern també ha d'adaptar la política de transparència en matèria de contractació a les noves directrius europees de contractació pública i, per açò, en breu s'aprovaran pel Govern unes instruccions per donar publicitat als contractes que ara mateix es tramiten pel procediment negociat sense publicitat, que passaran a tenir publicitat.

Afegim, a més, que el Govern segueix impulsant l'activitat de la Central de Contractació de la comunitat autònoma, amb l'objectiu d'assegurar una millor eficiència dels fons destinats a la contractació i a la consecució d'economies d'escala. El Govern també considera que la formació juga un paper fonamental en el procés de contractació i per aquest motiu l'EBAP promou cursos especialitzats sobre aquest àmbit, perquè una millor professionalització garantirà una millor gestió de les contractacions.

Tot el que fa el Govern, més enllà del que obliga la mateixa normativa, en matèria de contractació crec que és una tasca prou important.

Altra cosa diferent és el que es demana al segon punt de la moció, que és instar la Sindicatura de Comptes a demanar al Govern, als ens públics que d'ell en depenen, als consells insulars i als ajuntaments, a tots, un festival, vaja, els contractes signats amb Jaume Garau Taberner, Regio Plus, Consultores de Polítiques Comunitaries o qualsevol empresa vinculada directament o indirectament amb el Sr. Garau, entre els anys 2015 i 2017, per determinar qualsevol irregularitat o il·legalitats d'aquests.

Crec, Sr. Lafuente, que vostè sap que la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears ja fiscalitza el total de la

contractació pública de la comunitat autònoma i del sector públic instrumental de tots els anys i, per tant, no té sentit acotar aquesta fiscalització al termini establert a la moció. Entenem que no importa invertir més temps, esforços i recursos, perquè, vostè també ho ha reconegut a la seva intervenció, el sistema funciona; s'han afegit mesures i, en relació amb la contractació amb el Sr. Jaume Garau el Govern ja ha assumit les responsabilitats polítiques oportunes i, a més, serà la Fiscalia la que determini l'abast de les contractacions. Així que deixi que la Sindicatura de Comptes faci la seva feina i confiï en la seva bona labor.

Res més, moltes gràcies, només li demanaria si acceptaria la votació separada, en qualsevol cas, dels punts.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camps. Intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS per fixar posicions, té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Deia la portaveu del Grup Parlamentari Socialista que aquesta és una moció invertida, nosaltres trobam que és una moció ventilador, una moció ventilador i el debat així ho ha demostrat, perquè el debat, al final, es resumeix en "i tu més". I als que es dediquen a fer aquest debat de l'"i tu més" jo els diria que *mal de muchos, consuelo de tontos*, per tant anam malament quan ens dedicam a afrontar un debat que ha tengut una greu repercussió de l'actual, que la funció principal d'aquest Parlament és controlar l'actual Govern, no el Govern de la legislatura passada, no el Govern de fa 25 legislatures, aquest Govern, molt malament anam quan la seva única resposta és "i tu més", molt malament.

I el mateix li dic al Grup Parlamentari Popular, a nosaltres no ens agrada dedicar-nos a fer de fiscals i al final quin és el problema de fons d'aquesta moció? La utilització partidista de determinades situacions irregulars, i ho deia el Sr. Martí, però al final ell ha fet aquest discurs, no?, es queixa del partidisme, però al final, bé, un discurs absolutament d'utilització partidista és el que ha fet ell. Per tant, nosaltres no entrarem en aquest discurs d'"i tu més".

Contractes menors, efectivament, és que aquí s'han criminalitzat els contractes menors, però no només els criminalitza el Partit Popular, perquè durant molt de temps hi ha hagut altres grups parlamentaris que s'han dedicat sistemàticament a criminalitzar els contractes menors quan els feien colors polítics diferents, no quan els fan ells, quan els fan ells són collonuts els contractes menors, però quan els fan els altres ja no ho són tant, i això no pot ser.

Ni pot ser que pervertim la naturalesa dels contractes menors, i és clar, quan els sent que començaran a fer publicitat i no sé què, bé, si al final ha de ser un contracte obert, que sigui

un contracte obert, però això vol dir que no hi haurà contractes menors. I és clar, és contradictori aquest discurs, o està bé que hi hagi contractes menors perquè l'agilitat administrativa ho fa necessari, i tenen una tramitació ràpida, o no està bé, i començam a fer un procediment obert, amb publicitat, amb lliure concurrència, etc., el que no hem de fer és pura retòrica, que no serveix per a res. Perquè aquí el que sobren tones de verborrea i de retòrica, i aquí molts discursos, però, al final, resulta que una moció que, al final, el que pretén és fer prevenció i donar més transparència, hi haurà tota l'esquerra que hi vol votar en contra, i això és en el fons la situació.

Per tant, nosaltres donarem suport a aquesta moció, amb el benentès que en el seu sentit literal el que vol és incrementar la prevenció sobre abusos i mal ús de determinades figures contractuals de l'administració pública, i el que pretén és donar transparència a una situació que ha estat conflictiva.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Torn de paraula del grup proponent, té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Bien, brevemente, para hacer un resumen de la posición de nuestro grupo y sobre las intervenciones de los grupos que han ido exponiendo cuál era su postura en esta cuestión.

En ningún caso, con nuestra propuesta, pretendemos cuestionar los contratos menores, en ningún caso, esta propuesta viene a raíz de un caso concreto, y lo que no he hecho es exponer toda la historia de este caso concreto, porque creo que es conocida por todos, no es un contrato menor singular ni aislado el que ponemos en cuestión, sino que ha sido publicado por la prensa, lo saben todos ustedes, se refiere al caso de contratos, de "Més contratos", se refiere a la contratación en un período corto de tiempo por consellerías controladas por MÉS per Mallorca y por MÉS per Menorca de su anterior asesor de campaña; ustedes dicen que eso es fruto de la casualidad. Pues no lo parece, y lo que pedimos es que esto se clarifique.

No voy a hacer la relación de todos los contratos, lo saben perfectamente ustedes. Es verdad, al final lo ha pagado MÉS per Menorca, cuando el coordinador era de MÉS per Mallorca, pero eso es un problema interno suyo, no me echen la culpa a mí, no me echen la culpa a mí sobre ese tema, es un problema suyo.

De todas formas, también me llama la atención la excusa de MÉS, la excusa de MÉS per Menorca es que todo ha sido una trama y una conspiración contra su formación política, porque ellos están defendiendo cosas muy buenas, bueno, digan de quién es la trama, de dónde han salido los datos, también estamos interesados en saberlo, porque ustedes tiran la piedra, pero esconden la mano.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Si hay una conspiración contra MÉS per Mallorca y MÉS per Menorca por su política y esa conspiración de medios y de grupos de presión y de no sé qué, que nos han venido a contar aquí, digan de quién es, digan quién ha sacado los datos y por qué y tendremos más transparencia. ¿No defienden la transparencia? Pues, díganlo, y, si no, no se dediquen a lanzar insinuaciones que carecen de ningún tipo.

Y el asunto, además, es bastante grave, porque hay una investigación de la Fiscalía, no es un asunto menor, hay una investigación de la Fiscalía en este caso. Por tanto, no son todos los contratos menores que hemos venido a hablar, como ustedes han puesto el ventilador, sino que aquí hablábamos de unos contratos menores y de un caso concreto de esos casos concretos.

Sobre las enmiendas que nos presentan, la enmienda al punto 2, que presenta MÉS per Menorca, MÉS per Mallorca y Podemos ya no sustituye el objeto de averiguación, y además no sustituye el ente, en vez de ir a la... piden que sea la Intervención General en vez de que lo investigue la Sindicatura de Comptes, y es radicalmente distinto; si investiga la Sindicatura de Comptes, investiga el global, investiga todo, investiga todas las administraciones; si es la Intervención General, solamente al Govern. Es que ustedes pretenden, por eso les digo, con su enmienda pretenden impedir el conocimiento de la realidad de este caso concreto que estábamos hablando, no de todos los contratos menores, no de intentar poner el ventilador. Lo que demostrarían eso, yo creo que ahí demostrarían precisamente su hipocresía, su hipocresía de decir: sí, sí, somos muy transparentes, pero a nosotros que no nos investiguen, a nosotros que no nos investiguen, que no nos investigue la Sindicatura de Comptes.

(Remor de veus)

No, pero es que estamos hablando de eso, presenten ustedes una PNL, una moción de otras cosas, tienen mayoría y lo pueden hacer, pero no, ustedes no quieren que se investigue lo suyo. Eso es lo que no quieren.

(Remor de veus)

Hombre, por tanto, y la enmienda al punto 1, pues ahí nos dicen que la comisión de ética, que no estaba constituida en el 2014, y que afecta a un código ético que no se firmó en el 2014, investigue los contratos del 2014. Es absurda la otra enmienda que presentan, por tanto, tampoco la podemos aceptar.

Aceptaremos, como hemos manifestado, la enmienda del PSOE, creo que contribuye pues a mejorar el texto y la aceptaremos como adición.

Y luego, pues, hombre, que nos vengan aquí a decir que no podemos dar lecciones de nada, los señores que tienen un dirigente que no paga la Seguridad Social de su empleado, no podemos dar lecciones de nada; los señores que tienen un señor que cobraba una beca y no iba; los señores que se dedican a hacer especulación con las viviendas de VPO; los señores que

no declaran a Hacienda y aún no nos han traído la resolución de hacienda, esos nos dicen que nosotros no podemos dar lecciones.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

¡Hombre, por favor! Eh, es que ya me parece el colmo del cinismo. Por tanto, ...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Sí, sí, sí, porque ustedes lecciones a los demás sí que saben dar, pero resulta que no las aplican a ustedes mismo, y eso que tienen poca vida política y pocos antecedentes.

Por tanto, nada más, esperar el voto favorable de los grupos, creo que es una propuesta positiva que mejorará las cosas y, sobre todo, sabremos y demostrarán si quieren saber la verdad o no la quieren saber.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Lafuente. Bé, doncs, passam a la votació del punt 1, amb l'esmena d'addició del PSOE, RGE núm. 7089, no ho he dit bé? 7089. Està bé? Sí, exacte, d'addició. Votam.

57 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació del punt 2. Votam.

25 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

IV. Debat i votació de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 5311/17, de modificació de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, relativa a la comercialització d'estades turístiques a habitatges: RGE núm. 5769/17, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS; RGE núm. 6590/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, i RGE núm. 6708/17, presentada pel Grup Parlamentari Mixt.

Doncs, passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 5311/17, de modificació de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, relativa a la comercialització d'estades turístiques i habitatges, la RGE núm. 5769/17, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS; la RGE núm. 6590/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, i la RGE núm. 6708/17, presentada pel Grup Parlamentari Mixt.

Intervenció per defensar l'esmena del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats. Donam la benvinguda al president d'ABTUR, aquí present.

Bé, l'esmena a la totalitat que presenta el Grup Parlamentari d'El Pi ve motivada perquè aquest projecte de llei del Govern de les Illes Balears en relació amb les estades turístiques, el que fa és destrossar el lloguer turístic. El compromís electoral dels partits d'esquerres i també del partit que jo represent era regular el lloguer turístic, no destrossar el lloguer turístic, no prohibir el lloguer turístic, perquè el lloguer turístic és una realitat econòmica a les Illes Balears, és una realitat que socialitza els beneficis del turisme, és una realitat que dinamitza l'oferta complementària, és una realitat que ajuda moltes famílies a arribar a finals d'anys, a pagar uns estudis, a pagar un tractament mèdic, a tenir una vida digna.

Com qualsevol realitat econòmica, té efectes positius i efectes negatius, evidentment, com totes, però no només té uns efectes negatius. I, de fet, al final d'aquest compromís electoral de regular, hem passat a la criminalització, això és el que es fa des dels grups que donen suport al Govern i aquest projecte de llei és fidel reflex d'aquesta criminalització del lloguer turístic.

Perquè es diu que el lloguer turístic es troba íntimament relacionat, és una relació causa-efecte amb l'absència, amb les dificultats per a l'accés a l'habitatge, la qual cosa nosaltres negam rotundament. És un factor més, però ni és el factor més important tan sols, per què? Perquè sempre hi ha hagut escassetat d'habitatge a les Illes Balears, perquè a les Illes Balears es defensa una política urbanística restrictiva, en relació amb el creixement; perquè a les Illes Balears tenim unes administracions públiques que no fan política pública d'habitatge, entre d'altres raons, per raons de finançament, no ho dic per falta de voluntat, molt sovint. I això afecta tots els colors polítics.

Però si realment volem fer política d'habitatge i volem garantir l'accés a l'habitatge, no es fa a base de prohibició del lloguer turístic, perquè el que passarà és que continuarà havent-hi molts d'habitatges vacants, molts d'habitatges buits, que aquesta és la realitat que existeix i que es nega quan es fa aquest apriorisme de relació causa-efecte, com si aquell habitatge que no es llogui turísticament es llogarà als residents. Fals, aquesta és una idea falsa, i que l'experiència històrica demostra que és falsa i que ens dedicam a parlar dels habitatges buits. Idò si hi ha habitatges buits és perquè aquest axioma no existeix i no es produeix.

Per tant, el primer que hem de fer és deixar clar que això té poc a veure amb els problemes del dret a l'habitatge que existeixen a les Illes Balears, que han de tenir resolució a través d'altres vies. La llei d'habitatge, que fa molt, però que molt tard, en aquesta legislatura.

A més a més, aquest projecte de llei envaeix de manera, al nostre entendre, inconstitucional, les competències dels ajuntaments, perquè la competència de planificació urbanística és dels ajuntaments, és bàsicament dels ajuntaments, i la zonificació és un exemple paradigmàtic de la planificació urbanística i, per tant, la zonificació ha de correspondre

necessàriament als ajuntaments, els ajuntaments han de tenir un paper clau, decisiu, i no n'hi ha prou amb un informe, que no és vinculant, segons el projecte de llei, perquè això desapodera els ajuntaments.

I tant que parlem de municipalisme en aquesta cambra, però al final resulta que fem lleis en contra dels ajuntaments. I l'al·legació presentada per la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears és prova fefaent que els ajuntaments no estan d'acord amb el plantejament d'aquesta llei.

I és una llei que va contra el dret a la propietat, perquè qualsevol propietari té dret a arrendar el seu pis o la seva casa. I aquesta llei, quan generalitza absolutament el que s'entén per lloguer turístic, i deixa sense contingut l'arrendament de temporada, que és dins aquesta capacitat del dret de propietat, lesiona el dret de propietat. I a més a més, ho fa amb una presumpció jurídicament inviable, que és declarar la culpabilitat del presumpte infractor, sense que l'administració no hagi de fer prova; no hi ha a cap altra possibilitat sancionadora de l'administració pública en què l'administració no hagi de provar els fets infractors per tramitar i, en el seu cas, imposar la corresponent sanció. Aquí no, aquí hem invertit la càrrega de la prova, cosa que va en contra de l'article 24 de la Constitució, perquè hi ha una cosa que es diu presumpció d'innocència, per si no ho sabem.

I aquesta llei proposa, el que fa és posposar el tema, perquè, al final, no resol res, què fa aquesta llei? Aquesta llei incrementa les multes als que fan lloguer turístic i estableix una moratòria als unifamiliars, això és l'efecte pràctic d'aquesta llei, no té cap altre efecte pràctic. Per tant, de regularitzar, d'ordenar, res de res; destrossar amb més multes i passar la pilota als consells insulars, que ja veurem quan fan o no fan aquesta zonificació.

A més a més, aquesta llei afecta la seguretat jurídica de totes aquelles persones que estan d'alta i tenen una autorització de la Conselleria de Turisme, perquè també és subjecte, com nosaltres varem dir en el primer esborrany, també els afecta de manera molt marcada a aquestes persones que ja tenen una autorització, i els sotmet a nous requisits els quals, molt sovint, seran inviables en el compliment. I se'ns va dir, per part del conseller, que fèiem demagògia, i al final, s'ha demostrat que qui feia demagògia era qui ens acusava a nosaltres, perquè els habitatges autoritzats hauran d'acomplir una sèrie de requisits per fer comercialització d'estades turístiques; entre d'altres requisits, aquells ja autoritzats, hauran d'acomplir això que vostès en diuen no tenir una infracció urbanística, no tenir una infracció urbanística, i n'hi ha molts que tenen infraccions urbanístiques. Però és que resulta que també hi ha hotels que tenen infraccions urbanístiques, jo el que no entenc és com vostès, que són d'esquerra, defensen molt més els hotelers, els quals poden continuar fent comercialització hotelera, encara que tinguin una infracció urbanística, que al pobre propietari que té una casa, que ha fet un porxo o que ha fet no sé quina petita obra, i aquest no podrà fer comercialització turística. Jo crec que el greuge és evident.

(Alguns aplaudiments)

I aquesta llei estableix tal caramull de requisits que fa inviable el seu compliment i fa inviable que cap heroi, després de superar aquesta gran carrera d'obstacles, sigui capaç de donar-se d'alta a la Conselleria de Turisme, perquè és impossible que en el futur s'arribi a complir tot això.

Vull dir que, en relació amb els autoritzats, he deixat de dir que, és clar, hi ha una sèrie de requisits, he parlat de la infracció, però el certificat energètic, se'ls demana un certificat energètic. I en principi, no ens semblaria malament que se'ls demanés un certificat energètic, el problema és que per tenir el certificat energètic de vegades han de fer obres, d'aïllament, de canvis de vidres, s'han de fer determinades actuacions, però és que resultarà que algunes d'aquestes edificacions estaran en règim de fora d'ordenació, i la normativa urbanística no els permetrà fer aquestes obres per fer el certificat energètic i, per tant, aquest és el típic trull de l'administració, que ells mateixos es fan la trampa i fan impossible el compliment de la seva pròpia normativa, la qual cosa, evidentment, ens sembla absurd.

No hi ha a la llei cap mesura per fer aflorar l'oferta existent, que era l'objectiu clau. Perquè nosaltres, des d'El Pi varem impulsar una esmena a la llei de la mal anomenada ecotaxa, per obligar el Govern a fer un projecte de llei sobre els plurifamiliars, perquè el nostre objectiu no era afectar negativament els unifamiliars, no donar-los cap solució, deixar-los en l'aire i a la moratòria i els plurifamiliars, al final, no fer res, el nostre objectiu era afrontar el problema real i el problema real era en el plurifamiliar no era a l'unifamiliar. I s'havia de fer aquesta regulació per fer aflorar una oferta que existeix, i no hi ha cap mesura per fer aflorar aquesta oferta. Vostès continuen condemnant moltíssims propietaris a la foscor, a la irregularitat, a la inseguretat, perquè és evident que aquests propietaris continuaran defensant legítimament que fan arrendament de temporada, o almanco molts d'aquests defensaran aquesta tendència i tornarem a judicialitzar una realitat econòmica, que ja dic que té elements molt positius, evidentment també en té alguns de negatius.

Per tant, nosaltres trobam imprescindible que la llei que es faci sobre estades turístiques afronti el debat de l'oferta existent, aquest és un debat que no s'afronta amb aquest projecte de llei i, per tant, molt malament i hem de discrepar absolutament del plantejament.

I finalment, finalment, vostès perverteixen el sistema d'intercanvi de places i al final el faran inviable aquest sistema d'intercanvi, però no només el faran inviable per a les estades turístiques en habitatges, que ja seria greu, és que ho faran inviable també per als hotels, per a les places turístiques convencionals, un sistema que fins ara no havia generat massa problemes. I vostès desapoderen la iniciativa privada de la seva capacitat d'innovar, de modernitzar, de flexibilitzar el seu règim, l'estan "publicant" i l'estan perjudicant radicalment, perquè al final el que faran és congelar la situació de l'intercanvi de places i provocaran que no hi hagi una modernització, que no hi hagi una nova aposta per la qualitat, per la nova oferta, nova oferta sempre eliminant oferta antiga, obsoleta, que no necessitam.

Per tant, l'aposta per la qualitat al final brillarà per la seva absència.

Tenim molts motius, com diria el cantant, *nos sobran los motivos* per presentar aquesta esmena a la totalitat, jo crec que el Govern s'hauria de repensar, de fet, els grups que donen suport al Govern són els mateixos que han fet tantes esmenes al seu projecte de llei que demostren que aquest projecte de llei s'hauria de retornar. De fet, el grup que dona suport al Govern externament ha fet esmenes que qüestionen en essència el projecte de llei i, per tant, si el qüestionen en essència, el coherent seria donar suport a les esmenes a la totalitat. Però ja sabem que aquí de coherència, poquet.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Intervenció per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sr. Presidente. Algo no debe de ir muy bien con esta ley, cuando tres partidos que estamos en la oposición y que pensamos completamente distinto en relación a la regulación del alquiler vacacional, como es el caso de El Pi, el Partido Popular y Ciudadanos, presentan una enmienda a la totalidad, creo que algo le debería de hacer repensar. Pero no solo eso, algo debe de ir mal también con esta ley, cuando han conseguido poner de acuerdo por primera vez en la historia al GOB y a la Federación Hotelera de Mallorca. Por tanto, no sé si les basta el hecho de pensar: como tenemos a todos cabreados ya irá bien la ley, pero la realidad es que esta ley, sinceramente, no hay por donde cogerla, y me sumo a las palabras del Sr. Melià, casi han presentado ustedes más enmiendas apoyando al Gobierno que los partidos que estamos en la oposición, lo cual también debería de hacerles pensar qué ley es la que vamos a aprobar.

Hoy quién realmente está contento con esta ley son los hoteleros, se lo he dicho ya en alguna ocasión, si esta ley la hubiera presentado el Partido Popular yo no sé la de titulares que tendríamos diciendo cómo estamos actuando en defensa de los grandes hoteleros, y ustedes la presentan como si fuera lo más normal del mundo, y además, lo hacen desoyendo un estudio presentado por dos profesores de economía aplicada de la UIB, al cual no le han hecho el más mínimo caso, supongo que porque no entraba en los postulados que ustedes estaban diciendo.

Además la ley, lo he preguntado esta mañana al Sr. Vicepresidente, que me decía que yo no sé contar, yo, lamentablemente no tengo la inteligencia que tiene usted, pero voy a ver si contando ahora, aquí en público, me salen mejor las cuentas: la ley se va a aprobar, si todo va bien, en el mes de junio, eso significa que julio, agosto, septiembre, octubre, noviembre, diciembre, enero y febrero son los ocho meses que marca la propia ley para que los consells insulares definan las zonas en las cuales se puede aplicar esta ley, que ya llama la atención, para que sea de verdad eficaz, necesite que otra administración tenga que decirle por dónde tiene que ir el alquiler vacacional. Por tanto, si yo no he contado, y le pediría

ayuda al vicepresidente, que él cuenta mejor que yo, en febrero el consell insular, los consells insulares habrán definido las zonas en las cuales se puede o no se puede permitir el alquiler vacacional.

Bueno, cuando llegue el mes de febrero le volveré a preguntar a ver si el consell insular, independientemente que ya le he dicho esta mañana que su propio presidente del Consell Insular de Mallorca de su partido, dice no va a llegar, y que no estará para la próxima temporada, quiere decir que dentro de doce meses esta ley no habrá servido absolutamente para nada. Y yo le digo más, una vez que estén las zonas hechas, tampoco servirá para nada, porque ustedes han tenido la irresponsabilidad tan grande de traspasarle el problema, primero a los consells insulares, que, como decía el Sr. Melià, en todo caso son quienes tienen la competencia, pero es que después tendrán que ser los ayuntamientos los que decidan si lo que ha dicho el consell insular es válido o no en las zonas donde ellos tienen que regular. Y una vez que eso haya pasado por todos los plenos municipales de los municipios de nuestras islas, tendrán que ser las comunidades de propietarios las que decidan si lo que ha dicho primero el consell insular tenía validez, si lo que ha dicho en segundo término el municipio tenía validez, y luego una mayoría simple de una comunidad de propietarios decidirá si se puede o no se puede hacer el alquiler, y yo pregunto: pues para este viaje no se necesitan tantas alforjas, igual deberíamos hacer una ley en la que dijéramos a las comunidades de propietarios que es lo que se puede hacer y que es lo que no, y nos ahorramos todo este tiempo, y así al menos la gente sabrá a qué se tiene que atener, porque la realidad es que hay una absoluta inseguridad jurídica con esta ley.

El hecho de que ustedes digan... o el hecho de que la ley ponga "si usted no me demuestra lo contrario esto es un alquiler vacacional", yo de derecho tampoco entiendo mucho, como tampoco de contar, pero a mí me parece que esto como mínimo alguien lo tendrá que revisar, porque bajarse la carga de la prueba a la persona que está alquilando en base a una ley que es de rango superior y que de momento, por mucho que se quejen, nadie la ha derogado ni nadie ha propuesto derogarla, ni siquiera en Madrid, ni siquiera cambiar la Ley de arrendamientos urbanos para que los días estén fijado, nadie de los grupos que tienen representación en Madrid, ni Podemos ni el Partido Socialista, lo ha hecho, yo no sé hasta qué punto puede tener un mínimo de validez. Y aquí al final hay dos posturas: o se está a favor del alquiler vacacional o se está en contra del alquiler vacacional.

La realidad es que -y en eso creo que coincidimos todos, incluso los que han presentado enmiendas y dan apoyo al Gobierno- no sabemos qué quiere el Gobierno con esta ley, sinceramente no sabemos si lo que quieren es permitirlo, si lo que quieren es prohibirlo, si lo que quieren es que haya tal caos que no se pueda autoregular..., no sabemos absolutamente nada, porque donde antes no teníamos un problema, que era en el alquiler vacacional en viviendas unifamiliares y se ha demostrado que no es ningún problema, ahora se lo estamos poniendo encima a viviendas que nadie a justificado a día de hoy, ni siquiera la ley, por qué no se puede regular el alquiler vacacional en esas viviendas unifamiliares, cuando todos los estudios apuntan a que esas viviendas unifamiliares están

contribuyendo en muchos de los casos a mejorar la estacionalidad, algo que ustedes desde la izquierda han estado diciendo desde el primer momento; está mejorando a redistribuir la riqueza, algo en lo que ustedes evidentemente por esencia tienen que estar absolutamente de acuerdo; y además está contribuyendo a recaudar más. ¿Por qué ahora a las viviendas unifamiliares les estamos poniendo pegos? Porque otra cosa sería que dijéramos “no nos bastan las que tenemos” o, mejor dicho, “no tienen la calidad que nosotros deseamos; entonces vamos a trabajar para que la calidad sea mejor”, y eso hasta sería entendible y nosotros podríamos estar perfectamente de acuerdo, pero la realidad es que sólo ponen trabas, sólo ponen trabas. Una la ha puesto el Sr. Melià con el tema de la eficiencia energética; pero hay más, es que todo es de una absoluta arbitrariedad.

Ustedes han estado cuatro años diciendo, cuando estaban en la oposición, lo buena que era la economía colaborativa -de hecho el Sr. Jarabo ha hecho gala de ello-, y ahora resulta que ya la economía colaborativa ha pasado a un segundo plano, y ahora resulta, cuando uno lee esta ley, que de economía colaborativa nada, aquí prohibimos o ponemos trabas para que nadie pueda ejercitar su derecho, como decía otra vez el Sr. Melià, a alquilar su vivienda. Que yo me pregunto: cuando llegue el momento, si una persona que tiene una vivienda, cuando llegue el turista o su cliente le haga firmar en base a la Ley de arrendamientos urbanos un alquiler que diga exactamente lo que marca la Ley de arrendamientos urbanos y se lo haga firmar desde el primer momento, me gustaría saber quién va ser el que diga que es todo lo contrario. ¿Qué va a venir, un inspector, y va a decir “no, éste no es un arrendamiento en base a la LAU, y es un arrendamiento, porque lo digo yo, en base a mi ley, y como es un arrendamiento en base a mi ley, 40.000 euros de sanción?”. Yo sinceramente creo que ni ustedes mismos se creen que esto vaya a ocurrir.

A día de hoy hay un tema fundamental que seguimos sin saber: no sabemos cuántas viviendas hay en alquiler vacacional en las islas, y mire que este gobierno ha dedicado dinero a estudios, y en concreto la Conselleria de Turismo, que ha hecho un montón de estudios, y justamente el estudio más importante no lo sabemos. Usted hoy, Sr. Conseller, no es capaz de decir cuántas viviendas hay dedicadas al alquiler vacacional; puede hacer estimaciones y me puede decir, como ha dicho por Twitter -que ya se parece a Trump-, que hay 77.000 viviendas reguladas, 77.000 plazas turísticas reguladas en Baleares. Perfecto, pero aquí no se trata de saber cuáles son las que hay reguladas, aquí se trata de saber cuáles son las que no están reguladas, y hoy el Govern, una vez más, se lanza al ruedo y prepara una ley con atropellos, incumpliendo los plazos por un lado y ahora los va a incumplir el consell insular, y no sabemos cuántas viviendas hay, y no sólo no sabemos cuántas viviendas hay sino que ni siquiera sabemos de qué tipo son. Nadie del Govern hoy me podría decir cuántas viviendas son plurifamiliares y cuáles son unifamiliares. ¿Por qué digo esto?, porque si uno se quiere comer un elefante conviene que lo vaya cortando en trocitos pequeños, y a lo mejor si el problema es única y exclusivamente las viviendas plurifamiliares y dentro de ese problema, en Palma e Ibiza, como está diciendo el partido Podemos, pues podemos hacer una normativa específica para Palma e Ibiza y vamos dejando que el resto funcione de otra manera, pero como no sabemos cuál es el problema ni de qué

magnitud es el problema nos encontramos ahora con una aplicación de ley y con un proyecto de ley que es que lo pueden vestir de colores, pero es que ni ustedes mismos se creen que esta ley pueda servir y, la prueba, me remito otra vez a las enmiendas que han presentado. Y con las enmiendas, lamentablemente, y con todas las que presentemos, no vamos a enmendar esta ley, es imposible. Esta ley no tiene ni pies ni cabeza, no se sabe qué es lo que quiere el gobierno con esta ley.

Esta ley está creando más problemas de los que había hasta la fecha, y no deja de ser curioso que ahora el Gobierno se haya puesto manos a la obra a sancionar las viviendas que están alquiladas en plurifamiliar como si no hubiera un mañana, y van diciendo cuántos inspectores y cuántas inspecciones se han realizado, y durante los dos años anteriores no lo han hecho.

Al final estamos tramitando una ley que conlleva una modificación que es absolutamente ineficaz, arbitraria, y además inconsistente jurídicamente. ¿Quién se ha levantado un día y ha dicho que las viviendas de menos de cinco años no se pueden arrendar?, ¿por qué? ¿Cuál es el criterio?, ¿por qué las de cinco y no las de tres o las de veinticinco? Alguien se ha levantado, ha sacado el dedo por la ventana, y en un mes ha cambiado de diez años a cinco años, pero nadie lo ha argumentado. Bueno, pues a mí me gustaría que me lo argumentara el Gobierno, si es posible.

Esta es una normativa que resulta incoherente, incoherente con las propias ideas que ha mantenido la izquierda hasta este momento. Desde nuestro punto de vista ya por el simple hecho de regular el alquiler vacacional en plurifamiliar va a suponer un aumento desproporcionado de plazas turísticas disponibles, que resulta que desde el Govern están recordando una y otra vez la saturación tan tremenda que hay. Por tanto, oiga, o a favor o en contra, pero es que en el camino no se sabe muy bien, y además es una ley que va a generar una distorsión brutal: en la misma calle el número 2 del edificio podrá tener alquiler vacacional, el número 4, no, y el número 3, que está enfrente, sí, y algunas serán por motivos distintos: una porque justamente le habrá pillado en el límite que habrá marcado el ayuntamiento, otra porque la comunidad de propietarios...; es como si pusiéramos una zona azul y los coches verdes pudieran aparcar y los rojos no. Oiga, esto... como mínimo llama la atención, como mínimo llama la atención.

Y luego es de una absoluta irresponsabilidad, el Govern traspasa el problema a los demás. Esto es muy típico del vicepresidente, los problemas nunca son suyos, los problemas siempre son de los demás; primero que lo regulen los consells, luego que lo hagan los ayuntamientos, luego que lo hagan las comunidades de propietarios. Pero es que incluso los ayuntamientos se han quejado, porque esta ley va de competencias que son municipales.

Y luego ya, para terminar, también es de una inconsistencia importante, porque aprovechando la ley se intenta eliminar una exoneración en el ratio de las plazas turísticas a aquellos hoteles, curiosamente, que son los cuatro estrellas o cinco estrellas que abren todo el año, o al menos 11 meses, que en teoría se supone que esto es lo que ustedes quieren para alargar la temporada; esta ratio que estaba exonerada se elimina, y

también para los agroturismos, que yo pregunto por qué los agroturismos; si hay un turismo que sirve para alejarse del sol y playa serán los agroturismos, y si los agroturismos están abiertos en zonas que no son especialmente turísticas, ¿qué de malo puede haber en los agroturismos? Bueno, pues ya aprovechamos la ley, lo metemos... y les obligamos a que cumplan una serie de ratios, lo cual va a llevar a que muchos edificios no se acaben reformando, porque no será de interés económico, y no se seguirán utilizando o no se dedicarán a vivienda, lo ha dicho muy bien el Sr. Melià y también lo dice el estudio de la Universidad, no se vayan a pensar de que por el hecho de que se prohíba la vivienda en según que zonas, va a mejorar el número de viviendas disponible para el alquiler.

Pero de momento sí va a permitir que en municipios que no son turísticos, que no se dedicaban al sol y playa, que han tenido una posibilidad de reformar hoteles, o edificios antiguos, en base a una exoneración que es un número de plazas muy limitado, o en agroturismos, de momento vamos a conseguir lo que ha pasado siempre, que no se arreglen, que se vayan deteriorando y que vaya pasando el tiempo y aquello esté abandonado, como la arbitrariedad de que aquellas viviendas en suelo rústico protegido no puedan alquilarse en vacacional, ¿por qué? O sea, es que sinceramente le falta un mínimo de coherencia a esta ley para que como mínimo nosotros también pudiéramos plantearla como algo serio. Pero la realidad es que da la sensación de que ha sido un pasa tú, teníamos la obligación de presentar una ley y esto es lo que nos ha salido y tal cual nos ha salido, aquí lo tenéis e intentar arreglarlo.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gijón. Intervenció per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados, público presente. Ciudadanos ha presentado una enmienda a la totalidad de devolución al proyecto de ley relativo a la comercialización de estancias turísticas en viviendas, por varias causas. Por ser una legislación altamente restrictiva, por no decir prohibitiva, porque es arbitraria en muchas de sus medidas y siempre en perjuicio del ciudadano, porque perjudica las viviendas que están siendo objeto de comercialización en la actualidad de manera legal, porque contraviene otras normas de rango superior, generando más inseguridad jurídica si cabe a esta actividad y porque sustrae la capacidad decisoria de los municipios. En definitiva, si el inmovilismo del Partido Popular no aportó soluciones, las políticas socialistas, nacionalistas y populistas demuestran que tampoco son capaces de dar respuesta a los nuevos problemas de una sociedad del siglo XXI.

Ustedes, el Govern, *aquest govern*, tenía el apoyo de todos los grupos de la oposición para regular el alquiler turístico, de casi todos los grupos, tenían el apoyo de todos los propietarios

y lo que han conseguido son tres enmiendas a la totalidad y que hoy este Govern, con este proyecto de ley, sea el problema de muchos ciudadanos y no parte de la solución de sus problemas.

Ciudadanos es un partido liberal y progresista, consciente de los nuevos retos y las nuevas realidades de una sociedad que avanza y progresa, permitiendo nuevas oportunidades a muchas personas, y para Ciudadanos los gobiernos han de actuar abiertos a estos nuevos retos y han de saber legislar sobre ellos para regularlos, no para prohibirlos, conscientes de que no se pueden poner puertas al campo, pero a la vez consiguiendo que con estas nuevas realidades progrese toda la sociedad en su conjunto. Y este Govern no sabe cómo conjugar estos dos conceptos y por eso sus políticas no dan respuesta.

En Baleares tenemos una realidad desde hace mucho tiempo, que es el alquiler turístico en plurifamiliares, una actividad económica que ha ayudado a muchos ciudadanos de Baleares a ir pagando necesidades familiares. Una actividad económica que a su vez ha reactivado la economía de municipios alejados de la línea de costa, impulsando el comercio de proximidad, la restauración y los mercados. Y que además permite captar ese nuevo perfil de viajero que busca algo más que sol y playa.

Para Ciudadanos el alquiler vacacional es una realidad y como tal, necesita de una regulación, pero una regulación que sea acorde a su importante implantación desde hace años. Necesitamos una regulación clara que aporte seguridad jurídica, que se pueda aplicar desde el primer día en que se apruebe la norma, que exija obligaciones tributarias, que apueste por la calidad y el cumplimiento de las normas de convivencia y que prevenga que se convierta en una economía especulativa.

Pero este gobierno nos ha presentado un proyecto de ley para su regulación, que todo él es un auténtico despropósito, cuando uno termina de leer esta normativa se da cuenta de la inutilidad del documento como regulador de esta actividad, porque sinceramente no se sabe cuál es el objetivo de este documento.

Primero, exige tantos requisitos y posee tantas medidas restrictivas que básicamente está prohibiendo esta actividad. No es una norma que regula, es una norma que prohíbe y sanciona. Y no es una norma restrictiva solamente para la actividad que no está regulada, los pisos, sino que también afecta a la actividad que ya estaba regulada, los unifamiliares, que por ejemplo deberán de poder realizar esta actividad que hace tiempo realizaban en aquellas zonas no aptas.

Segundo, la arbitrariedad en las medidas restrictivas, ¿por qué por ejemplo no se puede alquilar una habitación en una vivienda? ¿por qué? Si esto es justamente la verdadera economía colaborativa, si justamente es un tipo de alquiler que no genera problemática en la convivencia vecinal. Además, por ejemplo, la obligatoriedad de los contadores individuales de agua, ¿por qué no se deja decidir a la junta de propietarios sobre ellos? Es intervencionismo y más intervencionismo. ¿Por qué no dejan decidir a los vecinos?

Tercero, la inseguridad jurídica que genera la propia norma por el hecho de continuamente ir de manera continua sobre requisitos, o edificación, la propia norma permite el establecimiento de más condicionamientos o de su modificación en cualquier momento, lo cual sólo genera inseguridad jurídica, impropio de un legislador. Está claro que se persigue la desincentivación de esta actividad.

Y cuarto y muy grave, es una norma que vislumbra que va a tener importantes problemas jurídicos y una alta litigiosidad, puesto que pretende regular cuestiones que pueden entrar en conflicto normativo con preceptos establecidos en leyes de rango superior, como la LAU, o la Ley de propiedad horizontal. De hecho llama la atención que el Sr. Barceló en este Parlamento reconoció que efectivamente, puede darse un conflicto normativo con la LAU y la solución que propuso es que estaban reclamando al Gobierno de España que modificara la ley para aclarar este conflicto. No nos parece una solución muy efectiva.

Por último, comentar que el Tribunal Superior de Justicia de Canarias ha fallado en contra de la zonificación. Desde Ciudadanos ya nos opusimos a la prohibición de zonas y apostamos por determinar zonas preferentes en la adjudicación de las plazas, que por supuesto deberían ser determinadas por los municipios.

Y miren señores del Govern y socios, en Baleares tenemos un gravísimo problema que es la falta de oferta de vivienda de alquiler de larga estancia. Y ustedes, ante su absoluta incapacidad de encontrar soluciones a este problema, han volcado su incompetencia culpando a los ciudadanos y demonizando al alquiler turístico como causante máximo del problema de la vivienda, un absoluto despropósito. Desde Ciudadanos les proponemos que retiren este proyecto de ley y que elaboren una elaboración jurídicamente realizable, acorde con la implantación ya existente y dando a los municipios la capacidad decisoria que se merecen.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Intervenció del vicepresident Sr. Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Bon dia a tothom. Bon dia als representants d'ABTUR i la (...) que són avui aquí.

El projecte de llei per modificar la Llei de turisme actualment en vigor, la 8/2012, té bàsicament dos objectius: fer efectiu el principi d'intercanvi de places, per tal d'establir un sostre real de places turístiques i regular adequadament la comercialització d'estades turístiques en habitatges, l'anomenat lloguer turístic. En definitiva, atendre una realitat social com és el lloguer turístic i fer-ho avançant cap a un model turístic sostenible. Amb aquesta norma complim el mandat dels acords pel canvi, signats entre les forces polítiques que donen suport

al Govern, que preveuen adopció de mesures reguladores del turisme i modificació de la Llei de turisme per regular el lloguer turístic, propostes incloses, efectivament, en els programes electorals de les forces polítiques signants dels acords.

Bàsicament la llei vol regular el lloguer turístic de la següent manera:

Prioritzant l'accés a l'habitatge, consells insulars i ajuntaments delimitaran les zones aptes per a lloguer de vacances.

Enfortint la convivència, els pisos hauran de tenir autorització de la comunitat de veïnats.

Combatent l'economia submergida, hi haurà multes per al lloguer turístic que, d'acord amb la proposta de la llei, oscil·larien entre 20 i 40.000 euros i les webs que anuncien habitatges il·legals també podran ser sancionades.

Evitant l'especulació, les finques hauran de tenir un mínim de cinc anys d'antiguitat. Sr. Gijón, no és un criteri arbitrari, és un criteri aprovat pel Parlament de les Illes Balears, vàrem agafar el que el Parlament ens manava, hi havia un mandat parlamentari i aquest és el mandat que vàrem agafar.

Establint requisits de qualitat, els habitatges turístics hauran de garantir l'accessibilitat, tenir certificat d'eficiència energètica i oferir serveis turístics.

Protegit el territori, posant en mans dels consells insulars i dels ajuntaments aquesta possibilitat.

Afavorint la sostenibilitat, establint el sostre real de places turístiques.

Quins problemes pretenem solucionar? Encara que s'ha dit que volem crear problemes on no n'hi ha, la realitat d'avui, i n'hi ha prou a llegir els diaris cada dia, tant aquí com a l'illa d'Eivissa, és que hi ha un problema, alguns no el volen veure perquè la seva llei era fantàstica. Per una banda, la legislació turística actual estableix el principi d'intercanvi de places, un principi d'intercanvi que ve funcionant a les Illes Balears des de fa molts d'anys, des dels anys noranta, que vol dir que per donar d'alta una nova plaça turística se n'han de donar de baixa unes altres prèviament.

Ara bé, aquest principi no és d'aplicació universal, ja que a la llei s'hi han introduït nombroses excepcions al llarg dels anys, i avui hotels de cinc estrelles, hotels de ciutat, agroturismes, hotels rurals, etc., es troben exempts de comprar places turístiques a les borses insulars de places turístiques allà on existeixen, com saben Menorca es troba excepció. No tenen ni obligació de comprar places ni d'aportar-ne d'obsoletes que es donin de baixa.

També els habitatges de lloguer turístic n'estan exempts des del primer dia que es regulen els habitatges de lloguer turístic, ja fa molts d'anys.

A més d'aquestes excepcions legals, també hi ha una oferta il·legal que, òbviament, tampoc no queda subjecte al principi d'intercanvi de places. És especialment rellevant l'increment recent del nombre d'habitatges que es lloguen a turistes, de fet, al marge de la normativa.

Tot això fa que avui per avui no existeixi un sostre real de places turístiques a les Illes Balears. Per tant, a més de la conjuntura internacional que, lògicament, ens trobam, aquest fet de no existir aquest sostre està relacionat clarament amb l'increment d'oferta que hem trobat a les Illes Balears, fenomen que s'observa els darrers anys i que es preveu que es continuï produint, segons els estudis sobre projeccions de l'índex de pressió humana. El creixement del turisme de masses augmenta la pressió sobre el territori i sobre els recursos.

D'altra banda, la Llei de turisme actualment en vigor no resol adequadament la regulació de la comercialització d'estades turístiques en habitatges. Com sabem, amb la normativa actualment en vigor només està permès el lloguer turístic a habitatges unifamiliars, mentre que en els plurifamiliars està teòricament prohibit, dic teòricament prohibit perquè la llei, llavors, no dóna cap tipus d'eines a qui les competències d'ordenació i inspecció per dur, d'una manera adequada, aquesta ordenació i inspecció. Avui tenim, per tant, un greuge comparatiu: per què a cases entre mitgeres i xalets sí i, en canvi, a pisos i apartaments no? Una activitat, com s'ha dit, que, efectivament, ben aplicada, ben regulada i segons on, produeix efectes positius sobre l'economia local.

A més, com ja s'ha apuntat, la realitat és que els darrers anys s'està incrementant d'una manera espectacular el fenomen del lloguer turístic, especialment, justament, a pisos, per tant, al marge de la normativa, i, per tant, escapant de les obligacions tributàries, escapant dels requisits de qualitat, etc. Certament, és un fenomen d'abast global, provocat per l'auge dels nous canals de comercialització turística a través d'Internet, a totes les destinacions turístiques del món hi ha una demanda creixent d'aquest tipus de turisme i per tot es planteja com adaptar la normativa a aquesta nova realitat.

La proliferació d'aquesta oferta no regulada provoca problemes bàsicament de dos tipus: problemes de convivència per als veïnats, es barregen usos residencials i turístics, al marge de la normativa urbanística, i, a més, sense que les comunitats de veïnats tinguin avui per avui instruments adequats per afrontar aquestes problemàtiques. I, en segon lloc, una distorsió del mercat de l'habitatge, s'incrementa el nombre d'habitatges que es deixen de llogar a residents i es destinen al lloguer turístic, provoca un increment del preu del lloguer residencial, que, sobretot a determinades zones urbanes, dificulta l'accés a l'habitatge per part de residents i treballadors, tot i que puc estar d'acord amb el Sr. Melià que, evidentment, en aquesta qüestió de l'habitatge hi ha molts d'altres factors a tenir en compte, i aquest n'és un més. Però aquest sí que incideix clarament, i qualsevol immobiliària li confirmarà, per exemple en els preus de lloguer residencial a una ciutat com Palma o com Vila.

La normativa actual, la llei Delgado, s'ha demostrat absolutament ineficaç, ineficaç, hi ha una demanda no atesa i això genera una oferta il·legal i la realitat, per tant, ha passat

totalment per sobre de l'actual Llei de turisme i, per tant, hi hem de posar remei, digui el que digui el Partit Popular, l'actual llei està absolutament sobrepassada.

En resum, primer, la normativa actual no garanteix un sostre real de places turístiques i l'oferta turística, tant la reglada com la clandestina, continua creixent any rera any.

Segon, la normativa turística no és igual per a tothom, a hotels i a cases unifamiliars i entre mitgeres es pot dur a terme una activitat turística, però en els pisos i apartaments no està permesa. Per altra banda, hi ha establiment que han de pagar places turístiques i d'altres no hi estan obligats i, així, ens trobam, per tant, amb una normativa que crea greuges.

Tercer, la llei no dóna resposta a una realitat existent, hi ha una demanda de turisme que vol allotjar-se en habitatges, tant a cases com a pisos. I com que aquesta regulació actual no respon a aquesta realitat, no deixa de créixer l'oferta il·legal, hi ha aquesta demanda, existeix i li hem de donar sortida.

Quart, el creixement del fenomen del lloguer turístic provoca, a determinades zones, especialment les zones urbanes com Palma o Vila, problemes d'accés a l'habitatge per part dels residents i treballadors.

Cinquè, el creixement incontrolat de l'oferta il·legal de pisos i apartaments turístics provoca, en algunes zones també, problemes de convivència entre veïnats i turistes.

Quins objectius té la nova llei? Primer, establir un sostre real de places turístiques, no només del sector de l'anomenat lloguer turístic, sinó de places turístiques en general, d'aquesta manera contribuirem a evitar la saturació turística que perjudicaria el sector, que perjudicaria la societat i l'economia, en general, i que, lògicament, ens ajudarà, si establim aquest sostre real de places turístiques, a la sostenibilitat real.

Segon, posar ordre en el lloguer turístic, cosa que passa per millorar la regulació actual i per regular una realitat existent com la dels lloguers turístics a plurifamiliars, que el Partit Popular, ho vull recordar, va prohibir a la normativa actualment en vigor, però es va limitar a això, a deixar sobre la llei la prohibició, i ja t'arreglaràs!

I tercer, fer tot això garantint l'accés a l'habitatge. En algunes zones, com he dit, s'ha complicat l'accés a l'habitatge a causa de l'increment de pisos destinats al lloguer de vacances, no només ho diem nosaltres, ho diuen els estudis de la Universitat, als quals el Sr. Gijón només fa referència als que els interessa. Aquest fet ha provocat una reducció de l'oferta de pisos de lloguer per a residents, insisto, a determinades zones urbanes, i, a més, un increment dels preus de lloguer que els fa impossibles per a determinats sectors socials.

En definitiva, el Govern vol definir un sostre de places, vol regular el lloguer turístic en benefici del bé comú i permetre que se socialitzi la prosperitat generada pel turisme; fugir de l'especulació i fer d'aquesta modalitat d'allotjament una peça més del canvi de model turístic i econòmic demandat per la majoria de la gent.

Quins principis es volen salvaguardar i com? La nova norma pretén salvaguardar els següents principis, amb propostes concretes: primer, s'ha de garantir una gestió equilibrada i sostenible del nombre total de places turístiques i fer efectiu, com he dit abans, el principi d'intercanvi de places per tal d'establir un sostre real, com a un dels instruments per evitar un creixement il·limitat de l'oferta que pogués provocar en el futur una massificació turística. Així, suprimim les excepcions a l'intercanvi de places, per tant, tothom que vulgui obrir un establiment turístic o comercialitzar estades turístiques a un habitatge haurà d'adquirir les places a la borsa insular corresponent, sempre que n'hi hagi de disponibles. I per descomptat, donam la possibilitat als consells insulars, a través dels seus instruments de planificació, de modificar aquest sostre de places.

Les places també es podran adquirir d'allotjaments turístics o d'habitatges residencials que es donin de baixa, sempre que s'hagin comprat les places prèviament. Evidentment, el que no farem és donar una plusvàlua a algú que no ha pagat per una plaça. I sempre es farà acomplint l'intercanvi plaça per plaça, en donam d'alta una, en donam de baixa una, per tant, es llevarà l'inceniu que abans permetia creixements, que volia dir que donàvem de baixa una plaça i en creàvem dues de noves, és a dir, més creixement.

Les places turístiques que s'hagin posat al mercat a través de les excepcions que estaven permeses fins ara, és a dir, sense adquirir-les a la borsa de places insulars, quan es donin de baixa definitivament no passaran a incrementar la borsa de places corresponent, sinó que es descomptaran del sostre de places de l'illa en qüestió; de fet, amb aquesta mesura introduïm també un decreixement de places turístiques.

En el cas d'habitatges plurifamiliars, les places turístiques s'adquiriran per un termini de cinc anys, renovables, sempre que la zona residencial en què s'ubiquin es continuï considerant apta per a la comercialització d'estades turístiques, segons la normativa insular o municipal que determini aquesta zonificació corresponent a aquesta zona.

I es prohibiran noves comercialitzacions d'estades turístiques en habitatges ubicats en sòl rústic protegit, tot i que els consells insulars tenen la darrera paraula quant a aquesta qüestió.

Per tant, primer principi, garantir la gestió equilibrada i sostenible del nombre de places turístiques.

Segon, qualsevol ciutadà s'ha de poder beneficiar de l'activitat turística. El turisme és una activitat econòmica i professional que ha de generar prosperitat compartida i que, com qualsevol tipus d'activitat, ha de ser regulada per principis, normes i criteris universals que tothom ha d'acomplir, i no ha de generar greuges comparatius. Els habitatges compliran una sèrie de requisits mínims, legals, laborals, urbanístics, de sostenibilitat, d'eficiència energètica i de qualitat turística.

Tercer, la llei ha d'afrontar i regular adequadament les realitats existents, de manera que es minimitzi l'activitat econòmica al marge de la normativa. Concretament, les plataformes web de comercialització d'estades turístiques

només podran anunciar els habitatges que es trobin registrats legalment, la nova llei permetrà imposar sancions a les web que incompleixin aquest requisit. I a més, en aquest sentit ja tenim avals per part de qualque tribunal, que, efectivament dona suport a aquesta mesura.

Per tal d'evitar el perjudici que suposa per a la societat la comercialització indiscriminada d'estades turístiques a habitatges no legalitzats, s'incrementarà l'import de les sancions a l'oferta il·legal, i les sancions no només aniran al propietari, sinó també a explotadors i comercialitzadors, un altre dels problemes greus que té la normativa actualment en vigor del Sr. Delgado.

Quart principi, s'ha de garantir l'accés a l'habitatge, com he dit abans, per part de residents i treballadors. Per tant, en virtut de les competències en matèria de territori i urbanisme, no per passar la pilota a ningú, no per passar el problema a un altre, sinó per respectar les competències territorials i urbanístiques, els consells insulars, amb informes previs dels ajuntaments, delimitaran les zones aptes per a comercialització d'estades turístiques en habitatges d'ús residencial, i es permetran noves comercialitzacions d'estades de lloguer turístic tant en unifamiliars com en plurifamiliars en aquestes zones.

Per tal d'acreditar la consolidació de l'ús residencial de l'habitatge i impedir l'especulació de les construccions, tant unifamiliars com plurifamiliars, hauran de tenir una antiguitat mínima de cinc anys. Insistesc, hem agafat cinc anys perquè hi ha un mandat parlamentari, Sr. Gijón, no és un criteri arbitrari; vostè, es veu que quan ve al Parlament no es concentra en el que fa, cinc anys és el mandat parlamentari que hi ha.

Cinquè principi, s'ha de garantir la convivència entre turistes i residents, tot i regular els usos urbanístics, des del respecte, com he dit abans, de les competències dels consells i ajuntaments en matèria territorial i urbanística, i donar a les comunitats de veïnats instruments adequats per resoldre els eventuals problemes de convivència.

En el cas dels habitatges plurifamiliars, la comercialització d'estades turístiques es permetrà en funció del que determinin els estatuts de la comunitat de propietaris o, en cas que aquests estatuts no diguin res, s'haurà de demanar una autorització expressa, i també hauran de disposar de comptador d'aigua propi. Els turistes que s'allotgin en habitatges ubicats en edificis plurifamiliars i en comunitats de propietaris, en general, hauran de ser informats també de les normes bàsiques de convivència i es comprometran a respectar-les.

Un marc general, com he dit abans, que serà desenvolupat per consells i ajuntaments, per tant la llei entra en vigor el 2017, una vegada aprovada pel Parlament, si supera el tràmit de les esmenes a la totalitat, però el desenvolupament, pel que afecta la zonificació, serà quan els consells i ajuntaments hagin acabat aquesta feina.

Vull recordar que a l'àmbit de la normativa turística, el Govern ha desenvolupat una important activitat legislativa, no hem estat en absolut aturats, s'ha creat la Llei de l'impost del turisme sostenible; s'ha aprovat el decret que la desenvolupa; el Decret Llei de mesures territorials, que incloïa una

modificació per suspendre els articles que atemptaven contra el territori, de la llei Delgado, de la Llei de turisme dels senyors Bauzá-Delgado; ara hem aprovat aquest projecte de llei de comercialització d'estades turístiques, i ja tenim els tràmits inicials per a la nova llei turística, que també vendrà al Parlament pròximament.

La regulació té en compte tots els factors que envolten el lloguer de vacances en habitatges residencials, no només els factors turístics, sinó els que tenen altres implicacions socials, econòmiques, urbanístiques o territorials per part d'aquesta activitat. Amb aquesta modificació de la Llei de turisme es pretén crear un marc legal general i regular uns paràmetres que hauran d'acomplir els habitatges que es destinin a lloguer de vacances, es preveu que siguin els consells i ajuntaments els que acabin de delimitar les zones on es podrà desenvolupar aquesta activitat, com a administracions més properes a la ciutadania, que coneixent, per tant, millor la realitat diferent de cada una de les illes i municipis i coneixen també aquestes necessitats existents.

Per cert, totes aquelles que tinguin actualment ja llicència, aquestes llicències es respectaran.

El Govern ha treballat conjuntament per dur a terme aquesta normativa amb els quatre consells insulars, amb la FELIB, amb els ajuntaments, especialment amb Palma, Calvià i Vila, per donar forma a aquest projecte de llei. D'aquesta manera, es respecten les administracions que tenen competències en ordenació territorial i en ordenació turística, els consells insulars, i els que tenen planificació urbanística, ajuntaments. Aquestes institucions, com he dit, són les que coneixen millor la realitat que envolta aquesta activitat, activitat que presenta, com ha dit fins i tot alguns dels portaveus, diferents casuístiques o especificitats per illes, per municipis o per barris, no és el mateix un lloguer turístic a Menorca o a la part forana de Mallorca que els casos d'Eivissa o de Palma, per tant és lògic que ajuntaments i consells participin en la regulació.

La llei estableix un termini de vuit mesos perquè consells i Ajuntament de Palma, en coherència amb les atribucions urbanístiques de la Llei de capitalitat, delimitin les zones aptes per al lloguer turístic, si bé és cert que aquest termini es troba esmenat i per tant haurem de veure finalment com acaba aquest termini finalment regulat, i per ventura el Sr. Gijón haurà de refer els seus càlculs, ja ho veurem, comptarem el mes de juliol.

Els consells i ajuntaments que vulguin permetre el lloguer turístic a plurifamiliars, tendran a la llei les eines per fer-ho, i els que vulguin restringir, també ho podran fer.

En definitiva, una llei que té en compte els avanços que han fet moltes altres comunitats autònomes amb normatives, però també on aquestes normatives d'altres comunitats autònomes han fallat; hem tingut en compte, per tant, totes aquestes qüestions. I una llei que cerca un equilibri entre el camp qui pugui, absolutament clandestí, que ens deixa l'actual llei, o el camp qui pugui, legalitzat, que alguns volen, i hem cercat, per tant, aquest equilibri el qual crec que és bo per a l'economia i bo per a la ciutadania.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. No m'estranya que el seu govern vagi com va, perquè vostès bravegen de diàleg, però, és clar, per dialogar han d'escoltar, i vostè no escolta res, vostè ha vingut aquí amb el seu discurs, ens ha vingut a parlar del seu llibre i li és igual, absolutament igual el que hem dit i els arguments que hem exposat, i som a un debat d'esmena a la totalitat, no que vostè ens vengui la seva moto. Per tant, haurien d'haver centrat el debat en aquelles crítiques essencials que es fan al seu projecte de llei, però bé, a vostè això no li importa i aquesta és la manera de practicar el diàleg d'aquest govern.

I vostès què fan? Vostès fan com el Govern Bauzá, això és el que vostès fan, vostès fan de govern Bauzá: prohibir, això és el que vostès fan...

(Remor de veus)

...i res pus, en la pràctica, a efectes pràctics, prohibir com Bauzá, almanco Bauzá ho feia a cara alta...

(Algunes rialles)

...vostès no, vostès se n'amaguen i encara parlen d'equilibri, quin equilibri?, si no n'hi haurà cap que es legalitzi amb la seva llei, grans objectius i molts de principis, però no baixa a la concreció.

És clar, és que vostè diu aquí: no afectarà a qui tinguin llicència. Però vostè ha llegit el seu projecte de llei? Perquè el seu projecte de llei diu que per comercialitzar, no per donar-se d'alta, s'han de complir tota una sèrie de requisits, això afecta tots els que tenen llicència. Per comercialitzar estades turístiques han de complir bum, bum, bum... requisits i més requisits. Què diu que no els afectarà? És clar que els afectarà, per què no parlen clar?, és que com a mínim un poc de serietat perquè efectivament els afectarà i molt.

I jo li he posat un cas, el de les cèdules aquesta... energètica, però li he posat un altre exemple, el de la infracció urbanística i li puc posar molts d'exemples, és que la seva llei està plena d'afectacions als que tenen llicència, com vostè diu, als que tenen autorització, als que estan d'alta a turisme.

Vostè diu -i hi estic d'acord, però s'hauria d'aplicar-, diu: hi ha una demanda, hi ha una demanda turística que cerca aquesta oferta i no respondre adequadament és fracassar i això és el que va fer Bauzá, el que va fer Delgado. Efectivament, i això és el que li passarà a vostè, fracàs absolut, perquè vostè no està donant una regulació clara, lògica, racional, adaptada a les circumstàncies existents.

Vostès estan fent un somni i el seu somni és que algú compleixi un caramull de requisits que tanmateix és impossible i li ho han dit, li ho ha dit tota la gent, si li han presentat 170 al·legacions, li ho han dit per activa i per passiva, però com que vostès no escolten, els és igual el que els diguin perquè tanmateix no volen veure que ningú no serà capaç de complir tots els seus requisits si és que algun dia estan en disposició de complir-los, que això depèn que el consell insular faci la zonificació, etc.

Vostè ni em parla de la inversió competencial a l'ajuntament ni em parla del xoc que té amb el dret de la propietat, això no li interessa, són arguments bàsics. Vostès estan deixant sense contingut la Llei d'arrendaments urbans. Vostès van en contra de la legislació de propietat horitzontal, però tot això a vostè no li fa ni fred ni calor.

Distorsió del mercat de l'habitatge. Si vostès tenen, si la societat balear té, més ben dit, un problema d'habitatge el que han de fer són polítiques d'habitatge i el Grup Parlamentari El Pi va presentar una proposició no de llei perquè vostès regulin l'habitatge a preu taxat, que hi ha 700 habitatges aturats perquè el Govern no fa un decret, però no, vostès han de fer política d'habitatge a través d'una llei turística... No, no, no, facin vostès política pública d'habitatge i facin la llei d'habitatge que és la manera normal de fer habitatge, d'intentar garantir el dret a l'accés a l'habitatge.

Però jo li podria haver parlat de l'estudi de la Universitat que diu que efectivament, hi ha un estudi de la Universitat que diu que això no afecta per a res el preu de l'habitatge, això és el que diu, però jo no vull entrar en això perquè com que aquí hi ha opinions de tot tipus dins la mateixa universitat no hi entraré. Però li diré una cosa: quan hi ha una recuperació econòmica els preus tendeixen a pujar, això és una llei universal, els preus tendeixen a pujar i als barris que es recuperen i es rehabiliten també els preus tendeixen a pujar, això també és una altra realitat econòmica incontestable.

I em sap greu, però al centre de Palma, com que s'ha fet una bona política de recuperació del centre, els preus tendeixen a pujar i es posin com es posin això és un poc inevitable que passi i, de fet, nosaltres ho veiem com a una cosa positiva, que efectivament té uns efectes que han de ser compensats per una política pública d'habitatge, però el problema és que vostès no fan la política pública d'habitatge, ni tan sols la petita política pública d'habitatge que podrien fer.

Per tant, en definitiva, vostès davall... i li ho vull dir, nosaltres no hem qüestionat mai l'intercanvi de places, vostè ho sap, nosaltres hem defensat l'intercanvi de places per als nous habitatges que es vulguin donar d'alta, però el que no hem de fer és negar la realitat i vostès la neguen perquè hi ha un caramull, una franja d'habitatges que ja estava fent aquesta oferta als quals vostès no donen una sortida, i és clar, aleshores, què passarà?, el que va passar a Bauzá, vostès prohibeixen i fracassaran.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sr. Presidente. Un político que fuera mínimamente responsable no debería aprobar una ley como ésta, que sabe dos cosas, a ciencia cierta: una, que no se va a poder aplicar, y dos, que va a generar unos problemas tremendos jurídicos a los ciudadanos y no vale decir: éste era nuestro acuerdo, estaba dentro de los *acords pel canvi*, y con eso ya me quedo tan a gusto, porque además ni siquiera es cierto, ustedes han cambiado de criterio en los últimos tres años a una velocidad abismal, basta mirar los diarios de sesiones de este parlamento para ver lo que decían los políticos del Grupo MÉS hace tres años y lo que dicen ahora y no podemos contrastar las opiniones de Podemos porque no estaban, pero sí lo que decían antes cuando no estaban dentro de esta cámara y han cambiado radicalmente -radicalmente-, no tiene absolutamente nada que ver lo que hoy traen a aprobación con lo que han estado diciendo durante los últimos años.

El Sr. Vicepresidente dice que los objetivos para aprobar esta ley es: uno, priorizar el acceso a la vivienda. Falso, esta ley no prioriza el acceso a la vivienda, y ya no es que lo digamos nosotros, es que lo dice -se lo vuelvo a recordar- el estudio de la Universidad: no hay nada en esta ley que sirva para priorizar el acceso a la vivienda. Si quieren mejorar los problemas de vivienda no será a través de esta ley, no digo que no los haya, pero no será a través de esta ley.

Mire, hoy, ahora mismo, si busca en internet en cualquiera de los portales que alquilan viviendas, hoy en la ciudad de Palma, sólo en la ciudad de Palma, hay 200 viviendas en alquiler por debajo de los 1.000 euros y 900 viviendas por debajo de los 1.000 euros en la isla de Mallorca.

Yo le hago un... bueno, dentro de un año exactamente, como ustedes saben que esto lo van a aprobar y lo van a aplicar, dentro de un año exactamente, el 30 de mayo de 2018 volveremos a mirar cuántas viviendas hay en el mercado actualmente en alquiler y veremos si han conseguido eso que ustedes están pretendiendo. Yo ya le digo que no.

Las viviendas que hay en estos momentos no tienen nada que ver con, como usted dice, priorizar el acceso a la vivienda. Y le voy a poner un ejemplo: hoy en el casco antiguo de Palma -lo decía el Sr. Melià- si el casco antiguo de Palma se ha convertido en un sitio caro es porque ha habido una rehabilitación importante en el casco histórico de Palma, no por casualidad Palma ha vendido por valor de más de 900 millones de euros, como sale hoy la noticia, en viviendas a extranjeros. Hoy hay pisos de 90 m² que se están alquilando en alquiler vacacional en el casco histórico de Palma, por importe de 4.000 euros al mes con el alquiler vacacional, evidentemente no todos los meses, una serie de meses.

Para que a usted esta ley le sirva como ejemplo de decir: gracias a los que nosotros hemos hecho ya esas viviendas del centro histórico ya no se van a alquilar a esos precios, esa

vivienda se debería de alquilar a unos precios razonables de 700 euros al mes y yo le pregunto: ¿usted cree que estas viviendas que están en el centro histórico de Palma se van a alquilar a 700 euros al mes? No. No se alquilaban antes de que existiera todo esto. No se alquilaban a 700 euros al mes, ni a 800 euros al mes.

Ustedes con esta ley no van... dejen de engañarse y dejen de engañar al resto, no van a mejorar el tema de los precios de alquileres en dos sitios donde sí hay problema que es en Ibiza y en Palma, habrá que pensar en otra cosa, pero desde luego no va a ser con esta ley.

Dice que va a mejorar la convivencia, no se engañen, esto lo que va a generar son problemas uno detrás de otro. En las comunidades de propietarios va a generar problemas y tensiones permanentes porque además habrá propietarios que digan que tienen razón porque su ley dice una cosa y habrá propietarios que dicen todo lo contrario porque hay una ley de rango superior que dice todo lo contrario, y se van a producir problemas.

Y yo le pregunto: hoy, ¿es usted capaz de decirme cuántas denuncias ha habido en la ciudad de Palma o en la isla de Mallorca de convivencia entre vecinos que hayan alquilado a turistas, me lo quiere decir? Porque aquí todo el mundo habla con una alegría de los problemas que existen, pero nadie contrasta nada y se lo vuelvo a decir: para todo el dinero que se gastan en estudios igual hubiera sido importante saber de qué estamos hablando para aprobar una ley tan importante. Y si usted me dice: mire, en la ciudad de Palma o en la isla de Mallorca hemos tenido, o en las islas en general hemos tenido 5.000 denuncias de policía por problemas de convivencia, bueno, ya tenemos un problema localizado, pero aquí hablamos sin saber. Entonces, no diga que esta ley va a mejorar la convivencia, esta ley no mejora nada.

Habla de economía sumergida, oiga, todo lo contrario, a día de hoy no hay nadie que esté pagando la ecotasa, el impuesto turístico nuevo, no hay nadie de estas viviendas de alquiler vacacional que esté pagando la ecotasa, ¿cómo puede decir que esto va a luchar contra la economía sumergida?

Dice que va a evitar la especulación y que por eso hemos pasado a los cinco años. Yo no le decía por qué teníamos los cinco años, yo lo que le decía es por qué en un borrador aparecemos con diez años y luego pasamos a cinco. ¿El criterio de la especulación puede ser un criterio?, no me lo creo; ¿sabe por qué no me lo creo?, porque no se ha construido ni una sola vivienda nueva que no estuviera autorizada por un plan general de un municipio; no ha habido nadie que haya podido poner dinero en un suelo que no estuviera ya recogido. Por tanto la especulación en todo caso, cuando se redactó el plan general, en ese momento a lo mejor sí que se permitió que hubiera solares donde no podía haber, ¿pero hoy, especulación? La gente ha tenido que buscar una salida para sus inversiones, que tienen todo el derecho; ustedes están siempre en contra de la especulación, salvo cuando les toca a ustedes, como al Sr. Jarabo, que ahí sí puede hacer un alquiler paralelo porque eso no es especulación, eso es economía colaborativa con los amigos. ¡Hombre!, un poco de seriedad con este tema.

Mejorar la calidad, ¿en qué?, díganme en qué se ha mejorado la calidad. ¿Que tienen una intención de mejorar la calidad porque haya eficiencia energética?; bueno, vamos a ver primero quién lo puede cumplir. El tema -ya se lo ha dicho el Sr. Melià y se lo vuelvo a repetir- los contadores individuales en el 90% de las fincas plurifamiliares, al menos en lo que yo conozco que es la ciudad de Palma, y la conozco bien, no se puede, no se podrá poner un contador individual, entre otras cosas porque para que se ponga un contador individual...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gijón, vagi acabant, per favor.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

...EMAYA tendrá que mejorar la red de infraestructuras para que haya más presión en las viviendas para que suba el agua al cuarto piso. No se le puede pedir a una vivienda que tenga contador individual y decir que con eso vamos a mejorar la calidad.

Y por último, proteger el territorio. ¿Qué territorio?, ¿qué hace esta ley para proteger el territorio? ¿Prohibir los agroturismos?, ¿con eso ya se dan por satisfechos? ¿En qué está perjudicando un agroturismo al territorio, si en la mayoría de los casos son viviendas que se han rehabilitado o instalaciones que se han rehabilitado? Ustedes no han parado de engañarse desde que comenzó la legislatura y lo siguen haciendo, y lo peor es que quieren engañarnos a todos nosotros.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gijón. Intervenció del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Diputados, Sr. Conseller, mire, usted nos ha vuelto a explicar toda la ley, que nosotros ya habíamos estudiado bien, pero no nos ha rebatido el porqué de tantas restricciones innecesarias, y cómo va a parar los contenciosos que van a surgir con la LAU y con la Ley de propiedad horizontal, porque van a ser muchos los problemas y muy graves. Y además usted dice, por ejemplo, que los que tienen licencia se les respetará, pero se les respetará durante cinco años, porque después ya incumplirán un requisito en el caso de que estén en una zona no apta, y si están en una zona no apta ya no van a poder cumplir todos los requisitos de la ley y por lo tanto esa licencia se les quitará.

Por lo tanto, mire, nosotros vemos que ustedes han hecho una ley muy restrictiva, que no da respuesta a esta realidad, con su explicación ha vuelto a repetir lo mismo, y ha vuelto a repetir sobre todo un mantra que se sigue diciendo sobre demonizar el alquiler turístico en cuanto a que no existe vivienda, y a mí, mire, me gustaría ponerle encima de la mesa un consejo ciudadano para ser eficaz en resolver el problema de la vivienda, que si quiere lo coge, si no lo deja, pero al menos me gustaría que reflexionara. Me gustaría que en vez de

buscar culpables de por qué no hay vivienda, lo ideal sería estudiar el porqué los propietarios no ofertan sus viviendas en el mercado de alquiler de larga estancia. Estudien esos porqués, por qué prefieren tenerlas cerradas o dedicarlas a otra actividad en vez de rentabilizarlas en ese mercado, y una vez conocidos todos los obstáculos de esos porqués legislen para eliminar esos obstáculos, legislen para eliminar esos problemas, legislen para incentivar ese mercado, pero no mezclen los mercados, no mezclen los problemas, porque está claro que cuando los problemas no se solucionan al final siempre las consecuencias acaban cayendo en muchísimas actuaciones; es normal, es todo una red transversal.

Y me gustaría comentarle también que aquí en este parlamento el Sr. Xavier Pericay defendió una moción de vivienda donde se aprobaron tres puntos muy importantes. En uno de los puntos se aprobó la bonificación fiscal para los propietarios que dedicaran el alquiler de su vivienda a larga estancia. Eso sería una buena actuación para empezar también a acabar con el problema de la vivienda; es decir, eliminen los obstáculos de ese mercado. También se aprobó el hacer una planificación de vivienda pública, y le recordamos que en Ibiza sólo hay 71 viviendas, 71 viviendas, con el problema que hay en Ibiza, de vivienda de oferta pública que está en régimen de alquiler para las personas, y eso no es de recibo. Es decir, su dejadez o su incompetencia en trabajar sobre la vivienda es lo que hace que este mercado de alquiler turístico ustedes lo demonicen, lo cual no es correcto.

Por lo tanto nosotros seguimos creyendo que el alquiler turístico es una medida y es una actividad positiva para las Islas. Sí que nosotros siempre hemos dicho que cada municipio tiene que tener el número de plazas que puede absorber esta actividad, nosotros siempre lo hemos defendido, y creemos que ese es uno de los puntos que impide que luego se genere una economía especulativa; a partir de que cada municipio tenga ese número de plazas que puede absorber, que ha de ser un número de plazas real, no ha de ser un número de plazas inventado o restrictivo porque sí, sino un número de plazas real, a partir de ahí una buena regulación es aquella que se encarga de que se cumplan calidades, de hacer muchísimo hincapié en las medidas de convivencia entre los vecinos, y de poder planificar un poco el municipio con zonas preferentes.

Nada más, muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Té la paraula el Sr. Vicepresident, Gabriel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Gràcies, Sr. President. Han insistit moltes vegades en requisits exagerats, innecessaris... Mirin, els requisits són els que s'han anat treballant conjuntament amb ajuntaments i amb consells insulars, i evidentment potser vostès si haguessin fet la llei haguessin establert altres requisits o altres condicions o altres garanties, però són les que els consells i els ajuntaments ens han anat demanant; no tots, no tots els requisits que ens han

demanat, perquè per exemple El Pi, que es queixa d'un excés de requisits, idò l'Ajuntament de Llucmajor, firmat pel batle, demana més requisits, i diu per exemple que aquests habitatges haurien de tenir llicència d'activitat. Vull recordar que l'actual llei d'activitats exclou aquesta activitat de la llicència d'activitat; bé, idò, un ajuntament amb un batle d'El Pi ens ha demanat que posàssim llicència d'activitat aquí, i El Pi en el seu moment va dir que hi havia aspectes positius de la llei, com era precisament l'antiguitat dels pisos o que hi hagués permís de les comunitats de propietaris, tot i que ara pareix que ho critica, però el Sr. Jaume Font hi ha una declaracions seves de dia 18 de desembre, de dia 18 de desembre, en què deia que era positiu.

Per tant si posàssim damunt la taula tots els requisits m'agradaria que em diguessin quin no és de rebut; digui'm quin no és de rebut. Que compleixin la legalitat urbanística no és de rebut?, que tenguin l'habitabilitat o document anèleg dit pel consell insular no és de rebut? Allò dels comptadors individuals; el Sr. Gijón diu que coneix molt bé Palma i els comptadors individuals...; miri, des del PGOU del 85 és obligatori ja, els comptadors individuals; el PGOU que vostès varen fer a l'Ajuntament de Palma, que va iniciar el Sr. Fageda, va posar l'obligació de comptadors individuals a totes les finques noves que es fessin.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Sí senyor, sí senyor, perquè jo ho vaig viure i sé perfectament el que va recollir. Per tant en el PGOU del Sr. Fageda són obligatoris els comptadors individuals.

Podíem entrar, per tant, en totes aquestes qüestions, però els requisits, les condicions i les garanties que es posen són absolutament lògics i per descomptat.

El Sr. Gijón també insisteix en el tema de la Llei d'arrendament urbans, ha dit que ningú no ha demanat a Madrid -nosaltres sí que ho hem demanat- que modifiquin la Llei d'arrendaments urbans. Miri, la Llei d'arrendaments urbans diu una cosa, diu: allò que és lloguer turístic va per la normativa de les comunitats autònomes, allò que es comercialitzi turísticament va per la normativa de les comunitats autònomes i la resta per la Llei d'Arrendaments Urbans. Bé, en base a aquesta normativa, simplement a aquest article, nosaltres fem el que la LAU no ha volgut fer, i és una presumpció del lloguer turístic i dels canals de comercialització turística, perquè si no tenim això Sr. Gijón, si la LAU no ho aclareix i li ho hem demanat al ministre reiterades vegades i a la secretària d'Estat, si no tenim això, ho fem nosaltres en base a què? En base al títol competencial que ens dóna la mateixa Llei d'Arrendaments Urbans, en base a això i ja ens han dit, evidentment, que no ens ho impugnarán, de paraula, llavors a la pràctica per ventura sí que ho faran, ho dic pel possible conflicte que diu la Sra. Olga Ballester de Ciudadanos. Ens han dit: no, no, vosaltres regulau, d'acord amb la normativa vostra sectorial i regula-ho evidentment. Nosaltres l'únic que farem són obligacions fiscals, obligacions fiscals que de moment no han regulat, de moment no han regulat i amb les obligacions fiscals no n'hi ha prou, faria falta modificar la LAU, com que no ho fa el Govern, ho fem nosaltres per sortir al pas.

La Sra. Olga Ballester també diu, ho ha dit a la seva primera intervenció, per què no es poden llogar habitacions? Miri, li ho explic, Sra. Ballester, la Llei 2/99, que regula els habitatges turístics de vacances, la Llei 2/2005, que regula la comercialització d'estades turístiques, i la Llei 8/2012 que regula les empreses comercialitzadores d'estades turístiques, obliguen al lloguer de tot l'habitatge i impossibiliten fer-ho per habitacions. Per tant, no introduïm cap normativa nova, no introduïm cap modificació. Des de la primera normativa 2/99 està prohibit. I la mateixa LAU diu a les comunitats autònomes podeu regular el lloguer turístic d'habitatges complets, no d'habitacions, d'habitatges complets. Per tant, tant la LAU com la normativa històricament del nostre model turístic, mai no han contemplat les habitacions. Si vol obrir aquest debat el podem obrir, nosaltres no hem volgut obrir-lo, però si el vol obrir el pot obrir, però no hem fet res nou, nosaltres no prohibim. Està prohibit de fet de tota la vida, LAU i normativa que tenim actualment en vigor.

Per cert, un parell de qüestions que també s'han d'especificar. El tema dels que estan actualment en llicència. La Sra. Ballester ha dit: llavors quan siguin a una zona no apta, se'ls llevarà la llicència. No creïn alarma, això no ho diu enlloc la llei, no es llevarà la llicència a ningú que quedi a una zona no apta, dita per un ajuntament o un consell. No està escrit, no ho digui, no està escrit, no ho digui. Es respectaran les llicències. Una altra cosa són les normatives que ha de complir per a la comercialització turística, que el Sr. Melià hi ha insistit molt. Bé, idò mirin, com un restaurant o una botiga actualment que se li canvia la normativa i se li diu, bé miri, aquí on abans no havies de complir normativa contra incendis, o contra el tabac, ara l'has de complir. El mateix, el mateix, aquí on no te deia res, ara has de tenir un telèfon de 24 hores d'atenció, o coses així, exactament el mateix. La zonificació no els afectarà clarament ho dic i ho torn repetir, a no ser que vostès en el tràmit d'esmenes decideixin una altra qüestió, ja que estam parlant sobre el projecte de llei, no del que sortirà finalment, perquè vostès evidentment tenen esmenes presentades que poden modificar això, tots els grups parlamentaris, tots els grups parlamentaris.

Torn per tant, al tema de l'Estat, la LAU ens clarificaria molt, vostè Sra. Ballester ha dit una qüestió prou interessant: per què els propietaris no lloguen? Puc estar prou d'acord amb vostè, que efectivament els falten incentius. Però probablement són molt més importants les modificacions estatals que es puguin fer, perquè és normativa estatal, que no les que puguem fer nosaltres aquí, per incentivar que els propietaris lloguin tot l'any. Hi hauria d'haver efectivament modificacions legals que donessin als propietaris major seguretat jurídica de la que tenen ara, hi estic d'acord. Però evidentment aquestes modificacions són estatals, no són les que puguem fer nosaltres aquí.

També alerta dels contenciosos que hi ha, concretament per exemple al Tribunal Superior de Justícia de Canàries contra la zonificació. Jo per aclarir què és el que ha passat a Canàries i què fem aquí. A Canàries, efectivament, hi ha un decret, no una llei, un decret que, sense emparament legal, sense cap emparament legal, va zonificar directament per part del Govern de Canàries. El decret va dir, en aquestes zones es pot llogar i en aquestes zones no, i efectivament el Tribunal Superior de Justícia de Canàries ha dit, t'ho tomb. i aquí ho fem a l'inrevés,

aquí és la llei la que autoritza, a qui? No un decret del Govern, no, no, a qui té les competències, consells i ajuntaments. Per tant, fem bé les coses. Per tant, no té res a veure la sentència de Canàries contra la zonificació, perquè ho varen fer malament, perquè ho varen fer directament per decret, sense l'emparament d'una llei de Canàries, amb el que fem aquí i és que ho fem a una llei, no a un decret, a una llei i la llei dóna aquesta autorització de zonificació a qui? A qui té les competències territorials i urbanístiques. Per tant, no té absolutament res a veure.

Llavors jo crec que és important també remarcar què és el que fem, jo torn insistir, la Llei 8/2012, la Llei Delgado no dóna eines per fer-la complir. De fet el Partit Popular no tenia cap voluntat de fer-la complir i, de fet, de les paraules del Sr. Gijón es dedueix que efectivament, no tenien cap intenció. És a dir, a ells ja els va bé que es llogui el que sigui de manera il·legal en pisos, mirant cap una altra banda i allò que segueixi igual. Era allò que varen fer a la llei. De fet, la Federació Hotelera els va fer denúncies de 40 webs de lloguer de pisos turístics, era el 2014 i no varen ni contestar aquesta denúncia, no la varen ni contestar, no la varen ni contestar. De fet, no varen fer cap campanya d'inspecció, (...), n'hem feta una ara, però és que vostès no en feien, vostès no en feien. Per tant, la llei ara dóna eines per fer front a l'oferta il·legal, una altra cosa és que vulguem mirar cap una altra banda...

(Remor de veus)

...i que no hi hagi oferta il·legal...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gijón per favor!

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

...en base a una llei que ens dóna molt poques eines, ens dóna molt poques eines. Li puc assegurar que quan tenguem la nova llei evidentment serem molt més eficients i molt més eficaços, quan tenguem definits els canals de comercialització turística, que vostès no definien, quan tenguem definit què és un lloguer turístic, que vostès no definien, etc. En definitiva, vostès el que volien era un campí qui pugui clandestí, amnistia total, campí qui pugui legal, el que proposa El Pi. Idò nosaltres diem ni una cosa ni l'altra, una sèrie de qüestions que es posin damunt la taula, no?

De fet, el Partit Popular en el seu moment va tenir aquest debat, el va tenir, perquè els ajuntaments varen posar el crit al cel davant la prohibició. I què va fer el Sr. Delgado? Va dir, que lloguin per la LAU, que lloguin, no passa res, no controlarem res. Bé, és una opció, evidentment és la seva. Nosaltres hem pensat que s'ha d'agafar amb valentia, s'ha d'agafar el bou per les banyes i dur a terme aquesta zonificació i aquesta normativa.

Em retreu l'incompliment de terminis. Per favor Sr. Gijón, no em torni retreure l'incompliment de terminis. La Llei 8/2012, disposició final tercera: "En el termini màxim de 6

mesos des de l'entrada en vigor de la llei, 22 de juliol de 2012, l'administració turística competent aprovarà la norma de desenvolupament de la comercialització d'estades turístiques en habitatges", 6 mesos des de juliol del 2012. Bé, abril de 2015, 33 mesos després vostès treuen el reglament, després d'un debat intern enorme, que hi va haver una guerra dins el propi Partit Popular sobre el que es feia o el que no es feia, i l'únic que varen afegir, 33 mesos per a això, l'habitatge unifamiliar entre mitgeres. 33 mesos! No em digui que nosaltres incomplim terminis, no em digui que nosaltres incomplim terminis!

Per cert Sr. Melià, nosaltres si avui hipotètic cas de què sortís en mans d'aquesta esmena a la totalitat, li vull recordar que vostès des del principi de legislatura, des del minut 1 ens han demanat que regulem, que regulem, que traguem aquesta normativa i ara si avui s'aprova la seva esmena a la totalitat, serà l'any que ve i estarem on estam ara, serà l'any que ve i estarem on estam ara! I on estam ara? Amb la prohibició del Sr. Delgado. Amb una diferència, que s'obri..., i es donen les eines perquè si l'ajuntament ics vol obrir i el consell ics vol obrir, ho podran fer. Una gran diferència...

(Remor de veus)

Una gran diferència! Una gran diferència en relació amb el que hi ha ara que és el camp qui pugui clandestí. Per altra banda, jo també demanaria que la gent quan parlàs anàs alerta amb el que diu, el Sr. Gijón ens ha dit que per protegir el territori el que fem amb aquesta llei és prohibir els agroturismes. No m'alarmin els agroturismes, no es prohibeixen els agroturismes amb aquesta normativa; el que fem és dir-los: a partir d'ara han d'anar als plaça per plaça, que fins ara estaven exempts...

(Remor de veus)

...no es prohibeix. Això vol dir que tots hauran de passar per caixa, efectivament, que tots aquells que vostès durant anys han dit no importa que passin per caixa ara hauran de passar per caixa, efectivament, ara hauran de passar per caixa. Que, per cert, el plaça per plaça no és un invent nostre, eh?, va ser un dolent del Partit Popular qui el va posar damunt la taula. I no es discuteix el plaça per plaça i per això es manté, però es posa de bon de veres, es posa de bon de veres, no com fins ara.

Bé, en definitiva, per tant, el que pretenem és dur a terme una regulació que ens doni eines per arreglar el que actualment és obvi que no està arreglat, que permeti obrir, que permeti que els ajuntaments i els consells insulars que vulguin posar restriccions perquè considerin que és un problema ho facin i, per descomptat, que aquells que vulguin obrir perquè considerin que aquesta activitat està donant bons resultats, que de fet és així en molts d'indrets, ho puguin fer.

Vostès preferirien seguir uns amb la prohibició, però mirant cap a una altra banda i que tothom faci el que vulgui i s'escapi d'hisenda per descomptat i de turisme per descomptat i altres preferirien una amnistia total perquè tothom pugui entrar sense cap tipus de requisits, condicions i garanties.

Ens sembla que ni una solució ni l'altra, una ja està demostrat, són bones i per tant, creiem que la regulació és el terme mitjà i el correcte.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Intervencions a favor de les esmenes, té la paraula la Sra. Montserrat Seijas de... no...

Intervencions en contra de les esmenes...

(Remor de veus)

Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Bon dia, president, gràcies, president. Bon dia a tothom, ho intentarem, Sr. Font, però segurament que aniré pujant el respecte d'això, no? Què hi farem, no? És intens, ja portem parlant d'aquesta qüestió durant mesos, portem més d'un any des del primer esborrany que ens va donar el Sr. Vicepresident.

No tenim ni una ni dues, sinó tres esmenes a la totalitat a aquest projecte de llei de la modificació de la llei turística, referent al lloguer turístic i han estat El Pi, Ciutadans i el Partit Popular els que han manifestat els motius pel quals les presenten.

Segurament..., ja anunciem que hi votarem en contra, és obvi i esperem que puguem continuar durant diverses setmanes més debatent les esmenes parcials que hem presentat els diferents grups.

Hem d'entendre que la bombolla turística està lesionant avui dia un dret humà, l'article 25 de la Declaració Universal dels Drets Humans i un principi recollit per la nostra Constitució, com vostè sap perfectament l'article 47 que tants i tants pics s'ha trepitjat.

Aquesta llei del lloguer turístic hem de convertir-la en una garantia que el turisme no trepitgi una vegada i una altra els drets dels illencs i de les illenques. A Podem volem que la situació d'emergència d'habitatge la qual venim ja durant mesos denunciant públicament, i especialment, com ja s'ha comentat, a l'illa d'Eivissa, i com no, a Palma i altres indrets de les nostres illes, no podem deixar de veure que l'oferta i la demanda no és una qüestió de lliure mercat com més d'una persona o d'un grup parlamentari com es nota... deixar-lo al *libre albedrio*.

Aquesta és una raó fonamental per donar tràmit a aquesta llei i fer-ho ara, tenim una emergència d'habitatge, ho tornem dir, derivada del lloguer de vacances i hem de posar-hi fre. Per això votarem en contra.

A continuació intentaré fer els comentaris pertinents a cadascuna de les diferents esmenes que han presentat les diferents forces polítiques, però no sé si em donarà temps a comentar tot el que s'ha dit durant aquestes hores que duem debatent.

Sobre El Pi, idò la veritat és que he de dir que és un desastre, ja tenim... estem avesats a escoltar el Sr. Melià i el Sr. Font, els dos, a utilitzar aquesta paraula "desastre", no?, que aquesta llei o... és un desastre o ho serà, no?

Tenim clar que el tema que avui debatem és un tema complex, com ja hem dit moltes i moltes vegades les diferents forces polítiques que avui som al Parlament i que serà difícil donar solució als problemes que avui estan damunt la taula, i és obvi que l'habitatge, entre altres qüestions, apart del turisme, està damunt i ens preocupa moltíssim des de Podem.

També és obvi que aquesta situació s'ha escapat de les mans a l'administració, a totes. Per tant... i el que més ens preocupa entre d'altres coses és que tenim una bombolla damunt del nostre cap, una bombolla immobiliària, una bombolla turística, una bombolla de lloguer turístic, entre altres qüestions, per exemple, avui, i tiro d'hemeroteca, podíem llegir: "la compra de viviendas por extranjeros superó los 1.600 millones el año pasado". Al final, per què compren aquí els estrangers, si hi ha moltíssimes pàgines que veuen i intenten vendre que el lloguer turístic és un negoci? On és el dret a pagar -com fa un moment comentava el Sr. Gijón- 1.000 euros o més de 1.000 euros per un habitatge?

Sr. Gijón, vostè pensa que a Eivissa, a Formentera, a Mallorca i a Menorca hi ha persones o famílies que poden pagar 1.000 euros per un lloguer? Sincerament ho creuen? Idò em sembla que amb els salaris que avui per avui tenim no hi ha un dret digne a l'habitatge. No, vostè faci'm així, però és veritat, és veritat. Vingui, vingui a Eivissa! Vingui a Eivissa!...

(Remor de veus)

Bé, vingui, vingui, no?, vinguin i veuran a Sant Antoni aquestes setmanes, -i això va per a tothom-, hem estat a nivell estatal, com a la Cuatro, Tele 5, a veure com en el meu poble, Sant Antoni, teníem un xalet amb més de 100 persones vivint i cobrant 400 euros. Què han fet les administracions pertinents? Això és el lloguer turístic, no? Gràcies, gràcies a aquest lloguer turístic i a d'altres!

Continuo. Sobre el Sr. Melià, sobre la invasió de competències, és obvi que és una qüestió on hi ha un conflicte d'interessos entre el Govern, els consells i els municipis, aquí veurem qui té les competències i estan vostès, uns i altres,... amb la pilota, al final decidiran els consells i els municipis si realment poden o no tenir aquest lloguer turístic.

Bé, si vostè pensa... i jo convido a tothom que faci l'intent, intentin cercar ara un habitatge a Formentera, a Eivissa...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

...intentin-ho, intentin cercar-lo, de veritat! Vinguin a veure si troben algun habitatge digne per pagar, no una habitació compartida, sinó un habitatge digne, que és el que volem.

Una qüestió també que vostè, sobretot El Pi i altres partits, com no, Ciutadans i en menys forma el Partit Popular, on queda l'article 44 o millor s'anteposa a l'article 33 de la Constitució Espanyola on el dret a la propietat i fer el que vull al meu pis, però l'article 44 de tenir un dret digne, on queda? Què anteposem? És obvi que determinats grups parlamentaris anteposen l'article 33; per a Podem i per a la ciutadania l'article 44. Per tant, no podem votar a favor d'aquesta barbaritat.

Sr. Melià, el lloguer de temporada per a vostè què és: una setmana, tres setmanes, sis mesos? Avui per avui la... -no, no em faci així-, és a dir, fa perfectament i fins ara... i fins ara hem...

(Se sent el Sr. Melià i Ques de fons de manera intel·ligible)

... bé, tenim... no, no, la qüestió és que avui per avui les empreses com Airbnb, HomeAway, avui surten els taxistes, no?, per lluitar contra Uber i Cabify, quan avui parlen de l'economia col·laborativa, és completament una demagògia, és una mentida, fal·làcia, prostitució, punts suspensius, d'acord?

Per tant, això no és economia col·laborativa, economia col·laborativa és llogar una habitació, on viu una persona i en pot llogar una, no que una casa, el seu habitatge i jo me'n vaig a treure. Per tant,...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... prohibir, bé, a veure... -em deixa parlar, per favor, respecte d'això.

De temporada es pot a través de la LAU, Sr. Melià, que el Sr. Gijón, i ja l'altre dia li vaig comentar, utilitzen la LAU per fer frau de llei, l'article 5.e) de la LAU, on es recull l'excepció, com el Sr. Biel ha comentat i ho ha repetit per activa i per passiva, quan hi ha una normativa autonòmica que permet regular aquesta qüestió, i és obvi que el lloguer turístic ho és, s'aplica la normativa turística. Avui per avui, moltíssimes persones, empreses, utilitzen aquest article, i el Sr. Gijón és un gran defensor de la LAU respecte d'això, per fer frau de llei, però sembla ser que no escolten, i avui per avui també, si ho recorden, fa unes quantes setmanes, vaig demanar la compareixença de la directora general de Turisme per explicar el tema d'inspecció i estam sobre aquesta qüestió.

El Sr. Barceló comenta que no tenim eines, doncs posem més inspectors, destinem més recursos realment...

(Remor de veus)

... davant d'aquesta qüestió. Aquest cap de setmana torna una altra vegada Terraferida, que porta ja mesos denunciant públicament aquest lloguer turístic, el legal i l'il·legal, primer ha analitzat les dades i Airbnb i ara HomeAway, milers, desenes de milers, centenars de milers d'habitatges o

d'habitacions es lloguen d'una forma il·legal a les nostres illes. Què pensem fer, avui per avui, que tenim la responsabilitat aquest cambra? Què farem? Sr. Gijón o els diferents portaveus. Intentem, o deixarem que continuïn aquestes empreses multinacionals, transnacionals que campen a Internet i escampen a pagar impostos aquí, a Espanya, els deixem escampar? Bé, doncs serà responsabilitat nostra. Nosaltres ho denunciem públicament.

(Remor de veus)

Sobre els requisits, Sr. Melià, i també la resta de partits, és obvi que determinats els sembla que no es poden acomplir, és a dir, qüestions com accessibilitat o eficiència energètica; no volem unes illes més sostenibles? Però és obvi que barra per a tothom i que qualsevol cosa es pugui llogar. Davant aquesta qüestió entenem que serà una lluita i veurem després, en el sentit dialèctic, com queda aquesta llei.

Sobre el Partit Popular, sobre el que ha comentat el Sr. Gijón, ja ha comentat tot el tema de la falta d'habitatge: què ha fet seu partit a l'anterior legislatura a les diferents administracions? I això ho ha fet... el Sr. Biel Barceló també ho ha comentat, quina ha estat la política en inversió pública per part de les administracions a totes les nostres illes durant aquestes, especialment l'última dècada? Com feren, zero, zero elevat a l'enèsima potència?

(Remor de veus)

Per tant, què fem? Bé, doncs, a veure, a l'illa d'Eivissa no és... les administracions, els ajuntaments no tenen espai per poder construir habitatge de protecció oficial, després sí, ací directament, doncs bé,...

(Remor de veus i se sent una veu de fons intel·ligible)

... -sí, bé, vengui, vingui a Eivissa o vagin a Palma a veure si trobem realment espai per poder..., terreny per poder construir.

Respecte d'això, bé, doncs, ja veurem, ja veurem.

Una altra de les qüestions que... de veritat, és que no tinc paraules perquè ja... començo...

(Petita cridòria)

Sr. Melià, i, Sr. Melià...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera, un momentet, per favor. Sr. Aguilera, un momentet.

Guardin silenci, per favor. Guardin silenci, perquè és difícil escoltar qui és aquí orant, amb el run-run.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

No, i ho dic per a tots, no ho dic per a ningú en concret.

Sra. Tur, per favor! Guardin silenci, Sra. Tur.

Continuï.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Gràcies, Sr. President. Una de les qüestions que per a nosaltres és "flipant" i vergonyós, entre d'altres qualificatius, és que en el seu moment... -sí, Sr. Gijón, faci així, faci així!, sí, de veritat, com en el seu partit..., sí, rigui, rigui!-, com el seu partit va legalitzar milers d'estances de vacances quan no tenien cèdula d'habitabilitat, això ho troba normal? És a dir que una persona o una família vagi a un habitatge i no tengui la cèdula d'habitabilitat, això ho varen fer vostès! I el Govern actual vol perpetuar aquestes llicències que es varen donar...

(Remor de veus)

..., fantàstic!

Una altra qüestió, el Sr. Melià i companyia, on es presenten infraccions urbanístiques, *¡Viva España, viva todo lo que valga!*

(Remor de veus, petita cridòria i alguns aplaudiments)

Fantàstic! Sr. Melià, Sr. Melià! És a dir, *aquí vale todo ¿no?* Aquí estem emparant o determinats partits han emparat les barbaritats que han fet.

(Remor de veus)

Sí, sí, *¡viva España!*, *sí es que ya no voy*, ja això és que ja...

(Rialles de l'intervinent)

Sí, sí, no, si ja més, no es preocupi, Sra. Fernández.

(Remor de veus)

A veure, si em deixen callar! Parlar, perdó.

(Rialles, remor de veus i alguns aplaudiments)

Gràcies, ja veig que estem... ací no s'avorriran i avui estar per la labor. Ja intentarem acabar, però si no veuen que tenim a sobre un tsunami... -sí, un tsunami, sí, rigui, rigui-, igual que en el seu moment fa pràcticament una dècada tothom va ignorar que teníem una bombolla immobiliària, que teníem una crisi, doncs bé, avui per avui tenim un tsunami, un tsunami que veurem com acaba.

I bé, ho deixo fer fins ara. Vinga, gràcies, Sr. President.

¡Hasta luego!

(Alguns aplaudiments, rialles i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, Sr. President. Sé que saben que no estaré a l'alçada del Sr. Aguilera, saben que jo som un poc més avorrit amb les meves intervencions, em sap greu, però...

Bé, avui tenim aquest primer debat del projecte de llei en aquest parlament, del projecte de llei de modificació de la Llei turística per a la comercialització d'estades turístiques en habitatges, no és el primer debat, però, que hem tengut sobre el tema en qüestió, sobre la comercialització d'estades turístiques en habitatges. I les postures dels diferents grups ja comencen a ser prou conegudes, almanco quasi totes, perquè la del Partit Popular, la veritat que la postura del Partit Popular he de reconèixer que és més difícil d'entendre.

No sé si ells la tenen clara, el Partit Popular avui presenta una esmena a la totalitat, es demanava, ens demanava una moció que va presentar, també el Sr. Gijón, en el març de l'any passat, un punt que, per cert, es va aprovar per unanimitat, un projecte de llei que reguli les diferents modalitats d'estades turístiques que es produeixen a les Illes Balears, això és el que demanava a una moció el Partit Popular l'any passat, un projecte de llei que reguli les diferents modalitats d'estades turístiques que es produeixen a les Illes Balears. I el mateix Sr. Gijón, a la interpel·lació prèvia a aquella moció, havia dit: *"Hay municipios que sí necesitan que haya alquileres en plurifamiliares y hay municipios que posiblemente no sea tan importante, pero en cualquier caso alguna solución se le tendrá que dar."*

És a dir que municipis on pot estar bé el lloguer de plurifamiliars i municipis allà on no demanen que es regulin les diferents modalitats i, acte seguit, en el mateix plenari, no donaren suport a una proposició d'El Pi, que demanava també regular les diferents modalitats i esmentava específicament les tipologies, ni donen suport que s'hagi de zonificar per municipis. És que jo em sent incapaç de saber exactament què defensen vostès.

Sí que em queda clar, perquè això sempre ho han defensat, que això de l'antiguitat dels cinc anys no ho veuen, això la veritat és que sempre ho han dit, però el vicepresident ja ho ha començat, va ser un acord parlamentari també, que es feia esment a una possibilitat que era implementar aquest període.

Demanen la regulació de totes les modalitats, no deixen clar si volen o no plurifamiliars, admeten que a alguns municipis pot ser bo i a altres no, però estan en contra de la zonificació.

Diuen que existeix una problemàtica d'habitatge, problemàtica que compartim. Demanen mesures en aquest sentit, però no en proposen cap de mesura a la llei de lloguer turístic. Rebutgen les que s'hi proposen, realment no sabem com agafar aquesta esmena a la totalitat i la postura del Partit Popular.

Tenim una llei actual, la seva, que vostès, a la vegada, la defensen, però a la vegada també defensen que es canviï, regulant les diferents modalitats, al cap i a la fi sembla que estan en contra de tot.

L'actual llei no funciona i ho saben, és una llei que pot ser clara en alguns aspectes, almanco respecte que està permès a unifamiliars i està prohibit a plurifamiliars, però coixa, va quedar coixa la modificació de la LAU i ha quedat superada per la realitat. És una llei inefectiva, perquè permet unes coses i altres no, permet els unifamiliars i no els plurifamiliars, però no disposa d'eines per controlar allò que no està permès.

Respecte de l'esmena a la totalitat d'El Pi, he de dir que almanco El Pi sí que té una postura clara, confessada, respecte de la regulació del lloguer turístic, coincidint amb alguns punts. Coincidim que cal una regulació del lloguer a plurifamiliars; coincidim que s'ha de realitzar una zonificació, una zonificació que permeti, per raons d'accés a l'habitatge, per raons de saturació o d'altres, a uns llocs es pugui realitzar la comercialització i a altres no; la discrepància és sobre si la zonificació l'han de fer els consells, amb informe dels ajuntaments, o els ajuntaments amb un informe del consell.

Coincidim que s'han d'acomplir uns requisits, sí que hi ha discrepàncies sobre aquests requisits si han de ser menors o han de ser majors. Coincidim que han de tenir aquesta antiguitat mínima, evidentment sí que hi ha una diferència fonamental amb el seu plantejament i el nostre, i és aquesta amnistia, aquesta amnistia que vostès proposen; vostès proposen que tots aquells que han realitzat una activitat no permesa per la llei actual quedin incorporats, quedin donats d'alta, amb clar perjudici cap a aquells que no ho han fet perquè han respectat la llei, i que després hauran d'anar a l'intercanvi, en canvi, tots aquells que ho han fet incomplint la llei no hauran d'anar a l'intercanvi; aquell que ha incomplert la llei durant el 2016, la prohibició de comercialitzar estades turístiques a plurifamiliars, amb la proposta d'El Pi pot quedar incorporat.

D'altra banda, respecte de l'esmena a la totalitat de Ciutadans, he de dir que té un relat també més coherent que el del Partit Popular, un plantejament més liberal, un punt que he de dir que tampoc no s'oposa cent per cent a la normativa que es proposa, en tot cas, una postura prou més liberal, necessitam afrontar una realitat complexa i per tant necessitam una normativa flexible, però, sobretot, efectiva i aplicable.

Nosaltres creiem que el lloguer turístic, com a part de l'activitat turística, és una font de prosperitat, però que, sense control i sense límits, té efectes sobre el nostre medi ambient, té efectes socials sobre el dret a l'habitatge, evidentment no és l'únic factor, però evidentment sí que té un efecte sobre el dret a l'habitatge; sí que hi ha habitatges a moltes zones que tradicionalment s'han llogat a treballadors de temporada i que ara es dediquen a lloguer turístic; sí que hi ha zones més urbanes en què hi ha contractes de lloguer que acaben i no es renoven per poder-se dedicar al lloguer turístic, vull dir que sí que té un efecte.

Nosaltres creiem que quan es troba en joc la sostenibilitat, els recursos limitats que tenim i quan es troba en joc el dret a l'habitatge, no ho podem fiar tot al mercat, nosaltres creiem que és necessària aquesta intervenció.

La llei permet qualsevol tipus d'habitatge, no distingeix per tipologia, permet el lloguer turístic independentment de la tipologia, però en front d'aquestes problemes de sostenibilitat

i d'habitatge i posant un sostre de places que el fa efectiu per a cada illa i permet determinar, des del punt de vista de l'ordenació territorial, aquelles zones aptes per desenvolupar l'activitat i aquelles zones que no, i evita la construcció per a l'especulació demanant una antiguitat mínima a les construccions.

I és una llei efectiva, o un projecte de llei que esperam que sigui efectiu, perquè actua sobre la publicitat, actua sobre la comercialització, imposant el requisit d'incloure el número de registre; contemplant la responsabilitat dels portals, de les plataformes comercialitzadores, una mesura creiem que imprescindible, una mesura que ja tenen a moltes comunitats autònomes i que de moment ja du diversos pronunciaments judicials a favor.

I per part del nostre grup creiem que durant la tramitació parlamentària, si no prosperen les esmenes a la totalitat, encara podrem afinar més aquesta llei, que, a part d'alguns aspectes més tècnics de redacció, creiem que hi ha d'haver un límit en el nombre d'habitatges comercialitzats per un mateix propietari, d'un mateix propietari, no que una comercialitzadora només pugui tenir quatre habitatges, sinó que un mateix propietari no en pugui comercialitzar més de quatre. Creiem que la Directiva de serveis ens avala, perquè quan el nombre d'autoritzacions està limitat, i en aquest cas hi està per la borsa, es poden imposar condicions addicionals perquè determinats operadors no copin el mercat. I d'altra banda, perquè creiem que aquell lloguer d'un habitatge d'ús habitual pot tenir un règim més senzill, perquè està clar que no suposa un efecte sobre l'habitatge, ja que si és un habitatge d'ús habitual no sortirà al mercat de lloguer si no es comercialitza, però sí que ha d'estar sotmès a la necessitat d'adquirir places, perquè sí que té un efecte sobre la sostenibilitat com la resta.

I creiem que, malgrat tots els requisits que puguem matisar o els processos de la llei que puguem afinar, aquesta és, en essència, la llei que necessitam per regular el lloguer turístic. Per això, el nostre grup rebutjarem aquestes tres esmenes a la totalitat, rebutjam aquesta indefinició del Partit Popular en contra de tot; rebutjam aquesta amnistia que ens proposa El Pi; rebutjam aquesta liberalització excessiva que ens proposa Ciutadans; confiam, però, que si prospera aquest projecte de llei avui, aquest debat de la totalitat, puguem treballar amb tots els grups esmenants per millorar la llei.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Bé, ara demanaria als grups parlamentaris, als portaveus dels grups parlamentaris a veure si els sembla que... ja que s'ha allargat el debat, si fem ara una horeta de pausa per dinar. Si hi estau tots d'acord?

No? Seguir?

Sí, Sr. Font, té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

No, nosaltres no volem aturar, qui no tenguí intenció de parlar que vagi a dinar, però volem continuar escoltant i parlant, acabem.

EL SR. PRESIDENT:

Queda, més o menys, una hora de debat encara.

(Remor de veus)

Continuam?

(Remor de veus i diverses veus de fons que diuen "no")

Sí, Sra. Camargo, tenia demanada la paraula vostè? No.

Qui demanava la paraula? Sr. Font, té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Som els únics? D'acord, com sempre, i no es preocupin, serem els únics el 2019.

Idò, acceptam aturar, acceptam aturar, no volem... no vol...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

A les quatre i mitja, per favor, tots puntuals aquí.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

D'acord, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Començarem la sessió de nou. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, he demanat el torn en contra per expressar la nostra posició contrària a les esmenes a la totalitat i per justificar-ho explicaré quins són els elements essencials de la posició del nostre grup parlamentari sobre el projecte de llei, molt breument i després ja entraré concretament a les esmenes dels diferents grups.

La posició del nostre grup parlamentari té tres punts essencials. El primer és la distribució social dels beneficis del turisme. El segon és la limitació d'aquesta activitat perquè no tinguí una incidència important, o una distorsió com s'ha dit, sobre els preus de lloguer d'habitatge. I en tercer lloc, l'adaptació de la regulació a les circumstàncies diferencials de cada illa, perquè tenim un país molt diferent, unes illes molt diferents i no tindria sentit que apliquéssim per exemple a Menorca solucions pensades per a una problemàtica que hi és per exemple a Eivissa. Per tant, aquests són els elements

essencials a partir dels quals nosaltres hem fet les nostres propostes i també les nostres esmenes.

La nostra opinió, o aquests elements ens porten a tenir una opinió sobre el projecte de llei que és objecte d'esmena a la totalitat i és que nosaltres creiem que el projecte de llei dona resposta a aquests tres elements, d'una forma totalment satisfactòria per a nosaltres? No, és a dir, creiem que cal afinar l'equilibri entre aquests diferents elements, però substancialment hi estem d'acord, perquè el projecte de llei s'adreça a aquests tres punts que són els que a nosaltres ens preocupen. Ara el que hem de fer és afinar aquest equilibri, hem d'afinar l'equilibri entre els diferents elements per aconseguir, o almenys nosaltres com a grup pressionarem en aquest sentit per aconseguir un equilibri correcte entre aquests elements que com evidentment i per això debatem tant, alguns d'ells portats a l'extrem són contradictoris amb els altres.

Per tant, a partir d'aquesta posició a mi m'agradaria fer i de fet ja és una manera de començar a respondre les seves esmenes a la totalitat, unes precisions conceptuals, perquè jo crec, alguns més que altres, que en general en les seves exposicions hi ha hagut algunes faltes de precisió importants, que porten a fer arguments equivocats sobre la problemàtica que estem intentant aclarir. I bàsicament en faré dues, un seria on acaba la LAU i on comença el lloguer de vacances i amb això potser responc més a l'esmena a la totalitat de Ciudadanos que bàsicament es basa, o és un dels elements importants que es basa en la invasió que hipotèticament el nostre projecte de llei està fent sobre la legislació d'arrendaments urbans.

Això ja ho vaig comentar, crec que era arran d'una moció que va presentar El Pi, i jo crec que la precisió sobre la frontera la marca molt bé la mateixa LAU, la mateixa Llei d'Arrendaments Urbans, que en el seu article 5 diu expressament que queda exclòs de l'àmbit de la Llei d'Arrendaments Urbans. I concretament diu que queda exclosa, l'article 5 de la LAU, la cessió temporal de l'habitatge moblat i equipada, en condicions d'ús immediat, comercialitzada en canals d'oferta turística, amb finalitat lucrativa, i després l'element que per a mi és el més important i és el que jo tinc la sensació que vostès passen per alt. Diu, "quan estigui sotmès a un règim específic derivat de la seva normativa sectorial". Per tant, la Llei d'Arrendaments Urbans el que fa és passar la pilota a les comunitats autònomes perquè nosaltres des de la nostra autonomia definim quin objecte està sotmès a la nostra normativa sectorial.

Per tant, el repte que nosaltres tenim i jo crec que amb això el projecte va ben encaminat, però no l'encerta del tot, per això hem presentat esmenes en aquest sentit, el repte del projecte de llei és delimitar exactament què són les estades turístiques, o això que de forma col·loquial en diem el lloguer de vacances. Hem de delimitar-ho bé, la llei ho intenta, va en la bona direcció, nosaltres creiem que és un aspecte millorable i per això hi hem presentat esmenes. Ja els avanço, tot i que jo avui he vingut a parlar del meu llibre, però ja els avanço que nosaltres creiem que aquest és l'element clau i que el fet que hi hagi serveis com neteja periòdica, reposició de roba de llit, serveis d'atenció al públic, és el que diferencia un lloguer de vacances d'un lloguer ordinari, això és el que diferencia. Creiem que també la durada és un element important, però no

exclusiu, sinó en tot el paquet. És a dir, quan es donen totes aquestes circumstàncies estem davant d'un lloguer de vacances i no hi ha cap conflicte amb la LAU, perquè la LAU ja ho diu, el que estigui regulat amb normativa sectorial, estarà fora de l'aplicació de la LAU. Aquesta és la primera precisió que volia fer.

La segona precisió que volia fer, confrontaria el que seria el dret de propietat amb la llibertat d'empresa. Són dues coses que tenen a veure, però són molt diferents, però alguns dels esmenants ho han barrejat, especialment el Sr. Gijón i especialment la seva esmena a la totalitat. El dret a la propietat evidentment dona dret a poder llogar un habitatge per a ús d'habitatge i dona lloc a unes rendes del capital mobiliari, tothom que té una propietat té dret a obtenir unes rendes d'aquest capital immobiliari, perdó, em sembla que he dit mobiliari i volia dir immobiliari. La llibertat d'empresa es mouria més en el que seria l'explotació empresarial o comercial d'un habitatge, per fer què? Una cosa diferent que és el que hem delimitat..., allò que els deia a l'anterior punt, el que delimitarem amb aquesta llei, el lloguer turístic, el lloguer de vacances, o les estades turístiques.

Totes les activitats econòmiques, perquè clar, aquesta llibertat d'empresa, aquest dret que jo em dediqui professionalment a explotar uns habitatges per fer lloguer de vacances, evidentment em donen lloc a unes rendes que no són del capital immobiliari, sinó que són de les activitats econòmiques, referides a activitats econòmiques. I qualsevol activitat econòmica Sr. Gijón està sotmesa a unes limitacions d'activitat. És igual que un taller mecànic està sotmès a complir la normativa en gestió de residus. Doncs qui es dedica al negoci de lloguer, de fer lloguer turístic, evidentment se li hauran d'aplicar unes condicions d'accés a aquesta activitat. Això no va en contra de la llibertat d'empresa, perquè tots els sectors econòmics estan regulats i aquest també, perquè he diferenciat molt clarament el que és llogar un habitatge, treure rendes d'un capital immobiliari, del que és explotar econòmicament uns habitatges, que el marc jurídic del qual el donarà aquesta llei que avui estem discutint.

Per tant, amb aquestes precisions conceptuals que m'agradaria, si no hi estan d'acord, m'ho rebatessin, però jo crec que no podem continuar amb un *totum revolutum*, mesclant coses que les hem de diferenciar molt bé, perquè si no és impossible que arribem a una entesa, els respondré concretament les seves esmenes a la totalitat i començaré per El Pi.

Jo ja li he dit Sr. Melià, crec que la seva esmena a la totalitat té una virtut que és la coherència, és coherent amb el discurs que més o manco han anat seguint en tots aquests darrers mesos. Vostès el que volen bàsicament és més facilitats per a lloguer de vacances, més facilitats per a les estades turístiques. I jo li dic que nosaltres hi estem d'acord, nosaltres estem en part d'acord amb vostè. És a dir, nosaltres també creiem que hi ha d'haver facilitats per al lloguer de vacances i que la gent que té un habitatge, té dret a practicar aquesta activitat econòmica, jo parlava abans de la distribució dels beneficis del turisme. Però jo llegint la seva esmena a la totalitat, sincerament, crec que vostès estan cecs i sords davant d'una sèrie de problemes associats a això.

Vostè després quan ha pujat aquí ha estat honest i ho ha dit, “ja sabem que tot té els seus avantatges i els seus inconvenients”. Però vostè a la seva esmena a la totalitat es mostra cec i sord a una sèrie de problemes. Un d’ells és el preu de l’habitatge, l’altre que vostès no toquen de cap manera són les possibles molèsties als veïns. Escoltin, molt bé, jo tinc un pis, puc tenir dret a llogar-lo i a obtenir-ne unes rendes, però és que els veïns també tenen dret a estar tranquils. És a dir, són pisos la funció dels quals és bàsicament l’habitatge, no bàsicament, és la seva funció. Aleshores nosaltres no podem estar totalment aliens a aquesta realitat i només quedar-nos en què la gent té dret a explotar econòmicament el seu pis.

I després també hi ha un altre element que a vegades en debat que hem tingut ha sortit, que és el que jo en diria l’alteració dels ecosistemes urbans. És a dir, hi ha un fenomen associat amb aquest lloguer que és la configuració social dels nuclis urbans. Això Palma ho està patint, ho hem vist a altres ciutats que ja fa anys que ho estan patint. I jo crec que, tot i estar d’acord amb vostè, amb la idea de què hem de poder facilitar que les famílies que tenen doncs un pis, puguin obtenir-ne unes rendes que els ajudin a reunir els seus ingressos, crec que no podem ser sords a aquests problemes. Vostè per justificar-ho ha fet un sofisme, vostè ha dit, escolti això se soluciona amb política d’habitatge. Clar, però és que són dos fenòmens que estan intercomunicats, és com si jo a vostè li digués, no posem cap trava a la contaminació, les empreses que funcionen que contaminin el que vulguin, després ja farem política mediambiental. No perdoni, aquí hi ha una comunicació i és evident que aquesta institució que ara nosaltres volem regular, que és la del lloguer de vacances, afecta, d’una manera o d’una altra, l’habitatge. Per tant, vostè no ens pot dir que en el lloguer de vacances campí qui pugui i que després ja farem polítiques d’habitatge per resoldre les conseqüències negatives que té això.

Per tant, bé, és una resposta que també és aplicable al discurs que ha fet la Sra. Ballester, relacionada amb la moció que vàrem discutir l’altre dia, sobre política d’habitatge. És a dir, no podem refugiar-nos a dir, ja fem política d’habitatge, per tant, ara que campí qui pugui.

Després, per acabar, respecte de l’esmena a la totalitat del Partit Popular, doncs, he de dir que en oposició a la coherència que he vist en la d’El Pi, doncs, evidentment està plena de contradiccions. Jo li pregunt, Sr. Gijón, hi ha saturació o no hi ha saturació? En què quedem? Perquè vostè sempre ens diu que no, i ara ens diu que aquest projecte de llei permetrà un augment desproporcionat de places turístiques, a veure, sí, diu que és que ho diem nosaltres, sí, ho diem nosaltres, però bé, vostè, on se situa en aquest debat? Simplement ha vingut aquí a assenyalar aquestes hipotètiques contradiccions que té aquest bloc? Ah!, sí, però és que, escolti, l’esmena a la totalitat és per saber què opina vostè d’aquest projecte.

Per tant, vostè amb això es contradia. M’agradaria que em digués almenys què pensa, hi ha saturació o no hi ha saturació? Perquè si vostè pensa que no hi ha saturació aquest element de la seva esmena a la totalitat no té cap sentit.

Després també ens diu que hi ha criteris en aquesta llei que van en contra de la llibertat d’empresa. Jo, referint-me al que

he dit abans sobre la llibertat d’empresa, i quan vostès no permetien el lloguer de plurifamiliars què, aquí no hi havia conculcació del principi de llibertat d’empresa? Bé, plurifamiliars a totes les Illes, però excepte Menorca a les altres illes fins i tot cases entre mitgeres, és a dir, què no intervenien vostès en aquest mercat? Vull dir, per tant, intervenir en el mercat vol dir conculcar la llibertat d’empresa? Això, bé, és que no arriba ni a la categoria de sofisme, simplement és totalment inconsistent, com vostè diu que és aquest projecte de llei.

I, com és que el Partit Popular cau en aquestes contradiccions? Jo també li he dit algunes vegades, jo crec, vaja, crec que es veu d’enfora, és a dir, l’equilibri de la seva esmena a la totalitat en la que resulta que és totalment contradictori amb les polítiques que varen seguir i que en la seva mateixa argumentació és contradictori, bé, és perquè vostès, i no sé si vostè particularment, però vostè com a portaveu del seu grup, ja ho he dit, del seu grup, vostès són el braç polític del sector hotelier en aquesta cambra. Vostès, igual que quan vàrem discutir de l’impost turístic, a vostè li preocupava que els apartaments o els pisos de lloguer no paguessin aquest impost turístic. És a dir, el que li coïa és que els hotels haguessin de pagar i altres no ho haguessin de pagar, també en una contradicció flagrant.

Aquesta és per a mi la interpretació de les contradiccions que té també la seva esmena a la totalitat.

Vostè deia que com pot el Govern suportar que tres grups tan diferents entre nosaltres li haguem presentat una esmena a la totalitat. Bé, escolti, per això hi ha una oposició, no són els tres grups que netament formen part de l’oposició al Govern i, evidentment, cadascun dels quals presenta una esmena a la totalitat.

A mi m’agradat la comparació que ha fet el vicepresident entre el campí qui pugui de l’al·legalitat, que seria el que vostès volen, és a dir, que continuem amb aquesta regulació actual que deixa tot aquest fenomen en l’al·legalitat gairebé i que, per tant, cadascú pot fer el que vulgui o el campí qui pugui de la legalització a l’engròs d’El Pi. És a dir, són dues esmenes a la totalitat totalment contradictòries entre elles, per tant, pot ser no anem tan desencaminats perquè si resultat que el projecte de llei està en mig camí entre aquestes dues visions totalment contraposades pot ser el projecte de llei no està tan desencaminat i pot ser el que passa és que està aconseguint un equilibri que, evidentment, entre unes postures i unes altres és molt difícil d’assolir.

Almenys, supòs, vist això, que tendran la serietat de no votar-se les seves esmenes mútuament.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera, té la paraula la Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Bé. Bones tardes a tothom. Nosaltres també aprofitarem aquesta oportunitat per fer el nostre posicionament respecte de la presa en consideració d'aquesta llei. Bé, bàsicament des de Formentera majoritàriament compartim l'oportunitat de dur a debat aquest projecte de llei, aquest projecte de modificació de la Llei de turisme de les Illes Balears en el sentit que pensam que hi ha elements que requereixen una revisió important en aquest moment respecte del lloguer de vacances i d'altres que segurament també podrem sotmetre a valoració més endavant, quan vostès presentin el projecte de llei de modificació del conjunt d'aquesta normativa.

Però, en tot cas, amb allò que no estam tan d'acord és respecte de la conveniència d'obrir la possibilitat del lloguer d'habitatges plurifamiliars a les Illes Balears. No hi estam d'acord probablement perquè el model turístic de la nostra illa no és exactament igual que el de la resta d'illes i, per tant, tenim una visió substancialment diferent de les repercussions que pot tenir obrir aquesta possibilitat.

Des de Formentera consideram, i dic majoritàriament perquè evidentment no parl en nom de tots els ciutadans de la nostra illa, però sí crec que d'una majoria, pensam que obrir el mercat de lloguer turístic als habitatges plurifamiliars el que farà és precisament l'efecte contrari a aquell que es pretén obtenir, és a dir, generar major pressió sobre el territori, major competència per una borsa d'habitatges que al cap i a la fi és la que és i que té poques possibilitat de créixer a la nostra illa i que a la fi permetrà, o acabarà fent, que el preu de l'habitatge pugui més encara més del que ja és, a unes illes on tenim un preu mitjà de lloguer residencial de tot l'any de més de 1.200 euros al mes. Això són dades que varen sortir fa poc a un estudi. Per tant, no compartim ni la necessitat de regular el lloguer turístic en habitatges plurifamiliars ni la conveniència que això es pugui fer.

Ara bé, tenint en compte que el debat és sobre la taula, sí que posam en positiu o valoram positivament el fet que es permeti que cada consell sigui, és a dir, que es respecti la sobirania de cada consell per decidir com ho ha de fer o com no ho ha de fer i, en tot cas, evidentment, el que farem des de Formentera, si aquest projecte de llei avança i arriba al punt de la seva aprovació, és sotmetre el debat sobre una hipotètica zonificació a la consideració del sector hotelier de la nostra illa, de les associacions veïnals i de la resta d'actors que estiguin implicats i que tenguin qualque cosa important a dir.

En tot cas, els he de dir també que nosaltres no compartim la interpretació del debat de la socialització dels beneficis que fan la majoria dels grups, o una part dels grups, i els diré per què. Perquè la socialització dels beneficis del turisme, és clar, relegar-la únicament al fet, a un discurs tan simplista com que, escolta, que tothom pugui llogar casa seva, per l'amor de Déu!, això tots podem treure algun duro. No, home!, no, això és una interpretació absolutament simplista des del nostre punt de vista, perquè aquí del que no s'ha parlat en cap moment és de la precarietat laboral dels treballadors del sector turístic i hotelier, no s'ha parlat de les condicions salarials d'aquest col·lectiu i no s'ha parlat de la necessitat de generar llocs de

feina de qualitat. Un debat que aquí surt molt sovint, però avui no ha sortit per a res.

Per tant, si pensam que el manà del turisme ha de revertir sobre tota la ciutadania únicament pel fet d'obrir les portes a llogar habitatges plurifamiliars, crec que anam profundament errats. M'agradaria que el discurs anàs cap a altres qüestions que crec que són manifestament i clarament més importants, és a dir, el sector hotelier, el sector turístic en general, no només hotelier, perquè hi ha tota l'oferta complementària, genera molts de recursos a les Illes Balears, evidentment que ha d'haver-hi una redistribució d'aquesta, però que ningú no es pensi que la redistribució d'aquesta riquesa es farà únicament incorporant els plurifamiliars a aquesta llei quan, per cert, vostès saben perfectament que la gran majoria de propietaris que lloguen habitatges plurifamiliars, ara irregularment, i més endavant de forma legal segurament, són grans comercialitzadors, no són petites famílies, una part sí, però no la majoria. I d'aquest fet ningú no se n'ha fet ressò.

Per tant, ja els dic, nosaltres tenim reserves sobre la idoneïtat d'incloure la incorporació dels habitatges plurifamiliars en aquesta normativa, però atès que estam en aquest debat, atès que estan en un moment avançat i tenint en compte que hem presentat vint esmenes des de Formentera el que farem serà donar suport a la presa en consideració d'aquesta llei, no donarem suport, en canvi a l'esmena a la totalitat del Partit Popular, de Ciutadans i d'El Pi per raons que puc compartir amb el Sr. Castells, i que ja ha explicat molt bé. En tot cas, sí que treballarem perquè aquelles qüestions que són positives i que sí que les recull la llei, com el fet de tenir l'obligació d'establir un sostre de places turístiques a cada illa, com el fet d'haver d'adquirir places turístiques per donar d'alta nous allotjaments en habitatges o fets com que cada illa pugui finalment en base a les competències que té en ordenació turística autorregular-se, pensam que són aspectes positius i és a això que ens atindrem.

Finalment, ja els dic, sí que evidentment el suport de la Coalició Gent per Formentera-Partit Socialista a aquesta llei, finalment passarà perquè es respectin les competències dels consells insulars, fet que en el moment d'ara i tal com està aquest projecte de llei en aquest moment, no acaba de produir-se satisfactòriament.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Tur. Pel Partit Socialista té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president, bones tardes. Tres esmenes de totalitat, PP, Ciutadans, Pi, per les esmenes els coneixereu. Volen que retornem el projecte al Govern, el PP el troba excessiu, la resta que fa curt. Les tres esmenes responen a criteris ben legítims, faltaria més, per més que el PP, per sobre de l'interès general

sempre hi posa les exigències d'aquells que es balancegen amb el gronxador dels privilegis.

El Govern ha de cercar la ponderació, l'equilibri, inestable i difícil, entre les diverses demandes i necessitats, una redistribució social i també en el territori més equitativa de la renda que genera l'activitat turística, que és molt més que el negoci d'allotjament. Els guanys del turisme han d'arribar a molta més gent i a la vegada han d'arribar més, molt més. El dret a l'accés i a un preu just a l'habitatge i al lloguer de l'habitatge; la preservació de la convivència i la conservació del paisatge, la preservació del medi ambient i un mapa d'infraestructures d'escala assenyada, en proporció al territori i als recursos, i evidentment el seu manteniment també.

La futura llei ha de fer tot açò amb el tren en marxa, que treu fum i avança a tota màquina; la realitat s'imposa a una enorme velocitat, la locomotora és propulsada amb una potència descomunal per la tecnologia i la lliure competència ferotge en el transport aeri i els nous modes de comercialització. Fa cinc anys vam perdre una gran oportunitat amb la Llei de turisme, el PP va ignorar tots els símptomes econòmics i socials que contradeien la seva diagnosi prefabricada i perversa, interessada; van aplicar un tractament contraindicat per a tota teràpia, dieta d'hotels i xalets, impossible d'acomplir. Resultat: ningú no va creure i ningú no va vigilar; el mal va créixer i va escampar, ara ja només queda la cirurgia i l'operació és ben complexa, extirpar el dany i les metàstasi obliga a una intervenció de risc.

La competència és de la comunitat autònoma, paral·lelament Govern i consells, però la Llei d'arrendaments urbans ens deixa un ampla de banda ben estret, tenim l'escull insalvable de la LAU i les directrius europees, i en el camí ens topam amb la interferència de la comissió de la competència, sempre al servei de les exigències feudals dels senyors dels mercats, tribunal de santa inquisició neoliberal que sembla que mai no ha de retre comptes a ningú.

Tot parlant de la comercialització d'estades turístiques, el Sr. Escarrer, no fa gaire, va afirmar: "*Me inquieta mucho la turismofobia*". Diu Exceltur que, *en su opinión*, d'Escarrer, "*se repite la misma situación que se produjo en los años sesenta, cuando el turismo empezó a despuntar en España y se construyeron numerosos establecimientos en la costa sin una planificación*."

Idò, planifiquem, planificar és feina i responsabilitat dels poders públics, no del gremi hotelier o dels constructors, com era en els anys seixanta. Hem d'ordenar l'oferta d'una manera equilibrada, es tracta de generar prosperitat, la renda del turisme ha d'arribar a molta més gent. Hem de considerar tots els impactes del turisme sobre l'economia, els directes; els indirectes, proveïdors de Coca-Cola, però també els del sabó de rentamans, dels bars o de les bombetes dels estudis, els impactes induïts, és a dir, salaris que han de créixer i molt més, i hem de planificar en defensa de la comunitat de l'oferta, el dret de l'accés a l'habitatge i la protecció del medi ambient.

L'actual sistema real de comercialització està basat, massa vegades, com deia el vicepresident, en el camp qui pugui, tant si el lloguer és legal, com si no ho és, es refugia en la negociació

premeditada de la realitat que fa la falsa regulació de la llei Delgado. El PP vol tornar deixar el negoci de l'allotjament en mans només d'una part de l'oferta possible, dels que en saben, que diria el PP, els hotelers i comercialitzadors i propietaris d'habitatges unifamiliars, un negoci cada vegada més concentrat en més poques mans. I així, aquesta oferta està condemnada a tornar créixer, es tornaria estendre com una hebre de predadora o com un (...) de ciment per al litoral i pel camp de les Illes, tot ben regat, voldria el PP, amb l'estímul inestimable de lleis de l'estil de la Llei agrària i del sòl, del portaveu mut, i ara absent, del Grup Popular.

Entre les lleis d'antany i les esmenes d'avui no hi ha cap diferència, *tanto monta monta tanto* Company com Bauzá, ambdós sempre despectius amb el Parlament, sempre servils amb Rajoy. Al PP ja li va bé deixar les coses com estan, ho ha propiciat amb les seves lleis i amb la seva política de deixar fer, de mirar quan convé cap a una altra banda, com ens ensenya Rajoy: "*Tú a lo tuyo, no pierdas ni un minuto*", segueix passant com fins ara de les Illes.

Afirma el PP que la proposta no resol l'augment del preu del lloguer de l'habitatge, allò que no ho resol és no fer res, com vol el PP. Les seves esmenes només menem a seguir on som, preus desorbitats i falta de lloguers de llarga durada i temporada, el mal se'n (...).

Diu el PP que el projecte de llei proposa una modificació ineficaç, arbitrària i inconsistent jurídicament, quan allò que pretén modificar és que no es puguin comercialitzar només de manera legal els habitatges unifamiliars no aparellats; l'antònim d'arbitrari és just objectiu, els arbitraris per tant són el PP que defensen el dret en exclusiva i *urbi et orbi* dels xalets i dels hotels.

Afirma el PP que la proposta resulta incoherent amb idees mantingudes pels partits d'esquerres, ja que permetrà un augment desproporcionat de places turístiques disponibles, es tracta només de fer legal allò que és real, sempre que l'habitatge i la seva ubicació disposin dels requisits i qualitats suficients i sigui compatible amb el dret a l'habitatge i la protecció del medi ambient i la convivència, d'acord amb allò que determinin els consells i l'Ajuntament de Palma a l'hora d'establir les tipologies permeses, la quantitat de places i les zones. I són les places i es lloguen, ara no paguen impostos i ningú no en pot garantir la qualitat, hem de seguir així, amb el camp qui pugui?

Si som capaços de fer acomplir la llei i li donam el recorregut que necessita i unes places que sortiran del mercat i d'afegit tornaran al lloguer convencional, les que hi quedin milloraran la seva qualitat i la seva rendibilitat i, de retruc, milloraran la rendibilitat dels comerços, de les botigues o restaurants de les empreses proveïdores i de manteniment.

Així, a poalades petites i regulars és com millor poa la sinya de la prosperitat, és com més i millor profit en traiem dels recursos que tenim.

L'esmena del PP afirma que des del Govern es recorda insistentment que les nostres illes es troben en fase de saturació, menteix, el Govern no ho ha dit. Si pensa que en pot

treure profit polític, alimenta tant com pot la fòbia al turisme el PP, el problema gros és vostè i no és el PP, Sr. Gijón, no Terraferida, amb les coses de menjar no s'hi juga, faci cas al Sr. Escarrer, hi ha vida més enllà dels habitatges caríssims del centre de Palma.

Al PP li preocupa la supressió de les exoneracions perpetrades per la llei Delgado, surt en defensa de la vella tàctica legislativa que van emprar a les DOT, es redacta un article que estableix un principi per a *ipso facto* afegir-hi una cadena d'excepcions que capgiren el sentit del principi; llavors diuen que és una paella, quan ha fet colador, i un colador amb els forats ben grossos. És la versió sofisticada i "pija", de feta la llei, feta la trampa de la dreta de tota la vida.

Ciudadans diu que la llei perjudica "*a las viviendas que están siendo objeto de comercialización en la actualidad*". Si ho fan d'una manera legal, que no passin ànsia, i si ho fan de manera irregular ja ho són d'il·legals i no paguen ni impostos ni taxes. La proposta, segons Ciudadans, "*allana el camino para que se produzcan situaciones y conductas fraudulentas en la comercialización*" de les mateixes, no?, però no expliquen com l'*"allanan el camino"*, a no ser que pensin que la millor manera d'evitar el frau és que tot sigui legal, barra lliure i ginebra de garrafa.

El Pi ens presenta un floc d'esmenes treballades amb coherència, són propositives, marquen un camí, és cert, tot i que entenem que amb el rumb una mica errat. No podem donar per bo tot el que s'ha llogat fins ara, no podem atorgar patent de cors a la il·legalitat i a la falta de qualitat, no és just ni necessari ni convenient. La seva esmena a la totalitat posa l'èmfasi en alguns aspectes que no podem compartir, avui només embastam el debat, ja tendrem temps d'aprofundir-hi, esper que puguem trobar oportunitats d'acord a la ponència, en el taller de lleis que tan poc no sabem emprar.

Hem de deixar la regulació dels habitatges ja autoritzats en condicions òptimes de carburació, garantir la qualitat sense perjudicar, si podem, ningú legal. Els requisits han de tenir una carrosseria que faci que l'oferta sigui atractiva i que els propietaris puguin conduir el vehicle amb facilitat, a veure si, com demana El Pi, podem fer aflorar l'oferta que aconsegueix els requisits de qualitat, i per millorar les presumpcions de lloguer turístic, per mirar de fer possible amb condicions el dret de qualsevol propietari a fer un arrendament de temporada. Aquí el Grup Socialista, amb MÉS per Mallorca, també hi ha fet esmenes.

El Pi vol fer recaure el pes de la regulació en els ajuntaments, és una pretensió legítima, potser induïda pel pes política que El Pi té en els municipis de la part forana de Mallorca. És cert que El Pi s'arrela en els ajuntaments, però el lloguer turístic, el turisme, en general, no entén de termes municipals. Quina és la frontera turística entre Palma i Lluçmajor a la Platja de Palma? I entre Sant Josep i Eivissa a la Platja den Bossa? O entre Ciutadella i Ferreries a Cala Galdana Serpentona?

I dir que El Pi pensa sobretot en els municipis de l'interior de Mallorca, però els aqüífers, les dessaladores i les depuradores, la capacitat de càrrega de les platges i de la Serra,

els sistemes de mobilitat, els (...) d'energia, la generació de residus no entenen de termes municipals. És cert que hi ha municipis que avui per avui hi posen molt a l'oferta turística, paisatge, platges verges, muntanya, camins rurals, nuclis històrics ben conservats i, en canvi, reben ben poc, hi estam d'acord; tenen dret a un paper molt més protagonista que no haver de fer sempre de Fray Escoba del turisme. Però no podem pressuposar una perversitat intrínseca als consells, la llei no els empeny a actuar contra les voluntats tantes vegades dispers dels municipis, ben el contrari, els consells tenen les competències d'ordenació territorial i turística, per ordenar l'oferta d'una manera harmònica i fer-la compatible amb la necessitat de garantir el dret a l'habitatge, farà falta fer molts equilibris i molt complexos. I és complicat deixar açò en mans només, només, dels ajuntaments, de l'acord tantes vegades impossible entre ells. Els ajuntaments hi han de ser, però l'arbitratge dels consells és imprescindible.

Les esmenes del PP volen mantenir les coses en l'estat injust i arbitrari que ara tenen. Si fos cert que la llei seria inaplicable, com diu el Sr. Gijón, el PP no s'exclamaria tant contra la llei, si és inaplicable per què passar tanta pena? Tal vegada, qualche dia, com diu el Sr. Gijón també, la llei s'estudii a les facultats, allò que és segur és que el professor d'aquesta assignatura no serà el Sr. Gijón.

Ciudadans pretén nedar i guardar la roba, però s'han oblidat de mirar si a la piscina hi havia aigua, El Pi, en canvi, cerca anar una mica, prou, més enllà del que proposa la llei, d'alguna manera voldria convertir la llei en un colador a l'estil del PP. Tenc la impressió que si el Sr. Melià hagués pogut arribar a pensar, ni que fos per un moment, que la seva esmena tenia alguna possibilitat de prosperar, de tombar la llei, no l'hauria presentada, n'estic convençut. No li dic que no sigui legítim allò que fes, Sr. Melià, però a vostè quan li tomben, quan li tombam una iniciativa s'exclama i s'indigna fora mesura. Avui deixi que jo almanco dubti que vostè cregui en la seva pròpia esmena a la totalitat.

El projecte de llei vol posar les bases per ordenar d'una manera condreta i equitativa l'oferta d'estades turístiques, la seva comercialització. L'ordenació turística no es pot deslligar de la comprensió global del territori de cada illa, els impactes econòmics, socials i territorials s'han de planificar i ho hem de fer molt millor del que en molts casos ho hem fet fins ara. Hem d'establir sistemes de desconcentració, hi ha espais on ja no es pot créixer més, d'altres demanen, en canvi, deixar de ser Fray Escoba, tots necessiten, però, més qualitat i diversitat. Hem de tornar innovar, n'hem de tornar aprendre.

Una part del sector real ja és obsolet quan encara no és legal, no tot val, no tot pot valer, no podem donar per bona qualsevol oferta que es vulgui oferir al mercat, però açò s'ha de disposar i s'ha de mostrar el nombre legal, el legal de registre, els instruments que fan falta són legals, no més inspectors, sinó més instruments legals, més eines per poder controlar. És necessari que el client sàpiga què lloga, a qui ho lloga i que la transacció que fa s'ajusta a la llei, ningú, cap diputat de nosaltres no llogaria un cotxe sense matrícula o sense assegurança.

Hem de castigar les males pràctiques, combatre l'oferta il·legal i extirpar la baixa qualitat i hem de preservar la convivència, hem de donar oportunitats a qui fins ara no n'ha tingudes, a qui ha optat per respectar les regles de joc, no podem donar patent de cors a qui ho ha fet malament i, en canvi, a qui ha esperat, ha tengut paciència i ho ha fet bé, negar-li qualsevol possibilitat de poder accedir al negoci.

I hem de mirar per donar alè, açò és molt important, a l'economia de les famílies, que el patrimoni familiar, fruit tantes vegades de la feina i de l'esforç, trobi una oportunitat al turisme, sense per açò malmetre el patrimoni col·lectiu. No és fàcil conjuminar tot açò, Sr. Melià, vostè ja capeja, es tracta de trobar un equilibri complex entre les aspiracions legítimes de prosperitat i la defensa de l'interès general. Ho hem de fer possible, a açò s'ha compromès el Govern.

L'alternativa a la "turismefòbia", que tant preocupa el Sr. Escarrer, però també, i sobretot, al Grup Socialista i al Govern, no és la "turismefilia", l'alternativa són el seny i la mesura, la ponderació i l'equilibri, i fer que a la fi en tregui profit com més gent millor dels beneficis del turisme, de manera directa, indirecta o induïda, però com més gent millor, i com més profit en pugui treure, també millor. Les Illes no són patrimoni de ningú, són l'herència de tots, hem de fer que ho sigui també la prosperitat, avui, és clar, però també demà i demà passat, el futur també depèn una mica de com sapiguem desenvolupar el lloguer turístic en aquestes illes.

Gràcies, presidenta.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Borràs. Doncs, rèpliques dels grups que han intervengut a favor de les esmenes, pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Deia el Sr. Castells que els grups que presenten l'esmena a la totalitat tenim visions contraposades, i jo li diria que no totalment contraposades, perquè estam d'acord algunes coses, la primera que aquest projecte de llei és un desastre, amb això hi estam proud d'acord tots els grups que hem presentat l'esmena. I la segona, i més important, que aquesta llei no aconsegueix cap equilibri, aquest projecte de llei aposta per la prohibició.

I el que per a nosaltres és absolutament contradictori és que aquí hi hagi grups parlamentaris o diputats que estiguin en contra del lloguer plurifamiliar i no votin aquestes esmenes a la totalitat, perquè les esmenes a la totalitat no són amb text alternatiu, són de devolució, per tant que el text torni al Govern i el Govern s'ho repensi i ho refaci, per tant s'han de votar conjuntament, encara que la seva motivació sigui diferent per part dels grups, Sr. Castells.

I miri, vostè ha posat un exemple que m'ha agradat, però que denota la visió negativa que tenen, que és la de la

contaminació, quan vostès pensen en un exemple de lloguer turístic no pensen en alguna cosa positiva, ja pensen en alguna sempre negativa, perquè la contaminació sempre és negativa, per definició, per tant, vostè ja ha anat al seu subconscient a cercar-me un exemple negatiu absolutament. I jo li diria, quan es fan aquests acords internacionals en contra de la contaminació el que no es pot és partir de l'irrealisme, del que no es pot partir és de quotes de contaminació inexistents, s'ha de partir del que existeix, del que contamina, de quina realitat tenim, i això és el punt de vista que defensa El Pi, quina realitat tenim, i vostès no volen reconèixer això. No, vostès volen ser al món de l'energia neta, com si no hi hagués indústries contaminants. Miri, malauradament n'hi ha, el que hem de fer és gestionar aquesta realitat i intentar que sigui el manco contaminant possible, aquesta és la idea d'El Pi, i amb això allarg l'exemple que vostè m'ha posat.

Perquè aquí s'ha parlat molt d'habitatge, i jo li he dit que l'axioma que si no es fa lloguer de vacances es farà lloguer de llarga durada és fals, és que jo partesc que això és fals, perquè tots sabem que hi ha habitatges buits, ho he dit. I quan hi ha una emergència d'habitatge, com diuen els de Podem, la solució no serà prohibir el lloguer a plurifamiliars, perquè això ja està prohibit i l'emergència d'habitatge existeix, és que no arreglarem res, serem allà mateix, no hurem arreglat res.

He dit que té multitud de factors el problema d'habitatge i no és el factor més important el lloguer turístic, i fins i tot el vicepresident ha coincidit amb mi en això, miri per on! I li posaré un altre exemple, i ho deia un poc el conseller, el vicepresident, una de les coses que s'han d'arreglar són els procediments de desnonaments, perquè hi hagi més lloguer, perquè els propietaris vulguin fer lloguer una de les mesures de foment és que puguin recuperar la seva propietat en cas d'impagament, això és una mesura, però sé cert que aquest grup parlamentari que dona suport al Govern no estarà d'acord amb que aquesta és una de les mesures per incentivar el mercat d'habitatge i del mercat de lloguer de llarga durada.

Arrendament de temporada, vostè, Sr. Castells, en això li don tota la raó, un dels punts clau és diferenciar què és arrendament de temporada i què és lloguer turístic. I el problema d'aquest projecte de llei és que tot és lloguer turístic, és que no deixa espai per a l'arrendament de temporada, i aquest és el problema. I vostè em diu: és que l'article 5 de la Llei d'arrendament d'urbans... Efectivament, però per a nosaltres la peça clau d'aquest article és que el lloguer turístic és el que es fa per canals de comercialització turística.

I el vicepresident abans ha dit: per Internet. És clar, vostès equiparen Internet, que ho és tot, a canal de comercialització turística, i és clar, no deixen espai per a l'arrendament de temporada. Però és que aquest és el problema i fins i tot el vicepresident ho ha dit.

Municipis, vaig acabant, no tenc temps, municipis, vostès venen aquí, puguen i continuen dient: hi ha la competència municipal. No, els ajuntaments són uns convidats de pedra, han d'emetre un informe però no importa que els facin ni cas! Per tant els estan robant la competència de planificació urbanística, als ajuntaments.

Amnistia. Vostès ens diuen que nosaltres volem una amnistia. Quan vostès deien tota la legislatura passada i a la campanya electoral que no..., i criticaven en Bauzá, “no podem tancar els ulls, hem de reconèixer la realitat”, a què s’estaven referint? S’estaven referint a una realitat, aquesta realitat l’haurem de regular de qualque manera. Vostès n’eren coneixedors i feien un discurs per a aquesta realitat; el que passa és que amb la seva regulació no donen cap solució a aquesta realitat a la qual vostès es varen referir.

No és cap colador; nosaltres no hem dit que tot es pugui legalitat, tot aquell que faci lloguer turístic, no ho hem dit, i la nostra esmena, Sr. Borràs, diu “sempre que compleixin els criteris de qualitat”, ho dic expressament; més val que s’ho llegeixi perquè vostè fa un seguit de judicis d’intencions que són falsos. Per tant nosaltres el que hem proposat és que aflori aquella oferta que compleixi un criteris de qualitat, i això era un poc el que vostès deien i el que va entendre tothom durant la campanya electoral, el que passa és que ara han canviat de cantet i aquest és el seu problema, i el seu problema és una incoherència greu en relació amb el que s’ha de fer amb aquesta realitat del lloguer turístic.

Moltíssimes gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari del Partit Popular té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sr. Presidente. La verdad es que cuesta entender cómo se ha preparado esta ley y con quién se ha hablado o con quién se ha pactado, porque lo que teníamos claro era que con el Partido Popular evidentemente no se había hablado. Lo que no sabíamos es que tampoco se había hablado con el resto de grupos de la oposición, que no se había hablado con la FELIB, que no se había hablado con CAEB, que no se ha hablado con PIME, que no se ha hablado con la Federación Hotelera, que no se ha hablado con el GOB, que no se ha hablado con Terraferida, que no se ha hablado con ABTUR..., por no hablar, da la sensación que ni siquiera han hablado con MÉS per Menorca, con MÉS per Mallorca, con el PSIB y con Gent per Formentera, porque..., y aprovecho para contestar al Sr. Reus. Decía el Sr. Reus que no tenía clara cuál era la postura del Partido Popular. Yo no sé cómo tenemos que presentar las enmiendas para que se nos entienda, pero la realidad es que se han presentado 200 enmiendas, 200. Yo creo que quién no lo tiene claro son ustedes, porque, de las 200, 106 son suyas. O sea, los partidos que están dando apoyo al Gobierno han presentado más enmiendas a esta ley que las que ha presentado la oposición. Nosotros hemos presentado 96, El Pi, Ciudadanos y el Partido Popular, y ustedes 104. ¿Con quién han hablado para redactar esta ley?, ¿con quién?, porque si esta es la manera de hacer la ley para el *govern de la gent* y para los que están predicando con la cultura del diálogo, mal asunto.

Mire, Sr. Aguilera, esta mañana, después de su intervención, yo no sabía si estaba definiendo la enmienda a la

totalidad o todo lo contrario, o no sé exactamente qué estaba defendiendo, porque decía: “Economía colaborativa es poder alquilar una habitación, eso es economía colaborativa”. Bueno, pues esta ley no lo permite; supongo que a esto presentarán una enmienda... Vale, de acuerdo. Decía: “Es que hay un problema de vivienda de emergencia habitacional”. Oiga, en Palma y en Ibiza, ha puesto el caso de Ibiza. Pues la ley del Partido Popular es la que impide eso que ustedes están proponiendo, y sin embargo están votando en contra de una enmienda a la totalidad que es exactamente lo que ustedes quieren. Curiosamente decía el vicepresidente esta mañana: “Ustedes nos dejaron una ley y no teníamos herramientas para perseguirla”, pero hace dos semanas salió en los medios de comunicación diciendo que habían abierto un montón de inspecciones y que se estaban tomando en serio el tema de la inspección, que parece ser que durante estos dos años no se han tomado nada en serio el tema de la inspección. Por tanto aquí hay una incoherencia brutal por parte de la gente de Podemos.

Esta ley, esta ley...

(Rialles de l'intervinent)

Lo ha dicho usted, eh?, lo ha dicho usted. Esta ley, en el caso de Ibiza, que efectivamente hay un problema muy serio, no lo resuelve. Es que tal y como está planteada la ley mañana se podrán legalizar viviendas de alquiler vacacional en la isla de Ibiza y en la ciudad de Ibiza, tal y como está, y yo pregunto -lo decía también el Sr. Melià-, claro, los municipios, y el Sr. Borràs decía que esto no entiende de municipios; no sé si es que usted no ha estado en un municipio y siempre lo ha visto desde la parte del consell insular o desde el Parlamento, pero aquí se produce una situación muy paradójica: el consell insular podrá decidir, por ejemplo, no, en el caso de la isla de Ibiza o en el caso de Mallorca, a zonas completas, y sin embargo el municipio pedir que sí, y tal como está redactada la ley, como usted sabe, será el consell insular el que mande. Por tanto se está quitando al ayuntamiento la posibilidad de decidir en su municipio qué es lo que quiere hacer en una materia que es de su competencia, como en este caso es el urbanismo.

Y luego el Sr. Josep Castells decía que la LAU pasaba la pelota a la normativa autonómica cuando decía que está perfectamente claro en el artículo 5 lo que se entiende como alquiler vacacional o lo que se entiende como arrendamiento urbano. Y yo pregunto: si tan claro está no sé entonces qué estamos discutiendo, porque efectivamente si eso fuera como usted está diciendo no haría falta ni siquiera modificar la Ley de arrendamientos urbanos para cambiar el plazo. Tal y como está redactada el quid de la cuestión no es lo que deja para las comunidades autónomas, que eso lo dice bien claro; aquí el problema está en decidir qué es alquiler vacacional, ese es el problema, y la Ley de arrendamientos urbanos no dice lo que usted está diciendo. Ustedes están interpretando que como en esta ley nosotros hemos dicho, o el Parlamento dirá, que todo lo que no venga por la Ley de arrendamientos urbanos nosotros vamos a entender que si no nos demuestran lo contrario es alquiler vacacional, aquí es donde va a venir el problema, y yo le dicho esta mañana que un propietario que haga firmar a un turista que venga, que es muy sencillo porque a la entrega de las llaves le entregará un contrato en base a la Ley de

arrendamientos urbanos en el cual no están prestando servicios turísticos, se acabó el problema.

Aquí no se trata tampoco de hacer más sangre, yo creo que está siendo evidente que la ley tal y como está saliendo y como se ha redactado va a tener serios problemas, va a tener serios problemas. Y mire, Sr. Borràs, si al final esto funciona...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gijón, vagi acabant, per favor.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Sí, voy acabando. Si al final esto funciona tendremos que darle la razón, pero es que me da la sensación que es que ni ustedes mismos confían en que esta ley sirva para arreglar nada, y lo demuestra el número de enmiendas que han estado presentado, y vamos a ver si con todas estas enmiendas, con el cambio que tienen que hacer los consells insulares, con el cambio que tendrán que aprobar los ayuntamientos, y con el que luego vendrá con las comunidades de propietarios, realmente vamos a solucionar algo con este tema, y nosotros pensamos que no, pero el tiempo dirá quién tiene razón.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gijón. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Sr. Presidente, responderé desde aquí, desde mi escaño. En primer lugar, bueno, quiero comentar al Sr. Josep Castells, en cuanto a la controversia que puede haber con la LAU, que comentan que ustedes ya han hecho provisión y han modificado la ley autonómica para que esto no ocurra, pero quiero comentarle que la LAU, que permite el alquiler de temporada, de un día en adelante, dice que será alquiler turístico aquel alquiler de temporada pero que se publicite por canales turísticos, canales de oferta turística.

Esta ley que ha redactado el Govern dice qué es lo que va a ser un canal de oferta turística, y comenta que serán aquellos que oferten alquiler de corta estancia, o alquiler que tenga unos servicios turísticos, y esa "o", que nosotros hemos hecha una enmienda para cambiarla por una "y", esa "o" hace que cualquier vivienda que se oferte de corta estancia presupondrá que es alquiler turístico, cuando eso contraviene a la LAU, que permite el alquiler de temporada. Ahí va a haber también muchísimos problemas.

Otra cosa. El Sr. Damià Borràs, que comenta que para el alquiler que hay ahora no va a ser un problema, nosotros nos referimos al alquiler que hay ahora que se está dando de manera legal en unifamiliares, que por mucho que diga el Sr. Barceló cuando esta ley se ponga en marcha dentro..., no sabemos cuándo, porque los consells aquí tienen que empezar

su trabajo, cuando se ponga en marcha estos alquileres que son ahora legales tendrán su licencia para cinco años y, vuelvo a repetir, al cabo de cinco años si están en una zona no apta no van a cumplir con los requisitos, y por mucho que ha dicho el Sr. Barceló aquí que sí se les irá dando la licencia, como no está escrito en la ley, no van a tener esa licencia. Aquí hay una inseguridad jurídica muy grande para los ciudadanos y consideramos que una ley lo que tiene que hacer es crear seguridad jurídica, que para eso hay una ley, para regular.

Y después comentarle a la Sra. Silvia Tur que este debate se tiene porque no se está abriendo un nuevo mercado, se tiene este debate porque existe un mercado, existe ya una actividad que no está regulada y que hay muchísima inseguridad jurídica, y al no estar regulada es cuando justamente vienen todos los fraudes, puede haber especulación. Justamente la estamos regulando para que esto no ocurra. Por lo tanto, yo creo que la regulación sí que es importante porque es una actividad que ahora se está dando.

Nada más. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Passam al torn de contrarèpliques dels grups que han intervengut en contra de les esmenes. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

No, ara tranquil. Bona tarda a tothom...

(Alguns aplaudiments, algunes rialles i remor de veus)

Intentarem, intentarem, avui hem donat una mica de color i alegria a aquest Parlament...

(Remor de veus i algunes rialles)

En fi, unes quantes reflexions. Per què la gent vol venir a habitatges plurifamiliars? Perquè els preus dels hotels han pujat i s'incrementen d'una forma bestial. Per tant, rècord en preu de...

(Remor de veus)

... -no, no és veritat, Sr. Gijón, és una veritat-, rècord de preus, rècord de beneficis, rècord de turistes, per tant, la gent que vol pagar més és obvi que aquest és el motiu pel qual entre altres qüestions.

Segona qüestió, també com estava comentant la Sra. Tur, si la gent pensa que amb el lloguer de vacances a plurifamiliars sortirem de la misèria, entre cometes, per a algunes famílies i de la precarietat, això és perpetuar el model turístic que tenim. Ho torn repetir, perpetuar el model turístic que tenim.

Tercer, Sra. Ballester, per què la gent no vol llogar tot l'any? Molt fàcil, perquè és la gallina dels ous d'or, *sacar tajada*, tothom vol obtenir profit. Vostè què vol guanyar 1.000 euros o 800 euros al mes o 4.000 com s'ha comentat? La gent

és obvi. Per tant, l'ètica personal, per això tothom vol llogar i posar a disposició del lloguer turístic.

(Remor de veus)

Continuo, quart,...

(Continua la remor de veus)

Capitalista, sí segur, jo som molt capitalista Sr. Camps!

(Continua la remor de veus)

Sí, sí... Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Tranquil...

(Rialles)

Un momentet, un moment.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

A quanta gent fan fora, Sr. Melià per exemple, o tenen contracte fins a final de maig, ara justament molt gent a Eivissa i a Formentera han de sortir de casa seva, per què? Perquè determinades persones volen llogar en mode turístic a turistes durant 4 mesos, 3 mesos. Tothom..., és normal això Sr. Melià? Ara és normal, clar, vostè ho permet...

(Algunes rialles i remor de veus)

D'acord, perfecte. Qüestions o conceptes importants, no? Terraferida està utilitzant el concepte d'"hotelització". És a dir, -sí, bé, faci ací, Sr. Melià-, és a dir, les nostres illes, les nostres cases, els nostres habitatges es converteixen en un hotel. L'habitatge és un hotel? No, l'habitatge és per viure les persones com tothom. Per tant, ja tenim els hotels, si volem. Per tant, convertim la nostra illa en hotels. El concepte de "turistificació", les nostres illes, les nostres ciutats, els nostres pobles canvien de fisonomia i els adaptam perquè els turistes vinguin a fer-se una foto a una marina de Botafoc, on tenim iots mega, super mega, que és idíl·lic i ja està. És el que volem? Això sí, sembla ser que per a alguns sí, per a altres no, no ho volem.

I ja sí per acabar, dades interessants, també Terraferida penjava aquestes setmanes unes dades que hauríem de reflexionar sobre el concepte d'economia col·laborativa que abans ho comentàvem. A l'illa de Mallorca a Airbnb, 99 comercialitzadors tenen el 50% de les places que ofereixen. A l'illa de Menorca 99 comercialitzadors tenen el 58% de les places. A Eivissa es redueix al 30%, i el cas de Formentera arriba al 47%. Això és economia col·laborativa o és només el negoci i l'especulació? Davant aquestes dades que segons, estam dient només un portal, un portal! Aquí no tenim justament el president d'ABTUR, tenim ABTUR i altres mitjans de comunicació que intenten desacreditar o menysprear aquestes dades. És obvi que aquí tenim un negoci i això no és economia col·laborativa Sr. Melià. Vostè faci el que digui i a

més a més, des del seu partit vol fer fora la gent per no poder pagar el lloguer. És a dir, el desnonament exprés, ho diu, vostè ho ha dit aquí...

(Remor de veus)

(Se sent el Sr. Melià i Ques de fons de manera inintel·ligible)

Bé, bé i per què la gent no paga?

(Continua la remor de veus)

No pot pagar a final de mes. Per què la ciutadania no pot pagar? Tal vegada serà perquè tenen uns salaris misses...

(Continua la remor de veus)

O bé, bé, en aquest sentit...

(Continua la remor de veus)

Donem suport, Sr. Melià,...

(Continua la remor de veus)

Gràcies, president.

(Algunes rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Antoni Reus.

(Algunes rialles i remor de veus)

Senyores i senyors diputats, sabem que estam cansats, però un poquet de serietat per favor.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, president. En primer lloc, li volia fer un matís al Sr. Aguilera, perquè quan parlem d'aquest temes dels comercialitzadors i dels portals i això, és important tenir en compte que hi ha molts de propietaris que poden tenir el seu habitatge que la comercialitzen turísticament, que no contestaran missatges per internet en alemany, o en rus, o això, o que no en volen tenir cura de fer la neteja i hi ha empreses que ofereixen aquest servei. I quan hi ha un comercialitzador que surt, que té 200 habitatge, tal vegada simplement és una empresa que dona uns serveis, que té gent que parla en alemany i que té gent que parla en rus, que contesten els missatges. Vull dir que això també s'ha de tenir en compte.

Té un efecte sobre l'habitatge? Evidentment que el té, és l'únic factor? No, i sabem perfectament que el fet que no es pugui donar el lloguer de vacances, no farà que tots els habitatges vagin a lloguer de llarga durada. Però també és una realitat que està passant a molts de llocs, tal vegada Eivissa és el cas més clar, però que està passant a molts de llocs també a Mallorca, que habitatges que es llogaven per a treballadors de

temporada, treballadors que venien a fer la temporada aquí, s'estan redirigint cap aquest mercat de lloguer turístic. I això està passant i també és una realitat.

Sr. Melià, que diu que els ajuntaments són uns convidats de pedra. Clar, vostès presenten dues esmenes en aquest sentit. Una que ve a dir que l'informe de l'ajuntament sigui vinculant, que la faci el consell igual, però que l'informe de l'ajuntament sigui vinculant. I una altra que diu que la zonificació la facin els ajuntaments si que demanin un informe al consell vinculant, o sigui que l'ajuntament hagi de fer allò que li diu el consell. Per a nosaltres això al final, quina diferència hi ha? Nosaltres evidentment què varem dir? Que estàvem a favor dels plurifamiliars, evidentment amb uns límits, amb unes condicions, amb unes zonificacions. Però quan nosaltres deim que hi ha una realitat que és que els plurifamiliars també es lloguen, no vol dir que estiguem d'acord en què tots aquells que han incomplert la llei durant l'any passat i l'han ofert comercialitzat turísticament, les haguem de donar d'alta. Nosaltres defensam el principi de l'intercanvi de places, defensam el sostre i per tant, entrar per la porta de darrera a tot aquell que ha incomplert la llei durant l'any passat, evidentment no ho veiem.

El Sr. Gijón ens deia sobre aquesta llei amb qui s'havia parlat. Jo crec que s'ha exposat en multitud d'ocasions per part del Vicepresident, totes les reunions que s'han tengut, crec que és públic i notori tot el que s'ha parlat. Evidentment hi hagué moltes esmenes al tràmit d'al·legacions per part de diferents entitats, però moltes en sentit totalment oposat. Per tant, crec que això no és significatiu.

Com tampoc no és significatiu el nombre de les quals nosaltres puguem presentar perquè tenint en compte que si... perquè consideram que un concepte s'hauria de dir amb unes paraules i no amb unes altres i això s'ha de canviar a vuit llocs a la llei, un canvi es transforma en vuit esmenes, vull dir, els números... l'important no és... són unes esmenes, no és l'important el número, sinó a vegades la temàtica que toquen i temàtiques tampoc no n'hi ha tantes.

Sra. Ballester, la LAU, lloguer de temporada, bé, que no és exactament..., la LAU no parla exactament de... les dues tipologies que diu la LAU, a la que està inclosa el lloguer de temporada parla de dos mesos de fiança, vull dir, crec que és una cosa també per pensar a veure si la gent que ho està fent, està fent realment això.

El tema dels cinc anys, crec que hi ha una confusió, crec que no ha quedat prou clar, les llicències es donen temporals per a cinc anys als plurifamiliars; els unifamiliars, no, i evidentment les llicències que ja existeixen a l'actualitat no tenen aquesta temporalitat i la temporalitat s'inclou per als habitatges plurifamiliars que efectivament a partir de la llei i a partir de la zonificació un habitatge que es pugui donar d'alta en plurifamiliar tindrà aquesta temporalitat de cinc anys, que no podrà prorrogar si la zonificació es canvia, perquè evidentment la realitat d'ara i la realitat que es pugui permetre a un lloc determinat en un moment determinat pot variar al llarg del temps i si es crea un problema d'habitatge on abans no n'hi havia, consideram que s'ha de poder canviar aquesta

zonificació i per tant, no donar les llicències als plurifamiliars de forma permanent.

Això, però, no afecta totes aquelles llicències que ja s'hagin donat amb anterioritat a la llei ni a les posteriors en unifamiliars. Només vull deixar això clar.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula...

(Se sent de fons el Sr. Vicepresident primer que diu: "Josep Castells")

... té raó, sí, m'he despistat. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Josep Castells, m'he avançat.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, responent al Sr. Melià, jo estaria hores discutint amb vostè, ja sap que m'agrada molt, però crec que les postures han quedat clares i entrariem en un bucle.

Respecte al Sr. Gijón i a la Sra. Ballester i la Llei d'arrendaments urbans, crec que hi ha un tema que a vostès no els ha quedat clar, pot ser que jo no m'hagi explicat prou bé, però jo no he defensat la fórmula de la llei, he dit que la llei afrontava aquest tema, que era millorable i que l'haviem esmenat. Per tant, no em repliquin criticant-me el que diu la llei perquè jo precisament aquest aspecte també l'he esmenat perquè crec que cal aclarir-lo més i el que he explicat jo no és el que diu la llei, sinó el que jo espero que, si s'accepten les meves esmenes, digui aquesta llei que crec que aclarirà molt millor tot aquest problema.

Vostè, Sra. Ballester, permeti'm dir-ho, comet un error que comet molta gent que és que es queda amb el canal de comercialització turística. Llegeixi la LAU, l'article 5 de la LAU i es queden amb el canal de comercialització turística i jo ja he insistit molt -ja ho vaig dir quan vàrem discutir la moció d'El Pi i ho he dit avui- que l'element essencial i el que... la gent no llegeix és l'element essencial que és que hi hagi una regulació sectorial i això és el que estem fent, aquesta regulació sectorial.

Evidentment, l'element del canal de comercialització turística també hi és i joestic d'acord també amb el que ha dit el Sr. Gijón -i em sembla que tots hi estarem d'acord- que canal de comercialització turística i internet no és el mateix. També he presentat una esmena en aquest sentit perquè quedi clar què és un canal de comercialització turística i entre ells també he posat una agència de viatges, que per a mi també és un canal de comercialització turística i no necessàriament per internet.

Aquí som davant de tres figures diferents de lloguer: tenim el lloguer d'habitatge habitual regulat per la Llei

d'arrendaments urbans; el lloguer per a ús diferent d'habitatge, entre els que hi ha -com molt bé ha dit el Sr. Reus- els celebrats per temporada que també estan regulats a la Llei d'arrendaments urbans, ho ha dit molt bé el Sr. Reus, dos mesos de fiança, eh?, és a dir, no és tan fàcil fer un contracte de lloguer turístic amb un contracte de la LAU, això no és tan fàcil. Ara bé, Sr. Gijón, frau, n'hi ha hagut sempre, feta la llei, feta la trampa. Ara, el que no podem fer és que com que la gent farà frau dimitir de regular com toca aquesta figura jurídica.

Hi ha aquestes dues formes de lloguer que estan regulades a la Llei d'arrendaments urbans i després hi ha el que, des del punt de vista de la Llei d'arrendaments urbans, és el lloguer exclòs i nosaltres el que estem regulant és aquest lloguer exclòs perquè hi ha un lloguer que la mateixa llei diu que queda exclòs de la llei i que és el que obeeix a una regulació sectorial i això és el que estem fent nosaltres amb aquesta llei, fer aquesta regulació sectorial.

I per això som partidari de fer la regulació en positiu, que la llei defineixi d'una forma inequívoca quin tipus de lloguer està sotmès a aquesta llei i ja he insistit que crec que l'element clau són els serveis perquè és molt diferent evidentment un lloguer de temporada un treballador que lloga un lloguer... lloga un habitatge durant un temps perquè ha anat a fer feina temporalment a un lloc, doncs, no rep serveis turístics ni té un servei d'atenció 24 hores ni li canvien la roba ni li fan la neteja periòdica. És prou evident.

La llei utilitza un criteri que ens pot semblar discutible, a mi també m'ho sembla, però hem de reconèixer que és útil, que és el de la temporalitat, el de la temporalitat és útil perquè realment un lloguer quan es va per molts pocs dies és molt possible que no estiguem davant d'un lloguer de... per temporada, sinó que estiguem davant d'un lloguer turístic i a les lleis, evidentment, a part de ser precisos conceptualment, que ja veuen que jo avui m'he dedicat molt a precisió conceptual, han de ser pràctiques i han de ser fàcilment aplicables.

Per tant, aquí el que no podem és frivoltzar en aquest tema perquè realment el de la limitació temporal és un criteri fonamental i que a més a més és molt indicatiu, realment un criteri per pocs dies és elevadament probable que sigui un contracte, un lloguer turístic i que per tant, caigui dins de l'àmbit de regulació d'aquesta llei.

En definitiva i per acabar, governar no és fugir d'estudi, com varen fer vostès, Sr. Gijón, amb la llei Delgado que passava de puntetes sobre aquest problema, aquest problema que vostè ens diu que nosaltres estàvem tan obsessionats a regular, doncs exactament, aquí som regulant perquè governar és enfrontar-se als problemes i és evident que retornant avui aquest projecte al Govern no solucionarem res.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Gijón feia estadística d'esmenes i la veritat és que el PP amb una esmena parcial n'hauria tingut prou, se suprimeix l'article únic de la llei, del projecte de llei i així tornàvem a la regulació del Sr. Delgado.

I no estic d'acord amb vostè, Sr. Castells, no hi va passar de puntetes, s'hi va tirar de cap, al problema, s'hi va tirar de cap, i la solució era: només ho permetem als unifamiliars aïllats, després ho varen corregir parcialment per a Menorca, i tota la resta queda... queda prohibit de llogar. Ara, això sí, *hay que saber decir que sí, hay que saber decir que no, hay que saber mirar hacia otro lado* i el Sr. Delgado es va dedicar, i el Sr. Bauzá i tot el Grup Popular i tot el Govern es varen dedicar a *mirar hacia otro lado* i a permetre que s'incrementés la bombolla del lloguer turístic; va permetre, és cert que no és l'única causa, però que açò col·laborés a l'increment del preu de l'habitatge i hem arribat a la situació on som ara.

I açò és a partir de la llei Delgado, que és la mateixa llei que diu que les competències són dels consells i els diu que facin els PIAT i això és ordenació turística i a més els consells ja tenen l'ordenació territorial també. I per tant, és cert que pot fer competència conculcada, però evidentment els consells són els que han de determinar la zonificació i sobretot perquè totes les infraestructures, tots els serveis que s'han de prestar, conseqüència de l'activitat turística, són supramunicipals en la majoria..., totes no, però la immensa majoria són supramunicipals.

La diferència entre les esmenes del Sr. Gijón, que són unes quantes, però totes van allà mateix, a la supressió de la regulació, i les de Ciutadans i sobretot d'El Pi, de les quals haurem de parlar i en parlarem en ponència, que van en un altre sentit, troben la llei insuficient, en voldrien més i en podem parlar; en podem parlar, però ja hem dit que el Govern ha fet grans esforços d'equilibri per resoldre els quatre problemes als quals s'enfronta la societat, les societats que té cadascuna de les illes: un, que la renda del turisme arribi a molta més gent i la renda del turisme no es genera només via allotjament, sinó que la renda turística és pràcticament tota l'activitat directament o indirectament o de manera induïda a les nostres illes; després, la preservació del medi ambient, tenir un mapa d'infraestructures raonable i a mesura del nostre territori; evidentment la preservació de la convivència als nostres pobles i ciutats, i evidentment, sobretot, aconseguir que els ciutadans i ciutadanes de les Illes tinguin possibilitat d'accedir a un lloguer digne a un preu que puguin pagar.

En aquest sentit resoldre aquests quatre punts simultàniament, en equilibri, és molt complex, i açò és el que està intentant el Govern. Evidentment, com deia el Sr. Gijón, si el Govern té raó o no té raó ho veurem amb el temps, però el que està demostrat, perquè ja duim cinc anys, és que la regulació vigent i que voldria el PP que tornés, perquè *tanto monta, monta tanto*, estem sempre amb el mateix PP, és que estigués vigent la llei Delgado, que és prohibir i mirar cap a una altra banda.

Sr. Melià, la llei no prohibeix. Partim de només habitatges unifamiliars al fet que es pugui llogar qualsevol tipologia

d'habitatge en la quantitat que determinin els consells insulars, escoltats els ajuntaments; evidentment és més que allò que tenim. A vostè li agradaria possiblement que fos molt més. Discutim-ho, però en tot cas ja dic que hem de mantenir l'equilibri d'aquests quatre factors.

El Grup Popular ara sí que està al complet, a l'hora de votar; mentre hi ha hagut el debat estava bastant..., estava (...) disminuït. Pens que té la intenció, evidentment, de mantenir l'*statu quo* de la situació en què estem. Evidentment açò genera uns desequilibris territorials i econòmics molt importants, els ho hem dit. El Sr. Gijón pensa només en Palma; hi ha molts de municipis de Mallorca, hi ha moltes zones de Mallorca en què una activitat turística d'allotjament ajudaria, diguéssim, a mantenir uns ingressos econòmics per a moltes famílies que serien molt importants. En aquest sentit la llei no està pensada només per a Palma, com pensa el Sr. Gijón a vegades que ha d'actuar aquest parlament.

A partir d'aquí ara obrim un espai de debat en ponència on hem de ser capaços de, les divergències, atacar-les; evidentment amb el Partit Popular, si no barata de posició, és impossible atacar divergències perquè allò que vol és tornar al passat, i tenim un mandat d'aquest parlament de superar aquest passat. Però a partir d'aquí crec que amb els altres grups podem treballar conjuntament per intentar que aquesta llei al final pugui resoldre aquests objectius que s'ha marcat el Govern i que són un mandat d'aquest parlament, i sobretot aconseguir que d'una vegada per totes la renda turística en aquestes illes estigui més ben repartida, tant per a les famílies, que tinguin noves oportunitats a través del lloguer d'habitatges d'aconseguir unes rendes complementàries, i també -molt important- que d'una vegada per totes els sous directes i indirectes que depenen del turisme pugin, siguin més alts, i puguem a través d'aquests sous dinamitzar la nostra economia, dinamitzar la nostra activitat, i que la prosperitat sigui per a més gent, sigui més alta i el benestar s'aconsegueixi per a tothom en aquestes illes.

Gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Passam al torn de fixar posicions pels grups parlamentaris que no han intervengut ni a favor ni en contra. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, el alquiler vacacional es una realidad incontestable y alegal; esto exige la reglamentación inmediata del asunto que tratamos, pero me remito a disentir con el proyecto presentado por el Govern.

Los baleares sufrimos en su conjunto una sobreexplotación del territorio y sus recursos debido a la gran afluencia de turistas, principalmente en temporada estival. Durante años la oferta no reglada ha ido creciendo y ocupando una parte importante de la oferta habitacional de las islas, ocasionando

múltiples problemas a los ciudadanos residentes: ruidos, aumento del coste de los alquileres y otros inconvenientes propios del descontrol que genera esta sobreexplotación. Los datos demuestran que los turistas que optan por el alquiler vacacional pasaron del 7,4 en 2010 al 14,87 en 2014; ello supone más de 2 millones de turistas con una estancia media superior a diez días y un gasto de 1.146 euros por persona que ha elegido este tipo de alojamiento. Esta oferta turística sólo está regulada por la Ley 8/2012 hasta este momento, que permite la comercialización de viviendas unifamiliares. El problema está en las plurifamiliares. A ello se agrega que el Gobierno ha reconocido -salió en prensa esta semana- que dos de cada tres viviendas de uso turístico no están declaradas.

Cabe desarrollar, por tanto, una regulación que asegure verdaderamente la calidad de vida y los derechos del residente por encima de todo lucro económico. En este sentido necesitamos una ley que priorice a las familias, en personas físicas, por encima de los intereses hoteleros, de las empresas que compran viviendas con este fin, bancos, fondos buitre y otros. El alquiler vacacional exige una fiscalidad propia, una regulación de las condiciones del uso de la vivienda, la identificación, el registro y el alta de la misma, así como garantizar los derechos básicos de los turistas en lo referente, por ejemplo, a dotaciones mínimas o seguridad. La regulación de la actividad del alquiler turístico implicará también legalizar una forma real del reparto de la riqueza que genera este sector económico, fundamental para nuestras islas. Se ha de tener en cuenta en forma insoslayable la limitación de los efectos negativos que implica esta convivencia ciudadana; ese debe ser el principal objetivo de una nueva reglamentación.

Nuestras islas deben redirigir el modelo turístico hacia un modelo sostenible en el que las viviendas vacacionales sean parte fundamental y de futuro de cualquier destino. El contacto con la población local es la esencia de los nuevos viajeros de hoy, que buscan la oportunidad de conocer mejor los alrededores del alojamiento y conectar con los habitantes del lugar. Esto significa que vivirán y consumirán como un vecino más. Llama la atención que en esta expansión del turismo estival los hoteleros no alcen su voz contra el turismo de cruceros y si lo hagan contra el alquiler vacacional, obviamente porque el turista de crucero no compite con su oferta.

Los legisladores debemos ser capaces de sancionar una ley que contemple la infraestructura actual de las islas para evitar la sobreexplotación del territorio, que ya es una realidad. No se trata de más carreteras y más desaladoras, se trata de utilizar racionalmente lo que ya tenemos. Hagamos una legislación que salve los aspectos positivos de socialización o reparto de los beneficios del turismo y evite los efectos adversos de la actividad. Debemos sancionar una ley que no traslade la resolución de los conflictos de convivencia entre propietarios y turistas a la comunidad de vecinos. Debemos lograr una ley que sancione con inhabilitación la vivienda turística cuya ocupación provoque el malestar de los vecinos residentes.

No estoy de acuerdo con que el alquiler vacacional sea el causante de la falta de alquiler anual. La causa de esta escasez es la ausencia de políticas públicas de alquiler social, y este govern, en los dos años que lleva en el Consolat no ha sido capaz de elaborarlas. La solución no está en prohibir por

prohibir, sino en reglar los alquileres vacacionales y hacer políticas de vivienda. Están ustedes gobernando, por si no se han enterado.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Seijas. Atès que les tres esmenes sol·liciten la devolució del projecte de llei es votaran conjuntament. Per tant passam a la votació. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

V. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 4582/17, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Mixt, de la memòria democràtica de les Illes Balears.

Doncs passam al cinquè punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 4582/17, presentada pels grups parlamentaris Socialista, Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Mixt, de la memòria democràtica de les Illes Balears.

La secretària primera llegeix el criteri del Govern.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

“Acord de manifestació del criteri del Govern de les Illes Balears respecte de la presa en consideració i la tramitació de la Proposició de llei de memòria històrica democràtica de les Illes Balears.

El Consell de Govern adopta l'acord següent:

Primer. Manifestar, atès el que disposa l'article 131.3 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el criteri favorable del Govern de les Illes Balears respecte de la presa en consideració de la Proposició de llei de memòria democràtica de les Illes Balears, RGE núm. 4582/2017.

Segon. Manifestar igualment, en consideració al que estableixen els mateixos articles del Reglament de la cambra, la conformitat del Govern de les Illes Balears a la tramitació de la proposició de llei esmentada.

Tercer. Donar trasllat d'aquest acord al Parlament de les Illes Balears perquè se'n derivin els efectes oportuns.”

EL SR. PRESIDENT:

Intervencions dels grups parlamentaris presentants de la iniciativa. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Sílvia Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, Sr. President, molt bones tardes. En primer lloc, vull donar la benvinguda a les entitats i persones que ens

acompanyen avui horabaixa. Avui debatem aquesta admissió a tràmit de la Llei de memòria democràtica de les Illes Balears, una llei que hem pactat, que es va pactar dintre del marc dels acords pel canvi i que pretén impulsar des de les administracions públiques el reconeixement a les víctimes de la Guerra Civil i la repressió franquista i dignificar la seva memòria, que és la nostra.

És temps de memòria, de memòria democràtica, de saber d'on venim i perquè les atrocitats del passat no les oblidem mai. La memòria s'ha d'exercitar, impulsar i estimular des de les institucions públiques, no només des dels llibres d'història. S'ho devem a les víctimes i als seus familiars, s'ho devem, com a demòcrates que som, als que patiren en pròpies carn la repressió franquista, els homes i dones que somiaren amb més drets i amb més llibertats, que somiaren amb més autogovern.

Després de quaranta anys de dictadura el restabliment de la democràcia va ser una fita transcendental i un gran èxit de la nostra transició. En aquests anys de recorregut democràtic la societat i les institucions han canviat molt i és precisament aquest recorregut i aquesta distància històrica allò que ens permet abordar la relació amb la nostra memòria democràtica des de la convicció que recuperar-la és la millor manera d'abordar el futur des dels pilars de la democràcia, de la pau, de la convivència i de la llibertat.

Des de la transició han hagut iniciatives a àmbit estatal importants per reconèixer les víctimes del franquisme, prestacions econòmiques, indemnitzacions i d'altres reconeixements. La Llei 52/2007, aprovada pel Govern de José Luís Rodríguez Zapatero, va suposar un punt d'inflexió per a la dignificació de les víctimes de la Guerra Civil i del franquisme. Ara bé, l'aplicació d'aquesta llei va ser interrompuda quan el Partit Popular va arribar al Govern d'Espanya deixant les aspiracions de les famílies truncades. Es deixaren de dotar pressupostàriament les mesures d'aquesta llei, es va suprimir l'Oficina de víctimes de la Guerra Civil i la dictadura i s'han frenat els procediments de certificació de les declaracions de reparació. En el 2013 el Govern del Partit Popular elimina la partida destinada a memòria històrica. Des de llavors tenim un pressupost de zero, també per enguany.

No podem obviar, a més, les recomanacions expressades pel relator de l'ONU, Pablo de Greiff, per a la promoció de la veritat, la justícia i la reparació i les garanties de no repetició a la llei estatal de memòria històrica amb un informe molt dur, no ens deixa en un bon lloc, i que, en certa mesura, dintre del marc competencial que tenim en aquest parlament volem fer nostres algunes d'aquestes recomanacions.

Aquesta cambra, amb un alt grau de consens, que jo desitjaria que es pogués repetir amb aquesta proposició de llei, va aprovar l'any passat, ara farà un any, una llei de fosses entenen que es tractava d'una qüestió de drets humans, entenguérem que havíem d'honorar aquelles persones que havien patit la violència més extrema i que el Govern havia de fer-se càrrec de les exhumacions.

Els grups de diputats i diputades a la Comissió d'Assumptes Socials vàrem anar un dia tots plegats a visitar el procés d'exhumació, una experiència impactant, dolorosa, que va fer

aflorar molts de sentiments, entre els quals el sentiment que a la fi es feia una mica de justícia. La justícia que reclamen les víctimes junt amb la veritat i la reparació. D'això tracta aquesta proposició de llei, de saldar el deute amb les víctimes de la guerra civil i de la dictadura franquista restituint, rehabilitant i reparant-los adequadament.

Cal reconèixer i honorar totes aquelles persones que lluitaren i perderen la vida perquè avui tinguem una democràcia, perquè avui tots i totes puguem gaudir de drets i de llibertats, perquè les ferides del passat no es tanquen amb oblit sinó amb memòria i no hi ha justícia sense memòria. Les institucions públiques no poden ser alienes, han de tenir un deure de memòria, un deure que és el reflex d'un compromís ètic i polític amb les víctimes i els seus familiars i amb el conjunt de la societat, perquè sense memòria de la injustícia no hi ha justícia.

Algú dirà, això ja ha passat, això no interessa a ningú, ja tenim l'esquerra amb les seves dèries, *que estamos todo el día con la guerra del abuelo, las fosas de no sé quién y la memoria histórica* i que hi ha altres prioritats. I jo els diré, i tant, i tant que el moment és ara i ho és per un doble motiu, el primer és que s'han complert vuitanta anys dels afusellaments massius de personatges emblemàtics per a aquesta terra com Emili Darder, Alejandro Jaume, Antoni Maria Ques, Antoni Mateu i de figures femenines destacades com Aurora Picornell o les roges d'El Molinar. Aquestes varen ser les figures més emblemàtiques, però n'hi hagueren moltíssimes altres.

Vull aportar només una xifra per il·lustrar la magnitud de la repressió a Mallorca. Al 36 Mallorca tenia una població aproximada de 350.000 habitants, les darreres investigacions sobre repressió xifren el número de desapareguts i executats durant la guerra civil a Mallorca al voltant de 2.300 víctimes.

Jo, com la resta de diputats i diputats companys socialistes, tenim l'honor de representar a un partit on centenars de companys i companyes varen ser assassinats per defensar els valors que nosaltres defensam...

(Alguns aplaudiments)

... els valors d'igualtat, de justícia social, de solidaritat; companys i companyes que varen ser assassinats perquè es varen significar políticament formant part d'una executiva amb un càrrec orgànic o amb un càrrec institucional.

Però no som els únics, tant a dreta com a esquerra hi va haver demòcrates que es varen jugar el tipus defensant la legalitat i s'ha de reconèixer la seva contribució a la democràcia.

El segon motiu de l'oportunitat d'aquesta llei és perquè és de rabiosa actualitat, i avui matí ho parlàvem amb la consellera Fina Santiago precisament quan se la interpel·lava sobre les polítiques de xenofòbia. Basta mirar al nostre voltant i veure de quina manera resorgeixen autoritarismes a Europa, a Rússia i als Estats Units i de com tornen els discursos de l'odi que ens recorden massa els pitjors discursos del segle XX. Sembla que anam curts de memòria els europeus i que queda llunyana l'experiència de la barbàrie i del feixisme. Repetesc, la millor

garantia de no repetició és la memòria; el millor antídote contra el feixisme, la democràcia. L'oblit no és una opció per a la democràcia.

La proposició de llei que avui presentam s'estructura en sis títols i l'articula en quatre eixos principals: dret a la veritat, dret a la memòria democràtica, dret a la reparació i reconeixement de les víctimes i garanties de no repetició.

El títol 1 fa referència al dret a la veritat, on es determinen les víctimes de la Guerra Civil i de la dictadura franquista. Repetesc, de la Guerra Civil i de la dictadura franquista., malgrat el desequilibri històric existent en la reparació d'uns i d'altres. La reparació franquista es va acarnissar amb qui pensava diferent al moviment nacional: republicans, socialistes, comunistes, progressistes, higienistes, krausistes, l'Institució Lliure d'Ensenyança, idees feministes, laiques, i varen ser implacables amb els mestres i les mestres de la República, amb els sindicalistes, amb els partits polítics, amb maçons, amb gais, amb lesbianes, amb els drets, amb aquestes persones, els seus familiars així com els col·lectius, organitzacions i sectors professionals seran considerades víctimes.

Hem incorporat a la llei la perspectiva de gènere per fer visible el molt que patiren les dones amb una forma específica de repressió que cercava destruir-les psicològicament, com les rapaven, les obligaven a beure oli de ricí, les pallisses, netejar les casernes i campaments de les tropes on eren violades i assassinades.

Poc s'ha parlat de les estratègies de violacions com a arma de guerra en la zona nacional, de com els falangistes varen violar i assassinar a son Coletes a cinc joves infermeres que s'havien embarcat amb Bayo per prestar auxili, del cas d'Aurora Picornell o del cas de Pilar Sánchez Llabrés, que el seu cos encara roman a la fossa de Sencelles.

Per aprofundir en el dret a la veritat es confeccionarà un registre de caràcter públic sobre les víctimes que es dirà el cens de la memòria, s'annotarà el tipus de repressió patida i les circumstàncies així com altres informacions significatives.

El títol 2 estableix el dret a la memòria democràtica i es pretén consolidar els valors democràtics a través del patrimoni històric documental i bibliogràfic de la memòria democràtica. Es preveu la creació de seccions de la memòria, arxius, biblioteques i museus, on es podran dipositar tots els vestigis franquistes que es retirin. Es planteja una nova figura de protecció a les Illes Balears, com són els espais itineraris de la memòria democràtica, a la confecció d'un catàleg de tots aquells espais immobles, o paratges de rellevància per a la memòria democràtica de les Illes Balears.

El títol III es refereix als drets de reparació i reconeixement de les víctimes a la repressió de la dictadura. Es regulen les actuacions i mesures a desenvolupar per part de les administracions públiques, com poden ser els estudis, publicacions, jornades, homenatges, per recordar i reconèixer les víctimes de la repressió i de la dictadura. Plantejam que hi hagi un dia de record i homenatge a les víctimes. Es regula la tutela de les administracions públiques envers de la memòria democràtica. Es confeccionarà un cens de símbols i mencions

franquistes que hauran de ser retirades per les institucions públiques. Es contempla la privació d'ajudes i subvencions a aquelles persones i entitats que vulnerin, o vagin en contra d'aquesta llei. Expressam la voluntat de dur davant les institucions judicials pertinents, en casos de desaparicions forçades, consells de guerra i afusellaments i altres vulneracions dels drets humans comesos durant la repressió i dictadura franquista.

El títol IV fa referència a les garanties de no repetició, a través de la investigació científica i la divulgació a l'ensenyament no universitari.

El títol V fa referència a l'actuació i organització administrativa, on es regula la comissió tècnica de memòria democràtica, així com els instruments que integraran les accions específiques per donar compliment als objectius d'aquesta llei, com són els plans autonòmics de memòria democràtica o els plans anuals.

Al títol VI s'estableix un règim sancionador.

I per últim la llei conté les disposicions addicionals i finals. Una que és un desideratum, com és la de sol·licitar de l'Estat espanyol la nul·litat de les condemnes dictades per tribunals penals franquistes, a qui defensar la legalitat republicana. Pensam que és una paradoxa que es facin distincions a personatges com Emili Darder o Alexandre Jaume i encara constin com a traïdors en el cas del batle de Palma, o en el cas d'Alejandro Jaume per preparar una insurrecció amb les forces soviètiques, una acusació del tot falsa.

L'altra disposició és per crear un comitè de feina per analitzar la desaparició de fons documentals i reclamar-los si escau i així com articular els procediments legals, que permetin investigar i conèixer tota la veritat sobre els infants robats, qualificats per la comissió de Nacions Unides en el seu informe sobre persones desaparegudes, com delictes de lesa humanitat, dotat de cobertura jurídica, psicològica i assistencial les víctimes a la nostra comunitat autònoma.

Ja per acabar, dir que tenim un deute com a societat amb totes les dones i els homes que varen ser víctimes de la violència i la repressió del règim franquista, amb els que varen ser assassinats per defensar la democràcia; que si volem forjar una identitat ciutadana basada en la cultura democràtica i en el respecte als drets humans, hem de recordar i reparar convenientment les víctimes de la Guerra Civil i la dictadura; que aquesta llei és una llei per fer més forta i sòlida la nostra democràcia i que no volem reobrir ferides, sinó tancar-les definitivament.

És una proposta ètica en definitiva, que sorgeix del compromís amb la memòria, que afirma la democràcia i els drets humans. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cano. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president, bona tarda a tothom. Voldria començar saludant i agraint la seva presència a membres de l'Associació de Memòria de Mallorca, d'Unitat Cívica per la República i encara que no són aquí, però també han participat i han lluitat perquè aquesta llei sigui una realitat, al Fòrum per la Memòria d'Eivissa i Formentera. Tots els avanços que s'estan fent en aquesta comunitat autònoma en matèria de memòria històrica tenen molt a veure amb vosaltres. Gràcies per haver-ho lluitat!

Si avui, com és d'esperar, aconseguim superar aquesta presa en consideració d'aquesta Llei de memòria democràtica de les Illes Balears, podrem afirmar sens dubte que ens trobam en un altre dia de festa per a la democràcia a les nostres illes. Hem estat capaços de posar en marxa amb total normalitat democràtica, i cal insistir en això, i en un breu lapse de temps des de la seva aprovació, la Llei 10/2016, de 13 de juny, per a la recuperació de persones desaparegudes durant la Guerra Civil i la dictadura, aprovada en aquesta cambra amb gran consens de totes les forces polítiques, en honor de la reparació i de la dignitat de les famílies que encara cercaven i cerquen els cossos dels seus desapareguts i assassinats pels colpistes.

Hem viscut i hem compartit l'emoció de les exhumacions de la fossa comuna de Porreres amb familiars, amics i amigues de totes aquelles persones, els cossos de les quals encara romanien sense trobar. Aquesta llei, aquella llei són un compte pendent amb la dignitat de totes les persones que varen patir la brutal repressió del règim franquista. Però és també un deure ètic, un deure moral amb les generacions futures, a les quals cal brindar les eines necessàries per conèixer amb profunditat el passat i evitar així repetir errors de tal magnitud en el futur.

La Llei de memòria democràtica, com ja s'ha dit, està articulada al voltant de quatre eixos principals: el dret a la veritat, el dret a la memòria democràtica, el dret a la reparació i reconeixement de les víctimes i les garanties de no repetició. I amb ella es persegueix, entre altres coses, però de manera essencial treure a la llum totes les violacions dels drets humans esdevingudes a les Balears, des del cop militar contra la República, fins a la finalització del procés de transició de la dictadura franquista. Tenint en compte també la importància dels períodes anteriors i posteriors. Requereix i justifica així mateixa aquesta llei, el caràcter radicalment injust de totes les condemnes, sancions i qualsevol forma de violència personal i contra el patrimoni, produïdes per raons polítiques, ideològiques, de gènere i d'orientació sexual, o creença religiosa durant la Guerra Civil, així com les patides durant la dictadura.

Però és imprescindible deixar clar que la llei que avui consideram aquí, mira cap el futur i no amb un objectiu de revenja, sinó com un horitzó de convivència, concòrdia i pau. Això sí, amb una fermesa total en la condemna del feixisme i de totes les accions contràries als drets humans més fonamentals comeses en el seu nom, amb un règim sancionador que qualifica les infraccions en lleus, greus i molt greus.

El 18 de juliol del 36, com tothom sap, es produïa el cop militar contra el Govern de la República. Com a conseqüència i en defensa de la legalitat constitucional del Govern del front

popular, sorgit a les urnes el febrer del 36, es va desencadenar la Guerra Civil, que va acabar destruint l'estat republicà que pretenia dur a terme avanços necessaris per a la democratització de la vida d'un país, en el qual per exemple, les dones eren ciutadanes de tercera categoria, sense drets i sense capacitat d'elecció.

La República va suposar l'obstinació de modernitzar i fer més justes les arcaïques estructures econòmiques de l'Estat espanyol, en el qual la propietat de la terra es trobava més o menys a les mateixes mans que en el segle XIX. Juntament amb l'intent de superació del secular domini de l'exèrcit per l'oligarquia agrària, amb el beneplàcit de la jerarquia eclesiàstica, objectius del programa del front popular, que mai no es varen poder desenvolupar després del cop d'estat militar.

És imprescindible per tant, que no quedi en l'oblit el llegat històric de la II República Espanyola també a les nostres illes, com l'antecedent més important de l'actual experiència democràtica. Des d'aquesta perspectiva, és necessari recordar que durant els primers anys de la República, amb tota la seva complexitat i el seu tràgic desenllaç, els valors i principis polítics i socials, van presidir l'acció de govern i que a les Illes Balears va suposar entre d'altres qüestions, iniciar el debat sobre l'elaboració d'un estatut d'autonomia, a iniciativa de l'Associació per la Cultura de Mallorca, de la qual en va ser president el batle Emili Darder.

Dues de les principals actuacions dels governs republicans van ser la secularització de la vida pública i un impuls a les obres públiques. Els elements religiosos varen ser gradualment eliminats dels edificis públics i es va iniciar una reducció del pes educatiu i social de l'església. També van iniciar importants obres públiques destinades a pal·liar l'atur obrer. A les eleccions del 33, és cert que el centre-dreta va obtenir àmplia majoria a les illes i en el conjunt de l'Estat espanyol, però també va ser molt significatiu des del punt de vista de la igualtat entre homes i dones, per ser la primera vegada en la història d'Espanya, en la qual es va aplicar el sufragi femení.

Parlam, per tant, de passes endavant per a la igualtat entre homes i dones que varen ser amb prou feines aprovades durant aquest període, impulsades per polítiques com Clara Campoamor, Victoria Kent, Margarita Nelken, Frederica Montseny, i que durant la dictadura es varen revertir fins al punt de reduir-nos a les dones al paper de mare i esposa, exigint-nos un caràcter submís, condemnant-nos a una existència secundària.

Pilar Primo de Rivera, ens va deixar, per via de la Secció Femenina, perles com les següents: *“Las mujeres nunca descubren nada, les falta el talento creador, reservado por Dios a las inteligencias varoniles. Nosotras no podemos hacer nada más que interpretar, mejor o peor, lo que los hombres nos den.”* O com els resultats de les investigacions del coronel i metge Antonio Vallejo Nájera, que va publicar el volem titulat *Eugenésia de la hispanidad y regeneración de la raza*, on criticava: *“La inferioridad mental de los partidarios de la igualdad social y política y la perversidad de los regímenes democráticos, favorecedores del resentimiento, que promociona los fracasados sociales, con políticas públicas, a diferencia de lo que sucede en los regímenes aristocráticos,*

donde solo triunfan los mejores.” Arribà Vallejo Nájera a la conclusió, amb el vist-i-plau de Franco, que havia de fer experiments d'eugenèsia amb dos grups: un de presoners de les Brigades Internacionals i un altre de cinquanta dones republicanes detingudes a la presó de Màlaga.

Podria fer esment també a la terrible història del robatori d'infants, un robatori organitzat i orquestrat des del govern franquista, que es produïa a les dones empresonades, però no vull allargar-me amb els terribles episodis que tenim per recordar i que tenim també per ensenyar a les generacions futures, per tal de no repetir tot això. Però és cert que aquests fets han de ser coneguts i és necessari que se sàpiga què va passar en aquest temps negre, també en el camp de concentració de Formentera, molt més a prop de ca nostra; també la diputada Cano ha recordat altres episodis, i és absolutament necessari que no hi hagi cap representant públic a les nostres illes ni enlloc, com succeïa ahir, amb els diputats de Ciudadanos, que diguessin que als dos bàndols hi havia demòcrates.

El feixisme és, per la seva naturalesa, radicalment contrari a la democràcia, no es pot afirmar una mentida esfereïdora d'aquest calibre i fer com si res, crec que els diputats del Partit Popular poden ser també capaços d'afirmar una cosa d'aquest tipus. No es pot dir que en els dos bàndols hi havia demòcrates, perquè això és mentida, perquè és impossible que un bàndol que va fer un cop d'Estat contra un règim sorgit de la democràcia es pugui anomenar demòcrata, després de tenir més de quaranta anys les mans tacades de sang, amb una repressió sistemàtica i després al minut següent voler anomenar-se demòcrata, no es pot fer això, senyors de Ciudadanos, no es pot fer això, senyors del Partit Popular.

Un dels esdeveniments més importants que també varen tenir conseqüències aquí, a Mallorca, especialment, varen ser els fets d'octubre del 1934, que ja varen succeir a Astúries, però que aquí varen tenir com a conseqüència destitucions de batles, això és previ a la Guerra Civil, però Franco ja estava engrescat, com tothom crec que hauria de saber, destitucions de batles, de regidors dels partits de l'esquerra, detencions de dirigents del Partit Comunista, clausura de locals i repressió d'organitzacions obreres.

M'agradaria tenir temps per recordar la labor democratitzadora que per a la ciutat de Palma va suposar la gestió republicana del batle Emili Darder, ens va dotar d'aigua i clavegueram a tota la ciutat; va construir escoles-bressol i grups escolars; va reformar els serveis sanitaris de l'ajuntament; va obrir noves seccions de la Casa de Socors; es va preocupar pel correcte funcionament dels mercats; per donar feina als treballadors i aturats, tota aquesta feina del batle republicà va ser dramàticament detinguda i aturada després de l'arribada del règim dictatorial.

Podria recordar també, ja ho ha fet també la Sra. Cano, altres noms, com els seus companys d'afusellament del cementiri de Palma, Antoni Maria Ques, Alexandre Jaume, Antoni Mateu Ferrer, etc. I precisament aquesta llei el que vol és que la memòria d'aquestes figures, el seu llegat malmenat per la dictadura i sotmès al silenci i a l'oblit, com també el d'altres personatges que no han passat a la història i que són

menys coneguts, sigui estudiat i sigui honorat, i per això aquesta llei contempla la creació d'un inventari sobre simbologia franquista, un arxiu que unifica tota la documentació del període que abasta des de la Segona República fins a l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia i, així mateix, el títol IV preveu, que és el títol dedicat a la garantia de no repetició, que és una de les qüestions més importants d'aquesta, en els articles 28 i 29, garantir, avançar en els estudis i el coneixement científic i la divulgació de la memòria democràtica de les Illes i garantir actuacions en matèria d'ensenyament no universitari. És prou important que tots aquests fets es coneguin i que no siguin cosa de llibres que gairebé no vol llegir ningú, pel mal que fan.

És imprescindible, ho he dit abans, i segurament ho repetirem molt durant la ponència d'aquesta llei, que les generacions del futur coneguin la Guerra Civil, coneguin també la Segona República, coneguin la transició i puguin també saber com combatre una xacra com és el feixisme en un context que, com ja s'ha dit, vivim un ascens d'aquest que ens hauria de preocupar i molt a la gent que es considera demòcrata.

Aquesta arribada de la dictadura va constituir una sagnia per al poble balear, perquè la repressió, i també ho saben, va ser curta, ràpida, a sang i foc, a cop d'emprisonaments massius i d'afusellaments a l'alba. Després, el silenci es va fer sobre les Illes durant molt de temps, i gràcies a les associacions memorialistes s'ha mantengut aquesta flama de la memòria viva, però ha costat molt i ho saben totes les famílies que han lluitat durant tant de temps perquè el nom i la memòria dels seus no quedessin a l'oblit.

Sabem també que postguerra va revestir en aquestes illes una extrema duresa, essent els treballadors i treballadores i les forces de la cultura les quals varen patir una repressió important, juntament amb les organitzacions polítiques i sindicals que representaven les principals víctimes d'aquesta dictadura. Aplicació de bàndols de guerra, desaparicions forçades, sentències de mort, presó, camps de concentració, multes, confiscacions de béns, tortures, exili i persecució laboral i professional van ser comunes durant la guerra i també durant la postguerra.

Aquesta llei, com ha avançat la Sra. Cano, té sis títols i, com que no vull allargar-me massa amb la seva repetició, si que crec que és molt important esmentar el fet que en aquests títols, en el títol I, la referència al dret de les víctimes a la veritat i l'obligació, per tant, de les institucions públiques a investigar i aclarir tots els fets ocorreguts. Pens que és una de les qüestions que aquesta llei posa damunt la taula i de la qual no podem defugir cap institució d'aquestes illes, a partir de la seva aprovació, si finalment ho aconseguim.

El títol II estableix el dret a la memòria democràtica, la qual cosa suposa també un punt important, consolidar els valors a través del patrimoni documental, bibliogràfic i de les accions museístiques de la memòria democràtica. Quan qualcú trepitja la ciutat de Berlín pot veure clarament com és una ciutat museitzada en la qual la memòria hi és present i viva a cada carrer, pensam també que això es pot fer a les nostres illes i que cal mantenir la memòria viva d'aquesta manera.

El títol III es refereix al dret a la reparació i reconeixement de les víctimes de la repressió i la dictadura franquista i conté una data simbòlica de record i homenatge a totes les víctimes de la dictadura, però també es declaren contraris a la memòria democràtica l'exhibició pública d'elements que siguin commemoratius del franquisme o que puguin enlitr la revolta del 1936 i la dictadura; és a dir, justament posa el focus en elements com el monòlit de Sa Feixina, que amb aquesta llei no podrà continuar dret ja per massa temps, que ha aguantat massa temps aquesta pedra dreta, d'inafaust record per tot el que ens hauria agradat a la gent que estimam la democràcia i que pensam que el feixisme és una xacra que ja ha durat massa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments, lleu udolament i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Margalida Capellà.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Gràcies, president, bona tarda a tothom i benvingudes associacions memorialistes i de drets humans, a Amnistia Internacional, Associació per a la recuperació de la memòria històrica de Mallorca, Unió cívica per la República, gràcies per ser aquí i gràcies per estar amb nosaltres i per ajudar-nos a dur endavant aquesta llei la qual sense vosaltres ja sabeu que no seria possible.

Fa un any tancava la meua intervenció sobre la Llei de persones desaparegudes, aquí mateix, amb uns versos de Jaime Gil de Biedma, que deia allò de "*De todas las historias de la historia la más triste, sin duda, es la de España*", i jo esperava que amb aquella llei fóssim capaços d'anar tancant aquest capítol tan trist que és el de la Guerra Civil i de la dictadura i també de la transició democràtica, pels motius que els explicaré a continuació.

I avui presentam una llei que també parla d'història i d'històries, però sobretot de present i de futur, i parla de justícia, de veritat, de reparació, però també de democràcia, de normalitat democràtica, de qualitat democràtica. Voldria avisar que no he vengut aquí a donar lliçons de democràcia ni tampoc, molt manco, a retreure res a ningú, esperaré la intervenció dels grups que s'oposin a aquesta proposició de llei, si de cas, per replicar el que consideri necessari, sinó que he vengut aquí, aquest és l'objecte de la meua intervenció, per exposar una situació que al Grup Parlamentari de MÉS per Mallorca ens sembla anòmala, anacrònica i sobretot injusta.

Sabien vostès que les pessetes i els duros amb la cara de Franco, el Caudillo, varen circular per Espanya fins a l'any 1997?

Sabien vostès que *El día de la victoria*, que és del 1936, que va ser també el dia també de la derrota de la democràcia, es va celebrar fins a l'any 1978, i que fins a l'any 1978, les persones fixades per la policia aquell dia no podien sortir al carrer?

Sabien vostès que no es van reconèixer les pensions a favor dels fills i filles orfes dels republicans i de les vídues dels republicans represaliats com a conseqüència de la Guerra Civil fins a l'any 1979? La meitat es varen morir abans.

Sabien vostès que les pensions als mutilats, excombatents a la zona republicana, no es van reconèixer fins a l'any 1980?

Saben vostès que actualment, a l'any 2017, a Espanya hi ha una Sala del Tribunal Suprem que aplica la Llei de responsabilitats polítiques de l'any 1939? I l'aplica quan se sol·licita l'anul·lació de sentències franquistes, perquè aquesta és la legalitat vigent en el moment que es dictaren consells de guerra, condemnant a presó, a pena de mort, a treballs forçats, per sublevació, sedició i auxili a la rebel·lió a qui s'havia oposat pacíficament o amb les armes a la sublevació i al cop d'Estat. O encara pitjor, a milers de regidors i batles elegits democràticament, condemnats per representar el govern de la Segona República. És a dir, la justícia espanyola aplica una llei franquista, una llei feixista.

I saben vostès, perquè surt a la premsa, que avui a Espanya, a l'any 2017, tribunals espanyols prohibeixen retirar plaques amb noms de persones relacionades amb el règim franquista i amb el cop d'Estat, en aplicació d'una llei democràtica de l'any 2007? I que també tribunals espanyols prohibeixen penjar, desplegar banderes republicanes en els ajuntaments?

Per tot això, presentam aquesta proposició de llei, perquè no és normal. I per què diem que això no és normal, en què ens basam?

Mirin, el cas espanyol no és l'únic en el món, ni el primer ni l'últim, que, després d'un canvi polític, passar d'un conflicte armat a la pau o passar d'una dictadura a la democràcia, es planteja el dilema pau o justícia; no és l'únic que es planteja o s'ha plantejat si es pot passar pàgina sense jutjar els autors de crims, aprofitant la situació de conflicte de dictadura o d'impunitat en què es vivia.

Nacions Unides empra, des dels anys noranta, la noció de justícia transicional i impulsa el reconeixement i la garantia del dret a les víctimes dels conflictes armats i dels règims autoritaris a la veritat, a la justícia i a la reparació. Aquest dilema, per tant, no és nou, la justícia transicional, la justícia de transició s'aplica des de la Segona Guerra Mundial i ha passat per distintes etapes, des dels judicis de Nuremberg i els processos de desnazificació a Alemanya i als països ocupats i els processos d'indignat a França fins a les sentències dels tribunals penals internacionals actuals.

I actualment el que s'aplica o s'hauria d'aplicar és el principi que no hi ha pau sense justícia, i és un principi internacional; és a dir, el dilema pau o justícia és fals, la pregunta hauria de ser: quan i com s'aplicarà la justícia? No hi ha un model únic ni perfecte de justícia transicional, però saben vostès què es va fer amb països propers quan Espanya feia la transició, en els anys setanta, amb països amb dictadura que finalitzava al mateix temps que l'espanyola?

Parlem de Portugal, a l'any 1974 cau el règim de Salazar, a partir d'aleshores comença un procés de justícia

revolucionària, es fan depuracions de l'exèrcit a l'administració; s'adopten mesures socials per tal d'expropiar i nacionalitzar les empreses que havien col·laborat amb el règim de Salazar; es persegueixen judicialment els responsables de les activitats criminals durant la dictadura, i a la constitució del 1975, renovada, revisada a l'any 2005, es manté la necessitat de castigar els responsables de la repressió feixista.

Grècia cau, la tomben la Junta dels Coronels a l'any 1974, un any abans que morís Franco. Els primers judicis varen començar a l'any 1976, sense dilacions i varen ser ajustats al principi de les garanties bàsiques; es van jutjar els autors del cop d'Estat del 1967, els autors de tortures i els autors de la repressió a les manifestacions; es van alliberar immediatament els presos polítics; es van tancar camps de concentració a l'any 1975; es van amnistiar tots els delictes polítics i no els comesos pels funcionaris de l'Estat; es va readmetre el personal acomiadat; es va cessar el personal implicat en el règim; es va suprimir la simbologia feixista, també les monedes, i es van revisar tots els llibres de text.

No sempre, és vera, s'han aplicat mecanismes de justícia immediatament, en alguns països ha costat anys i molt d'esforç aconseguir jutjar els repressors, reparar les víctimes i investigar els crims de la dictadura. Però el pas del temps, les lleis d'amnistia o els cops d'Estat no han paralitzat el procés de justícia tradicional, mirin els processos que hi ha hagut en el cas d'Argentina, Xile o fins i tot a Alemanya, a l'Alemanya postnazi o comunista. A Argentina van començar immediatament després de la caiguda de la junta militar a cercar justícia, la primera sentència va ser del 1985, però han hagut de passar 24 anys fins que s'han derogat els últims decrets d'anul·lació d'indults, abans han hagut de passar quatre aixecaments militars contra els judicis, una llei d'autoamnistia, una llei de punt final, una llei d'obediència deguda i un decret de centenars d'indults, i així i tot, ni un, ni el primer cop d'Estat no va fer defallir les víctimes de cercar justícia.

A Xile, la llei d'autoamnistia del 1978 va ser derogada a l'any 1998. A la República Democràtica d'Alemanya es va establir el lliure accés als expedients de l'antic règim de servei de seguretat, l'Stasi, es van crear comissions d'investigació, es van jutjar els membres de l'Stasi i el Consell Nacional de Defensa i el Politburó.

A Alemanya, en els anys setanta, es van suprimir les sentències nazis, no es van anul·lar, es van suprimir, perquè no es pot equiparar la nul·litat en un estat de dret amb el d'una dictadura, es van expulsar de l'ordenament jurídic i dels seus registres tots els documents, incloent sentències que reflecteixen la injustícia.

Què ha passat a Espanya? A Espanya, a l'any 2017, ni justícia, ni veritat, només reparació, però a mitges. Ja sabem que no era possible a l'any quaranta; ja sabem que no era possible, ni era el moment, ens varen dir, en els anys setanta. I ara? El cas espanyol és realment paradigmàtic del que no és la justícia de transició; es tracta d'un cas conegut com una transició modèlica, però alhora és un model d'impunitat.

La llei de 2007, la llei coneguda de memòria històrica, va ser una llei molt esperada, una llei molt lluitada, però també

molt decebedora, perquè no ha solucionat, i ja ho vàrem dir en aquell moment, per si mateixa problemes encara vigents de la Guerra Civil i la dictadura, i no era tan fàcil, bastava aplicar els principis de Nacions Unides, convenis internacionals, el manual de Nacions Unides en processos de transició. No va ser així i es va perdre, crec jo, l'última oportunitat per reconèixer i fer efectiu el dret a la justícia, a la veritat i a la reparació de les víctimes dels franquistes, del feixisme. No va ser la llei la gran llei de memòria històrica, sinó que és una llei més de memòria històrica, de memòria democràtica, i el que és més important, que ens serveix a nosaltres per presentar avui aquesta llei. És un punt de partida per a les comunitats autònomes que pretenien i pretenen, com nosaltres, impulsar polítiques públiques de memòria democràtica. En aquest marc, en el marc fallit de la Llei de memòria històrica de 2007, fallit pels motius que s'han explicat abans, es presenta aquesta proposició de llei.

Jo voldria compartir amb vostès una reflexió que potser els serveixi a l'hora de votar o després durant la negociació i la tramitació d'aquesta llei. Crec que el problema a l'hora d'afrontar els abusos del passat i també els fonaments de la democràcia espanyola, que es basen només en la transició, com si abans de la transició a la democràcia no hi hagués hagut mai democràcia a Espanya, és que a part del context històric de cada moment, en concret els dels anys trenta, s'ha acceptat la versió de la Guerra Civil com una guerra fratricida, un conflicte inevitable que havia d'esclatar perquè la Segona República provocà canvis massa ràpids per a l'època, realment per a una part de la població, i que tots van ser igualment responsables de les atrocitats perpetrades. La Llei de memòria històrica de 2007 va tenir en aquest sentit un punt molt positiu, perquè per primera vegada es va deixar clar que el que hi va haver va ser un cop d'estat contra un govern democràtic, no perfecte, d'acord, però un govern democràtic, una guerra civil a la meitat d'un país i, a una altra meitat, on triomfà el cop d'estat, aquest cop d'estat va ser seguit per un pla d'extermini que va acabar amb la vida de milers de persones, exilis, la repressió i la humiliació dels vençuts durant els quaranta anys de la dictadura, i l'oblit forçat sobre aquest fet fins fa pràcticament deu anys, en què s'aprova aquesta llei de memòria històrica.

Crec que hauríem de fer tots un exercici per plantejar el que va passar com una repressió planificada, sistemàtica, massiva i impune, que només amb aquest plantejament es podrà tancar el procés de la transició espanyola. Es podrà tancar només fent aquest plantejament allò que es diu un passat que no passa, i no passa perquè no hi ha hagut justícia, i fins que no n'hi hagi no es tancarà, i ara, en aquests moments, l'any 2017, només es pot tancar així com s'ha fet i s'està fent en altres països abans i ara; el contrari és tancar en fals un capítol de la nostra història que tots, en poden estar ben segur, tots voldríem tancar. I per què ho hem de fer?, per què ho hem de tancar? Com els he explicat al principi, perquè aquesta situació és anòmala, jurídicament, políticament i també especialment des d'una perspectiva de drets humans.

Per què presentem aquesta llei balear de memòria democràtica? Primer, perquè el Govern espanyol, l'any 2007 i ara, va desistir de fer-ho per diversos motius que explicaré, segurament, quan debatem la llei. En canvi les comunitats autònomes, en els darrers deu, vint anys, han avançat molt més que el Govern espanyol, per exemple en matèria

d'indemnitzacions, homenatges i reparacions, amb l'aclariment de la veritat. I per què ho han fet?, perquè hi tenien competència i actualment també en tenen. Crec que seria molt interessant i útil poder fer un front comú en matèria de reparació i veritat per veure si així aconseguim que s'avanci i es faci justícia per part del Govern central i de les autoritats estatals.

I vaig acabant. Com els deia al principi, els parlaria de present i futur; de justícia, veritat i reparació, però també de democràcia. Durant molts d'anys els vençuts han estat marginats de la història i també de la democràcia, i saben què?, els vençuts mai no han demanat venjança ni tampoc diners, demanen justícia, demanen reconeixement a les seves víctimes i a la seva lluita, que és la nostra perquè va ser la lluita per la democràcia, i demanen que acabi ja el franquisme, i el franquisme no acabarà mentre no tinguem com a societat una consciència i una memòria antifeixista. Per això presentem aquesta llei; d'això parla aquesta llei, que no volem ni lleis feixistes, ni jutges feixistes, ni sentències feixistes, ni carrers amb noms feixistes, ni símbols feixistes, ni molt manco feixistes enlloc.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Capellà. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula la Sra. Patrícia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom i benvingut el públic assistent que avui ens acompanya. També voldria començar amb un agraïment i un reconeixement a les entitats (...) per la seva gran feina i el seu gran coratge.

Avui debatem la presa en consideració de la Llei de memòria democràtica. Fa prop d'un any aprovarem la llei balear de fosses, i ho fem amb un ampli consens. Va ser un bon dia, un gran dia on molta gent sentí que se la reconeixia. Deia Walter Benjamin: "És més difícil honorar la memòria dels innominats que la dels famosos; a la memòria dels innominats està consagrada la construcció històrica". Avui obrim, idè, el segon acte, i entram de ple en la restitució de la memòria, i cal fer-ho perquè a Espanya existeix un mantra, un fals argument que ha calat a la societat: si es demana la retirada d'un carrer d'un feixista o esbucar la Feixina, per exemple, el que vols fer és fer-lo desaparèixer de la història; també pots escoltar que et diguin que ets una ressentida "guerracivilitista". La història i la monumentologia tenen espais diferents, perquè retirar el carrer a un criminal de guerra no és esborrar la història, ja que se seguirà estudiant a les aules docents i se seguirà investigant. És més, la història, l'hem de conèixer i recordar per evitar que torni a succeir.

En clau revisionista de la història alguns analistes i historiadors rebaixen les morts i els sofriments per concloure que una guerra és una guerra, que la violència es va donar a tots dos bàndols, que el franquisme fou un règim autoritari però

decent, perquè es tendeix a relativitzar el paper de la violència militar i política del franquisme, part fonamental de la seva llarga durada. Aquest revisionisme és una manera indecent d'eludir responsabilitats.

Deia Eduardo Galeano: "La impunitat premia el delictes, induïx a la seva repetició, estimula el delinqüent i contagia el seu exemple". La impunitat condueix a la repetició, i mentre a Espanya es va aprovar la Llei 52/2007, de 26 de desembre, hem vist com no s'ha arribat a desplegar com caldria. De fet l'actual govern va decidir que no calia destinar-hi pressupost. "*Eliminaria todos aquellos artículos que hablan de dar dinero público para recuperar el pasado. Yo no daría un solo euro del erario público a esos efectos*", va dir Mariano Rajoy l'any 2008, i encara continuam igual. La impunitat, torn dir, condueix a la repetició.

L'Estatut de Roma, signat per Espanya el 18 de juliol de 1998 i ratificat el 19 d'octubre de 2000, en el seu article 7 és prou clar en la seva definició de crims de lesa humanitat, en el qual s'inclouen qualsevol dels actes següents quan es comet com a part d'un atac generalitzat o sistemàtic contra una població civil i amb coneixement de dit atac: assassinat, extermini, esclavitud, deportació o trasllat forçós de la població, empresonament o una privació de la llibertat, tortura, violació, persecució d'un grup determinat fonamentada en motius polítics, racials, nacionals, ètnics..., bàsicament un resum de la Guerra Civil i del franquisme repressor.

Les Nacions Unides fa temps que reclama a Espanya que ompli els buits que té en matèria de veritat i justícia i caldria afegir: reparació i no repetició. La reivindicació de les víctimes no és cosa del passat, tot i que les circumstàncies i el govern hagin canviat, el problema no està resolt i les víctimes continuen esperant.

Una altra reclamació al Govern espanyol és que derogui la Llei d'amnistia de l'any 1977 per poder investigar els crims comesos durant la dictadura franquista, una demanda que de moment no ha prosperat, per cert, la ONU parla de delictes de tortura, desaparicions forçoses i execucions sumàries.

Per açò, la proposició de llei de què avui parlem s'estructura en quatre eixos principals: el dret a la veritat, el dret a la memòria democràtica, el dret a la reparació i reconeixement de les víctimes i les garanties de no repetició.

El dret de les víctimes a la veritat és tradueix en un deure de memòria per als poders públics els quals han de facilitar la cerca i la difusió de la veritat en honor de la seva incorporació en la memòria col·lectiva. El dret de les víctimes a la veritat desemboca en l'obligació de l'estat d'investigar. Referent a açò les anomenades comissions de veritat o comissions d'experts independents poden resultar realment valuoses en l'esclariment de la veritat col·lectiva i en el reconeixement del dolor de les víctimes de greus vulneracions dels drets humans.

El dret a la justícia és l'escut protector enfront de la impunitat. Es produeix la impunitat quan l'estat erra en la seva obligació d'investigar, perseguir, capturar, enjudiciar i si escau condemnar els responsables de les vulneracions dels drets humans. En cas de vulneracions greus o sistemàtiques dels

drets humans el dret a la justícia es converteix en l'instrument amb el qual es defensa la víctima enfront de la imposició jurídica de l'oblit que és l'amnistia.

El dret de les víctimes a la justícia està íntimament vinculat amb l'obligació dels estats d'extraditar o jutjar. Sobre la base d'aquest principi l'estat ha d'exercir la jurisdicció penal sobre el presumpte responsable dels abusos o extraditar aquesta persona a un estat que sigui capaç de fer-ho i estigui disposat a açò.

El delictes de desaparició forçada dels 114.000 crims presentats davant la justícia, la gran majoria són de desaparicions forçoses i és de caràcter permanent i com a crim contra lesa humanitat..., contra la humanitat és un delictes imprescriptible, és a dir, la recerca d'aquests delictes és un imperatiu per als poders públics.

La reparació ha de ser la reacció automàtica al reconeixement de l'existència de l'una vulneració del dret, l'accés a la reparació és de suma importància per evitar que la conservació formal dels drets humans es converteixi en una mera formalitat desproveïda de contingut.

La reparació es manifesta de forma diferent davant dilacions diferents en funció de la lesió produïda i consisteixen en mesures tendents a fer desaparèixer els efectes de les violacions comeses i per tant, la seva naturalesa i la seva suma depenen del dany material i immaterial ocasionat. En definitiva, les reparacions han de ser consistents amb les violacions declarades, es poden identificar cinc formes genèriques de reparació: restitució, indemnització, rehabilitació, satisfacció i garanties de no repetició.

També parlem dels espais de la memòria entesos com a memòria, identitat i recuperació de la dignitat col·lectiva a través del record.

En definitiva, amb aquesta proposició de llei el que fem és recollir les demandes històriques de les víctimes, escoltar les Nacions Unides i desenvolupar una llei autonòmica que complementa la Llei 52/2007, falsament desplegada i incompleta i sense partida pressupostària, mercè a un govern insubmís davant una llei aprovada democràticament.

Aquesta llei, com ho era la Llei de fosses, és una llei necessària perquè l'oblit no deixa de ser un altre mort, com deia el poeta Thomas Hardy al seu poema *Els oblidats*: "El seu temps és oblidat, com homes que mai no han sigut, una pèrdua d'alè discontinu, és la segona mort".

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Intervenció dels grups parlamentaris a favor de la proposta? Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Benvinguts, membres de les associacions i entitats que ens acompanyen.

Vull començar anunciant, com és evident amb el torn que faig d'intervenció, que des d'El Pi votarem a favor de la presa en consideració de la Proposició de Llei de la memòria democràtica de les Illes Balears perquè estam d'acord en el tarannà de l'exposició d'aquesta futura llei.

Està clar que algunes coses ens agraden més que d'altres que a dia d'avui ens creen dubtes i no veim clares, però ja tendrem temps per poder debatre i esmena en ponència i comissió.

Sabem que les intervencions en els debats de presa en consideració moltes vegades es converteixen en discursos d'il·lusió i entusiasme per part d'aquells que presenten la proposició de llei. Aquest sentiment és del tot comprensible i sobretot en segons quines lleis, com n'és el cas.

En conseqüència els he de confessar que acollim aquesta proposta amb el respecte i la responsabilitat que mereix una iniciativa que té com a objectiu recuperar la memòria democràtica per a aquelles persones, institucions o col·lectius que patiren la repressió o fins i tot l'assassinat a les Illes Balears a partir del juliol de 1936.

Entenem també que durant quaranta anys de democràcia no s'ha fet la feina necessària en aquest sentit i volem que s'actui per canviar-ho i aquesta és la qüestió: reparar el que fa temps que s'hauria d'haver reparat, reconèixer aquells que fa massa temps haurien d'haver tengut un reconeixement.

La voluntat de reparació i reconeixement, que és precisament l'objectiu de l'article 20 d'aquesta llei, és el que consideram que ens ha d'unir a tots per fer feina en aquesta llei i és el que ens fa votar avui que sí aquesta presa en consideració.

Ara bé, així com els dic que des d'El Pi mostrem i mostrarem el respecte que aquesta qüestió demana també els record que totes les lleis consten doblers i necessiten pressupost i volem ser realistes precisament perquè no volem repetir les mateixes errades que s'han produït amb la Llei de fosses ni amb la Llei de memòria històrica.

Pel que fa a la de fosses, ja vaig dir al debat d'aprovació de la llei el mateix que els dic avui: és una llei per fer justícia, una llei per restablir la dignitat, però una llei que demana el compromís absolut del Govern balear perquè mai més no torni deixar desemparats familiars, associacions i ajuntament en una tasca que és de tots.

Pel que fa a la Llei estatal de memòria històrica, la situació, com també s'ha dit, encara és més complicada. Des del 2013 la llei disposa de zero euros als pressuposts generals de l'Estat i està en *standby*.

Si faig menció a aquests dos casos és perquè la intenció... és amb la intenció, perdó, que serveixin de precedent del que no ha de passar una altra vegada.

Tots els que estam aquí sabem de les limitacions pressupostàries d'aquestes illes, sabem el que voldríem tenir i el que tenim, coneixem les mancances i els problemes d'aquesta terra. Per això, tots tenim l'obligació d'actuar-hi en conseqüència, si es presenta una proposició de llei i aquesta s'aprova que sigui tot sabent que necessitarà pressupost si no volem fer una llei només per quedar bé i que no ens quedi com a un bunyol perquè sincerament per desgràcia, de bunyols, en tenim el rebost ple.

La protecció, identificació i difusió dels documents de la memòria històrica, la seva recuperació, els museus, els arxius, la rehabilitació d'espais, l'eliminació d'escuts, de plaques i altres objectius, tot això, absolutament tot necessita pressupost, esperem que hi sigui.

El centre documental de la memòria històrica, les col·leccions, l'adquisició de bibliografia, les seccions museístiques, l'addició de material específic, tot això està molt bé, però des d'aquest grup parlamentari varem haver de fer dues proposicions no de llei per ampliar horaris tant de l'Arxiu del Regne de Mallorca com de la Biblioteca de Can Salas perquè els horaris eren insuficients.

Per això dic que està molt bé tenir tantes ambicions com sembla si es llegeix aquesta llei, però també hauríem de pensar i solucionar les mancances de base, les quotidianes, les del dia a dia perquè, per desgràcia, en tenim moltes.

En tot això El Pi ho té clar, si volem apostar per aquesta llei que sigui amb seriositat. A nosaltres ens trobaran per donar suport al que trobem adient i per esmenar el que ens sembli millorable, amb el respecte i la responsabilitat que aquest projecte mereix. Però precisament, perquè li tenim respecte i volem ser responsables no volem enganyar ningú i volem que tots siguem molt conscients del que es pot fer i del que s'haurà d'esperar. Els deman seny i coherència a tots.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Intervencions dels grups parlamentaris en torn en contra de la proposta. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados, buenas tardes. Dar también la bienvenida a los miembros de la Plataforma a favor de Sa Feixina y a las entidades memorialistas que nos acompañan esta tarde en este debate.

Como se ha dicho, estamos ante la toma en consideración de un proyecto de ley, de una iniciativa legislativa en la quiero hacer constar que el Grupo Popular no ha intervenido para nada

ni se le ha dado audiencia y ni hemos participado sino que procede de los grupos que apoyan al Gobierno.

Quisiera hacer, pues, algunas consideraciones que consideramos que son de importancia para conocer un tema que afecta a la sensibilidad, que afecta a las personas y, por tanto, a veces puede dar lugar a malas interpretaciones.

En primer lugar, nuestro total y absoluto respeto a todas las personas inocentes que sufrieron violencia como consecuencia de la II República, de la Guerra Civil y del franquismo, con independencia de su ideología, del bando o de su religión.

La Guerra Civil supuso un gran fracaso, un gran fracaso democrático que queramos o no forma parte de nuestra historia y que supuso muchísimo dolor y sufrimiento para millones de personas cuya experiencia debería servir para analizar con objetividad los errores que de ningún modo pueden volverse nunca a producir.

No debería ser utilizada la historia como revancha ni como estrategia política para dividir ni para sacar votos o que los partidos o los políticos quisiéramos hacer de historiadores.

Se van a cumplir 81 años desde el inicio de la guerra entre hermanos y debido al tiempo transcurrido quedan pocos testigos directos y víctimas directas y ese tiempo transcurrido debería ser para facilitar el analizar con objetividad, sin prejuicios, esa historia y debería hacerse en los foros y lugares que corresponden con rigor histórico y por parte de quienes tienen que estudiar esta parte de nuestra historia.

Desde nuestro grupo somos favorables a todas las acciones que puedan tomarse en favor de la reconciliación, de la convivencia democrática, del conocimiento de la historia y en contra de las medidas que pretendan precisamente todo lo contrario. Prueba de ello es la contribución del Grupo Popular en esta cámara a la Ley de recuperación de personas desaparecidas durante la Guerra Civil y el franquismo, que se ha hecho mención, y que desde el Grupo Popular presentamos un número importante de enmiendas, participamos activamente e incluso apoyamos el cambio de título para que fuese más representativa y en el que intentamos hacer todos los esfuerzos para que saliese el texto lo mejor posible porque, evidentemente, la averiguación de los restos de cualquier antepasado pues entendíamos que era una injusticia y que se debía reparar. Era justo entonces, nos pareció justo, y así lo defendimos.

Si hay algo en lo que coinciden casi todos los estudiosos en la materia es que desgraciadamente, desgraciadamente, el triunfo de los radicales, de la incapacidad de convivencia democrática, la nula voluntad de búsqueda de consensos y de acuerdos, la no aceptación de la alternancia política como parte esencial de la convivencia provocaron la guerra civil. Unas circunstancias políticas, sociales, económicas e internacionales, por suerte, muy diferentes y radicalmente diferentes a las actuales y que de su análisis no se puede hacer una simplificación ni tampoco se puede huir del contexto en que se produjeron. Por tanto, esa era, entendemos, la situación.

La iniciativa legislativa que nos trae hoy a consideración está claramente enfocada, y lo hemos visto en las interpretaciones que nos han precedido, al reconocimiento de una parte importante y que merece ese reconocimiento, pero de una parte, y en cambio del silencio de otras, y eso no nos parece correcto.

Esta iniciativa legislativa creo, creemos, que cae en errores importantes, cae en errores importantes y cuando he escuchado algún discurso he visto que había personas que aún seguían con la mentalidad, desgraciadamente, de hace 81 años. Caen en el error tan importante de creer que uno tiene absolutamente toda la razón, de la incapacidad de comprender la posición de otros, de la voluntad de imponer una verdad, la verdad histórica, y de imponer hasta su memoria.

Tal como decía uno de los más destacados historiadores hispanista sobre la Guerra Civil, Hugh Thomas, que fue el primer historiador que escribió un libro en el exilio sobre la guerra civil porque estaba prohibido en España, cuando le hacían hace años una entrevista sobre este tema precisamente dice: “No quiero entrar en esta guerra de esquilas de fusilados de uno u otro bando, que en el fondo, desgraciadamente, es lo que se ha convertido la historia de la guerra civil, es una cosa terrible, y parece que nadie es consciente de esa barbaridad. Para mí la guerra civil fue una tragedia para todos que destruyó más de lo que imaginamos, también un escándalo. Lo único que quiero sugerir en este momento de verdadero encono es que habría que hacer un monumento a todos los caídos de la guerra, un monumento a todos los muertos de los dos bandos”. Esto decía este señor.

Le dijeron, “¿cree sinceramente viable que alguien escuche esta propuesta?” y él dijo: “¿por qué no? Conozco a muchos españoles responsables, equilibrados que lo pensamos, lo que sucede es el drama que pasó entonces que nos hacen oír. La mayoría de mis amigos son hombres equilibrados, no son políticos, no son escritores, pero son normales y estarían a favor de esta propuesta”.

Y decía él: “prefiero la memoria histórica que la recuperen los escritores y los historiadores antes que los políticos”. Y le preguntaban a este señor especialista y nada sospechoso de ser de uno u otro bando: “¿no cree que a la derecha española se le exige responsabilidades históricas por la guerra civil mientras que la izquierda nunca se ha dado por aludida?, ¿no es hora también de que hagan un sincero *mea culpa*?”, y decía, “toda la izquierda sabe muy bien y no debería olvidarlo que en la zona republicana se cometieron muchos crímenes y grandes errores: las checas de Madrid, Paracuellos, la actuación de los anarquistas en Barcelona y muchas otras ciudades son conocidas. No hablaré del número de muertos y represaliados, pero hay que reconocer que la tragedia fue para los dos bandos y hay que partir de ese hecho, pero quienes conocen y vivieron aquello lo saben.”

Y le preguntaron: “¿y el problema de los liberales en España, la tercera España?”, dice, “claro, pero las cosas fueron como fueron, ayudaron a traer la república, pero no comulgaron con el radicalismo, con los comunistas, y ahí estaba Marañón, Ortega, que se exiliaron, Unamuno que tuvo sus problemas en Salamanca, que son de todos conocidos, y la Guerra Civil le

repito, fue un desastre para todos, dejó la vida intelectual arrasada y por supuesto acabó con sus mejores mentes, los más centrados, los más necesarios”. Esto decía un historiador independiente.

Otro de los grandes hispanistas estudioso de la Guerra Civil, Stanley Payne, americano, estudioso en cuestiones históricas y sobre esta cuestión en especial dice: “Lo peor de la denominada memoria histórica no es la falsificación de la historia sino la intención política que encierra. Hablando con propiedad, tal cosa no existe, la memoria no es colectiva ni histórica sino intrínsecamente individual y, por tanto, subjetiva. En el sentido estricto la historia es un campo para el estudio erudito cuyo objetivo es ser lo más objetivo posible, lo que suele derivar en inevitables conflictos entre ésta y la memoria. La historia oral se investiga con los recursos individuales para sus propios fines, pero para la metodología que controla la subjetividad y las falacias”.

Esa, como decía, la situación social y política de España en 1931 por suerte es radicalmente distinta a la actual y no puede caerse en la simplificación y en la distorsión y en la falta de rigor histórico, calificando a unos de buenos y a otros de malos, a uno de pacifistas y a otros de demócratas.

Si según el objetivo de su norma es: “el reconocimiento a las víctimas de la Guerra Civil y de la dictadura franquista que fueron ejecutadas, exiliadas o sufrieron represión por la defensa de la legalidad democrática así como sus familias”, eso pone el texto, en febrero del 36 hay que recordar hubo elecciones generales en toda España y en Baleares también. En Baleares ganaron y fueron diputados básicamente candidatos centristas y de (...), y según su texto, por ejemplo, tenemos al diputado electo Tomás Salord de Olives, que fue asesinado en la cárcel Modelo de Madrid el 22 de agosto de 1936. ¿Este señor es víctima, o es fascista, según el texto que ustedes quieren aprobar? Había sido elegido democráticamente por el pueblo.

O tenemos el caso del diputado radical, Don Teodoro Canet Méndez, asesinado en la noche del 13 al 14 de agosto del 36 en el cementerio de Ferrerías, había sido elegido democráticamente. Consideran que entonces no eran personas afectadas por esta ley. Y los que fueron juzgados por estos asesinatos serán anulados sus juicios. Harán un itinerario por ejemplo de memoria para dar a conocer los asesinatos de los freos de La Mola, de 2 de agosto del 36, entre los que se encontraba por ejemplo el capitán Claudio Gil Alós, militar de carrera, que se mantuvo fiel a la república, pero que fue arrestado y asesinado por el máximo responsable de la República en Menorca.

Tal como escribía en el año 1986 en el *Diario Baleares* el historiador Andreu Murillo, decía en el año 86, creo que no se le tachará tampoco de parcial: “A 50 años de distancia todavía no puedo esconder ciertas repugnancias de determinados actos, el asesinato de la mujer (...) Solà, por ejemplo, violada, fusilada y aún viva, lanzada contra las rocas del acantilado del *esperó de La Mola*. Cabe que nos preguntemos, y yo lo hago continuamente, -decía Murillo-, a pesar de que era un niño vivía aquellos momentos y no precisamente en el seno de una familia perseguida”.

Hay muchísimos más casos, podemos hablar de los asesinatos del cementerio de Ferrerías, de los asesinatos de La Mola, de los prisioneros de Cabrera, de los asesinatos del barco Atlante, del cementerio de Es Castell, de los asesinatos en el castillo de Ibiza. ¿Todos estos serán itinerarios de la memoria, o los borrarán porque eran fascistas? Según su texto deben ser borrados...

(Remor de veus)

..., eso es lo que pone. Y así encontraríamos cientos de casos, de uno y otro bando, llenos de historias dramáticas que no tienen absolutamente ninguna justificación, que sería una injusticia simplificar por una supuesta ley de buenos y malos, por un puñado de votos, para derribar monumentos y colocar otros. Para dar cobertura al derribo por ejemplo del monumento de Sa Feixina.

Con esta ley lo que hacen es instaurar el ministerio de la verdad, el ministerio de la verdad, la dirección general de memoria democrática, que también definió Orwell en su novela *1984*.

(Remor de veus)

Orwell conocía muy bien los métodos comunistas y por eso hablaba del ministerio de la verdad. Los conocía muy bien a los comunistas Orwell, por eso fue miembro de las brigadas internacionales y después escribió esta novela, que describió muy bien los métodos.

La historia democrática, la de verdad, la escriben los historiadores, no los políticos, ni el boletín oficial de la comunidad autónoma. Pero como he dicho, desde el Grupo Popular somos favorables a todas las acciones que puedan tomar en favor de la reconciliación, de la convivencia y de la democracia, del reconocimiento real de la historia y en contra de medidas que pretendan precisamente lo contrario. Por eso no tenemos más remedio que votar en contra de este texto, porque el cúmulo de inexactitudes, de sectarismos que contiene, no puede merecer nuestro apoyo. Pero, en todo caso, aportaremos, como sabemos que la van a aprobar ustedes, las correspondientes enmiendas para que se pueda al máximo el texto. En este momento es un texto de iniciativa legislativa de memoria selectiva.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Benvinguts membres de les entitats i les associacions que ens acompanyen. Em permetran que comenci aquesta intervenció fent referència a una llei anterior, la de persones desaparegudes, a la qual s'ha fet referència abans i més coneguda com la Llei de fosses. Els

seus promotors, que són els mateixos que els d'aquesta, varen decidir presentar totes dues lleis per separat, record perfectament que la diputada Capellà ens ho va explicar al començament.

En aquell moment a nosaltres ens va semblar un encert aquesta decisió i així li ho vàrem transmetre. Idò bé, ara després de llegir la que avui ens ocupa, encara n'estam més convençuts que va ser un encert. I saben per què? Idò perquè si haguessin anat plegades en un mateix text legal, el més probable és que ens hauríem vist obligats a votar-hi en contra de la seva presa en consideració. D'aquesta manera en canvi, vàrem poder col·laborar des del primer moment en una llei, la de persones desaparegudes que era necessària i mai més ben dit, de justícia.

Desgraciadament, no és el cas d'aquesta de la manera que està plantejada. I no ho és perquè ja des del començament mateix de l'exposició de motius, assistim a un seguit d'afirmacions sorprenents, que tant poden revelar ignorància de qui la subscriu, com manifesta voluntat de tergiversar els fets. Jo m'estim més creure en allò primer, els ho asseguro, però també els diré que no descarto el segon. Sigui com sigui, aquestes afirmacions deixen entreveure una visió de la història faltada d'objectivitat, o si prefereixen, una visió que és la que els partidaris d'un dels bàndols enfrontats a la nostra Guerra Civil, han volgut transmetre a les generacions futures.

Senyores i senyors del pacte, el darrer que es mereixen els ciutadans d'aquesta comunitat és una llei de memòria que se centri damunt premisses falses i respongui a propòsits com a mínim tèrbols. Per aprovar una cosa així, val més deixar-ho córrer ja des d'ara. I perquè vegin que no exager gens ni mica, els posaré uns quants exemples extrets de l'exposició de motius a la llei. Just en el primer paràgraf apareix un concepte, el de memòria democràtica, que com poden imaginar-se és un concepte clau, encara que només sigui perquè és el que dóna nom evidentment a la llei.

Què significa memòria democràtica? Tothom sap més o manco que és la memòria, per descomptat i que és la democràcia, però això de memòria democràtica ja no està tan clar. És la memòria de la democràcia dels règims democràtics? Dificilment, ja que en el text es fixa un període d'estudi, o d'anàlisi, o de coneixement i difusió, per usar les paraules mateixes de l'exposició de motius, que va des de l'adveniment de la II República, fins a l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Un període caracteritzat per tant, per un llarg període dictatorial, emmarcat per dos breus règims democràtics, com a mínim si ho xapam a l'any 1983. Encara que el text en aquest punt tampoc no és gaire rigorós i les intervencions m'han fet pensar que aquest rigor tampoc fa que tothom tingui les idees igual de clares, ja que també hi ha moments en què l'inici del període analitzat es fa coincidir amb la Guerra Civil i moments en què es fa coincidir amb l'inici del règim franquista. Són moments històrics evidentment diferents, però que m'imagino que són problemes que tenen a veure amb les redaccions corals en què diferents mans o diferents partits s'hi han de posar d'acord.

En tot cas, si no es tracta de règims democràtics, es tracta de la memòria dels demòcrates, supòs que sí, ja que és evident

que al llarg d'aquest període n'hi va haver molts de demòcrates, amb independència de quin fos el règim polític en què els hagués tocat viure. Per altra part, així ho dóna a entendre el mateix text, quan afirma que aquesta llei, cit textualment: "vol recuperar el llegat democràtic de les persones, organitzacions i institucions que varen defensar la legalitat republicana i que varen patir i fer front a la repressió política, social i cultural de la dictadura franquista". Parlo idò de persones, organitzacions i institucions, i com que el text també al·ludeix a les víctimes, hem de creure, en fi, que aquesta memòria democràtica engloba també aquells que tenen la condició de víctimes del franquisme.

Arribats aquí no crec que costi gaire entendre per què afirmava al començament que estam davant d'una visió marcadament partidista de la història, clarament decantada a favor d'un dels dos bàndols enfrontats a la Guerra Civil, o de la visió que els defensors d'aquest bàndol poden tenir. Els faré dues simples preguntes que crec que bastaran. La primera pregunta: creuen que tots els que varen lluitar en el bàndol anomenat republicà defensaven la legalitat republicana?, defensaven la legalitat republicana els anarquistes?, la defensaven els comunistes?, la defensaven els socialistes als quals feien referència vostès abans?, la defensaven? La defensaven els nacionalistes catalans, la legalitat republicana? Com podien defensar-la si l'octubre de 1934 tots aquests socialistes, comunistes, anarquistes, nacionalistes catalans, s'havien rebel·lat, justament, s'havien alçat en armes contra ella simplement perquè no els agradava el govern absolutament legítim que estava a punt de formar-se? Això és respectar la legalitat republicana? Els agradi o no, si la guerra l'haguessin guanyada tots aquests que els acab de citar, la Segona República espanyola tenia, els ho ben asseguro, els dies comptats.

I la segona pregunta que els vull fer està estretament vinculada amb aquesta. Creuen que tots els que varen ser víctimes de la guerra i de la repressió franquista eren demòcrates? Creuen que la condició de víctima d'una guerra civil o d'una dictadura el converteix, forçat, a un en un demòcrata? Penseu en els que militaven en els partits que els acab de citar. Per descomptat que hi havia demòcrates a les seves files, no en dubto en absolut, però si per demòcrata s'entén qualcú que creu en la democràcia i la defensa, és evident que molts d'ells estaven ben enfora de ser-ho. Recordin, sense anar més enfora, aquestes paraules de Clara Campoamor, republicana i feminista, com m'imagino que sabent, i diria jo gens sospitosa de ser una dretana furibunda, deia Clara Campoamor mesos després de l'esclat de la Guerra Civil i havent viscut els primers compassos de la guerra en el Madrid republicà: "*Hay al menos tantos elementos liberales entre los alzados como antidemócratas en el bando gubernamental*". Això ho deia la Sra. Clara Campoamor. Sra. Camargo, jo no sé si vostè té informacions distintes, però el que jo li recomanaria, per sostenir les seves opinions com a mínim, és que llegís un poquet més, que s'informés i que llavors manifestés quin és el seu parer.

I mirin el cas de Menorca, ja que debatem aquí sobre una llei per a les Balears. A Menorca la violència, com tothom sap -ens ho acaba de recordar el diputat del Partit Popular-, va estar repartida, la repressió la va practicar primer el bàndol

republicà, i segons com el mateix règim de la República, i després el bàndol o règim franquista. De víctimes, n'hi va haver idò a un costat i a l'altre, d'un costat i de l'altre, i tothom ho sap, també. S'atreviria qualcun dels presents a assegurar que totes les d'un costat eren demòcrates i que cap de les de l'altre costat no ho eren? Deix també la pregunta aquí.

Ja sé que estam en una època de simplificacions, que els temps en què vivim no són gaire propensos al matís, al raonament, a la prudència, però, senyores i senyors diputats, el que avui és de prendre en consideració és una llei, i no una llei qualsevol, una llei que vol ser reparadora de moltes injustícies. Jo no tenc cap dubte que hi ha moltes injustícies a reparar, que hi ha molta memòria individual a reivindicar, però això no justifica, com a mínim, que trabuquem el principi de realitat, un principi de realitat que exigeix que diguem les coses pel seu nom, que no mentim, que no edulcorem la història. La història està feta de claroscurs, i la condició humana és tan complexa que no admet els estereotips que es desprenen de la redacció d'aquesta llei.

Els he dit al principi que nosaltres no podem votar a favor de la presa en consideració d'una llei que estableix un marc històric contrari a la veritat i en fa dependre tot l'articulat. Reivindicar la memòria democràtica requereix, abans de res, reflexionar a fons sobre què va ser la Segona República espanyola a les Balears i a tot Espanya; reivindicar la memòria democràtica significa acceptar que la República no va ser un paradís, sinó una democràcia més aviat imperfecta i summament conflictiva; significa... Significa, en fi, no perdre de vista allò que va escriure ja fa un bon grapat d'anys un historiador d'esquerres -precis també-, Enric Ucelay-Da Cal; cit textualment: "*En el contexto de los años treinta en España casi no había opciones políticas que no viesen la fuerza como una alternativa aceptable a las urnas*". Aquesta és la veritat, senyores i senyors diputats, tant si ens agrada com si no. En canvi el que vostès defensen en aquesta llei no deixa de ser un exemple, un exemple ben trist, del que avui se'n diu la postveritat.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Passam al torn de rèplica dels grups parlamentaris presentants de la iniciativa. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Silvia Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc vull donar les gràcies als grups que donen suport a aquesta proposició de llei, la feina que hem estat fent durant els darrers mesos perquè avui es pugui veure a la fi aquesta llei i la seva admissió a tràmit, així com a la Sra. Sureda per mirar-se amb aquest reconeixement cap a les víctimes de la Guerra Civil i la dictadura i la necessitat de posar totes les mesures necessàries per part de les administracions públiques, i efectivament crec que és un compromís d'aquest pacte i d'aquesta majoria parlamentària que, per una banda, es va traduir en una llei de fosses, que ara

també es vol traduir en una llei de memòria democràtica, i que no queda en bones paraules sinó que això es dotarà de pressupost; de fet hi ha una garantia a través d'una disposició addicional cinquena que parla de la necessitat de poder dotar de recursos humans i materials aquesta llei, i crec que també és una garantia per al desenvolupament d'aquesta llei de memòria democràtica, conjuntament amb totes les iniciatives que encara resten d'exhumacions, com és la posada en marxa, amb la reestructuració del Govern, d'una direcció general de memòria democràtica.

La vocació d'aquesta llei no és utilitzar la història com a arma llancívola, i si algú ho ha interpretat d'aquesta manera la veritat és que l'encoratjaria a tornar-la a llegir amb més profunditat i sense prejudicis; crec que seria un gran exercici democràtic sacsejar-se vells tics i alinear-se amb la dreta liberal europea.

La veritat és que m'he sorprès, no amb el PP, que ja el tenc més que ubicat sociològicament, sinó també amb Ciutadans, que es defineix a si mateix com un partit liberal progressista. Aquesta iniciativa és una llei de memòria democràtica per les víctimes de la Guerra Civil i de la dictadura franquista. Sembla que el debat únicament l'han enfocat a les víctimes de la Guerra Civil, que unes varen ser reparades, però han oblidat que durant quaranta anys en aquest país hi va haver una dictadura feixista. D'aquesta part, d'aquesta segona part, ni se'n recorden!

(*Alguns aplaudiments*)

I dic que m'ha sorprès el plantejament revisionista del liberals progressistes, que han fet una sèrie de consideracions. Jo, Sr. Pericay, l'únic que sé és qui no defensava la democràcia, i aquests eren els feixistes, eren els franquistes. Demòcrates..., vostè ahir feia unes declaracions i deia que hi havia franquistes demòcrates; com pot ser demòcrata qui per activa o per passiva crea, forma part o legitima un règim franquista que va segrestar la sobirania popular? Què serà el proper?, la Secció Femenina com a avantguarda del feminisme? Jo la veritat és que esperava una miqueta més.

S'equivoquen profundament si interpreten com a esperit de revenja el que és esperit i voluntat de justícia. El que volem impulsar és la memòria democràtica des dels diferents vessants, els arxius, els museus, a les biblioteques, als espais públics, a l'àmbit educatiu com han fet altres comunitats autònomes: el Memorial Democràtic a Catalunya, la llei navarresa que va obrir el pas, la llei al País Valencià que s'està tramitant en aquests moments o la llei de memòria democràtica a Andalusia on, per cert, el Partit Popular i Ciutadans es varen abstenir a l'hora de l'admissió a tràmit i es varen abstenir també al debat final i en l'aprovació final.

Nosaltres fem nostre el plantejament de la justícia internacional del respecte als drets humans, dels plantejaments d'organitzacions poc sospitoses com Amnistia Internacional, vull donar també la benvinguda al president d'Amnistia de Balears que ens acompanya a aquest debat, respecte a la conceptualització de les víctimes.

Són víctimes -i ho deixaré clar- totes aquelles persones que varen patir una violència injustificada i perquè no hi càpiga cap

tipus de suspicàcia parlem de les víctimes de la Guerra Civil i del franquisme i no es tracta de fer memòria selectiva ni sectarisme, no feim parts i quarts.

El que ha estat selectiu ha estat mantenir unes víctimes reparades i d'altres silenciades, oblidades, humiliades i això és el que es va fer durant massa temps en aquest país.

Mai no acceptariem que noms d'etarres figurassin als espais públics, per què tenim aquesta actitud tan laxa amb el franquisme i encara veiem que hi ha carrers amb noms de persones que ofenen la memòria de les víctimes? Per què això està passant al nostre país encara? No hi ha memòria històrica...

(Alguns aplaudiments)

...i a més, diu el Sr. Lafuente que hem de fer... que no hem de fer d'historiadors, que hem de fer de polítics, a mi m'agradaria recordar-li que també va ser el Partit Popular al Govern a l'any 2000 que va fer un pla per recuperar els cossos de la Divisió Blava, la Divisió Azul que va col·laborar amb els nazis i es varen recuperar més de 1.300 persones, operació que va repetir també una dècada després, crec que també va ser una bona mesura de reparació quan el Partit Popular al Govern l'any 2015 va concedir la nacionalitat espanyola a 1.400 jueus sefardites descendents dels jueus expulsats a 1492 pels Reis Catòlics, és a dir, una mesura de reparació a 500 anys vista i ens sembla de justícia, però ara no hem de fer d'hipòcrites i negar la reparació a totes les víctimes de la Guerra Civil i la dictadura franquista quan moltes d'aquestes persones encara conviuen amb nosaltres i reclamen una reparació justa.

Jo tenc confiança que al tràmit parlamentari puguem debatre i millorar l'esperit i el text d'aquesta llei, jo apel·lo i desitjaria poder tenir el grau de consens que va tenir l'anterior Llei de fosses, crec que no començam bé, però som optimista i esper que durant el tràmit del debat de les esmenes a les comissions puguem trobar una llei satisfactòria, perquè crec que totes les entitats que han estat treballant durant aquests anys en veure's reflectits en les seves reivindicacions de veritat, justícia i reparació es mereixen tenir...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. CANO I JUAN:

...una llei de memòria democràtica a l'alçada de la democràcia del segle XXI i de la nostra societat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Començaré responnent al Sr. Lafuente que ha fet servir l'argumentari del grup Intereconomía, la veritat és que esperàvem també des de Podem Illes Balears una altre tarannà, un tarannà més proper al que va ser la tramitació de la Llei de persones desaparegudes. Vostè va dir que la Guerra Civil va ser poc manco que el producte de la falta d'alternança política, tornam recordar la història.

Jo he llegit llibres, Sr. Pericay, i esper també que aquí tota la resta de diputats de Ciudadanos i el PP també ho hagin fet, no va ser producte de la manca d'alternança política, va ser producte d'un cop d'estat militar pels generals Mola i Franco i això ho sap tothom. No es pot negar la realitat. Aquí no venim a donar lliçons d'història, però almanco cal recordar el que és veritat i cal destriar el que és una pura mentida.

Mirin, vostè, Sr. Lafuente, ha citat Hugh Thomas o Stanley Payne, però no ha citat Ian Gibson ni a Paul Preston que també són dos il·lustres hispanistes que han recordat moltíssimes vegades què va suposar i com es va desenvolupar la Guerra Civil i després el que va suposar la dictadura franquista. Llavors no fem una selecció de la història en funció dels nostres arguments i del que volem defensar perquè d'aquesta manera ni vanceran ni convenceran, en aquesta ocasió ni vanceran ni convenceran.

Jo crec que cal posar tots els elements damunt la taula si volem fer judicis, si volem fer... una lectura digna, si volem fer això que estam reclamant, si volem veritat, si volem justícia, si volem reparació no podem tergiversar la història d'aquesta manera.

Vostè ha citat Orwell, Orwell..., sí m'alegro que sàpiga que era membre també de les Brigades Internacionals, però la novel·la *1984* del que parla precisament no és de la república ni és de la Guerra Civil, parla dels règims totalitaris com va ser el règim de la dictadura del general Franco, imposat després d'un cop d'estat. Llavors una altra vegada no tergiversem la història per tal de treure l'aigua al nostre molí, parlava de règim com l'estalinisme, parlava de règims com el franquisme, parlava de règims com el feixisme italià.

Després, clarament sí, Sr. Pericay, sí, Sr. Lafuente, hi havia dos bàndols, hi havia un bàndol legítim, sortit de les urnes i hi havia un bàndol colpista, i això és tot, ja està, crec que a la història no podem...

(Alguns aplaudiments)

..donar-li més voltes.

I aquí estam defensant la memòria de la gent que va patir la repressió, que va patir la violència del bàndol colpista i sobre això crec que no cal parlar molt més.

Sr. Pericay, jo també, com la diputada Cano, m'he quedat sorpresa perquè vostès després del darrer congrés seu ja no s'autoreclamen socialdemòcrates, però encara es diuen liberals. Crec que els liberals de tota la vida s'han dit també demòcrates i crec que la seva intervenció avui aquí no ha estat a l'alçada

d'una persona que es digui demòcrata per moltes raons, ara no hi entrarem.

Jo també tinc l'esperança que aquesta llei acabi bé i ho dic de cor, és a dir, necessitam que aquesta llei pugui sortir endavant, però vostè aquí ha volgut una altra vegada jugar amb la història. Ha tractat de confondre guerra amb revolució i són dues qüestions diferents, és a dir, és cert, i molts d'historiadors així ho han explicat, que al mateix temps que es produïa la Guerra Civil, això va passar al 1937, vostè coneix els fets de Barcelona, vostè coneix els (...) del POUM de la CNT i tot el que va passar en aquell moment, s'estava produint també a l'hora que es produïa la guerra una revolució interna.

Això va passar abans al 1934 precisament a Astúries i, sincerament, les crítiques que es puguin fer a qualsevol tipus de govern, fins i tot a un govern republicà, si estan ben justificades i si són crítiques que estan basades en fets amb els quals es pot estar més o manco d'acord, no trob que hagin de ser precisament en contra d'aquest règim, és a dir, les crítiques d'un règim a un règim democràtic són absolutament normals. El que no és normal són els cops d'estat, per la força, militar, de les armes tal com es va fer pel bàndol nacional. Això sí que no és normal, això sí que no és normalitat democràtica. El que estam reclamant aquí és senzillament normalitat democràtica.

Miri vostè, és tan cert que conec Clara Campoamor que la primera associació feminista a la qual em vaig inscriure en la meua vida es deia Clara Campoamor i també li dic, també li ho dic, Clara Campoamor es va haver d'exiliar precisament i no per ser... adepta al règim es va haver d'exiliar a Suïssa precisament perquè va ser, va partir la repressió del franquisme. I una altra qüestió que potser sigui del seu interès: ella va ser molt crítica amb, justament, la repressió que es va fer a Astúries i el seguidisme que es va fer pel partit radical de la CEDA perquè sí, també existien durant el temps de la república partits que eren de dretes i això clar que és i pot ser objecte de crítica.

I vull acabar dient que el meu avi i la meua àvia que varen patir la repressió franquista em varen deixar una molt bona lliçó i és la lliçó que la història no pot passar dels avis als nets, perquè jo vaig conèixer més fets de la seva vida que no pas el meu pare o que no pas les meves tietes perquè varen callar, em varen dir: "si vols lluitar Laura, perquè això no quedi en l'oblit fes el possible perquè no hi hagi més silenci perquè nosaltres hem hagut d'aguantar en silenci moltes coses". Llavors jo crec que aquesta llei precisament el que fa és treure del silenci tota aquesta gent que durant massa temps ha callat. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Margalida Capellà.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Gràcies, president. Jo, a la vista del debat que hem tengut avui, o que intentam tenir, crec que probablement ens hem equivocat al plantejar aquesta proposició de llei pensant que ja

hi havia una sèrie de conceptes i de fets històrics que estaven clars. Quan vàrem plantejar la proposició de llei de persones desaparegudes és ver que ja feia uns mesos que havíem estat fent feina i jo personalment em vaig comprometre amb Ciutadans i amb el Partit Popular, vaig parlar també amb El Pi, per tal d'aclarir unes qüestions que a nosaltres ens semblaven bàsiques i hi vàrem treballar. Jo la veritat és que pensava que a aquestes alçades no es repetirien debats del passat que jo pensava, sincerament, sincerament, que estaven superats, però sentint el Sr. Lafuente i el Sr. Pericay me n'adon que em vaig equivocar.

El Sr. Pericay ens parla de la imposició d'una veritat, i el Sr. Lafuente, també. Vegem, estam parlant de memòria democràtica que vostès, si volen, ho poden equiparar a un discurs oficial, però a un discurs oficial de les democràcies europees que tenen no només ara, sinó fa 40 o 50 anys; és a dir, a França, a Itàlia, a Portugal, al Regne Unit, tenen una memòria democràtica; a Espanya no la tenim. És que si vostès es fixen en les constitucions d'aquests països, Itàlia, França i Portugal, que són els més propers i que a més varen patir una dictadura, a les seves constitucions es declaren antifeixistes, és a dir, renuncien, rebutgen el passat feixista que va patir aquell país. Aleshores no crec que estiguem tergiversant la història ni enganant, ni molt manco, intentam posar-nos al mateix nivell que les democràcies europees.

I vostès hauran de triar, és a dir, hauran de triar entre discurs oficial del franquisme i de la dictadura, i també el discurs oficial de la transició democràtica. Vostès ens diuen que, en resum, que estam mitificant la Segona República, però vostès fa temps que mitifiquen la transició democràtica. Ens ho podem plantejar tot, des de la transició fins a la Segona República; per a nosaltres no hi ha cap problema. No hem dit en cap moment que la Segona República fos un règim perfecte, no ho hem dit; estam parlant dels valors de la Segona República com un règim democràtic, estam parlant de les persones, estam parlant de les institucions, no crec que estiguem parlant d'altres qüestions que han sorgit aquí i que sincerament em preocupen.

També m'ha preocupat que el Sr. Lafuente, que consider que és una persona seriosa, no s'ha llegit la llei. No, no, no, no, perquè és que si no no hagués dit el que ha comentat abans, que aquí, en aquesta llei, només es reconeix una part i se silencia l'altra. No, no, no, miri, l'objecte d'aquesta llei és l'establiment de polítiques públiques per recuperar la memòria democràtica en relació amb aquelles persones, institucions o col·lectius que foren víctimes de la repressió i l'assassinat a les Illes Balears com a conseqüència del cop militar produït a partir del 17 de juliol de 1936. De totes aquestes persones que vostè ha dit, quina en queda exclosa? Miri, a la llei andalusa i a la llei valenciana es parla de les víctimes republicanes, víctimes republicanes clarament. Vegi el que deim aquí: víctimes d'assassinat i repressió en relació amb la Guerra Civil. Aleshores crec que ho hem deixat clar des del principi, des del principi; aquí no hi ha víctimes de primera i de segona; totes aquelles persones que haguessin estat perseguides per les seves idees i, per descomptat, que no haguessin donat suport al cop d'estat, són aquí, estan reconegudes, i si no estan reconegudes s'han de reconèixer, Sr. Lafuente. Sr. Lafuente, vostè em passa aquest llistat i el miram.

Jo crec que aquí es confonen termes: memòria individual, memòria col·lectiva, memòria històrica... Aquí parlem de memòria democràtica; és una noció i un terme que figura a la Llei de memòria històrica, i és precisament el que volem iniciar. Vostè ha parlat de guerra fratricida, que la qüestió de la memòria històrica i de la Guerra Civil és una qüestió d'història; fa temps que sabem que és una qüestió de drets humans i de justícia. Vull dir que vostès han quedat en un..., ja ni en un debat, sinó en una posició de principi de fa vint o trenta anys.

I jo crec que vostès tenen un problema; bé, no un, en tenen molts, però, miri, jo vaig assistir al debat de totalitat de la Llei de memòria històrica en el Congrés i he recuperat unes paraules que em van..., em van interessar per després més endavant dir en qualque moment. El Sr. Atencia Robledo, del Grup Parlamentari Popular, en el debat de totalitat va dir: "*Voy a defender la enmienda a la totalidad con la tranquilidad y la autoridad de hacerlo en nombre del grupo político que no tiene más pasado ni más herencia que la transición y la democracia*". Tenen un problema, perquè haurien de pensar quins són els seus orígens i també quina és la seva identitat, perquè si parlem...

(Remor de veus)

...si parlem de la transició estam parlant precisament d'un pacte entre franquistes i demòcrates. Aleshores a mi m'agradaria que, d'això, en parlem en qualque moment.

Sr. Pericay...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Capellà, ha acabat el temps, ja.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Sí, ja acab. ...ningú no nega l'evidència ni els fets de violència política, desordres, repressió...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Capellà, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

...que ha comentat vostè...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula la Sra. Patricia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo també estic molt sorpresa després del que acab de sentir en aquest debat, i crec que corrobora la necessitat d'aquesta llei, una necessitat imperiosa,

realment. Em sorprèn, em sorprèn moltíssim, Sr. Lafuente, la seva distracció o oblit de no parlar del franquisme en cap moment. Clar que tot açò després em fa entendre perfectament per què el govern del seu partit obvia contínuament les recomanacions que li fa Nacions Unides.

Bé, quatre paraules que ja han dit i que crec que haurem de repetir moltíssimes vegades: veritat, justícia, reparació i no repetició. Crec que aquí tots tenim històries dels nostres familiars; jo mateixa gràcies a aquesta dictadura tenc dos germans que van néixer a Paraguai, i no precisament per dos exiliats de l'àmbit republicà; al contrari, un era de l'àmbit republicà i l'altre era de l'àmbit nacional, curiosament.

Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. És el torn de rèplica dels grups parlamentaris que han intervengut a favor. Pel Grup Parlamentari El Pi..., no vol la paraula?

Passam, idò, a les contrarèpliques dels grups parlamentaris que han intervengut en contra. Pel Grup Parlamentari del Partit Popular té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, president. Bien, vamos a ver, yo creo que hay alguna cuestión que, bueno, tenemos posiciones bastante diferentes en esta cuestión, está claro; creo que por suerte en democracia cualquiera puede defender ahora..., en el 36 no tanto, pero ahora se pueden defender las distintas posiciones, y lo digo porque yo les diré exactamente lo que pone textualmente su texto. La propuesta del texto dice que trata de recuperar la memoria democrática de quienes defendieron la legalidad republicana frente al fascismo. Yo ya anuncio, Sra. Capellà, que nosotros presentaremos una enmienda en la línea de lo que usted ha dicho, para que quede bien claro que a quién se refiere esta ley es a todas las personas que sufrieron de forma injusta violencia, y que engloba absolutamente a todos, porque del texto, del texto que ustedes tienen, no se deriva esto.

Yo les voy a decir lo que por ejemplo a finales de febrero del 36 decía un líder político, para que vean si es aplicable o no es aplicable lo que ustedes dicen. Un líder decía: "Queremos decir a los elementos de derechas que si triunfamos en las elecciones cumpliremos nuestros deberes con los aliados, continuaremos el camino de la defensa de nuestros aliados. Pero si triunfan las derechas no habrá remisión, tendremos que ir forzosamente a la guerra civil declarada. Que no se hagan ilusiones las derechas, ni digan que no son amenazas, son advertencias. Ya saben que nosotros no decimos las cosas por decir las, las decimos porque las llevamos en el corazón y en el cerebro y con el propósito de hacerlo". Eso se decía en las elecciones del 36. ¿Sabe quién considera que esto es una exposición democrática? "Si no ganamos, iremos a la guerra civil", ¿es democrático? ¿Sabe quién decía esto? Pues el Sr. Largo Caballero, máximo responsable del Partido Socialista

Obrero Español, en un mitin en Alicante en febrero del 36, textualmente.

Por tanto, van a tener un problema porque este señor no defendía la democracia en la aplicación de su ley. Si eso era lo que pensaban los socialistas en el 36 hacía la izquierda, puede usted imaginar las innumerables declaraciones, discursos y manifestaciones a favor de lo que se denominaba dictadura del proletariado, en contra de una democracia burguesa que representaba la República. No se caracterizaban precisamente por la defensa de un sistema democrático, sino precisamente de todo lo contrario, defendían otra cosa. Y difícilmente le podrán aplicar a esta gente lo que ustedes dicen, defender o rehabilitar a las personas que defendían la democracia.

Aparte del texto que hoy presentan, entiendo que aparte de las advertencias de ilegalidad que ha manifestado el Estado sobre cuestiones tanto de la posibilidad de la anulación de juicios, etc., tendrán problemas importantes legales, esperemos que en la tramitación al menos algo podamos arreglar sobre esto. Establecen un órgano sancionador, solicitan creo que cosas ilegales y entiendo que es una norma pues con un fuerte contenido autoritario. Solicitan la anulación de todos los juicios y ustedes piden que sean declarados nulos todos los juicios sumarísimos, los juicios que se hicieron a raíz de la Guerra Civil.

Así se daría el caso que se declararía nulo por ejemplo, el juicio que condenó a la persona que el 23 de julio de 1936, en el Ayuntamiento de Ferrerías, asesinó de un disparo en la cabeza al sacerdote Juan Huguet Cardona, tenía 23 años, se negó a escupir en un crucifijo y entonces, según su teoría sería declarado nulo. Piden la declaración de nulidad de todos, por tanto, de este también. Y se daría la situación totalmente absurda, y yo creo que no muy propia de un estado democrático, que se declare nulo ese juicio y que según su texto, la persona que era la que ejecutó el asesinato, sea la víctima. Es totalmente absurdo.

Por tanto, creo que sería bueno que retirasen este texto. Les ofrecemos nuestra colaboración para trabajar conjuntamente en un texto que sea equilibrado, que sea de reconocimiento a todas las personas, a todas las que padecieron injustamente violencia, tanto en la Guerra Civil, en la República y en el franquismo, a todos, que realmente contribuya a la reconciliación. No tiene ningún sentido que tiren adelante este texto porque la verdad es que es tan difícil de arreglar y de darle una coherencia histórica y jurídica para que tenga cierto sentido, que lo mejor sería que lo retirasen, y les ofrecemos nuestra colaboración. Entiendo que ustedes no lo van a retirar porque aquí a este gobierno les une pues eso, el ir contra el franquismo, el ir contra los toros, el ir contra la Guerra Civil...

(Remor de veus)

Estas cosas les encantan, esto es lo que les une...

(Continua la remor de veus i alguns aplaudiments)

...y no lo van a retirar.

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor! Esperí un moment Sr. Lafuente. Guardin silenci per favor!

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Que me parece muy bien...

(Remor de veus)

¿Me dejan terminar? Me parece muy bien que les unan estas cosas, pero creo que hay cuestiones importantes, como la Ley de vivienda que está en trámite, como la Ley de turismo que hemos debatido hoy, que eso sí que les interesa a los ciudadanos de Baleares.

Por tanto, les instamos a que hagan un ejercicio de responsabilidad, que retiren esta iniciativa legislativa, que se sienten con nosotros, con el resto de grupos políticos, que hagamos una ley equilibrada, una ley que no sea de memoria selectiva, que no sea solamente para una parte, sino que sea para el conjunto de las víctimas que de forma injusta padecieron violencia en la Guerra Civil, en la República y en el franquismo.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo crec, Sra. Capellà, que vostè té tota la raó, això ho hem fet mal fet, però allà on ja no la puc seguir és que ho hem fet mal fet perquè no hem entès aquest pic el que volien. Jo crec que ho hem entès massa bé el que volien, el que passa és que així com l'altra vegada, comparin els dos textos, comparin la Llei de persones desaparegudes amb aquesta, comparin simplement les dues exposicions de motius i veuran que són davant dos textos diametralment distints, allà on hi ha voluntat de reparació, de justícia humanitària, etc., i acord absolut de tots els grups d'aquesta cambra. A l'altra banda hi ha una memòria, perdonin, ho ha dit el Sr. Lafuente amb tota la raó, una memòria selectiva; si llegeixen bé el text, vostès proposen una memòria selectiva, no proposen una memòria que englobi el conjunt. Aquest és el problema, tan senzill com això.

Per ventura no és el que volien fer, per ventura abans deia la diputada Cano, em sembla que comentava, que aquest text només vol parlar de les víctimes de la Guerra Civil i del franquisme, idò no és el que diu aquest text, no és el que diu, no parla de les víctimes de la Guerra Civil, parla d'aquells que defensaven la democràcia i la legalitat republicana per exemple, no de les víctimes de la Guerra Civil.

I evidentment en això hi estarem completament d'acord, estarem completament d'acord amb una llei que reperi tot el que ha fet el franquisme, només faltaria! Només faltaria! El que passa és que no és això el que vostès pretenen, o com a mínim no és això el que diu el text. Si el que pretenen és una cosa i el que diu el text és una altra, el problema és d'una altra naturalesa llavors. Però en tot cas nosaltres ens hem de guiar pel que ens proposen i això és el que a mi com a mínim, en el cas de Ciutadans, i crec que en el cas del Partit Popular també, aquesta és la interpretació que hem fet.

Miri, jo no he parlat mai de franquistes demòcrates. Per tant, no m'adjudiqui coses que no he dit. Jo he dit que en els dos bàndols hi havia demòcrates, són coses molt diferents. I encara li diré una altra cosa, hi havia un tercer bàndol, on també hi havia un munt de demòcrates, els que no eren ni a un bàndol ni a l'altre, això també li ho asseguro.

Sra. Camargo, jo entenc que per a vostè una revolució és una cosa bona i un cop d'estat és una cosa dolenta, per a mi és una cosa dolenta tant un cop d'estat, com una revolució. Ho entén? I el cop d'estat militar ningú no ha negat que hi hagués estat. Vostè ens adjudica o m'adjudica coses que jo no he dit en cap moment, per tant, faci també el favor de ser justa amb les seves afirmacions.

I evidentment Clara Campoamor va fugir, com va fugir per exemple el periodista Manuel Chaves Nodales, perquè tant amb uns com amb els altres li anava la vida, i és el que va passar a molta d'aquesta gent que era liberal, que no tenia una militància de partit i que per tant, tant si guanyaven els uns com si guanyaven els altres, els hi podia anar la vida. I d'aquests n'hi va haver molts i alguns van tenir a més la valentia de dir-ho en aquell moment.

I una darrera cosa i amb això ja acabaré, perquè crec que més o manco les coses que s'han dit ja les he rebut. Deia vostès que tenia dos avis que li van dir, si no he entès malament, que "havien passat massa temps callant", és així, no? Bé, jo també en tenia un d'avi i el varen matar a una cuneta a Girona, a prop de Girona, el 2 de novembre de 1936. Aquest ho sent molt, va callar tot d'una.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay.

Doncs passam a la votació de si es pren o no en consideració la Proposició de Llei RGE núm. 4582/17, de la memòria democràtica de les Illes Balears.

Passam a la votació. Votam.

32 vots a favor; 18 i en contra i cap abstenció.

Per tant, es pren en consideració la Llei de memòria democràtica de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

I com que no hi ha més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
